

Incipit epistola Pauli ad Hebreos.
 Multipharie. r. Olim. Ho est nouu. d. Deus. q. Inuariatib/

lis tuc r nuc e. Loques. qz qd tuc: etiā nuc. f. Parib/.
 q carne r cultu dei ptes nobis sit. g. In pphetis. Ho eni
 ipst: s; de in eis. a. Multipha. i. multoties abrae isaac r ia/
 cob r ceteris: r eisdē sepe. b. Multisq; mo
 dis. qz mō p somnia vt Daniell: mō apta voce
 vt moysi: mō interiozi inspiratione vt dauid.

Ael: Multipharia. multo r diuerso genere
 locutionis: vt p sōnia vel ispiratiōes vel aptas
 voces. Multisq; modis rerū diuersis myste
 rijs futura significās. b. Locutus. qz idem
 mō q olim. i. Nobis. filiis illoz patrū. Me
 de alijs putef nobis locut/ qz illis qd poterat
 videri: si alij loqueret gēti. Multipha. In
 oī genere loquēdi: vt figuris: visioib/ sōnioz
 locutionib/ angeloz. Multisq; modis rerū
 creatione: vt i formatiōe ade: i trāsitū maris
 rubi: r silib/ i actib/. Olim patrib/ i pphē
 tis. Nouissime nobis in filio. Tēpus ei cōsti
 tuit dñs. pmissis suis: r tps eis q pmissit im
 plēdis. Promissionū tpa habuerūt pphetas
 asstatos r ipleros xbo dei vsq; ad iohāne: ab
 illo aut vsq; in finē tps est implēdi q pmissa
 sūt. Unicus dei fili/ vctur/ erat ad hoies assū
 pturus hoiem: r p id futurū hō moritur/ re
 surrectur/ ascēsurus sessur/ ad dextrā patris:
 impletur/ i gētib/ pmissa. Ad loques r lo
 cut/ p̄sens de p̄terito: p̄teritū de p̄senti posu
 it: significat id se loqui p filiū: qd locut/ est p
 pphetas. Nisi qd in pphē
 tis occulta veritatis r adhuc implēda: in filio aut aperta r cōplēta.

Esa. 9. b
 deu. 13. d

In pphetis. Aug/. Propheandū fuit: vt nō subito veniēs horreret:
 sed creditus expectaretur. k. In filio. Qui pphetis est maior: est ei do
 minus pphetarū: impletor/ r sanctificator. Si enī ppheta est: q r domi
 nus pphetarū. Sic r angelus christus est: r dñs angeloz. Nā r ipse dī
 ctus est magni consilij angel/. Et moysi dictū est de eo: Suscitabo eis p
 pphētā similem tui. Si christus nihil annūciaret: angelus nō diceret. Si
 nihil ppheteret: ppheta nō diceret. Ex eo q p̄sens annūciatit angelus
 erat. Ex eo q futurū p̄dixit ppheta erat: ex eo q verbum dei caro factū
 est: r angelozum et prophetarum dominus erat. l. Constituit. Jam im
 mutabilem. m. Heredem vniuersozū. i. possessore oīs creature. Ho enī
 iam portio domini est iacob tū r pars eius israel: sed omnes prozium na
 tiones mundi. Heredis autēz vtiē nomine vt duo quedā p hoc astruat r
 ostendat. f. qz p̄p̄ius sit filius r qz donationis illi nulla p̄tingat amissio.
 Dicendo ergo heredem humilitatis demōstrauit iudiciū. Deinde ad su
 periozem gradum altiozemq; transcendit dicens: Per quem. vt per ver
 bum patri coeternū. Fecit. non solum eterna r inuisibilia r immutabilia
 que minus nobis sunt nota. sed: Et secula: id est visibilia r mutabilia.
 n. Qui cum sit splēdor glorie rē. Nō ē fm diuinā naturā cōmendat chri
 stum ostendens eū coeternū r coequalem patri: eiusdemq; cū eo substanti
 tie: sed alterū in persona. Attende qualiter hic duas vias ingredif. vna
 quidem reuocans nos a nephando errore sabellij. Alia vero ab arriani
 ce impletari errore: Ne putef pater vel vnicūm nō habere: vel filius ex
 traneus a patre subsistere. Sunt enī quidam qui eū extraneū esse delirēt
 quod male visum est arrio. Alij qui nō alterūz patrem: alterum filiū sup
 pingere mollifunt: sed eundem aliquādo patrē: aliquādo filiū. Integra
 ergo cōmonet ratione: r qz dei filius est: r qz nō ab eo alien/ existit. Hoc
 autē religioso debemus accipere intellectu. et si quid absurdū fortasse oc
 currit: ab acie mētis abigere. Abiq; siquidem religioso nobis opus est i
 lectu: maxime vero vbi de deo vel loquimur aliquid vel audimus:
 quia nec ad loquēdū digne de deo lingua sufficit: nec ad p̄cipiendū p̄
 ualet intellectus. Multa enī de deo intelligimus que loqui penitus nō
 valemus: multa recte loquimur q̄ intelligere non sumus idonei: Verbi
 gratia: qz vbiq; deus est scimus et dicimus: quō aut vbiq; sit intellectu
 nō capimus. Itē qz est incorporea quedā virt/ que omnīū est causa bono
 rū scimus: quō autē que ista sit penitus ignoramus. Sunt etiam quedaz
 que dici non possunt q̄uis mente capiant: ita vt etiam ipsum paulū vi
 deamus in quibusdam talibus quasi infirmari r non integra p̄ponente
 exempla: sicut hic eum ait: Qui cum sit splēdor gra. rē. vtens impro
 prijs nominibus: quia p̄p̄ria reperire nō poterat: et rerum temporalium
 similitudine ad ostendendū veritatem eternozum. i. patris r filij coeter
 nitatem q̄uis tēporalia integra collatione eternis compari nō possunt.
 In eternitate ei stabilitas est: in tēpore varietas. In eternitate oīa stant:
 in tempore alia alijs succedunt. In creatura nihil inuenimus coeternū:
 qz nihil eternū: sed sufficit ad silitudinē vt inueniamus coeū. Locua enī
 dicim/ queq; eādē habent mēsuram tempoz: nec aliter ab altero tpe p̄ce
 ditur. Ambo tū esse cepisse dicimus. Et si in creatura cocua inuenire pote
 rimus: nō tamen generās r generatū. sicut in trinitate generaliter coe/
 ternū

Incipit epistola Pauli ad Hebreos.
 Multipharie. r. Sicut p̄dictū est Ca. I
 ap̄ls hāc ep̄lāz scriptū aliq̄b/ cōuersis ad
 fidē xpi de iudaismo volētib/ seruare lega
 lia cū euāgelio: q̄si nō sufficeret ad salutē grā xpi. r

io in hac ep̄lā ostēdit eminen
 tiā no. te. respectu veter/ ostē
 dēs qz vet/ cōpaf ad nouū si
 cut dispositio ad formā: r si
 cut ipsectū ad p̄fectū. qd eua
 cnat/ r cessat adueniēte p̄fo
 cto: vt dr. j. Coz. xij. Dimidi
 tur autē hec ep̄lā i duas ptes
 sez penitiū r executionē. secū
 da ps ponit. ibi: Qui cū sit
 splēdor. In p̄a aut pte p̄o
 nit excellētiā no. te. respectu
 veteris ex trib/. videlz ex tē
 pore: ex legislatore: ex modi
 tradēdi diuinitate. Differen
 tia tps tāgī f i b qz ve. tē. oīi
 fuit traditū: nouū aut dieb/
 istis nouissimis: grā aut p̄fi
 cit naturā. r iō silis est p̄ces
 sus grē: sic r nature suo mō.
 nūc aut i cognitioē naturali
 p̄cessus ē de cognitioē cōfu
 sa r indeterminata ad deter/
 minatam r p̄fectā. vt p̄z. j.

Incipit ep̄lā Pauli ad Hebreos

Multipharie ml Ca. I

Multipharie ml Ca. I

Multipharie ml Ca. I

Multipharie ml Ca. I

Multipharie ml Ca. I

Multipharie ml Ca. I

Multipharie ml Ca. I

Phyficozū. p̄ter hoc vt ibidē d̄: p̄p̄ri in p̄ncipi
 plo vocat oēs viros patres: r oēs feminas m̄res:
 postea distincte cognoscūt: r sic similiter est in co
 gnitione sup̄naturali: quia in veteri testa. fuit co
 gnitio imperfecta. in nouo aut qd posterius datū ē
 veritas manifeste reuelat. Excellētiā aut ex parte
 legislatoris ostēdit: qz licet vtrūq; testamētū sit
 a deo datū. vetus tū tradidit p̄ angelū qui loque
 bat moysi i p̄sona dei: Act. viij. Hic est moyses q
 fuit i ecclesia in solitudine cū angelo q loquebat
 ei in mōte sinai. nouū aut testamētū tradidit de/
 p seip̄s: qz p filiū incarnatū q est vn/ de/ euz pa
 tre: r hec excellētiā no. te. ad vet/ tāgī cū dicit:
 Quod de/ olim erat loquēs patrī/ in pphē
 tis in nouo aut testamēto locut/ est nobis in filio. Ex
 cellētiā aut ex modo tradēdi est: qz ve. tē. tradi
 tū est obscure i sub velaminib/ r figuris. nouū aut
 testamētū traditū est lucide r apte: r hoc notat
 cū dicit: Locutus ē. i. plane r sensibili voce r hu
 mana. vnde Job. xvj. dicitur est ip̄i christo ab apo
 stolis: Ecce nūc palā loqueris: r p̄verbū nullus
 dicit. Hic dicitis pater sentētiā: Multipharie. i.
 per diuersas figuras r velamēta in sacrificijs et
 sacramētis r hōmī que erant figure corū que sunt
 facta tēpore christi. b. Multisq; modis. qz ali
 quādo sit reuelatio per visionē corporalem sicut
 Daniel. v. Apparuerūt digiti man/ scribentis in
 pariete. aliquādo per visionem imaginariā. sicut
 dicit Esa. vj. Audi dominū sedere sup solū excel
 sū rē. Aliquādo p visionē intellectuāle tū. sicut
 de dauid dicit in p̄logo sup psal. c. Olim de
 us loquēs. i. ab antiquo r ex multo tpe paulatim
 assuefiendo vt crescerent hoies in cognitione my
 steriozū incarnationis r veritatis: qz p̄ christū fa
 cta est. vt dicit Job. i. d. Parib/ in pphē
 tis. qbus angeli reuelabāt occulta diuina. r ip̄i vlt
 rius populo denūciabāt. e. Nouissime dieb/
 istis. i. tēpore gratie r veritatis reuelate:
 f. Locutus est nobis i filio. i. p̄ filiū incarnatū.
 g. Quē cōstituit heredē vniuersozū. quātū ad
 naturā assūptā. eo enī ip̄o qz naturā humana a
 verbo assūpta est in vnitatē suppositi: eo ip̄o cō
 stituta est sup omnē creaturā. h. Per quē fecit
 r secula. q̄tū ad naturā diuinā. pater enī operat/
 p filiū sicut p artē: qz fm Aug/. fil/ est ars omnia
 potēt/ dei plena rōnib/ omniū viuētū. Seclū
 sunt reuolutiones r spacia tēporū. quia a patre p
 filiū nō solū facta sunt incorruptibilia r eterna a
 pte post: s; etiā corruptibilia. i. i cū sit sp̄e.
 h. Sic ponit

ad inferiora q respirare: atq animu recreare valeat. Post ite cu refect' fuerit ad alia alta sustollit. Ita circa hebreos bea' facit apls: q's paulatim ad noticiā dei erigit: iter alta memorās būilia vbiqz magistri sui vestigia cōsequēs. Itā t ipse sic facie bat aliqñ qdem ad altiora discipulos suos subleuabat: aliqñ renocabat: nequaquē eos plitro tpe i altera pmanere pte pmittens. Ita in hac tota serie facit apls pri' alta cōme morat dicēs: i filio vbi ppi' intelligi tur fili' q ē supior t excellētor vniuer sis. Deinde ad būilia descēdit dicēs: quē cōstituit herede. Deinde ad alta redit dicēs: p quē fecit t secula. Post ista ad altiore oibus gradu venit: di cēs: Qui cū sit splen. tē. Deinde ad humilia loquit: purgationē pctōz facies. Inde ad alta narrādo reuertit tur: Sedet ad dexterā maiestatis.

P̄. 2. Paulomin' minorat' ē ab āgelis. h eisdē melior d'r: Et sicut illud fm hu manā naturā: ita t h fm diuinam di ctus eē posset intelligi: nisi adderet esse ctus: p qd aperit q hic loquit de eo fm carnē. Itā fm h q p̄is substantie cōsubstantialis agnoscit. nō ē fact' sed nat': de eo g sermo versat' fm hūanā naturā fm quā t minor fuit angelis passioe: t maior t melior etiā grē plenitudine de q t ipsi ange li ad mēsurā accipiūt. b Differētius no. Dū mortalis: diffe rēs nomē habuit: qz angeli ministrabāt ei. Postqz immortalis magis differēs: t qz h posset t nō h illis: addit: p̄ illis. i. valde differēs a noīe angelozū: h est nomē qd ē sup oē nomē. f. de' si ue fili' qd reuera digni' est illo q illi dicunt' angeli. i. nūcū. f. iij ei nomē p̄prietate ostēdit: nō adoptionē: qz nisi esset p̄prios fili' nō posset ex h apls amplitudinē honoris asserere. P̄prios aut fili' ē de ipō p̄re genit'. Si aut adoptionis grā esset fili' nō solū patre sed etiā angelis minor esset. c Hodie. He p̄terita generatio videret. Quāqz ei posset etiā ille dies itelli gi: qz xps fm hoīem nat' ē: tū qz hodie p̄sentia significat atqz i eternitate nec p̄teritū ē quicquē qsi eē desierit: nec futurū qsi nō dū sit: h p̄is tm: qz qd d' eternū est semp ē: diuini' accipit de sempiterna generatione sapie dei: quā fides sincerissima t ca tholica p̄dicat. e Ero. Futurū: qz de incarnatiōe filij hoc d'r: d Ego ero tē. Ad honore illi' vel illi hoi de virgine nascitu ro. P̄dōt tū t fm carnē h accipi dicitur: etenī caro cōicat altiori b' sic t diuinitas humilib'. f P̄terū itro. Vnibilib' carne assū pta q ante inuisibilib' i mūdo erat: q assūptio d'r erit' a p̄re: in troducio ad hereditatē vbi inbet adorari. g Introducit. Chri' aduētū suū carnalē exitū vocat dicens: Exiit q in te. tē. Et iterum. Ego a p̄re exiit' veni i mūdū. Paul' xpo introitū vocat. Foris ei eram' a deo: sic q sūt extra regales aulas i vin culis colligati: t q habēt apud regē p culpīs aliquā offēnsā. Egredius qppe sic ad nos p̄s. i. carnē sumēs: t collocur' no bilcū reg' p̄cepta inotuit: t sic d p̄ctis nos emēdās ad deū cō uertēs i aulā regalē velut mediator optim' itroducit: recte igit tur introit' t erit' vocat' carnis sue aduēt'. Et adorēt

Par. 13. a Job. 16. f

f hic cōparat t p̄fert angelis. f dignior. a f euidenter fm hoīem factua. a lis tāto melior angelis effect' q' a a f honorificentiā: qz surrexit t ascendit. b to differētius p̄re illis nomē he/ a f āgelis. f vel maiori. b f nec postqz cōfir reditauit. Lū enī dixit aliquādo b mari. a f ecce nomē. b f cōsubstantialis: non adoprius. f quia. angelozū: t filiū mē' es tu ego a f eternaliter. b f ne nouū puret ne modo vi/ dret' inapere. c f de eodē Esaias. d hōdie genui te: Et rursum: t Ego c a f hoc t semper est sed dicit: erit cū ab hoībus id scietur in die iudicij. b f qui nascetur. e erd' illi i patrem: et ipse erit mihi a f vñ: qd nascet ex te sanctū vocabit' fili' dei. b f quia sep̄dicit' itroducendū. c f quasi he/ redem in possessionem. f in filiū: Et cū iterum itrodu/ e

q auctoritas ab aplo inducta intelligit ad lram de xpo. qd p̄t p̄ illud qd habet Act. iij. vbi apli q habuerūt intelligē tiā scripturarū t reuelationē sp̄s sancti exponūt illum p̄s. Quare fremuerūt gētes tē. de xpo p̄dictū sicut p̄t lram in tuenti. t p̄ p̄s bec auctoritas q hic induc' ab aplo de illo p̄sal. est intelligēda ad litterā de xpo. H etiā p̄t p̄ p̄sal. qz ibi d'r: Ego hodie genui te. qd nō pōt d' dauid intelligi. sed de filio dei. cui' generatio nō trā sit in p̄teritū. Itē p̄ h q ibidē subdit: Dabo tibi gētes hereditatē tuā t pos sessionē tuā terminos terre. qd nō po test intelligi de dauid: cui' regnū non se extēdebat ad gētes: sed ad iudeos tm. Itē regnū ei' nō se extēdebat ad terminos terre t tm in iudeā q est parua terra. H etiā dicit' aliq' docto/ r' res hebreoz sup p̄sal. Itū qd ē de xpo intelligendū qd pleni' declarauit sup libros p̄salmoz. hoc igit supponens apls tāqz manifestū illis qd' scribe/ bat qz erāt edocti in lege t p̄phet' di/ cit: Lū enī dixit aliqñ angelo: fili' me us es tu: ego hodie genui te. q. d. nū/ qz angeli nō sūt eiusdē nature cuz deo. t p̄ p̄s nō possūt dici ei' filij p̄ prie loquēdo: sicut nec artificij d'r fili us artificis. Itē h' eoz creatio posset dici qdā generatio large. tū d' ipsa nō pōt exponi illud qd d'r: Ego hodie genui te: qz eoz creatio fu it a p̄cipio mūdi: t iō trāserat i p̄teritū: t iō nō pōt dici xbu p̄dictū nisi d' dei filio: cui' generatio nō trāsit i p̄teritū. t sic p̄bara ē cōsubstantialitas p̄is ad filiū i q̄tū natural' t etna/ lit' ab eo gignit' t genit' ē: qz arguit' idēitas nature i vtro/ qz saltē i spe: t p̄ p̄s idēitas nūera: qz natura diuina nō est multiplicabil'. c Et rur. Hoc idē p̄bat h p̄ alia scpturā. i. P̄paral. xxij. qz h sit dicta d' salomōe: tū d'r d' eo p̄t fuit figu/ ra xpi. t iō d' xpo itelligit ad lraz. Ad cui' itellec' sciēdū qd nihil pōt eē figura alicui' nisi i se sit res aliq' illd' ei qd nihil ē nō pōt aliqd figurare. t iō res q ē figura v' signū alicui' pōt tripl' p̄siderari. vno mō vt res tm. alio mō vt signū tm. tertio mō vt res t signū sū. vt circul' p̄dēs an tabernā pōt: p̄sidera ri. put ē corp' rotūdū tm. scdo vt ē signū veditiōis vni tm. ter tio vt roqz mō. Eodē mō dicēdū ē d' salomōe q fuit figura xpi: qz aliq' cōueniūt ipi salomōi fm se. t talia exponēda sūt d' ip so ad lram t nullo mō d' xpo vt qz de p̄uar' p̄ mulieres fact' ē idolatra t filia. Aliq' aut dicit' de salomōe. put fuit figura xpi tm: t talia sūt exponēda d' solo xpo ad lraz: sic illd' qd h' p̄s. lxxj. Et d'nabit a mari vsqz ad mare: t a flumie vsqz ad terminos orbis itrarū. qd nō pōt verificari d' salomōe: cui' re/ gnū fuit sat' p̄nū: h tm d' regno xpi q ē lapis abscisus d' mōte sine māt' b' t i pleuit vniūsa trā. D'n. ij. t iō i p̄s. p̄dicto sub noīe salomōis describit' monarchia xpi. H etiā p̄t p̄ illd' qd se quit i eo. p̄s. An solē pmanet nomē ei'. t illud qd ibidē d'r: Adorabūt d' ipō sep. qz soli xpo pueniūt t n salomōi. Aliq' at dicit' i scptura sacra d' salomōe vtroqz mō: videlz fm se: t v fuit figura xpi: t talia sūt illa q i plena sūt i vtroqz ad lraz. i xpo tm pfecti' t i salomōe min' pfecte: t talia exponūt ad lraz nō solū d' salomōe: h etiā d' xpo t pfecti' qz d' ipō salomōe. cuius modi ē auctas. j. P̄paral. xxij. qz salomō fuit fili' dei adoptiu' p gratā saltē i p̄cipio regni sui. p̄t qd nathā p̄ba vocauit eū amabile dño. Xps at fili' ē dei natural' q ē filiatio pfectior t iō p hāc filiationē. pbat apls cōsubstantialitatē filij ad p̄rem. cū d'r: d Ego ero. Dara etiā q h auctas h posset exponi ad lraz d' xpo: h tm fm sēsū mysticū. tū eā hū iducit apls ad sūū ppositū. l3 ei argumētū efficac' h h' in scptura p sēsū mysticū vt. s. dicit' ē. p̄t qd ex solo sēsū mystico nō ē arguēdū. tū si p̄ us h' auctas i sēsū lrali ad p̄bādū ppositū bñ pōt alia auctas adiūgi i sēsū mystico ad idē declarādū d' ggruo. t h' qd dicit' Aug'. i epla ad Elicē. dona. Quis at ip̄ndēssime nō nitat aliqd i allegoria positū. p se adducē nisi bēat t māifesta testio nia q̄rū lumie illustrēt obscura. sic g auctas p̄ctā iducit ab aplo pueniēt ad sūū ppositū. Sz h' videt' qz ibi loq̄t p modū futuri. Ego ero il. tē. q̄natio ei filij efna ē: t p̄ p̄s nō spectat aliqd futurū. sic nec trāsit i p̄teritū. sic. s. dicit' ē. Dicēdū q lo q̄t i futuro p̄pter incarnatiōez p tūc futurā. p quā nā hūana erat ad filiatōez etnā assumda. t qz h' assūptio scā ē xture d' i unitat'. iō bñ dicit'. Ego e. il. tē. q. d. xture dei fiet h. e. Et cū

Nico. de lyra

a Tāto me. tē. qz ipse dicit' ver' de' t dñs cōsubstantialis pa tri: ipi aut dicit' serui. b Lū enī dixit ali. Nic p̄r pbat de xpo q̄tuor cōditiōes p̄dicas excludēdo eas ab āgelis: t pri mo pbat h de cōsubstantialitate. scdo de eq̄litate potētie. ibi: Et tu dñe i p̄ncipio. tertio de coeternitate. ibi: Ip̄si peribunt quarto de dignitat' eq̄litate ibi: Ad quē aut. P̄mū aut pro bat p quattuor auctoritates ve. te. scda ponit' ibi: Et rursum. tertia. ibi: Et cū iterū. quarta. ibi: Ad filiū aut. Ad euidētiaz primi aduertēdū qz eā q sūt fidei nō possūt efficaciter p ronez p̄bart qz excedūt facultatē intellect' nostri. t iō p̄batio i tali b' debet fieri p auctoritatē diuinā q nō pōt cōtinere falsitatē. t iō p ipam ē efficac'. p̄batio illis q recipiūt eā vt diuinā. iudei aut recipiūt ve. te. sicut a deo datū. t ideo p̄batio apli efficac' est. qz pcedit p auctoritatē ve. te. Alterius cōsiderandū q l3 sacra scriptura habeat multiplicē sensum. nō tm habet efficac' argumētū nisi p sensū literalē. vt dicit Aug'. i epla ad Elicē tū dona. qz in argumēto semp eēt fallacia equiuocationis vel amphibologie. p̄pter sensū multiplicatē. igit ostendēdū ē q aucto/

Et cū

Glo.ordi. Ad Hebreos Ca. I Nico. de lyra

Glo.ordi. Ad Hebreos Ca. I Nico. de lyra

A Et adorēt. Et itez dicit pater d eodē filio. Cū intro. cū ostēdit intro vsq ad corda hoīm ducēdū: p fidē: Quid dicit? Et adorēt eū rē. Adorat āgeli: qz iussōt ei? obtēperāt r reuerent. b Angelos. Spūs nature nomē est. angelus officij. Quos enī de? spūs cōdidit mittēdo nūcios angelos facit. Et omib?

ascēdit in altū. c Ad filiū aut. Sic adducit tertiaz auctoritatē ad pbandū suū ppositū. q accipit d psal. xliiij. Ad cuius euidentia p sderādūz q moderni iudei ne cogant reco g scere diuinitatē xpī exponit hūc psal. d asuero. r dicit q iste psal. facit? est a mardocheo: s3 p3z falsū. pmo p psal. titulu3. qz nō intitulat a mardocheo. sic aliqui psal. intitulant ab asaph q eos fecit: vt ptz i titulo psal. xlij. r i plurib' alijs locis. Iste aut ps. titulat a dauid vt p3 in hebreo. hoc etiā ptz p lraz psalmi lequentē. qz iste rex d q est psalm' habet tā q3 de adorādus fm qz ibidē dicit: Cōcupiscet rex decorē tuū: qm ipse ē dñs d' tu' r adorabūt eū. r trāslatio hie/rony. sic h3: Et adora. eū. Si at ista ver

siue bonis p grāz ei? siue mal' p p3az volūtātē. Et p b volūtās dei ē pma r sūma cā oīm corpaliū spēz atqz moti nū. Ab il enī visibil' fit. qd nō de ite riori insibili atqz itelligibili aula sū mi impatoris aut iubeat aut pmittat fm ineffabilē iusticiā. Vel ita qñ le/ua nunciare mittunt: angeli. Qñ ad vindictā vt i sodoma: ignis ardēs: sic r mistri ecclesie ignis etiā dñi vitia nrā vrūt. c Ad filiū aut. Hic p dignitatē sū r p rātē cōmēdat xpī. d In seculū seclī. Quia semp regnabit r nō/missimū iudiciū semp stabit. vñ: Ibtū h i ignē eternū: r illi i vitā eternam. e Anxit. Scdm hoiez: qz deitas nul lo indignit. vnc? significat regez vel sacerdotē. D' reperit ex magna dilectioe. vel fm Aug. Alter casus ē vo/catiū: al' noiatiū. vt sic: D tu de? fili li: vnxit te de? tu'. s. p. In latino pu/taf idē casus. sed i greco euidentissima distinctio ē: q aliter noiatius alif vo/catiū? intelligit. f Et tu i pñ. Post humanitatis excellētia itez redit ad eternitatē filij. g In pñ. qz creator añ creata existit sine vilo initio. h Man'. est virt' iussōis. i. potentia volūtātē: qz vt voluit facta sunt oia. i pperibūt. Ab eo qd sunt: dñi imu/ tant in mell' creature. k Tu pman. vt sic etern' añ oia: sic qz pmanet idē post mutata.

ante omnes creaturas genituz. cit primogenitū in orbē terre di/
a s fm humanitatem iubent angeli adorare chri/ stum. b s qui passus est r mortuus. **Et adorēt eū oēs angeli dei.**
a s dicit pater de filio hoc prinens ad angelos. s vt sciantur ministri. s filius. **Et ad angelos qdē dicit Qui fa/**
a s spūs celestes facit angelos. i. legatos suos. **cit angelos suos spūs: r mistros**
s etiā flāmā ignis. i. seraphin q sūr d ordine supi/ ori facit ministros. a s h aut prinēs ad filiū aic dñs p p3az. s q dñs **suos flāmāz ignis. Ad filiū aut:**
a s regnū vel iudiciū. s iudiciaria sedes. s oē iudiciū dedit fi. s o fili. b s pmanet. c s i eternū. **Thron' tu' deus in seculū seculi:**
a s r merito qz s regula directā r inflexibilis: q ce alibi r ga ferrea. b s disciplina regitur. s q bo nos regl: malos pcuris. c s i rē ideo. s ex amore. **virgā eqtat' r ga regni tui. Dilē/**
a s omne bonū. b s nō simul vira3 ribi sunt. c s contra. c s omne malum. **xisti iusticiā r odisti iniquitatē: p**
s vt hec tibi essent: vel q dilexisti iusticiā: r odi/ sti iniqu. rē. r hoc mihi pmissū. a s per se nō p ministros s pater. spūsancto **pterea unxit te de? deus tu' oleo**
s qz imunis a peccato. s vnde sciētia hilaris. s vel leticie. s pie omib' sanctis **exultatiōis pte picipibus tuis.**
s rē p3a d filio. a s .i. p filij s rez. i. añq3 res eñt. b s o fili vt p. c s eccliaz p3oz stabilitati **Et tu in principio domine terrā**
s quasi specialiter in eis operatus sit. **fundasti r opa manuū tuaz sunt**
s vt apostoli. s celi simul cum terra. a s qe/ quid ex se sunt. s .i. morte destruent. b s tu in il lis. i. iusticia r que in eis operaris. **celi. Ipsi pperibūt: tu aut pmane/**

† Ps. 96.
† Ps. 103.
† Ps. 44.
† Ps. 101.

Nico. de lyra

terū. Hic ad ppositū ostendū inducit aliā scripturā de illo psal. Dñs re. exul. rē. Ad cui' euidentia p sderan dū ē q mgr dicit i glosa. q dauid fecit hūc psal. qñ restitūtū ē ei regnuz post mortē absalon. r dicit hūc esse titulu3 psal. psalm' dauid qñ terra ei' resti/ tuta ē ei r fm b est exponēdus ad lit/ terā de dauid: s3 dicit mgrī nō videt vey. pmo qz i hebraico iste psal. est sine titulo. scdo qz tituli sūt qñ clauēs ad itelligen dū ea q i psal. dicunt. ps. aut nō loquit de regno dauid: sed solū de regno xpī qñ pfecte ei oia subijciēnt. qd erit i iudicio et iō hie psal. ad lraz ē exponēdus d regno xpī r b est qd dicit paulus: Et cū itez introducit pmo genitū rē. i. p scripturā fa/ crā ipm introducendū ad regnū in orbē terre p dicit. Et q ptz q hec scriptura nō loquit de aduentu xpī pmo. qz tūc veit cū hūilitate. r iō dixit tūc: Regnū meū nō est de b mundo: Job. xvij. s3 loquit h de scdo aduētū qñ veniet cū glia i nubibus et maiestate: vt dicit Matth. xxiiij. r Dañ. vij. Ecce in nubib' celi quasi filij hoīs veniebat r vsq ad antiquū diez puenit. r seq tur: Et dedit ei p rātē r honore r regnū: potestas ei' p rās eter na q nō auferet rē. r iō d ipō i tali honore sstituto dicit pater: Et adorēt eū oēs angeli rē. s3 nra lra sic h3: Adorate eū omēs angeli ei'. apli enī nō semp curauerūt allegare scripturā d ver/ bo ad verbū: s3 sufficit eis accipe sensuz. Ex hac enī scriptura ostēdit sufficienter q i xpō sit diuina natura: qz nulla natura adoraf a tota natura angelica vt supior nisi diuina. r iō ex quo scriptura b ostēdit q fili' ē ab omib' angelis adorādus. p hñs ostēdit q ipe sit de'. r p hñs ostēdit deo p rī cōsubstantialis: qz diuina natura est indiuisibilis. fm q d: Deu. vij. Būdi isrl' dñs de' noster de' vn' ē. sequit: a Et ad angelos qdē dicit. i. qd ptineat ad naturā angelo3 expmīt p scripturā. dicit: b Qui facit angelos suos spūs r mistros suos flāmā ignis. q. d. s3 angeli tāte excellētē sunt: q sint spūalis nature. non tñ sūt idē q de': sic filij: s3 sūt fuit r mistri. nō solū ipm adorādo s3 etiā nobis ppter ipm qdāmō ministrādo. verūtū qz suū mi nisteriū in deū referunt. iō in b dicitur sic flāmā ignis q semp ascendit

de nihilo r eaz puerfatiōe. r hoc nō solū conuenit deo patri: sed etiā eius filio qui est eiusdē nature cum ipso. r ideo dicit ppheta: Et tu dñe in principio terrā fundasti. i. tu dñe pater fecisti terram de nihilo r cōseruas in stabilitate. et b exprim tur p hoc q dicit fundasti: r qz nulla creatura inferior ē ipsa terra. sicut in domo illud dicitur fundamētū qd est infimū. s3 quia in hoc opere cōmunicat filius cū patre tanq3 eiusdē po tentie. ideo dicit: In principio: id est in filio siue p filiū p quē operatur pater sicut p artem suā. vt. s. dictum est. Q autem filius dicat principū patet Job. viij. vbi christus iudeis q/ rentibus ab eo: Quis es? Respōdit: Ego pncipiū qui et lo/ quoz vobis. f Et opera manuū tuarū sunt celi. manus aut diuine potentie metaphorice dicunt virtus sue potentie. no/ minat hie celum et terra que sunt extrema in creaturis vt p hoc intelligant creaturē medie. quia omnis creatura a patre et filio simul est producta et cōseruata. et sic patet equalitas potentie. g Ipsi pperibunt. Hic cōsequenter apostolus pro bat filium patri coeternū. Ad cuius euidentia sciendūz q sicut temp' sequit motum r mutationem: ita eternitas imu/ tationem. solus autē deus immutabilis est p omnē modum. ideo ipse solus mensurat eternitate eo modo quo potest ibi dici mētura. q enī in omī creatura sit aliq mutabilitas ptz: qz angeli sunt mutabiles fm actū intelligēdi r volēdi loquē do de cognitiōe r affectiōe naturali. sunt etiā mutabiles de esse ad nō esse si dimittant a diuina pseruatiōe. Silt' celi supi/ ozes hoc nō sūt mutabiles. r fm b mutant qñ ad sitū. celi aut inferiores sez ignis r aer cū ist' modis mutationē sūt mu/ tabiles qñ ad alterationē r generationē: r p hñs alia ele/ menta r mixta ex eis. In omni aut motu r mutatiōe est aliq

v ✱ corruptio

Glo.ordi. Ad Hebreos Ca. I Nico. de lyra

Veterascēt. qđ moze vestis cōsumit: sicut caro humana: qđ tñ in meli' mutabit. **b** Et velut amictū. Significat mutatiōe celi. **Uñ:** Audi celū nouū & terrā nouā. **c** Et mutabitur. Quia facta dei sub eternitate stabūt: nec ad corruptiōez reuertent. **d** Tu aut. ex toto imutabit. **Uñ:** Ipsi peribunt. **Uñ:** Ipsi peribunt.

nō est intelligendū de angelo dauid: qđ sacerdotiū nō cōpetit angelis & ideo dicendū qđ ad sram est psal. factus a dauid loquēs de xpo: & h pty p trāslationē chaldaicā: qđ vbi hī: Dixit dñs dño meo. chaldaicum sic habet: Dixit dñs verbo suo &c. Item p illud qđ sequit: Ex vtero añ lucifex genui te. i. ex substantia mea añ oēm creaturā. hoc aut nō pōt cōpetere nisi soli dei filio: qđ filius est verbuz dei. Ex h igif supposito pty qđ apłs bñ inducit auctoritatē huius psal. ad pbandū eq̄litate dignitatis in xpo: qđ est in deo patre: introducēs verbū dei patris ad filiū dicēs sibi: **e** Sede a dextris meis. i. ad eq̄litate dignitatis mee. sic ei referat xpm fm diuinam naturā. sic. s. expo/ sitū est eodē ca. sequit: **f** Donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuorū. hoc at erit i iudicio futuro qđ oīa subijcient q̄tū ad executionē pfecte ipsi xpo. dico aut qđ ad executionē. qđ q̄tū ad auctoritatez oīa iam sunt ei subiecta: s; de hoc pleni' videbif. Sz insurgit h dubiuz: qđ videt qđ xps nō debuit sedere ad dexteraz dei patris in eternū: s; tñ vsqđ ad tps determinatū: in qđ oīa sibi sunt subijcēda: qđ videntur importari p hoc aduerbiū donec. dicendū qđ aduerbiū donec aliquādo tenet finitē: qđ. i. significat terminū cui adiungit. sicut cuz dicit sede h donec veniā: sensus est qđ in aduentu meo terminet sessio tua. aliqñ tenetur indeterminatē: & tñ cō significat ralem determinationē. sicut cum dicit iste nō penituit de peccatis suis donec viderit. sensus est qđ nūqđ penituit nec penitēbit: qđ post mortē nō est loc' penitētie. isto scđo mō ponit hic aduerbiū cū dicit: Sede a dextris meis donec ponā inimicos tuos scabellum pedū

D

a s; siue celi siue terra. **b** s; vestimentum. i. fm corpus qđ circūdat animā. **c** s; paularim corru/ **a** **bis: & omēs ut vestimentū vete/** **penf.** **a** s; i. corpus mutabis in immortalitatem. **b** **rascēt. Et velut amictū mutabis** **a** **a** s; etiā fm aias: qđ tunc gloriosiores. **s** tu in eis per filium. **b** s; immutabilis contra veterascēt. **e** **os et mutabunt: tu aut idēz ipse** **a** s; eternitas tua. **s** cōtra peribūt. **b** s; nō soluz per pmissa maior angelis ostēdit: s; etiā per hoc. **e** **es: et ani tui nō deficiet. Ad quē** **s** **quiesce iudica.**

f **aut angelorū dixit aliquādo f e/** **s** **in portioribus bonis meis. s; mihi fm diuinitatem equalis. a** s; eternaliter. **b** s; qđ iudice sit dum aliqui conuertuntur.

de a dextris meis: donec ponam **a** **s** **plene subiectos potētie diuinitatis vel sub humanitate vt ipam reuerant: et sup se sentiant.**

inimicos tuos scabellum pedum **a** **s** **nulli hoc dixit qđ omnes ministri sunt filij.**

tuorum. Adhuc sunt omnes an/ **s** **ex officio. s** **quocunqđ placet filio tñ semper assistunt ei qui vbiqđ est.**

geli administratorū spiritū in mi/ **s** **actualiter. a** **s** **etiam ppter homines quib' licet minoribus: imperio christi seruiunt. b** **s** **qui bus pmititur hereditas vite eterne.**

ministerium missi ppter eos qui hereditatem capient salutis? **b**

Nico. de lyra

Propterea

corruptio fm p̄m. iij. phisicoz. & etiā fm Aug. status aut mundi imutabit in fine. qđ celū cessabit a motu cōpleto nūero electoz: ad quem numex finaliter ordinat. & p hōs alteratio & generatio in elementis. qđ etiā elemēta p ignē cōflagrationis purgabunt. & ideo sicut dicit est. tā in celesti corpe qđ in elementis erit mutatio. & p hōs peribunt qđ dāmodo a statu in qđ modo sūt: & hoc est qđ dicit: Ipsi peribūt. s. celi superiores & inferiores: & qđ nō corrupent q̄tū ad substantiā: ideo subdit: **a** Et velut amictū mutabis eos. sicut enī cessante frigore mutat vestis qđ erat cōtra frigus necessaria: nō qui dem tūc mutat sic vestis qđ corrupat: sed qđ frigus cessat: sic celi & elementa dicunt mutari: qđ motus celi & alteratio elementoz: que sunt ppter generationē: vt. s. impleat numerus electoz: quo impleto cessabunt manēte tñ substantia & elemētozū & celoz: deus aut solus est omnino imutabilis: vt iam dicit est. iō cōcludit: **b** Tu aut idē ipse es. i. p omnem modū imutabilis: & p hōs **c** Anni tui nō deficient. i. duratio tua: nō qđ in duratiōe diuina sit aliqđ successio sicut est i annis s; qđ eternitas diuina in se simplicissima nō potest appzēndi a nobis nisi ex comparatiōe ad tps: & p hōs ex pprietate tempoz eam expmimus. Ex h pty coeternitas filij ad patrē. qđ ex qđ sunt vni' substantie. vt. s. pbatū est. sequit qđ ip̄s est vni' esse & eadem imutabilitas. & p sequens eternitas. **d** Ad quē. i. hīc. pbat apłs equalitate dignitatis i xpo p auctoritatē psal. cix. qui psal. s; xpo ē intelligēdus ad sram.

Ad cui' euidentiā cōsiderādū qđ in dei moderni aliqui dicunt ipm debere intelligi de abraā: & qđ eleazar eius dispensator fecit illū psal. ad reddendū grās deo s; victoria quā habuit abraā ptra illos reges: qđ captiuauerūt loth nepotē suū fm qđ hī hēn. xvj. Sz hoc pty falsum ex titulo psal. qđ nō intitulat ab ipō eleazar: s; a dauid. ideo dicit aliqđ ē psal. factus a dauid: & nō loquit de ipō s; de angelo suo: vt sit sententia: Dixit dñs dño meo &c. i. de celi angelo meo custodientē: sed h pty falsum. qđ. j. dicit: Tu es sacerdos in eternū &c. qđ nō est

tuorum &c. et ideo sensus est qđ nunqđ cessabit sedere ad equalitate dei patris. Nec aut equalitas nō cōpetit angelis: iō subdit apłs: **g** Hōne oēs sūt administratorij spūs. q. d. sic. sicut enim in artificialib' videmus qđ aliqđ precipiunt in opibus scz architectonici & pncipales. aliqđ exequunt imperata. sic inferiores artifices. vt hī. j. Metaph. sic in angelis aliqđ dicunt subsistere. aliqđ aut exequi imperata: tñ oēs dicunt administratores. vel: Administratorij spūs. i. spūales substantie in ministeriū missi. superiores enī angeli mittunt tantū missiōe interiozi medios & inferiores illuminādo ordine hierarchico. Inferiores aut mittunt ad aliqđ circa nos exequēda: & sic mittunt missiōe teriozi. & sic pty qđ omnes sunt in ministeriū missi. Sz diuersimode. Istud aut ministeriū exerēt angeli ppter salutē electoz: vt natura hūmana qđ est inferior: inducat ad deū p angelicam tanqđ p superiorē. ppter h subdit: **h** Propter eos qđ capiūt hereditatē salutis. fm enī Diony. hec est lex diuinitat: vt in sima p media inducant in suprema. In ca. j. vbi dicitur in

Additio. euidentiā quorūdā qđ in h ca. cōtinent sup illa qđ habent i postil. qđ vident addēda: circa qđ supponendū ē qđ apłs i h loco i dicit suis inuit aliqđ qđ fundat in aliqđ auctoritate sacre scripture vel i dicit apđ hebreos autētiel: vt patebit: vñ i h qđ dicit: **Uñ de' loquēs p̄tib' i.** pphet' videtur innuere qđ añ aduētū xpi p aliqđ tps iā cessauerāt. pphetie. sicut enī tradūt hebrei i libro qđ dicit **Yoma** sup illud psal. Signa nra nō vidim' iā nō ē ppha &c. **Uñ** finē tēpli scđi p. rlij. ānos qđ tps cucurrit cū passioe xpi cessauerāt multa signa in tēplo. qđ bus ostēdebat qđ de' acceptabat sacrificia ibidez oblata. Sicut & cessauerat pphetia: qđ iā nulla pphetia inf eos erat: ex qđ' reprobatio illi' stat' qđ dāmo ostēdebat: qđ apłs intēdēs de h hebreos volēs instruere dicit: **Uñ de' loquēs p̄tib'.** q. d. olim loq̄bat p̄tib' de' in pphet' s; iā nūc cessauit illa locutio aduētiē pfectiozi locutio: qđ nouissimē locut' ē nob' de' in filio. Si aut obijciat de Jobāne baptista: dicitū pphetia Jobis cōcurrit cū tpe xpi cui' fuit p̄cursor imēdiat' & iō nō ē cōputāda inf pphetias antiq̄z. **Uñ** i p dicit: **Uñ** bis ostēdit idētiē illi' qđ p̄tib' loq̄bat: cū dicit qđ de' qđ p̄tib' i. pphet' loq̄bat nouissimē me locutus

lij. Cetera exponant put i postil. vsqz ibi: Cui eni aliqñ an/ geloz dixit. Fili me es tu: ego hodie genui te: ptra qd pos/ set dicit: qd no solu angeli. sz etiã hoies. r alique creature qñ/ qz in scriptura dicunt filij dei. r a deo generari: vt cum dicit/ Deu. xxvij. Deu q te genuit dereliqsti. r Job. xxxvij. Quis/ est pluuie pater. aut qs genuit stillas rois: vñ qliter intelli/ gat efficacia ronis apli ex b dicto psal. Fili meus es tu: ego/ ho. ge. te. bñ plene i additioe sup psal. scdm i xbo pdictio: vñ

Replica. In ca. j. ad hebreos: Burgen. (de ibi. facit longã digressionẽ in q nõ nulla du/ bia ad expositionẽ lfe imptinẽtia ponit: de qbus nõ iudico: qz directe ptra postil. nõ faciũt: sz illud dissimulandũ nõ ẽ q/ cñ d: in eodẽ q fill? est splendor glorie dei r figura substantie/ ei? exponendo illud. d. Bur. nõ est necessariũ figuraz accipi/ p imagine. put in postilla: sz q accipiat figura in sua ppria/ rone. s. in eo q termino vel terminis includit put ẽ qtra spe/ cies qlitat: in q apparet Bur. nõ habere p incõueniẽtiã deũ/ ponere i predicamẽto: qz ponit aliqd formaliter dicit d deo/ fm ppria rone ẽẽ qtra spem qlitat: s. figurã dei vel formã. B/ eni Bur. facies audet a fortiori deũ i pdicamẽto substantie po

nere qd tñ ẽ h mfgm di. viij. li. j. nec videt Bur. assignare pro/ pria rone figure. put ẽ qtra spes qlitat: dicẽdo q termino vel/ iminis includit: nã sic diceret rone mẽsurabil vel mẽsure. put/ ipe declarat: figurã totã qlitatẽ cõprehẽdere p pñs mẽsurã/ re: sz rone mẽsure nõ ẽ ppria rone alicui? qlitat: sz ẽ ppa rone in/ trinseca qlitat: vt pñs p oes pbice loqntes: iõ qlitas nõ ẽ fm/ ppria rone mẽsure qlitat: sz ecõuerso: ppria aut rone figure r/ forme de qtra specie qlitat: ẽ resultatõ ex ordine r dispositõie/ pñũ tot? pñs: qz ad positionẽ illi? ordinis pñũ resultat figura/ et ad mutationẽ ei? mutat figura r ad diuisionẽ partiũ ab in/ uicẽ dẽfinit esse figura. r fm illã ppriã rone deo nullo mō/ cõpetere põt nomẽ figure: qz in deo nec est ps nec ordo pñũ. vñ/ fide tenem? potuit igit Bur. stare pñem? in dicto postil. q/ exponit figurã p imaginẽ naturalẽ distinguẽs inter imaginẽ/ naturalẽ r artificialẽ. r notãter imaginẽ substantie dei dicẽ illaz/ figurã: qz est eiusdẽ substantie cũ pñe plusqz fill? regis cũ rege/ q nõ hñt vnã substantiã: nisi vnitate specifica nõ numerali: dicẽ/ etiã Bur. se docuisse circa ps. scdm: quõd ex allegato h p aplm/ accipiat efficax rõ h iudicos: cñ d. sz fill? me es tu: ego hodie/ genui te: sz vide circa eundẽ psal. correctũ competens.

Glo. ordi.

Ropterea abũdã. r. Ca. II
Postqz locut? est de filio dei multa q ad et? cõmendatiõem valet: Notãt eos qb? scribit: vt dili/ genter aduertãt r custodiãt ea q p illũ annũciata sũt eis r ad b tendunt oia pmissa: qz maior pphetis r ange/ lis. b Abũdanti? qz que de lege dicta sũt. Romẽ tñ legis obtinuit: qz in astruõie sua quã in posterioribus facit manifestũ hoc facit. c Peref/ suam? flum? p penas mortalis na/ ture. Effluim? pctã addẽdo. Peref/ flum? i eterna damnatiõie. Dñe sua/ der audieda esse xba xpi p penã que erit negligẽtib?. d Et ois puarica/ tio. Dicit vt pro singulis peccatis sit pena. Hõ solũ omnis puaricator: qui multoz reus est. e Iustã. Repute/ tur perire iusticia p misericordiã. qz xõ ait retributionẽ: b ad pene qlita/ tem refer? q equalis pctõ erit: qz fm q maior vel min? est peccatus: maior vel minor erit pena. r xõ ait merce/ dis: hoc ad qlitatẽ pene refer? vt q li bidinis igne perierit igne eterni incẽ/ dij crucief? f Que cñ initiũ accepit. Ecõtra ostẽdit inexcusabiles q contẽ/ nũt salutẽ. i. sermonẽ xpi q ẽ causa sa/ lutis. Quasi: nõ effugim? si neglexeri/ mus. g Per dominum. Alia edi/ tio per christum. Et spũs

Nico. de lyra

Ropterea abũdã. r. Ca. II
Postqz aplus in ca. pcedent declarauit eminentiã xpi: hic pñr ex b õndit qnta reuerẽtia sit exhibẽda legi noui ab ipso date. Et circa b duo facit. qz pmo ponit qndã rsequẽtiã. et scõdo pfirmat ipam. ibi: Hõ eni angelis. Cõsequẽtia talis est: Ver ver? fuit data p angelos imediate: vt dicit? ẽ ca. pcedẽti. r tñ fuit suscepta a pplõ isrl? cũ reuerẽtia magna. fm q patet Ero. xij. vbi d: q pplis añ susceptionẽ legis p duos dies ve/ stimẽta lauit r a pprijs vxozib? cõtinuit vt esset paratus die tertio ad legẽ reuerẽter suscipiendã. sicut illa lex fuit diligen/ ter obseruata: qz et? trãsgressores puniebant? morte: q multo for/ tius lex noua q data ẽ aplis imediate a xpo q est dñs angelo/ rũ r mediantrib? aplis in mũdo diuulgata est p pdicationẽ r cõfirmationẽ miraculoz: suscipiẽda ẽ cũ reuerẽtia r diligen/ ter obseruãda r trãsgressores magis punient. hoc ẽ igit qd cõcludit apls: Popterea. i. ppter excellentiaz legis noue a xpo date. b Abũdanti? oportet nos obferuare christianos. c Ea q audiuim? a xpo. i. r aplis. d He forte pefluam?. fuit eni hõ p penã corporale. fm q d. ij. Regũ. xiiij. Quasi aq dilabimur in terrã q nõ reũtunt? sz vltari? effluit p culpã: sz pefluit. i. pfecte fluit p eterna damnationẽ qd cõtingit nõ obseruãtib?

Nico. de lyra

obseruãtib? xpi legẽ. iõ bñ dic aplus: He forte pefluam?. i. eterna dãnatio/ nẽ incurram?. qd pbat pñr p legẽ vete/ rã q ẽ minoris auctis. d. e Si eni q p angelos dicit? ẽ fmo. i. ver? lex q data ẽ p angelũ i mote moysi: vt pdictũ ẽ pce/ dẽti ca. f Fact? ẽ firm? i. firmiter in/ iunct? ad custodiẽdũ. g Et ois pua/ ricatio. i. trãsgressio legi p pctũ cõmis/ siois: qd est h pcepta negatiua. h Et inobediẽtia. i. peccatũ omniõis qd est cõtra pcepta affirmatiua. i. Accepit iustã mercedis retributionẽ. i. penã de bitã fm qlitatẽ r qlitatez criminis vt pñs i ve. testa. i. mult? locis. si qlita est: k Quõ nos. i. catholici. l Effugie/ rim? penã debitã. m Si tãtã neglere/ rim? salutẽ. i. si inobediẽtes fuerim? legi noue i q sola ẽ sal? vite etne. q. d. nullo mō. r pñr õndit apls qlit? hec lex noua a xpo pmo data ẽ aplis r p aplõs pub/ licata. d. n. Que. i. lex noua. o Cũ initiũ acce. enar. p dñm. q aplis i pnci/ pio eã dedit. p Ab eis q audierũt. a xpo. i. ab ipis aplis r alijs discipulis. q In nos pfirmata est. p pdicationez ipoz. r Cõtestãte deo. i. pfirmãte eoz pdicationez p miracla varia r mltã. sic d: Mar. vlti. Dño cooperãte r fmonẽ cõ firmãte sequẽtib? signis. sic eni ca que subsũt roni cõfirmãt p b q ad pncipia p se nota reducuunt: ita sũt ea que exce/ dũt facultatẽ intellet? hũani: cuiusmõd sũt credibilia sufficienter pfirmant? qñ ad testimoniũ talis doctrine miracula facultatẽ tot? nature create excedẽtia a deo ppetrant: qz cñ de? nõ possit esse

testis falsitat?: p b sufficẽter õndit q talis doctrina merã cõ/ tinet qlitatẽ. r h ẽ qd d: In nos cõfirmata ẽ. i. lex euangelica. Cõtestãte deo. i. cõfirmãte ipaz. s Signis atqz portẽt. i. va rijs miraculis. Ad cui? cuidẽtiã sciedũ est q miracula per q cõfirmata ẽ ista doctrina euãgelica sũt in triplici differẽtia. qz aliq sũt q pñt fieri p naturã qlitã ad substantiã facti: nõ tñ qlitã ad modũ fiendi: sic sanatio febris aliqñ sit xture nature: ali/ qñ xture medicine ipam naturã adiuuãte. r tñc nõ est miracu/ lũ: qz hz causam naturalẽ. sanatio tñ facta isto mō fit in tpe: qz natura nõ põt opari in instãti. si aut sanatio febris pfecta i in/ stanti fiat: hoc nõ põt esse nisi xture diuina. sicut soci? petri sa nata est a febris a xpo. vt pñs Marth. viij. r talia miracula vocant? hic signa. Alia aut sunt que nõ pñt fieri p naturã nec qlitã ad substantiã facti nec qlitã ad modũ fiendi: sic est illumi/ natio ceci: r sanatio leprosi: r talia dicunt? hic pdigia. r d. p? digiũ: qñ. pcul a digito. i. aliqd remotũ ab ostẽsiõie vel cogni/ tiõie hũana qd est supra naturã hũanã. r qlitã ad substantiã fa/ cti r qlitã ad modũ fiendi. Alia aut sũt q nõ solũ excedũt natu/ ram humanã: sz etiã vident? esse contra naturã: sicut q virgo

* manens

Replica
Glo.ordi. Ad Hebreos Ca. II Nico. de lyra

Et spūsancti distributiōib' rē. Per hoc affluentiam designat gratiā: q̄ nō erat apud antiq̄s: neq̄ tāta signa: ne q̄ tā diuersa pdigia. p quod ostendit: q̄ non simpliciter est eis creditū: s̄ p signa r pdigia. Ideo q̄ dū credimus nō illis: s̄ deo nos credere declaraf. b Hō enī angel.

manēs virgo pariat. r q̄ habēs vey corpus p corpora absq̄ cois diuifioe trāseat: sicut ipse xps intravit ad discipulos ianuis clausis r cōsimilia. r talia dicunt portēta. r dē portētū quasi in lōgin, quū tensum vel extensū. ad denotandū rei magnitudinē. talibus aut cōfirmata est fides catholica vt hic dicit: Signis et portentis rē. r nō solū istis sed etiā: a Varijs virtutib' r spūsancti distributiōib'. virtutes hic dicunt fides spes et charitas. q̄s virtutes dedit deus pdicatorib' noue legis. distributiōes spūsancti sunt diuifiones gratiā que date sunt aplis ad edificatiōē ecclesie: sicut donū linguaz et pphetie r cōsimilia de quibus loquit apostolus. j. Cor. xij. ista aut nō danf pdicatoribus ecclesie ex suis meritis s̄ ex diuina liberalitate. ideo subditur: Scdm voluntatem suā. b Non enī angelis. Hic cōsequēter apostolus cōfirmat dictā consequentiā. scz q̄ magis est obediendū legi noue date a christo q̄ legi veteri date per angelos. q̄z dominū christi maius est q̄z dominū angelorum. Igitur circa hoc duo facit: quia primo ostendit dominū christi esse maius dominio angelorū per scripturam. secundo eam exponit de christo. ibi: Eum autē. Ad euidentias vni notandū q̄ duplex est status orbis. vnus qui prim' est fm generationē r corruptiōnem ad electorū productionem. Ali' status erit post iudiciū in quo cessabit omnis talis transmutatio. nunc aut ita ē q̄ licet sit idem orbis q̄tum ad substantiā nunc r post iudiciū: tamē nō est idem status vt visum est. et ideo orbis quodāmodo duplicatur fm istam diuersitatem status ita q̄ dicit orbis presens fm statū qui currit vsq̄ ad iudiciū. dicit aut orbis futur' fm statū q̄ erit post iudiciū. Orbis at fm statū p̄sentē subiectus est q̄damō ipsi angelis. q̄z ministerio eoz mouent corpora celestia. r per sequēs transmutant ista inferiora per ipsos: et illuminant homines de diuinis. oia aut cessabunt in iudicio: et ideo orbis futurus nō erit angelis subiectus sed ipsi christo: q̄z tūc oia erunt ei plene subiecta nō solū q̄tum ad diuinitatē s̄ etiā q̄tum ad humanitatem. vt magis videbit. j. dicit igit: Hō enī angelis subiecit deus orbē terre futurū. i. fm futurum statum. De quo loquimur: q̄ de h statu apostolus intendit loqui. q̄ aut orbis fm illum statū subiecit christo pbat per scripturam. d. c Testatus est autē in quodam loco. i. in psal. d Quis dicens. sic loquitur in cōmuni: quia scriptura hec nota erat illis q̄bus scribēbat. similiter scriptor eorum: e Quid est hō q̄ memo es ei? rē. Xba sūt ipsi? dauid admirātis exaltatiōē hūane nature in ipsa incarnatiōe. et ideo dicit: Quid est hō rē. q. d. modicū r q̄si nihil respectu nature diuine et angelice: r tū memo es ei? ipm mirabiliter visitando et tibi vniendo in incarnatiōe. sequit: f Minuisti eū paulomin' ab angelis: q̄z natura hūana sic exaltata i ipsa incarnatiōe fuit potēta minorata ab angelis in ipsa passiōe. q̄z angeli nō sunt passibilis nature. sequit: g Gloria r honore coronasti eū. q̄z p meritū passionis obtinuit gloriā corporis quod an passionem r surrectionē nō fuit gloriofum s̄ passibile r mortale: ad implendū nostre redēptionis mysteriū: r q̄z ex tūc auctoritatiue sūt ei oia s̄biecta. fm q̄ d: Matth. vlti. dices aplis post resurrectionē suā. Data ē mibi oīs ptās in celo r in terra. id sequit: h Et cōstituiti eū sup opa manū tuaz. Qia subiecit sub pedib' ei? verūtū q̄ nō oia sunt ei subiecta executiue: s̄ b cōplebit pfecte in iudicio sequit: i Hunc aut. i. tpe moderno q̄d currit vsq̄ ad iudiciū. k Accdū videm' oia subiecta ei. s̄ q̄tū ad executionē. l Eū aut q̄ in modico. Hic p̄r exponit pdictā scripturā de xpo. r diuidit i duas ptes. q̄z pmo ponit expositionē suā. scdo remouet circa h quādā dubitatiōē. ibi: Decebat enī. Exponit q̄ pmo auctatē pdictā: eo mō q̄ ē exposita i pte pcedēti dices: Eū aut q̄ in modico q̄z angeli miorat' ē. i. iesu xpm q̄ plus q̄

na: qui cōtemnit grām p aplos et miracula r dona cōfirmatam. hic dicit xpm esse potentū vindicare: r suos p passionē mortis saluare. Quasi vere: nō effugiem' si negligimus salutē xpi: cuz p sermone angeloꝝ puniti sunt iudei: q̄z filio subiecit orbē: q̄d nō angelis: q̄rū ministerio r si multa sūt in orbe. oia tñ spectāt ad imperiū dei. Hō subiecit angelis: s̄ h vt subiecit futurū est ei de q̄ loquimur. i. xpo. q̄d pbat auctē dauid: q̄ futura q̄ si p̄terita refert: vtpote admissus diuinis cōsilijs: vbi omia futura sunt facta: fm illud Esa. Qui fecit q̄ futura sūt. Qui r p̄mittit de xpi hūilitate: ne p ea dubitet de exaltatiōe: r nō tm xpi: verū etiā totius generis humani ostēdens hoies p se miser r abiectū: sed p dei gratiā exaltatum. Hic subdit: Testatus ē rē. Vel ita de' subiecit: nō angelis: s̄ filio orbis terre futurū: ita hic dicit futurū sic alibi dicit: q̄ est forma respectu de adam r xpo loquēs: r respectu tēporum ade futurū fm carnem xpm dicit: sic etiā nūc futurū orbē dicit q̄tū ad xpm. futur' quippe erat orbis q̄tū ad filius dei: q̄ temp erat. Et ne de altero orbe disputare intelli geret: addit: de q̄ orbe loq̄mur.

Quid est hō. Potest legi admiratue: vt p hoies r filii hois itel ligat xps hō. Qui fuit memo de us in cōceptiōe dādo imunitatē a pctō. Et visitauit in resurrectione: dādo gloriā immortalitatis. Quid est hō. Vel cum despectu legendū p terreno. Adam hō: s̄ nō fili' hois: sic hoies dicunt qui portant eū imaginē. Qui xpi filij hoim. Ille ver' hō d: iste nouus. Hō igit h loco fren' ē fili' at hois celestis. Et ille lōge se iunet' est a deo. Hic aut p̄s est. Et tō illi' memo est tanq̄ i lōgin q̄ positi. Hūc visitat quē vultu suo. i. grē sue p̄sentia illustrat. e Visitas eū. Hoies p filiū hois q̄si p medicū infirmum. e Hō. Qū fragil' despect' pctōr. d Memor. q̄i pctā dimittit. e Aut fili' hois. iā surgit a mēbris ad caput ascēdēs. i. xps. Qui nō ex duob' hoib' sed de vir gine. ibi: Memor q̄i p̄iarchis de celo miser'. hic Visitas eū verbū caro factū: eū medic' ad infirmos venit.

Minuisti. Dū se exinanuit formā serui accipiens. Min' angel: q̄z mortal: paulomin': q̄z sine pctō. g Glia. i. resurrectione r ascēsiōe. h Honore. in p̄sensu p̄ris. i. cōstituiti. Ecce potestas. k Sup opa. vt a dñi ope nihil excipit: ita nec a xpi p̄tate. n Nihil dimisit. Hic vniūsalē sine volūtariā siue necessariā subiectionē significat. o Rec dū videmus. Hic tñ volūtariā fidelij credentiū i eū. Sia. Charitate immortalitatis. Honore. q̄d sibi flectitur omne genu. Sup opa ma. Digniora. i. angelos r hoies. q̄ p excellētā dicunt opa manū. m In eo aut. Exponit sensum dauid: ait dauid: oia subiecit. in eo aut q̄d scriptura subiecit. i. subiecta ostēdit oia: nihil dimisit. i. nihil excipit de oib'. Vel hū dico orbē terre futurū xpo subiecit: q̄z in eo q̄ dixit oia: nihil di. nō. s̄ dixit: oia subiecit: s̄ tñ nōdū oia subiecta. et tō dixit futurū. q Eū aut q̄ modico. Minor angelis: non ppter naturā hois: s̄ ppter passionē mortis. Natura hūana mentis q̄ ad imaginē dei sine pctō qlē xps assumpsit so-

a s̄ nō p̄ter naturā: vel de virtutib' animi q̄ ca sti humiles q̄ predicat r cetera hmoi. b s̄ quia alijs dabat genera linguaz: alijs alia dona. a tis et varijs virtutib' r spūsancti distributiōibus fm suam voluntatem. Non enī angelis subiecit deus orbē terre futurum de quo loquimur. Testatus est autem in quodā loco quis dicens: fides aut filius hominis quomodo uisi tas eū: Minuisti eum paulomin' us ab angelis: gloria r honore coronasti eum: et constituiti eum super opera manū tuarū omnia subiecit sub pedib' eius. In eo aut q̄ ei omnia subiecit: nihil dimisit nō subiectum ei. Hūc autem necdū videmus omnia subiecta ei: Eū autē q̄ modo q̄ ab

quo loquimur. Testatus est autem in quodā loco quis dicens: fides aut filius hominis quomodo uisitas eū: Minuisti eum paulomin' us ab angelis: gloria r honore coronasti eum: et constituiti eum super opera manū tuarū omnia subiecit sub pedib' eius. In eo aut q̄ ei omnia subiecit: nihil dimisit nō subiectum ei. Hūc autem necdū videmus omnia subiecta ei: Eū autē q̄ modo q̄ ab

ra hec nota erat illis q̄bus scribēbat. similiter scriptor eorum: e Quid est hō q̄ memo es ei? rē. Xba sūt ipsi? dauid admirātis exaltatiōē hūane nature in ipsa incarnatiōe. et ideo dicit: Quid est hō rē. q. d. modicū r q̄si nihil respectu nature diuine et angelice: r tū memo es ei? ipm mirabiliter visitando et tibi vniendo in incarnatiōe. sequit: f Minuisti eū paulomin' ab angelis: q̄z natura hūana sic exaltata i ipsa incarnatiōe fuit potēta minorata ab angelis in ipsa passiōe. q̄z angeli nō sunt passibilis nature. sequit: g Gloria r honore coronasti eū. q̄z p meritū passionis obtinuit gloriā corporis quod an passionem r surrectionē nō fuit gloriofum s̄ passibile r mortale: ad implendū nostre redēptionis mysteriū: r q̄z ex tūc auctoritatiue sūt ei oia s̄biecta. fm q̄ d: Matth. vlti. dices aplis post resurrectionē suā. Data ē mibi oīs ptās in celo r in terra. id sequit: h Et cōstituiti eū sup opa manū tuaz. Qia subiecit sub pedib' ei? verūtū q̄ nō oia sunt ei subiecta executiue: s̄ b cōplebit pfecte in iudicio sequit: i Hunc aut. i. tpe moderno q̄d currit vsq̄ ad iudiciū. k Accdū videm' oia subiecta ei. s̄ q̄tū ad executionē. l Eū aut q̄ in modico. Hic p̄r exponit pdictā scripturā de xpo. r diuidit i duas ptes. q̄z pmo ponit expositionē suā. scdo remouet circa h quādā dubitatiōē. ibi: Decebat enī. Exponit q̄ pmo auctatē pdictā: eo mō q̄ ē exposita i pte pcedēti dices: Eū aut q̄ in modico q̄z angeli miorat' ē. i. iesu xpm q̄ plus q̄

lus

Nico. de lyra
Phil. 2. a
Rom. 5. c

1. Cor. 15. d
Phil. 2. a

lus maior e de. Minor g angelis corpe: no mente. Maiores th angeli r hoie dici pht: qz maiores sut hois corpe. Maiores sut et aio: sz in eo tñi q pcti original merito corpus ag grauat ipm anumũ: sz h no in xpo. Qz aut vi

angeli minorat? est i passioe: vt dictũ e. a Videm? iesum. sic minoratũ. b Propter pas. mort. i. ex merito passiois. c Gloria r honore coronatũ. dis fert eni honor r gloria. qz honor est exaltatio vni? in testimoniu virtut? q si fa at in secreto vel cora paucis sz honor: sz glia pprie sz talis honor exhibet? co ram multis. vs fm Amb. glia est clara noticia cu lau de. id eo dicit: Videmus iesum glia r honore coronatum: quia per fidem firmi ter tenemus ipm exaltatũ coram multitudine ciuium

Job. 14. b

L

de deo pfe dicit: si for ma fui maior e q ma lores vident? r ageli: no recte cogitas nec attendis sut h abeat locũ i reb? huana na tura: q condita e ad imaginẽ dei cui tñ in iuria facta no e. cum xps dicebat: Pater maior me e: q no car ni sue solũ: sz etiã me ti quã gerebat huma ne deũ patrẽ prefere bat: que tota sine du bio forma agnoscebat: qm fuit tota cre atura creatori vt gra dei pro oib? gustaret mortẽ. a Propter pas. Hic ita incipit on? dere no p potetia tñi vt vltioe xba xpi au diẽda eẽ: sz p dilecti one q dilexit nos vt p nobis moreretur. b At gra dei. Mi norat? iõ: vt gustaret mortẽ p oib? pdesti natis: vt qz oib? ho ius generalit? qz oib? pctũ sufficit. Ipe e gra dei. q p oib? mor tu? r si no omes cre dit: ipe q suũ e fecit d Auctore. christũ. d Salutis eoz. i. si lioz. Ipe eni e fil? p natura: cui? heredei erim? q sum? adoptione filij. Vide qz tuz e in medio nrm. Et ille fil? r nos filij sum?. Sed distat q ille saluat nos saluamur. Ille sancti ficat: nos sanctificamur. Modo iungit nos scriptura: mo distũgit. Multos inquit filios hic cõmunit. auctorem salutis eoz hic discre uit. e Per passioẽz cõ. Quia aliter hõ no redẽptus periret. qd si esset: frustra oia facta essent. Etera eni hõi seruũt. hõ deo. Nec in aliquib? de? gloriãre: cũ ad hoc omia fa cta sunt: falsa esset r pdestinatio de adducen dis filijs. f Cõsummare. Qd in resurrecti one incepit: qm imortalitatis gloria sublima tus est. Et actũ in ascensione: qm ascendit ad dexterã patris. Et pficiet in iudicio: quãdo ei omnia subijciẽt: r erit omia in omnibus g Qui eni. Probat q p nostra liberatio ne christũ pati decuerit. Aides eni indecens q auctor salutis pateret: sz no dedecet: qz ex deo pendet: r est ei subditus vt alij homies: et ideo cõuenit pati si opus est. Et qd op? fue rit: post dicit ibi: Quia ergo pueri rẽ. et ipse similiter picipant eisde: nisi hõ esset q dia bolum vinceret: no iuste: sed violenter hõ ei tolleret: sz si hõ eũ vincit: iure hoies pdit: et vt hõ vincat: necesse est vt de? in eo sit: q faci at eũ sine peccato esse. Si eni homo p se vel angelum in hoie: facile peccaret: cũ r vtrãq naturam per se cõstat se sciuisse. h Ex vno oes. Sz ille vt pprius filius: nos adoptiui. Cũ dicit no erubescit fratres vocare ostẽ dit q no ei nature est fraternitas nra: sz mise ricordie: qd pbat p pphetã: ne putef nouũ.

angelis minorat? e videm? iesuz a ppter passionẽ mortis glia r ho noze coronatũ: ut gra dei p oib? gustaret mortẽ. Decebat eni euz ppter quẽ oia: r p quẽ oia: q mul tos filios i gliam adduxerat: au ctore salutis eoz p passionẽ cõsu mare. Qui eni sanctificat r q san ctificat: ex vno oes. Propt quãz causaz no confundit fratres eos vocare dicens: r Nunciabo no me tuũ fratrib? meis in medio ec clesie laudabo te. Et iteruz: Ego ero fidens in eũ. Et iterum: Ecce

iam. f salua a corẽ. a f hoc merito. b f no qualiter sz a f. i. per gram dei: qz homo no meruit. b noze coronatũ: ut gra dei p oib? a f qz amara vt cito trasit. f gustaret. b f deũ a f qz gloria facta sũt oia f auctore f f auctore f ppter quẽ oia: r p quẽ oia: q mul tra sũt. f ille fil? r nos filij: sz ille saluar: mo pũ gũt: mo distũgit. f adoptiuos. f adducendos c tos filios i gliam adduxerat: au ctore salutis eoz p passionẽ cõsu surrectioẽ intẽdit. f pficere. a f xps. b f pdesti natos i xpo. f per cum. i. nos. f mare. Qui eni sanctificat r q san ctificat: ex vno oes. Propt quãz a f vel no erubescit christ? sz a pctõ immunis. b f qui peccãdo sũt de generes. q causaz no confundit fratres eos a f in psalmo. b f post resurrectionẽ. f narra rabo. c f famã gliaz deitatis toto orbe. r Nunciabo no me tuũ fratrib? meis in medio ec clesie laudabo te. Et iteruz: Ego ero fidens in eũ. Et iterum: Ecce que no põt falli. Decebat eni deũ patrẽ: k Cõsummare. i. ad finẽ nostre redẽ ptiois adducere. i Auctore salutis eoz. i. iesum xpm q est auctor salutis ele ctõz l Per passionẽ. quia passio sua fuit cõueniẽs modus nre redẽptiois. vt vltuz est. m Qui eni sanctificat. Hic ponit scda rõ q accipit ex pte chri sti passionẽ sustinetis. r est talis: Christus enim fm humanã naturaz est eius dem spectei nobiscum. r psequens caro nostra r frater noster. r ideo sic cõ municat in natura passibili nobiscũ: ita conueniẽs fuit vt cõmunicaret nobi scum in passioib? carnis. vt p hoc impassibilitatem nobis donaret. hoc e igif quod dicit hic: Qui eni sanctificat. i. christus. n Et qui sanctificat. i. pprius catholicus. o Ex vno omnes. i. ex vno patre licet diuersimode. q ipse e fi lius dei naturalis: nos at filij sum? adoptiui. p Propter quã causam. i. p pter cõmunicatiõẽ in natura r filiatiõẽ pdicta. q Ad confundit. i. erubescit. r Fratres eos vocare. i. ipsos fideles qz vocat frẽs dices ps. xxi. Nuncia bo nomen tuũ fratribus meis r pedes meos. qd no põt intelligi de dauid nec de mardocheo de q dicitur iudei moderni illũ psalmũ debere intelligi. ex q ptz eoz falsitas: qz nec dauid nec mardocheo fuerũt sic cõfossi. et ideo illa scriptu ra ad lram intelligenda e de xpo q post passionẽ suã resurgens a mortuis nun cianit nomen dei patris fratrib? suis. i. aplis. s In me. ec. laudabo. qm i me dio aploz r alioz discipuloz stetit r p qdraginta dies de lege dei docuit. vt habet Act. i. sequit: t Et itex ego ero fi. i. eũ. h scptura loquit de certa ex pectatiõẽ resurrectionis sue quã expectabat xps a deo pfe. Et iterum: Hic pnr ponit aliã auctẽ q hĩ Esa. viij. ad idẽ pbandũ. i. xps debuit picipare no biscũ in passionibus carnis. qz vocat nos pueros suos. r p xps eiusde natu re passibilis cũ ipso. Qz aut illa auctas Esa. intelligat de christo pter illud qd ibi pmittit: dñm exercituũ ipm sanctificate in lapidẽ offensiois r petraz scandali duabus domib? israel. qz gentib? recipientib? xpm iudei ex magna parte scãdaliãti sũt r expecati. r sequit ibidẽ: Liga testimoniu signa legẽ in discipulis meis. r qz lex euangelica data est a christo ipsis aplis r alijs disci pulis r tunc sequit illud quod hic ponit: v Ecce ego r pue. mei qz de. mib? dñs. pueri hic vocant fideles catholici dati ipsi filio a deo patre. fm q ipse met dicit Job. xvij. Manifestauit nomen tuuz hominibus qz de disti mibi tu erant r eos dedisti mibi. hoc igif supposito arguit apostolus dicens: Quia

Quia

Quia g. Quasi cū ex vno oēs. Et qz pueri q̄ sanctificādi erāt cōica/ uerāt. i. erāt hoies ex aia r corpore: q̄ p sanguine accipit corruptibiles. b Et ipse x̄ps. c Participauit eisdē. pueris. vel eisdē. i. carne. r san guine: r b̄ sūr. i. passibilis r mortalis vt posset mori: r sic destrueret dia bolū: r p mortē legē euacuaret: r in deos liberos faceret p grām: qui ti more penaz serui erāt legis. Quia g. Quasi cōstāt q̄ ex deo ip̄i r sanctificati: et ita nō de/ decet eū si opus sit: s̄ qd op̄ erat pati: ḡ qz ex deo omēs r pueri cōicauerūt. Participauit. Ecce vera fraternitas in x̄po r nō ficta hūani/ ras. d Per mortē. Mirū qd. Mors erat ar/ ma p q̄ vincebat diabolus r p eā vict̄ ē a x̄po. f Et liberaret. Quātū bonū op̄a mors. L/ more mortis obnoxiū fuituti: serui si qdē erāt q̄ mortē timebāt r omnia patiebant ne morerent̄. Hūc sancti ad regnū trāsturi irrident eā. H̄i: Cupio dissolui et esse cūz x̄po. Et hec ē victoria fidei q̄ vtiq̄ desuisset: si credentes immortalitas mori p̄secuta esset. poterat qdē hoc de dare cre dentib̄: vt nec isti experirent̄ corpis mortem. Sed si b̄ fecisset carni q̄dam felicitas adderet: minueret̄ aut̄ fidei fortitudo. Sic ei hoies mor tē istā timēt: vt nō ob aliud felices dicerēt chri/ stianos: nisi q̄ mori oīno nō possent: ac p h̄ ne/ mo p̄pter illā beatā vitā q̄ futura est ad christi grām festinare: s̄z p̄p̄ remouēdā mortis mole stiā delictū: r crederet̄ in x̄pm esset q̄ fides ener nis r debilis. Quid magnū esset credere vidē/ do nō mori eos qui crederēt: r crederes enī nō moritur. Quāto fort̄ ita credere: vt se speret moritur sine fine victurū. exēplo x̄pi: qui post mortem in gl̄ia surrexit: r beata sibi sine fine viuit. desideremus ḡ vitā x̄pi: qz tenem̄ pign̄ mortē x̄pi. Quō enī nobis nō dabit bona sua: q̄ passus est mala n̄ra. In terris istis et i seculo isto maligno qd abundat nisi nasci laborare et mori. hec sūt mercimonia regiōis n̄re: ad tales merces mercator dat r accipit. Dat qd h̄z: r ac cipit qd nō h̄z. Etia x̄ps i hac mercātia dedit r accepit. S̄z qd accepit nisi qd h̄ abūdauit. i. na sci laborare r mori. Et qd dedit: Renasci resur gere r eternū regnare. D bone mercator gra tias agit: qz emisti nos: sanguine tuū bibim̄: euāgelii legim̄ instrumentū n̄rm: fuit tui sum̄: creatura tua sumus: fecisti nos: redemisti nos. Emere q̄s p̄t hūi suum creare nō p̄t. Dñs at suos suos r creauit vt essent r redemit r mortē: ne semp captiui eēt sic r mortē gustauit: vt timorē mortis fideles vincerēt. Et enī medic̄ non h̄is necessitatē ex cibis illi degustat: vt psuadeat egrotō: p̄mpti illos cibos accipe. Sic r dñs cū oēs hoies mortē timerēt: psuadens eis vt fi ducialis ad mortē accederēt: r ipse gustauit mortē: nullā h̄is mortis ne cessitatē. e Imperiū. i. diaboli. Auctor est mortis: qz peti: ex q̄ mors de q̄: Ecce venit p̄nceps hui mundi. i. diabolus q̄ p̄tāt habebat mortē r in me nihil inuenit: qz nihil inuenit in x̄po vt moreret̄ s̄z p̄ volūtate pris ipe mori voluit nō h̄is mortis cām de pctō sub auctore pcti: s̄z b̄ obediē tia r iusticia fact̄ ē obediēs vsq̄ ad mortē p quā nos a seruitute diabo li redemit. Incideram̄ enī p̄ncipē hui: scilicet q̄ seduxit adā r suū fecit: r cepit nos tāq̄ h̄naculos possidere: s̄z veit redēptō r vict̄ ē deceptor Et qd fecit redēptō: captiuator n̄ro. Tēdit m̄scipulā crucē suā: posu it ibi q̄stā sanguinē suū. Ille at sanguinē fudit nō debitoz p qd ius sus ē reddere debitoz fudit sanguinē inocēt: r iustus ē recedere a no cētib̄. Ille q̄ppe sanguinē ad b̄ fudit vt pctā n̄ra deleteret. H̄i ḡ diabol/ nos tenebat delectū ē sanguinē redēptō. H̄o ei tenebat nos nisi vincul pctōz n̄ro. H̄e erant carēne captiuoz. Acit ille alligauit fortē v̄culis passiois sue: trauiit i domū ei. i. i corde coz vbi ipse hitabat r vasa eius eripuit. Hos sum̄ vasa ista: q̄ iplenerat ille amaritudie suā: quā n̄ro re dēptōz i felle pp̄inauit. de at n̄ri eripit̄ vasa ei r sua faciēs fudit ama ritudiem r iplcuit dulcedie. g Husq̄ e. Participauit eisdē: vt hoies sanctificaret: r recte h̄ cā apponit: qz si n̄ eēt eos liberatur̄ n̄ eis p̄cipiet qd i angel̄ apparet: qz nullū. i. i nulla septura legis app̄hēdit̄ angelo. b App̄hēdit dic: nō assūp̄t. q. lōge fugiētē n̄is. In q̄ hūane nature di gnitas itelligi p̄t r misericordia r grā q̄ h̄ fec̄ r cura quā de nob̄ habuit: fugiētē q̄ppe a hūanā naturā r lōge fugiētē. lōge ei eram̄ iūct̄ app̄ hēdit: n̄ angelice s̄z hūane nature data ē h̄ dignitas: vt de ei i vnā p̄lo nā iūgeret. i Per oia. Q̄ nat̄ educat: creuit passus: mortu. Qui supra figura pat̄ne s̄stātie dicit̄. k In eo enī. In carne quā suscepit m̄lta sua passus ē. H̄o itaq̄ qd ē ista tribulatio pat̄ietū p experimētū. l Qui tē. Tētat de vt p̄bet: diabol/ vt decipiat: h̄o vt sciat qd nescit. **¶** Ande

Quia g. pue. cōica. car. r sanguini. i. fideles cōi/ cauerunt x̄po in natura passibili. b Et ipse similis par. eis. p. pas. car. b enī fuit decēs. c Et p. mor. de. eū q̄ ha. mort. imperiū. i. diaboli. habebat enī dia bolus mort. imperiū in q̄tū ex p̄suasione sua natura humana ducta est ad mortem culpe r ex p̄sequenti nature: qz culpā natura hūana in/ currit mortēdi necessitatē. **¶** Et liberaret. i. ipse x̄ps a f/ uitate legi. e Eos q̄ timore mort. i. p. legē veterē q̄ dura fuit: qz erat lex timor. s̄z ei tī mor mort: qz penā mort. i. i/ gebat. f Per totā vitā ob/ noxiū. i. obligati. g Erāt ser uitati. ab hac ei fuit ut cui e/ ram obligati p legem libera uit nos x̄ps p suā mortem. h Husq̄ ei ange. H̄ic ponit̄ tertia rō q̄ accipit ex p̄te natu re redēptionē indiget. nā in digēs redēptōe ē natura itel lectual̄ sbiaccēs pctō remediat̄ bili. cui rō ē: qz natura carēs itellectu nō p̄t peccare. r per n̄is nō indiget redēptōe s̄z natura hūana a n̄ lapsū n̄ sbi accēbat pctō. r iō redēptōe n̄ in digebat s̄z idigeret p̄duci ad britudines duce sup̄naturali. natura ēt āgelica p̄ lapsū s̄z sbiaccēbat pctō. tñ n̄ idigebat redēptōe: qz illd pctū ē irre/ mediabile. nūc at ita ē q̄ na/ tura hūana assūptibil̄ ē a ver bo ad op̄ redēptōis vt satis/ faciat natura q̄ peccauit. r iō hūana natura assūpta ē a ver bo r nō angelica. r h̄ ē qd dicit̄ h̄ apls: Husq̄ ei āgelos app̄ hēdit. i. nullo loco sacre septu re iuenit q̄ natura āgelica a supposito diuino assumatur. i S̄z se. abraē app̄hē. i. natu/ rā hūanā sibi vniuit. sic. s̄. p/ batū est p septurā ve. testa. p̄p̄ h̄ sequit̄: k Et debuit. i. ipse x̄ps. l Per oia fr̄b̄ assimilari. B̄ est q̄tū ad oēs pp̄rietates nature passibilis. qz ta/ lia faciūt ad op̄ n̄re redēptōis. nō debuit aut̄ assi mulari eis q̄tū ad defectū culpe. qz h̄ n̄ valeret ad op̄ redēptōis n̄re: s̄z magis impediret. sequitur: m At misericors fieret. p Enī q̄ ipse habuit natu/ rā passibilē habuit q̄ndā aptitudinē ad cōpartiedū nobis. n Et si. p̄tū. ad deū. seipm̄ misericordit̄ r charitatiue offerendo p nobis. o Et repopitia ret delict. ppli. p eis satisfaciēdo. p In eo enī i q̄ passus est ipse. i. natura in q̄ passus est q̄ est natura hūana. q Et tētat. p̄mo a demone in deserto. po stea ab hominib̄ in sua passioe. r Potens est et eis q̄ tentat auxiliari. i. a natura in qua passus est r tentat h̄z q̄ndā aptitudinē r p̄mptitudinem ad deferendū nobis auxiliū i passioib̄ r tētatiōibus n̄ris. Ad euidētā hui qd dicit̄ ē in b̄ ca. r i p̄ce. dēti gr̄f: vtrū oia sint subiecta x̄po fm̄ hūanita/ tem in futuro seculo. et arguit p̄mo q̄ nō. qz creatu ra intellectualis subiecti x̄po p conformitatē volū tatis ad spm̄: s̄z hoies damnati r angeli nūq̄ ei sic conformabunt: quia habebūt voluntatē resistētē ei q̄tum poterūt ḡ nūq̄ ei subiecti. Itē si angeli sint ei sbiecti: aut hoc erit rōne nature aut rōne gra tie. nō rōne nature: qz natura hūana in x̄po inferi/ or est angelica natura: quia christus fm̄ q̄ homo fuit eiisdem speciei nobiscum. nec ratione gratic: quia bonis angelis data est gratia fm̄ p̄portionē naturalī. fm̄ q̄ diffusius tractatur. ij. Sentētiar. et consequens in eis est maior gratia q̄ in christo: quia christus fm̄ humanam naturā inferior est an/ **¶** Ande

Phil. 1.1

Job. 14. d

Phil. 1.2

† Eia. 8. d

D

† Sec. 13. d

1. Coz. 13. 5

†

m

o

p

q

r

s

t

u

v

w

x

y

z

†

¶

gelis. vt ia dictu e. r fm hac naturaz e receptiu? gre r no fm diuina g r c. Contrariu videt i lra. qz dictu e q xpo hoii subij/ ctenf oia. Rudeo. i hac qstioe sut errozes p rarij. vn e d r/ genis q posuit q oia sic subijcient xpo q demones r hoies danati subijcient xpo fm coformitate volutat: qz posuit q p aliqd tps certu post iudiciuz demones r danati recipient ad pniaz r vltieri ad gliaz. sed b error damnaf p illud q hf Marth. xxv. vbi vniformit describit eternitas pene danato/ ru r glie broz. fm q ibide dz: Fbut hi i suppliciu eternu: iu/ sti aut i vita eterna. r io pari rone q danati dicerent redire a pena eade rone diceret q bti possent cadere a glia. Ali e error negatiu ipm esse vez hoiez: qz ad b sequit q xpo nihil subij/ ciat qstiu ad huanitate. si eni vera huanitas no fuit i xpo ni/ hil subijcit ei in qstiu ho. Hoc aut sequit ad dictu arrij q posu it q verbu assupit sola carne huanā s3 no assumpit aiaz. qz verbu supplebat locu aie r firmabat illud p dictum qd hf Job. j. Verbu caro factu e. Ad h aut sequit q xps no sit ho. qz q aliqs sit ho no hns aiam: est iplicatio r traditiōis. cu aia sit forma hois: nec valet si dicat q verbu supplet locu aie: qz no pot suppleve vlcē cause formalis materiā p ficient. modus aut dicēdi destruit seipm: qz caro no pot hre spz car/ nis nisi p aiam. r io dicere q xbu assupit carne r no aiaz hu/ manā: est iplicare r traditiōne. Ad istud incoeniens euadē/ dū dicit al? heretic. s. Apollinaris r sui scqes q xbus as/ supsit aiaz sensitua r no intellectuā: qz verbu supplebat vi/ cem ipi? intellectuē: r ad istā sic ad pma sequit q xps no sit ho: qz ho reponit i spē hūana p aiam intellectuā. ho eni p in/ tellectu differt ab alijs specieb? aialium. vt hf. j. Metaphy. Silr b opinio destruit seipaz: qz dato q p aiaz sensitua xps habuisset carnē: no tñ posset dici q hret carne humanā s3 tñ brutalē: qz caro no pot dici hūana nisi ab aia intellectuā q ē hois forma. Itē vtrūqz dictū. s. arrij r apollinaris ē manifeste ptra euāgelicā veritatē r etiā ptra veterē testa. scripturā vbi expste sit mētio de xpi huanitate vera: qd esset ipossibile fm eoz dicta. Itē vtraz scriptura dic xpm eē vez filiū vir/ ginis fm q hf Marth. j. r lca. vij. Ecce xgo accipiet r pariet filiū rē. h aut no cēt vez nisi xps eēt eiusdē spēi cu xgine r p/ zns ver? ho. Multē etiā alijs vijs possent impugnari pdicte hereses: s3 pp plixitatē vitāda ad pns omitto. Supponen/ dū igit fm veritatē fidei catholice q xps sit ver? ho r verus deo. dico ad qstionē q oia sūt subijcēda ipi xpo etiā fm hu/ manitate: qz q sūt subiecta fm diuinitatē no ē dubiū. Pro/ postū aut oñ dif triplici via. pma accipit rone vnionis. qto eni aliq natura creata ē ppinquior ipi pmo pncipio: rāto est sublimior. sic corpa celestia psūt qdāmō ipis generabilib? et corruptibilib?. r ista generabilia r corruptibilia sūt eis subie/ cta: pp qd dz. j. Metaphy. qz elemēta r tiganā supiorib? latiorib?: vt ois virt? eoz gubernet inde. Qz aut ista inferio/ ra mag? distēt a pmo pncipio p r p b m. ij. d generatiōe. vbi dic q ista inferiora corruptibilia sūt pp lōge distare a pmo pncipio. p. j. assupta ppolitio i corruptibilib?. s. qto aliq sūt ppinqiora pmo pncipio tāto alia sūt eis mag? subiecta. r ca/ dē rōne natura angelica pest ipis corpālib?. fm q dic Aug. ij. de tri. Itē at ita ē q natura hūana i xpo ē ppinqior q na/ tura aliq angelica: qz pūcta ē ipi deo h solū p vnionē opatio/ nis sic angeli bti. s3 fm esse hypostaticū: qz i vnitate suppositi/ ti. g tota natura angelica ē sibi sibiecta. r p zns oia alia. Se/ cūda rō accipit ex merito sue passiois qd fuit qsi infinite effi/ cacie rōne supposit: qz actioes sūt supposito r. et io l3 natura hūana eēt rō tolerādi passionē r merēdi. illud tñ meritū erat suppositi diuini. Itē aut ita ē q p illā passionē meruit suam exaltatiōez: r p zns meruit exaltari sup oēs creaturā. hāc at rōne tāgit apls ad p b h. ij. hūiliauit seipm fact? obedietē vs/ qz ad mortē: mo. at cru. pp qd r de? exaltauit illū et dona/ uit illi nomē qd ē sup omne nomē: vt i noie iesu omne genu fle/ ctat celestiu fressuū r ifernoz. Tertia rō accipit ex pte stat?

future bitudinis q respicit ordine gre mag? q nature r ideo vbi e maior gra: p zns r dignitas seu excellētia sublimior. In xpo at hoie ē grā maxia nō solū vniōis: s3 etiā p sone singula/ ris: fm q dz: Job. iij. q spūs dat? est ei nō ad mesurā: r p zns est excellētor r sublimior oib? angel? etiā fm hūanitatē. r hāc rōnez tāgit Job. j. Aidim? eū qsi vniōnē a pte pleni gre r xitar? vniōnē dicit: qz ipse solus ē natural? fill? r pncipalis oēs at aliq bti sūt tmō filij adoptiu r pncipatiue dicti. r p zns ei subiecti. Cōsiderādū tñ pp solutiōne argumētōz q istā excellētiā r dignitatē habuit xps fm q ho ab instāti illi? hē vniōis nature hūane i diuio supposito: s3 h fuit tm auctoz ratiue eo q illa natura adhuc erat passibilis r passioib? subie/ cta: s3 post resurrexione suā habuit eā executiue: in qstuz illa natura fuit plene gliosa r oib? angelis pposita. ideo tūc dixit apls. Marth. vlti. Data ē mihi ois ptās i celo r i terra. s3 ple narie eā habebit post iudiciū qn volūtas ei? r snia adoplebit in oib? tā bonis qz danat? pter b p r ad argumēta. Ad p/ mū dicēdū q l3 danati nūq sūt habituri volūtate xpo cōfor/ mem: tñ sibi plene subiecti in qstū snia sue sapie r volūta/ tis cōplebit i eis p penā debitā. Ad scdm dicēdū q angeli sūt ei subiecti rōne duplici. s. vniōis r p sone singulaz: vt dicitur est: r talis ordo subiectiois cōpctit statui bitudinis. Qz at dz: qz angeli receperūt g rāz fm p pportione naturaliū r sic vbi est dignior natura ibi ē maior gra. Dicēdū q vez ē si cōparet na/ tura angeloz ad inuicē: qz excellētores i naturalib? for? cō/ uersi sūt ad dū. r sic receperūt maiorē g rāz: s3 nō est vez si cō/ paret natura āgelica ad naturā hūanā xpi: qz grā nō est data ipi xpo hoii fm conatū liberi arbitrij ipi? i dēu: qz nō accepit gram p talē modū: s3 ab instāti creatiois illi? aie r vniōis i p/ sone diuina: qz fuit idē instās vtriusqz: receptio aia xpi plenu/ dinē gre fm mensurā volūtatis diuie r potētā obedietialem ipi? aie: r sic l3 aia xpi sit inferior fm gradū nature: r recepit mai? donū gratie. In ca. ij. vbi dicit in postilla: Testat? est aut in quodam loco spiritus.

Additio. i. In qbusdā libris dz. Testat? est aut i q/ dam loco spūs. r dicit spūs qz hebrei qbus loqbat apls agio grapha in diuinis scripturis p rta in qb? pfalleritū ē pncipa/ le dicebat esse scpta a spūscō. Alia xō dicebat pphetica. vñ apls istū modū tenet. j. ij. ca. vbi dicit: Quapropter sic dicit spūscō: Hodie si vocē ei? audierit. In eodē ca. vbi dz in postilla: Et io pari rōne q danati dicerent redire a penam r leadē diceret q beati possent cadere a gloria.

Additio. ij. Itō videt par rō i reductiōe danatoz danatoz pcederet ex misericordia diuina q talē reductiōne/ ne p iudicio sue iusticie posset facere: sic cū aliqz offēnsaz in se cōmissam dimittit vel liberaliter aliqd det nō facit i iusticiā. An fm scdm Tho. i pma pte. q. xj. arti. ij. i rñsiōe. ij. ar. talis misericordia qnqz ē qdā iusticie plentitudo. vñ Jaco. ij. Misē/ cordia superexaltat iudiciū. danatio aut btoz esset manifeste i diuinā iusticiā fm quā iusti nō sūt puniēdi: s3 pmiādi r multo mag? i diuinā misericordiā: vñ ex paritate rōnis p postill. alle gata nō dēnaret error origenis s3 auctās euāgelij. d. Fbut hi in suppliciu eternū: sufficit ad dicti erroris exclusionem.

Replica. In ca. ij. In q postill. arguit b erroz ori/ genis ex illo Marth. xxv. Fbut hi i echnuz suppliciu: hi at i vitā eterna cū vtrobiqz vniformit describit et/ nitas pene maloz r glie btoz: ita pari rōne si fm Orige. eter nitas tminū hret i pena: etiā efnitas hret finē i glia. Bur. frō tose se opponit huic parilitati rōnis. r bsumit qsi h silitudo ra tiōis currat qtuoz pedib?: subsumit inquā de diuina iusticia et misericordia q nō ē sillis rō de glia btoz r pena danatoz: sed nec postill. vult illā silitudinē eē debere generalē: s3 solū i ma/ teria r rōne eternitat. r vide Job. xij. correctionē talū dece ptionū: qbus Burgeñ. sepe deceptus est i materia silitudinū con tra suam ppriam in multis locis positionem.

Glo. ordi.

Uade fratres. Ex omnibus supe riorib? infert: quia potens: qz passus pro nobis: r potest au/ xillari. **U**adi frēs sancti rē. Post q a/ postolus declarauit excellētiā nomi testmāti respectu veteris p b q peminet xps angelis: hic pñr oñdit b idē p b q excellit moysen. r diuidit i duas ptes. qm pmo ostē dit ppolitū, r scdo ex b pcludit qstū sit xpo obediedum. ibi:

Uade fratres. Ca. III **U**adi frēs sancti vōcatiōis celestis b

Nico. de lyra

Quapropter. Prima adhuc i duas. qz pmo declarat qndā silitudinē. r scdo oñdit ipi? xpi respectu moysi excellē tiā. ibi: Amplioris ei glie. Circa p mū aduertēdū q dulciter alloquit illos qb? scribebat vt aios eoz ad itelligē/ dū seqntia magis alliciat. d. An frēs sceti. vocat ei eos frēs. ppf nimia charitatē. scōs ppf eoz pu/ rā r inocētē pūationē. qz talia debēt refulgere i xpi fidelib?. **U**ocatiōis celestis participes. qz de iudaismo erat vocati ad fidem

Ad hoc...
pōtētiā...
gnus habit?...

Qui fidelis. Incipit cōpare moysi sicut supra pphetis & angelis ita vt sit pre moysē fidelis: qz nō suā sz prīs gloriā q̄siuit nec eius mandata abscondit

Qui xps fidelis ē p̄ri (sic moyses) i omni domo. in deoz & gentiū. Amplior e. Qui fidelis effectus iudicat: qz dign' ē glie: vt moyses. Quia etiaz amplioris pre moysē. i. qz moyses: vel pre moysē ens i me- rendo.

Omnis nā qz dom'. Fabri- cauit dico. p se enim nō potest fieri: sed ab ali- quo. An ideo a christo? Vere: qz de' q̄ oia et fi- oia et domum. Quia autē. et domum.

Et omnia cre- auit deus est. Strius enim domus qz re- pit moyses et christus: factor est deus.

Et moyses. Gēdit xpm di- gnū ampliori glia quaz moysen qz xps fabri- cator ē dom': si moyses. Idic a- lia rōne idē ostē- dit: qz xps filius moyses famul' est: q̄ carnalia carnalib' trade- bat. xps x̄o spi- ritualia.

Quapropt. Sicut. s. cū p̄e angelis & pphē- tis xpm cōmen- dasset i multis: s̄bitulit nos o- portere obser- uare que ab illo audiui. Ita nūc cōmendato ip̄o pre moysē:

Idic incipit terrere: ne sint increduli christo: per patrum similitudines et post ne amittat requiē blādiz & per o- portunitatē t̄pis. i. hodie. Hodo p se loquit: q̄ p̄i p̄ p̄cones. si tūc du- ri: mō estote molles. Historia ē de eo qz miserunt videre terras & cū audirēt ibi esse inexpugnabiles viros oblitū virtutis dei toties p̄bater: dixerūt: re- uertamur in egyptū. vñ iurauit dñs qz nō intrarēt in terram p̄missaz: que esset requies laborū: & sic oēs perierūt p̄ter duos. Tres req̄es memorat. vnā sabbari. secundam in palestina. tertīā veram que in celo: de qua hie dicit loquens ad veros israelitas dicens: Nolite duri esse christo loquenti. sic spiritus sanctus p̄monuit: ne silia patri- bus

ad fidē catholicā ad quā nullus pōt efficaciter & meritoze puenire nisi pater celestis eū traxerit tractu gr̄e: s̄m qz Job. vij. Nemo pōt venire ad me nisi p̄ me' q̄ misit me traxerit eū. a Considerate apo. & p̄. p̄sel. nre iesu. d̄r aut p̄difer q̄lī pontē faci- ens. qz p passionē suā fecit nobis pōtes vt possem' trāsire ad br̄itudinē. d̄r eē ponti- fex p̄fessionis nre: qz nō sufficit corde credere t̄m sz oportet etiā p̄fiteri ore: s̄m qz dicit

apls Ro. x. Corde creditur ad iusticiā: ore aut fit p̄fessio ad salu- tē. b Qui si. ē ei q̄ se. illū. i. ip̄am hūanitatē xpi. d̄r etiā si dells deo p̄ri: qz i omib' querebat gliaz prīs & nō suā. s̄m qz ip̄emer dicit Job. vij. Ego gliaz meā nō q̄ro tē. c Sicut & moyses. fidelis fuit: d In omni domo il. i. i congregacione si- deliū q̄ est dom' ip̄i dei quā inhabitat p̄ gr̄az. qz aut moyses fuerit i hac domo nō q̄rens p̄pziā gliaz sz gliaz dei. p̄z pen- tateuchū inspiciēti. e Amplioris. Idic p̄r ostēdit xpm excel- lentiorē moysē: qz lz vterqz fuerit fidelis in domo dei q̄ ē con- gregatio fidelium: p̄ncipalior t̄n i hac domo ē xps q̄ moyses. qz ille q̄ fabricat aliquā domū & eā inhabitat vt p̄pziā: excellē- tior est q̄ ille qui habitat in ea sic i aliena. xps aut habitat i hac domo sic dñs & fabricator ip̄i. qz hoies nō p̄nt cōgrega- ri i fide nisi ip̄o deo h̄ faciēte. moyses aut habitat i hac do- mo sic seru' ḡ in hac domo p̄ncipalior est ip̄e xps. & h̄ est qz dicit ap̄ls: Amplioris enī glie. i. maioris dignitat'. f 3ste. i. xps ḡ p̄re moysē dig. ha. est. qd pbat p̄r dicens:

Quāto amplio. ho. h̄z dom'. i. in domo ille. i. Qui fa- bificauit eaz. i. edificauit illā tanq̄ suā. p̄pziā. qd verū est de fabricat. i. cōpaginā. l Ab aliq. sic enī p̄tes domus mate- rialis nō p̄iungunt ad inuicē nisi p̄ aliquē artificē eas imme- diate vnientē: ita silr dom' ecclie non cōpaginā ex diuersis gētib'. i. iudcis & gētilibus nisi p̄ ip̄m xpm q̄ pōt vnire corda fidelium: p̄pter qd dicit Job. x. Alias oues habeo q̄ nō sunt ex h̄ ouili & illas oportet me adducere vt fiat vnū ouile & vn' pa- stor. qz aut talis congregatio nō pōt fieri nisi a deo. pbat p̄r eū dicit: m Qui aut creauit oia de' ē. eiusdē aut potētiē ē creare mūdū & recreare hoies p̄ fidez & gr̄am p̄p̄ hoc dicit Jaco. i. Solūtarie enī genuit nos x̄o veritatis vt sum' ini- tū aliq̄ creature e'. d̄r aut pater oia opat. p̄ fillū qz indini- sa sūt opa trinitat'. & p̄ x̄o fabricauit domū ecclie: nō aut si- cut moyses. & h̄ est qd dicit: n Et moyses qdē fidelis erat i tota domo eius. f. dei. o Tanq̄ famulus in te. il. q̄ dīcēda erāt. i. legis dande p̄p̄o isrl. p̄ Christ' x̄o tanq̄ fili' i do- mo sua. i. ecclia habitat. q̄ Que dom' sum' nos. qz ecclē- sia nō est parietes materiales sz fideles xpi: qz sicut in domo materiali requirit firmat: sic etiā in fidelib' xpi ad hoc qz sint dom' p̄ncipalis dei requirit stabilitas fidei. p̄p̄ qd sub- dit istā p̄ditionē: Si fiducia & gliaz sp̄ciū ad finē firmā re- tineam'. r Quapropter. Idic p̄r p̄cludit ex p̄dict' qz x̄o firmiter est obediendū. & circa hoc tria facit. qz p̄mo ad h̄ in- ducit auctoritatē scripture h̄ exhortantē. scdo exponit illam scripturā. ibi: Videte fratres. tertio ex auctoritate et expositi- tione pbat suā intentionē. ibi: Timeam' ḡ fratres. in p̄ncipio sequētis ca. Prima i duas. qz i auctoritate scripture quā adducit p̄mo q̄dam monitio ponit. scdo ad hoc inducit ex- plū. ibi: Sic i exacerbatiōe. d̄r ḡ p̄mo sic. Quia xps excellē- tior est moysē. vt dictū est. ideo q̄lī cōcludendo & admonēdo p̄ scripturā sacram. d. Quapropter sic dicit sp̄s sanctus. loq̄ns per os psalmiste. s Hodie. i. t̄pe gratie in q̄ veritas est re- uelata. qz t̄ps legis fuit quasi t̄ps noctis. s̄m qz dicit ap̄ls ad Ro. xij. Hoz p̄cessit dies aut appropinq̄bit. t Si vocē ei' audieritis. i. ip̄i xpi. & hic ponit si p̄ quia: qz vox ip̄i xpi loquētis audita ē in euangelio in natura hūana assumpta. in

erat i tota domo ei' tanq̄ famu- lus i testimoniu illoz q̄ dicenda erant: christ' x̄o tanq̄ filius in domo sua. Que dom' sum' nos si fiducia et gloriā spei vsqz ad finē firmā retineamus. Quia propter locum dixit sp̄s sanctus. hodie si vocē ei' audierit: noli te obdurare corda v̄ra: sicut in

veteri testamēto aut audita ē vox p̄phaz ei'. s̄m qz dicit Aug'. lib. de sermone dñi i mōte. exponēs ill' Matth. v. Et aperietis os suū docebat t̄c. tunc enī ille apuit os su- um q̄ i veteri lege aperiebat ora p̄phaz. v Nolite obdurare corda v̄ra. p̄ inobedi- entia. hō enī inobediēs deo ab eo se auertit. & p̄ x̄o de' iuste suā gr̄am si subtrahit. & qz gr̄a dei mollificat cor: p̄ x̄o de' iuste suā gr̄am si subtrahit. & qz gr̄a dei mollificat cor: p̄ x̄o de' iuste suā gr̄am si subtrahit. & qz gr̄a dei mollificat cor: p̄ x̄o de' iuste suā gr̄am si subtrahit.

Si in exacerbatiōe. Idic ponit exēplū de obduratiōe antiq̄z iudeoz qd h̄r i. xiiij. et. xvj. vbi d̄r qz exploratores q̄ missi fuerāt ad cōsiderandū terrā filijs israel pro- missam terruerūt corda ppli. & tūc increduli dño tot signa & mirabilia eis ostēderat i deserto voluerūt reuerti in terrā egypti. p̄pter qd dñs irat' voluit eos delere sz p̄ci- bus moysi ipedita ē p̄cessio ppli. verūtū p̄ q̄draginta annos ipeditus ē pplis ab in- gressu terre p̄missiōis quā oēs q̄ egressi fuerant de egypto a viginti annis & supra mortui sūt i deserto nec intrauerūt terrā p̄missiōis p̄pter eoz incredulitatē. duob' t̄n exempt'. i. iosue filio nun. & caleph filio iephone q̄ ingressi sūt terrā p̄missiōis p̄pter eoz obediētā & fidelitatē. h̄ est igit' qd d̄r hic: Nolite obdurare corda v̄ra sic in ex- acerbatiōe s̄m diē tētatiōis i deserto. d̄r enī illud p̄ctm exacerbatio p̄filiū dicitur. fru- ctus enī acerb' nō est accept' ad cibū & opponit maturo. ita p̄ctm illud fuit maxime obstinatiōis: qz sicut dictū est erāt increduli dño visis tot mirabilib' & signis. & ideo noluit totaliter placari eis. vt dictū ē: sic fruct' acerb' nō acceptat' sz deiicit. sequit'

Qu. 12. b

B

Secdm

Bus vestris patia/mini: qui per moy/ sen tunc vocem dei audierunt. vos mo do per ipsum.
a Probauerunt. i. curiositatis ca exq/ fierat an possem.
b Offensus. Val/ de r culpabilis ira/ tus. Inensus. Val/ de r proximus ad/ hibendo correctio/ nis flagella.
c In ira. Irasci di/ cis p figuram antro/ polpatos. d Si introibut. Apolio/ pefis est. i. no intro/ ibat. e Lox malu/ increduli. Et pute/ tis xpm no suffice/ re sine lege: quod e/ malu qz sicruit ho/ in multa peccata. Hec hoc lenet: qz b/ cor discedendi.
f Donec hodie. Id est tps gre d q/ atebat. ppba supe/ riuus in psal. qz non/ min^o mo pstat cre/ dentib⁹ gra ad salu/ tem qz ipso xpo pre/ sente. Si qz ei pec/ cat vsqz est hodie pot reuerti. Hemo ergo desperet dum/ viuit. g Fallacia peccati. Id est dia/ boli ente ca peti.
h Participes eni/ Debetis hortari et non esse duris: qz qd/ no eram⁹ facti sum⁹ p gra: habetes p/ tem cu xpo in bere/ ditate. In hac codi/ tione si inituu substi/ tie. i. fidei q est in/ titiu bonoz: p quam d⁹ existit in nobis r p qua deificamur et diuine substatie participamus vsqz ad finem retineam⁹. i. Nolite obdura/ re. Et pres: qz qda/ eoz duri fuerit: r io/ perierut. k Era/ cerbauerunt. Quid/ da audientes. Hoc io dicit ne qz putet/ satis esse audire de/ requie: qz r illi oes/ audierut r no oes/ peruenerunt. l Quadraginta/ annis. Quadrage/ nari⁹ eni integrita/ te seculozu indicat et totam vita nram significat. Inensus ergo dicit illis qua/ draginta annis: qz peccantib⁹ vsqz ad finem vite sue ira/ scitur deus.
m Timeam⁹

a geres parres vestri fecerit. a nolite obdu/ fm diem. i. sicut illi obdurati sunt in die tentati. hec est vna de exacerbarionibus.
exacerbatioe fm diem tentatio
a s vbi magl egerent auxilio: ita in deserto hui⁹ mundi cauere ne tentet⁹ deus vt no percat sic illi.
nis i deserto: vbi tetauerut me
a s pbabile inuenerit qz viderit. b s parres fm carne videre vos ne fm spiritum.
a patres vestri: probauerut et vi/
s oculis. a s magne virtut. b s in quib⁹ me/ derut opera mea quadraginta
oia posse egri sut. s qz tetauerut. s irarus.
b annis: propter qd offensus fui
s ram male. s de illis.
generatioi huic: et dixi semp hi
a s ex ppria deliberatioe qz serio peccat r lz sic/ monere: in noluerit cognoscere opa mea: r io si/ inrabunt hoc dico sicut iurauit. i. firmiter statui qn irarus fui r ideo videre fratres.
errant corde: ipsi autem no co/
gnouerut vias meas: qb⁹ iura/
ui i ira mea: si introibut i requie
a s ergo. s qz ppter incredulitate parrib⁹ vris/ requies negata est. b s qz facile pot cotingere.
mea. Videte fratres ne forte sit
s qz de multis no dubitat qn pfecti sint.
e in aliquo vestru cor malu incre/
s a quo qui discedit perdit vitam.
dulitatis discededi a deo viuo:
s de incremto virtutu. a s alij alios vl vnus/ sed adhortamini vosmetipos p
quisqz seipm. a s qd iu. b s tps gre.
f singulos dies: donec hodie co/
s qz no minus mo qz ipso christo presente.
gnominatur: vt no obduref qs
a s scitis eni qz diabolus fallit eus qui obdura/ vn post cadit in peccatu. b s habentes partem/ cum christo in hereditate.
g ex vobis fallacia peccati. Parti/
s ipse caput vos membra.
cipes eni christi effecti sum⁹. Si
s p gratia q ei vnici sum⁹.
tamen inituu substantie eius vs/
s vite. a s vt nunqz desieramus.
q ad sinez firmum retineamus
s qd iu. s nobis.
du dicitur: hodie si vocem eius
a s qucadmodu sua obdurauerut parres.
i audieritis: Nolite obdurare cor/
s s obdurauerut parres vt p penas eoz deder/ exacerbarioe. Quidam eni au/
reat: hoc addit. s voce dei in deserto. a s incre/ duli et duri fuerunt.
k dientes exacerbauerunt: sed no
s i oes exacerbauerut vt caleph r iosue his si/ tis similes. a s ita nos a renebus.
vniversi q pfecti sut ab egypto
s ozi exacerbantibus: an non.
per moysen: Quib⁹ autez in sen/
s quibus⁹ norat tota vita nra. s quasi non est/ sus est quadraginta annis? No/
dubiu. s in hoc apparet ira dei.
ne illis qui peccauerut: quozuz
a s sine sepultura b s bestijs r auib⁹.
cadauera pstrata sut in deserto:
s no solum pstravit sed etia iuravit.
Quibus aut iuravit no introi/
a s eternam que significabat p terram promissi/ onis: vel in ipsam terram promissionis ad lram.
s et no alijs.
re in requie ipsius: nisi illis qui

a Scdm die tentatiois. qz plures in deserto tentauerunt/ deu. vt ptz in decursu veteris testamti. ideo sequit:
b Abi tentauerut me pres vri. dubitatio de diuina existe/ tia in eis r querdo sup hoc impotune signa a moyse: cuz/ tn videret dei mirabilia quasi omi die r longo tpe. s. qdra/ ginta annis qb⁹ fuerut in deserto r h est qd dicit: c Pro/ bauerut et viderut opa mea. xl. annis. r io graui⁹ erat pec/ catu incredulitatis eoz r magl puniendu. ideo sequitur:
d Propter qd offensus fui generatioi huic. in ps. ponit:
e Proxim⁹ fui generatioi huic. pxim⁹. s. ad punitione infi/ delitat⁹ ipoz. r in ide reuertit. sequit: e Et dixi semp hi/ errat corde r. iste error pcedebat in eis ex malicia: qz v/ derat frequetissime dei mirabile virtute in eis. et io dubi/ tare de ea r ea nescire: no poterat ex simplici ignoratia p/ cedere s ex animi obstinatioe in cotrariu: r talis error no/ excusat s magl aggrauat peccatu. ppter qd sequit:
f Quib⁹ iuravi i ira mea. i. firmiter decreui r irruocabi/ liter punire eos. dicit eni de irat⁹ metaphorice qn punit:
g qz ad modu irati se bz. que aut fuerit illa punitione subdit:
h Si introibut in requie meaz. i. no intrabut pmissionis/ terra q d requies: qz i illa requie est filij isrl: postea vnus/ qsqz sub vite sua r lb ficulnea sua. fm q hr. iij. et. iij. Reg. t p
i in plurib⁹ locis. r itez qz p illa requiem signata e requies/ cosecie q ho requiescit i deo p gra: r requies fructiois eter/ ne q requiescit in deo p gliam. Q aut in requie pmissiois/ no intrauerut filij isrl qui egressi sunt de egypto ptz ex pre/ iudicis: qz mortui sunt in deserto. ppter peccatu pdicte exa/ cerbariois. h Videte frs. Hic pnr exponit pdicta aucto/ ritate. r qz in pdicta aucte tria pmiserat. s. exhortatione ad bonu operandu. culpa maloz ad euitandu. r penam p ea/ inflicta ad timendu. io hec tria facit. r pmo exponit qd pti/ net ad exhortatione. secundo qd pertinet ad malozu culpa. lbi: Quid⁹ eni audietes. tertio qd ptinet ad pena inflicta/ ibi: Quib⁹ aut. Circa pxiu dicit: Videte fratres. i. dili/ genter considerate quilibet in seipso et etia in pximo suo: qz/ fm q dicit Eccl. xvij. Quicunqz mandauit deus d pximo/ suo. i. Ne forte sit i aliq vrm cor malu. i. volutas mala. si/ ent eni ex corde oris sensus r mor⁹ in alijs mebris: ita vo/ luntas mouet oes ate potetas ad agedu. k Increduli/ tatis. lz eni incredulitas sit in intellectu sicut in subiecto:
m sicut r fides q est ei⁹ oppositu. tn credere e act⁹ ipso⁹ intel/ lectus moti a voluntate r p pns discernere. dicit eni Aug. iij. p/ p Joh. q nullus credit nisi volens. l Discededi a deo/ viuo. sicut eni bonu ate est adherere deo p fide formataz:
n ita malu anime est recedere ab eo p incredulitate. sequit:
o Sz adhortamini vosmetipos p singulos dies. pximu/ cosectias pprias discutiedo. n Donec hodie cognomi/ natur. i. qd durat tps gratie qd cognominat dies per/ quanda similitudine ppter noticia veritatis reuelate: qd/ no erat tpe legis. vt. s. dicitu est. o Et no obduref quis/ ex vobis fallacia peccati. hoc aut dicit: qz lz obduratu sit/ aliq mo a deo: tn pncipiu ei⁹ est a libero arbitrio inclinade/ se ad peccatu: vt videbit. p Participes ei xpi effecti su/ mus. qz recipientes fide eius de plenitudine eius accepti/ mus. q Si tn inituu substantie eius vsqz ad finem firmu/ retineamus. qui eni in xpo baptizat⁹ suscipit quandaz no/ uam naturaz per fidem formataz. quia fides est substantia/ sperandarum rerum. vt dicit. j. ca. xj. et hoc vocat hic initu/ um substantie quod debemus vsqz in finem firmiter reti/ nere. Du dicit: r hodie. i. tpe gratie. Si vocem ei⁹ au/ dieritis r. hoc totum est. s. expositu. s Quid⁹ eni au/ dientes. Hic sequenter hoc exponit qd in auctoritate p/ dicta dixerat de culpa exacerbarionis pdicta dices: Quid/ dam enim audientes exacerbauerut. quia populus israel/ audies verba exploratoz incredulus dno. voluit in egyptu/ reuerti. vt predictu est. t Sz no vniversi qui pfe/ cti sunt ab egypto p moysen. hoc dicit ppter caleph et io/ sue qui no exacerbauerut dominu cu alijs: s fideles r obe/ dientes dno pmanerut. r sic ptz q peccauerut r qui no.
v Quibus aut. Hic exponit de pena ppter culpam pre/ dicta inflicta. r hoc est qd dicit: Quib⁹ aut offensus est q/ draginta annis. ipse. s. deus puniens eos. r Nonne il/ lis q peccauerut. q. d. sic r no alijs: qd ptz p cosequte esse/ ctu. cu d: r Quoz cadauera prostrata sut i deserto. in/ pena pdicti peti. 3 Quib⁹ aut iuravit. id decreuit:
a Non introire in requie: i. in terra pmissiois. b Illi/ illis qui increduli fuerut. quasi dicat. alijs no iuravit. qz ca/ leph r iosue q fuerit creduli ipi introierut. r io cocludit:
*** Et videmus**

† De peni. dis. ca. sun plures. s. au ctoriares.

Ad Heb...
 Nico. de Lyra...
 Metur ali...
 De Lyra...
 Credidit...
 Co de die septim...

Nico. de lyra

Glo. ordi. Ad Hebreos La. IIII Nico. de lyra

Timeam. He qd dicit qd ad nos ptineat. La. IIII ptinet eni. Et eni r nobis nuciatiu e: r igrediemur ere/ dēdo: sic illi pdiderit nō credēdo. b Hō admixtus si del. rē. Egressi enī d egypto cū mltā viā pambulassent r mltā

Additio. Hoc qd dicit i psal. Hodie si vocē ei' au/ dierit rē. Exponit ab hebreis i libro qui dicit Labavit hierosolymitano r formiter ad dicitu apti: legi tur ibi sic: Si isrl' ageret penitentiā vna die statū venisset fili' dauid. i. xps. Scriptū est enī Hodie si vocē ei' audieritis no

lre obdurare corda v'ra. hec ibi. Ex cu ius dicto manifeste habet q nō tarda bat aduētus messie xpi nisi ppter b q israhelie nō audierūt vocē ei': q si audi uissent statim veniret: qd verbū verifi cat qd die de ipis: nā illi q audiūt vocē ei' .i. xpi p fidez statim eis venit r h vi def. ppzia expositio istius versus r nre fidei fauorabilis: in q expositioe li si te netur in sua. ppzia significatiōe. i. cōdi tionaliter: nec oportet q exponatur p quia sicut in postilla. La. IIII

Et videmus qz a s dno pmissi. a s furauit nō inroire in requi em: r ita videmus: r aperre scimus. **Et videmus qz** a b s eterna sicut nec in terra pmissionis. **non potuerūt introire in requiē ipsius propter incredulitatem.** s qz illi perdiderūt requiem. s si nō amozē vel timozē hōc faciamus.

Timeamus er/ La. IIII c s qz h qd relinquat r ptemat fre/ quēs pmissio dei: v' quā deo i baptis go ne forte rēlicet apollicitatione d mo fecim'. a s quā terra pmissiois significat. b s vero iudicio r si impudenter psumat inde. **introeundi in requiē eius: existi/** s a requie.

metur aliqs ex vobis deesse. Et/ s r merito qz nō possum' excusari qd de re nō di era. a s rpe gracie. s per filium. s d eterna re/ quie sicut illis p figurā terre pmissionis. **enim et nobis nuciatiū est quem/** b a s p famulū. b s illis nuciatiū ē s qz nō fuit **admodū et illis: sed non profuit** i credit'. s pmissio d rege. a s v' fmo r fides sit **illis sermo audit' nō admixtus** b iūgerent. s ppter hec s ab exlozatorib' a s no bis nuciatiū ē ingrediemur enī vel qz nō credide/ **fidei ex his que audierūt. Ingre/** k rūt nō p'fuit qz nobis d credim' pdest. a s verā. **ditemur enī in requiem eius qui** a s nos qui credim' sicut ex opposito spūstancus dixit de incredulis p qd p'z q d credit' inrabū. **credidimus quemadmodum di/** i s quid dixit hoc. a s illi nec in palestina: nec in veram: nos in veram.

xit: sicut iurauī i ira mea: si intrōi m **būt in requiē meā. Et quidē ope/** n s que fecit. a s inchoando. s .i. ex quo mūdus cepit institui qz ipse omnia fecit. **ribus ab institutione mūdi hui'** a s post qd poterat qesere. b s spiritus sanctus **pfectis. Dixit enī in quodam lo/** o s egregio loco scripturē. s per quā significatur eterna requie. s a noua operatiōe **co de die septima sic: Et requeit** p

lre obdurare corda v'ra. hec ibi. Ex cu ius dicto manifeste habet q nō tarda bat aduētus messie xpi nisi ppter b q israhelie nō audierūt vocē ei': q si audi uissent statim veniret: qd verbū verifi cat qd die de ipis: nā illi q audiūt vocē ei' .i. xpi p fidez statim eis venit r h vi def. ppzia expositio istius versus r nre fidei fauorabilis: in q expositioe li si te netur in sua. ppzia significatiōe. i. cōdi tionaliter: nec oportet q exponatur p quia sicut in postilla. La. IIII

Timeam' ergo. Post qd apls ad duxit auctoritatē scripturē r ex positionē illius ad ostēdendū qz xpo est firmiter obediēdū: hic ex au ctoritate p'dicta r expositioe ei' arguit ad ppositū. r diuidit in duas partes. qz pmo ostendit q nobis iminet sollici tudo intrandi in requiē celestē que p ingressum terre pmissionis figurata ē. scdo ex hoc cōcludit q debem' ad hoc festinare. ibi: Festinem' ergo ingredi. Prima in duas. qz primo arguit ppo sitū. scdo pbat quosdā qd in argumē to erat suppositū. ibi: Et qdcm opib'. Virtus aut argumētū sui in hoc consistit: sicut patrib' pmissa est requies tpalis in terra pmissiois: ita figurali' nobis pmissa ē requies eterne beatitudinis: qz omnia in figura ptingebāt illis. vt di cit apls. s. ad Ro. r. sed illi qui fuerūt solliciti seruare deo fidē r obediētiāz introierūt in requiē illam terrenam. vt p'z ex p'dictis r nō aliq. ergo similiter si velim' intrare requiē celestē de hoc de bem' esse solliciti. Dicit igit: Timeam' ergo. i. solliciti simus: qz timor sollicitu dinē inducit. d Hō forte relicta polli citatione. i. pmissioe diuina. e Intro eundi in requiē ei'. i. requiē celestem. f Existimet aliqs ex vobis deesse. b dicit: qz illa impletio pmissiois diuine nulli defecit nisi ipse deficiat. s Etenī r nobis nuciatiū ē. de requie. i. eterna.

Nico. de lyra a Et videmus. i. p effectū p'dictum. b Quia nō potuerūt introire. ppter incredulitatē p'dictā. Ad euidētiā p'dictoz querit v'z obduratio cordis sit attribuēda homini. r arguit pmo qz nō. qz illud qd p'p'ū dei nō est at tribuendū homini. obduratio cordis est hōi qz rē. maior p'z. minor p'bat per illud qd habet ad Ro. ix. Quis vult miserē? Ad. Item idē p sui presen tiā r absentia est causa cōtrariōz. fm qd dicit. p'p'ū. Hāuta enī p sui presen tiā est causa salutis nauis. r p sui absentia est causa p'dictatiōis eiusdē sed de' p sui p'sentia est causa mollifi catiois cordis. ergo p sui absentia est causa obduratiōis. Cōtrariū p'z p il lud qd dicit i ira. nisi enī obduratio cor dis esset ab hoie. frustra admoneret apls. d. Nolite obdura re rē. Rūdeo dicitū qz nō ē in cōueniētiā vni r eundē effectuz attribui diuersis causis: diuersimode tñ. obduratio enī cordis est obstinatio hois i p'ctm. dicit enī cor durū metaphozice ad similitudinē corporis durū. coz' enī durū dicit qd nō cedit tāgen ti s r resistit. vt h. iij. Methauroz. r ad similitudinē hui' cor ho minis d' durū r volūtas: qz cor h accipit. p volūtatē: vt dicitur est qz nō cedit vel obedit monitiōi ad bonū s r magis resistit: talis aut obduratio est ab hoie inchoatiue et demeritozē in/ q'zū p libez arbitriū adheret p'ctō. r p'z auertit a deo qn/ tū in se est: r sic demerē qz d' subtrahit sibi gratiā suā. sicut si ipse sol materialis illuminaret hec isferiora p cognitionē et ar bitriū libertatez: iuste retraheret lumē suū ab eo q se vellet in/ q'zū in se esset ab ei' lumine retrahere. d' aut bñficiū gratie dat hominib' ex cognitiōe r mera liberalitate. r iō iuste eam retrahit ab eo q se p peccatū auertit a deo. coz aut humanuz p grāz dei mollificat. r iō ipa subtracta per p'ctm obdurat: r sic p'z q'z obduratio diuersimode deo r homini attribuit: qz attribuit homini in q'zū ē culpa: deo aut in q'zū est pena iuste inflicta. r sic ex p'dictis p'z ad questionē r argumēta ex vtra/ qz parte inducta. In ca. iij. vbi dicit in postilla: Hodie. i. gra tie tempore in quo veritas est reuelata.

perunt illi' pmissionis effectū. ideo concludit: k Ingre dtemur enī in requiē. i. celestē. Qui credidimus: ipsi chris to. l Quēadmodū dixit. ipsi. i. incredulis quibus iurauī rē. m Sicut iurauī in ira mea. p'z expositio p p'dicta. quia sic fideles admittunt ad requiē celestē. ita increduli excludunt. n Et quidē operib'. Dic. pbat illud qd suppositū est i argu mento. videlicet q requies celestis sit figurata p requies ter re pmissiois. r diuidit in duas ptes fm qz hoc pbat duplici ter p scripturā. secunda ibi: Et in isto rursum. prima pbatio talis est: p'p'ūctis omnibus creaturis in principio mūdi dicit scriptura qz d' requieuit die septimo. ista aut requies nō potest intelligi requies terre pmissionis: sed mag' requi es per quā deus requiescit in seipsa. r hec est requies beato rū. qz mens humana nō potest quiescere nisi in deo. et ista si gurat per requiē terre pmissionis sicut perfectum p imperfe ctum et veritas p vmbziam. hoc est igitur qd dicit apls: Et quidem operibus ab institutione mūdi perfectis. in suis spe ciebus r naturis. o Dixit enim in quodā loco. s. hē. ij. lo quis tñ sic in generali. quia illa scriptura erat nota r famosa illis quibus scribebat. p Die septima sic. i. loquitur p'z dicta scriptura. q Et requieuit de' die septimo ab omib' opib' suis. in seipso quiescēdo. et in h stat virtus rōnis p'di/ cte

Additio

A

B

† Hē. 2. 8

¶ Pertingēs vsq. et tota consideratiōe pueni-
ens ad separationē aīe. i. sensualitatis: et spūs
i. rōnis. b Diuisionē aīe ac spī. Vīa vīuim⁹
cū bestijs. spū intelligim⁹ cū angelis. Ideoq; p
aīaz itelligim⁹ carnalia pctā. i. q̄ actu corporis
sūt vt luxuria. p spīri
tū xpo spūalia. i. q̄ sūt
mēt vt supbia. Discer
nit autē fmo dei inf car
nalia pctā et spūalia
q̄s: q̄d: q̄ animo agat.

Alta: vt p aīaz accel
piat carnales cogitati
ones et male: p filium
spūales cogitaciōes et
bone. Et ē sensus p̄tin
gens vsq; ad diuisionē
aīe ac spī. i. vsq; ad
discretionē carnaliū et
spūaliū cogitaciōnū.
c Aīe ac spī. Pertin
git fmo dei cognitīōe
insupabil: qd̄ cogno
scit quō diuidat sensu
alitas a ratioē: et ipa
sēdū pl⁹ dedita istimis
reb⁹ inferior est: vel ab
his reuocata dignior:
ne etiā videt quō spūs
a seipō diuidat vel dū
ī deū imbiat d̄ diuīa vi
sa cogitās: vt inferius
celestia cōsiderat. Ael
tē inferi⁹ i tra de mun
danis recte agendis p
tractat. vt quō spūs. i.
rō a sensualitate secer
nit dū qd̄ ī se inferi⁹ est
superat qd̄ ī illa alit⁹
est. b Cōpages dē
lūctura ipī sensualita
tis et rōnis quā videt
sūt dei. i. quō et iter se
coheret ī aliq; vel h
et illa. i. rō et sensual
tas quō ī suis differen
tijs iter se pueniāt: dū
supior differentia sensu
alitatē p̄sentiedo con
uenit cū differentijs ra
tionis. Ael inferior differētia ratiōis preffa et
captina aliqū consentit inferiori differētie sen
sualitatis. e Medulla q̄ interior ē d̄: q̄cqd̄
interi⁹ et subtili⁹ est ī aīa vel spū: qd̄ etiāz vt
det sūt dei. Discernit etiāz cogitaciōes. i. q̄ di
uerfa diuersi cogit. Discernit et intētiōes ear
rū cogitaciōnū: q̄ singule tēdāt ad bonū vel
malū. Et vt pl⁹ dicam: nulla creatura terrena
vel celestis ē ei inuisibilis: s; oīa sunt nuda et
discoopta et etiā apta: qz ex oī pte plene visa.
Ael cōpages dīc̄ p̄iūctiōes cogitaciōnū. Me
dullas intētiōes earū qd̄ ipē apertū dicit: cogi
tatiōnū et intētiōnū. Et ē ordo discretorū cōpa
gum. Si enī cogitatio cogitaciōni p̄iūgit ipse
nouit que sit fm̄ deū: et q̄ fm̄ seculū. Nouit qz
q̄ vergat itērio earū. f Habētēs er. Idē in
cipit d̄ pōtifice xpo quō sufficēns: quō dignior
veteri sacerdote. Q̄nē etiāz imutat: et legē q̄
sub illo ē p̄ meliorē legē suā et quō necessarius
nobis ad iusticiā et salutem. g Non enī ha
bent⁹ rē. Quasi: teneam⁹ et tenere debem⁹: qz
cū sit potens: est etiā misericors nram exptus
infirmiratē. h Qui nō possit compati. Im
possibile est scire afflictionē afflictōrū: homi
ni qui experimētū afflictionis nō habuit: et
sensibiliter omnia nō sustinuit. Christ⁹ nō scit
non solū p hoc q̄ deus fm̄ q̄ oīa nouit: sed et
per hoc q̄ homo et similia sustinuit.

a s potēs oē qd̄ vult facere saluādo vel dānādo.
b s .i. p̄piciator ne qua occulta puritate lacere cū.
c s omni ingenio carnali vel spūali.

dei: efficax: et penetrabilior om
ni gladio ancipiti: et ptingēs vsq
ad diuisionē anime ac spiritūs:

compagum quoq; ac medullaz:
et discretor cogitationum et intē

tioniuz cordis. Et nō est vlla cre
atura inuisibilis ī conspectu ei⁹.

Omnia autē nuda et apēta sūt
oculis eius: ad quem nobis ser
mo. Habētēs q̄ pōtifice magnuz

qui penetrat celos iesū filiū dei:
teneam⁹ cōfessionem nostre spēi

Non enim habemus pontificem
qui nō possit compati infirmitā

mo. Habētēs q̄ pōtifice magnuz

qui penetrat celos iesū filiū dei:

teneam⁹ cōfessionem nostre spēi

Non enim habemus pontificem

qui nō possit compati infirmitā

supponit tāq; manifestā. minorē ponit et declarat eā. d. Am⁹ ē enī sermo dei:
in q̄ tāq; p̄mum. i. excellētia diuine nature in xpo: qz sermo h accipit p ver
bo. vñ et in greco sic habet logos qd̄ signat idē qd̄ xbu. xbu autē in diuī
nis ē eiusdē nature cū eo cul⁹ est xbu. cū igit xps sit xbu dei. fm̄ q̄ habetur
Job. j. Verbu caro factū ē. sequit qz in eo sit excellētia diuine nature. et bene
d̄: Am⁹ ē enī fmo. qz dei xbum vīuit vita nobilissi
ma: qz el⁹ viuere ē diuīnū itelligere qd̄ ē respectu ob
iecti nobilissimi. p̄p qd̄ p̄cludit p̄s. xij. metaphysic
ce q̄ p̄mum ens siue de⁹ vīuit vita nobilissima et opti
ma. et sic p̄tz p̄mū. Cōsequenter declarat scdm̄. f. qz in
ipō sit efficacia x̄tūz infinite. cū subdit: a Et effi
cax. tāta ē enī efficacia qz se extendit ad oīa. fm̄ qz d̄z
Sap. viij. Omniuz ē enī artifex oīm habens x̄tūtem
et. S; p̄siderādū ē qz virt⁹ alioz artificū attingit tā
tūmodo rei factibilis exteriora: s; virt⁹ dei ē tanta qz
attingit cuiuscūq; rei intima: qz ē causa ei⁹ dans eē et
p̄seruās. et p̄ncipia rei cuiuscūq; vnles et p̄iū gēs: p
pter qd̄ vicinior ē ipī rei q̄ ipa res sit subijp̄ti. et ad h
denotādū dicit: b Et penetrabilior et. i. habent
acutiē ex vtraq; pte. et sic nō impedif ei⁹ penetrabili
tas ex aliq; pte. s; ē de x̄tūte x̄pī q̄ a nullo pōt impe
diri q̄ ptingit ad intima rei. et ad maiorē hui⁹ exp̄ssio
nē dicit: c Et ptingēs et. anime dicit ppter potē
tias ei⁹ aīales q̄ sūt aīe et corpis cōmunes. spūs dicit
ppter potētiās aīe abstractas q̄b⁹ puenit cū substan
tijs pure spūalib⁹. p h vult dicere qz virt⁹ x̄pī attingit
rei intima q̄tūcūq; subtilia sūt. Sequit: d Cōpa
gū qz ac me. cōpages sūt corpis iūcture neruis all
gates: medulle sūt itra ossa p̄cluse. p h vult dicē qz vir
tus x̄pī attingit oīa q̄tūcūq; sūt ligata et inclusa. et
sic p̄tz scdm̄. f. efficacia x̄tūz x̄pī. Cōsequenter decla
rat tertiū. i. generalitatē sue cognitīōis qz se extendit
ad oīa etiā ī p̄ticulari q̄tūcūq; sūt occulta. et h ē qd̄
dicit: e Et discretor co. q̄ soli deo cogitare sūt fin
cōm opinionē doctozū. et hoc videt p illud qd̄ d̄z. i.
Regl. xvi. De⁹ aut intuet cor. Cōsiderādū etiā qz lz
allq; doctozes dicāt ip̄sa cogitaciōnē nram eē cogno
scibile puris substantijs spūalib⁹: tñ de intētiōe cogi
tatiōis ipī p̄cordāt et p̄cedūt qz cognoscibills solū
deo. xbi grā: si cogitē de muliere. dicit qz h pōt cog
nocere angel⁹ bon⁹ siue mal⁹ etiā ex naturalib⁹: s; lz
cogitē de muliere intētiōe et decipiēdi ip̄sa vñ ad bonū
informandi: cognoscit solū de⁹. et p̄ h subdit ap̄s:
f Et intētiōnū cor. qz cognitio x̄pī nō solū se extendit
ad ip̄as cogitaciōes: s; etiā ad intētiōes cogitaciōnū.
Et dicit p̄tz qz x̄ps cognoscit ea q̄ sūt ad cognoscēdū
difficillima. ex q̄ p̄cludit vltērī qz cognoscit oīa alia
dicēs: g Et nō ē vlla crea. et. et qz nō solum videt
res ī superficie: sicut nos cū videmus hoīez vestitū nō
videm⁹ ea q̄ latēt sb veste. s; ipē oīa videt ī p̄fundo.

† Ecci. 130
† 2. q. 7. 6
deus oipol
res. De pe.
di. 3. c. inter
hec hircuz
1. p̄. 33.

ideo subdit: h Vīa aut nuda et apta sūt oculis ei⁹. et sic p̄tz tertium. Cōse
quēter ponit q̄rtū. i. excellētia auctoritatis in xpo. cū dicit: i Ad quē nob
fmo. ipē enī p̄stitū⁹ ē rex viuoz et mortuoz ideo habemus sermonē ad ipm
qz oportet nos reddere rōnez de oībus factis nris et cogitatis. et sic patz q̄r
tū. et p̄ h̄s p̄tz minor p̄missē rōnis q̄tū ad ei⁹ q̄tūoz ptes scz qz in xpo rōne
diuinitatē ē excellētie nature efficacie et cognitiōis et auctoritatis. et p̄ h̄s
debem⁹ festinare ad id qd̄ nobis p̄cipit et p̄mittit. i. ingredi ī requiē celestē.
k Habētēs q̄ pōtifice. h̄ic ponit scda rō ad idē ostendēdū et accipit ex ma
gnitudine hūanitatis x̄pī. et est ratio talis. Christus ī sua humanitate habet
magnitudinē p quā pōt nos adiuuare: habet etiā pietatē tenentudinē p quā
ē parat⁹ ad nobis cōpati et p̄descēdere. g secure festinem⁹ ingredi in requiē ce
lestē cōfisi de ei⁹ adiutorio tpe oportuno qd̄ est tps presens: qz est tps grē. In
ista rōne sic p̄cedit ap̄s. qz p̄mo declarat x̄pī magnitudinē etiāz fm̄ suam
humanitatē. dicebat enī pontifex in lege magn⁹: qz semel in anno intravit in
sanctūsāctoz in sāguine alieno. g multo forti⁹ x̄ps debet dici pōtifer magn⁹
q̄ intravit celū in sāguine p̄p̄io. Itē dicebat pōtifer legis magn⁹: qz erat de
filijs aaron. et multo forti⁹ debet dici x̄ps magnus q̄ ē naturalis dei fili⁹. nec
pōt dici fili⁹ dei adoptiu⁹ etiā fm̄ humanitatē. et h ē qd̄ dicit ap̄s: Habentes
g pōtifice magnū q̄ penetrat celos iesū filiū dei. igit ex quo ē ita magnus.
l Teneam⁹ spēi nre p̄fessionē. ore et ope elus magnitudinem cōfiteōdo et ei
obediēdo. Cōsequēter ostēdit pietatē tenentudinē in xpo. cū dicit: m Non
enī. x̄ps enī in carne passibili assumpta p nobis passus est in cruce et tentat⁹ in
deserto a demone. et ideo ex tali xp̄tētia habet quā dā aptitudinē ad cōpatiē
dum infirmitati nre. et h ē qd̄ dicit: Non enī habem⁹ pontificē q̄ nō possit cō
pati infirmitarib⁹ nostris: tentatū aut p oīa. Cōsiderādū tñ qz lz x̄ps tenta
tus fuit in carne passibili sicut et nos. tñ alio modo: qz ex tentationibus fre
quenter in delectationē peccati et consensum incidim⁹. ipse autē nullo modo.
et ideo eius tentatio fuit tñ exterior. et hoc est qd̄ dicit apostolus:

† * Pro simill.

In auxilio

In auxilio opoz. Huc eni tps e auxilij: nuc e tps donoz. cu post baptisnu peccates p gram inuenire pniaz possut. Cu aut thalam fuerit clausus: cu itrauerit rex vid cre discubentes: vt ad sinu patriarche venerit: q co fuerit digni. Tuc ma erit desperatiois tps. Huc aut du ad huc agon permanet et palma pcedet: no e desperadu: s cum fiducia. i. sine dubitatioe accedenduz: vt p gram accedat inueniat auxilium opoz tunu. Est eni auxilium qd no cogruit.

Quis nags potifer. Ca. V. Quia spualia no sic introducunt infirmos vt corporalia: de his iclpit: volens ostedere nouu meli veteri testamento. Queda b rpo comunita cu sacerdotib ponit. Queda alioza pntentia soli rpo. Queda hu milioza ill tm sacerdotib puenientia.

Nico.de lyra

15. di. c. fi. vbi qd si.

Pro similitudine r. qz i sili carne teat: s no sili mo: r qz rps habet potestate nos adiuuadi r aptitudinē ad b p pteat: tencritudinē. ido pcludit apls: b A deam g. p dilectionem opantē. c Cu fiducia. de rpi pteat r misericdia. d Ad thronuz r. ingre diēdo requie celestē. e Et giaz inueniam. sine q no possumus ingredi in illā. f In auxilio opoz. b est moder no tpe qn e tps gfe. Ad euidentia maiore eoz q dicta sut circa pncipiū hui ca. qrit vtz rezes beatoz fuit figura: r a requie filioz isrl i terra pmissio nis. Et arguit pmo q no qz stat beatorū figurat p pte noui testamētū: qz nouū testa. mediū ē iter statū veteris legi r in statu beatorū. r ideo sic ea q fuerūt i veteri lege sūt figura eoz q sūt i noua: ita facta noui testamētū sūt figura eoz q sūt i glia celesti. s illud qd ē pxiū noui testamētū non ē attribuēdū veteri. g re qes filioz isrl i tra pmissiois n fuit figura requie celestē. Itē si rezes beatoz eēt figurata i veteri lege: ibi pmitteret aliqd mō. s b e falsū. qz lex ver nō poterat illā requie dare: vt patz ex pdictē. r sic pmitteret illud qd eēt sibi ipossibile. g rē. Itē figura debet corrdere figurato: s moyses legislator veteris legi requie ire pmissiois nō itrauit. g nec lex ver requie celestem figurauit. Contrariū ptz i tra. Rūdeo h duo sūt vidēda. pmiū ē q sit rezes beatoz. scdm qliter figurata fuit p requie i terra pmissiois. Circa pmiū pnsiderādū q rezes nō accipit h put opponit motū r lassitudinē corporali. r b duplcti d causa. pmo qz talis rezes pōt haberi i vita pnti. s b ruidio non pōt haberi i vita pnti. scdo qz rezes beatoz idē ē realiter qd beatitudo ipoz: beatitudo aut ista ē pfectio aie fm ptē supioze. videlz fm volūtatē r intellectū vbi rezes q opponit motū corporali r fatigatioi n habet locū. r ido quies beatoz accipit pnti opponit motū i spualib q mouēt ad aliqd p desideriu. sic eni mouēt amorib sic corpora pōderib. fm q dicit Aug. i libro pssionū: Amor mē pōdus mē eo feroz qē qz feroz. r sic qes beatoz pssit in b q appetit eoz totalit quietat per adeptioē sumi boni potēt quietare appetitū: ppter qd dicit Aug. in libro pssionū: Inqertum ē dñe cor mē donec reqescat i te. Et pdictis ptz q eadē ē realiter quies dei r beatoz si tñ accipiat quies obiectiue: qz idē ē obiectum beatitudinis vtriusq. si aut accipiat formaliter. differunt sicut creatū r in creatū. sic de beatitudine dei r factoz dicitū ē. r sic ptz primū.

Circa scdm pnsiderādū q illud qd ē figura alicui opozet q sit i se res aliq: qz qd nō ē in se: non pōt aliud figurare. r ido illud qd ē figura alicui pōt accipi triplicif. vno mō put ē res tñ. alio mō vt est figura tñ. tertio mō vt ē res et figura simul. isto mō triplicif inuenit in scriptura aliqd dicitū d requie terre pmissiois. qz aliqñ aliqd dē de ipa fm se. r b mō nō pōt dici figura requie beatoz. sicut ē illud qd scribit Deutero. xxxij. Incessat est dilect r recalcitrauit rē. qz quies r abundātia illi terre fuit occasio idolatrie. Inuenit etiā aliqd scriptū de ipa in qstū est i figura tñ: sicut ē illd qd habet Ecce b. rlij. Fili hoīs loē solij mei et loē vestigioz pedū meoz vbi habito i medio filioz isrl in eternuz. r sic sensus lralis huins auozitat: ē tñ modo de re qe celesti. Inuenit etiā aliqd scriptū de

ptū de re qe pdicta in qstū erat res r figura simul: sic ē oē illud vbi pmittit rezes i terra pmissiois filijs isrl in pmiū xruose opatiois: qz pmiū debet excedere meritū: sic finis melior ē his q sūt ad finē. nuc aut ita ē q opatio xruus melior ē q fuerat qes corporalis. r ido qes illa corporalis nō potuit eē pncipale pre miū xruē: s fuit quoddā bonū min sensibile tñ eis pmissū: r b itelligit pmissa pncipalit qes beatoz. ista ar qes beatoz h inchoat p gram fm q dē Luc. ij. In terra paz hoīb bone volūtatis: r psumat p gliaz: vtrūqz aut daf nob p ipm xpm q ē auctoz noui testamētū. r sic patz q qes ire pmissiois fuit figura requie celestē: vt exhibēde nob p xpm: r sic nō fuit figura ipi im mediate s mediate statu noui testamētū: r sic ptz scdm. Ad argumēta ptz p pdicta: qz nō pcludit nisi q rezes terre pmissiois nō fuit figura imediate requie celestis: vt patet intuenti.

Additio.

Amus g relicta pollicitatioe existimet aliq nob deesse: videt sic exponēdū: possēt eni qd dē lēz antiqz sūt pmissi sū irare requie terrenā: non tñ alicui videt fuisse ill pmissū irare i requie celestē. r sic ex illa figura non accipet argumētū efficac ad b qz nob estet pmissa rezes celestē. r b ē qd dicit apls: Relicta pollicitatioe. i. non pnsiderata pollicitatioe quā habem ad irandū requie celestem: existimet aliq dē deesse i. existimet q nob deest talis pollicitatio: cū nō legat i ve. te. qd refutat apostolus: Etenī nō b nūctatū ē quē ad modū r illis. i. nūctatū ē nob regnū celestē: quē ad modū r illi regnū terrenū r b ē manifestū: qz xps ex pte pmissit regna celestia credētib sicut anti qz regnū terrenū fuit pmissū obedētib: vñ ex cōsequenti arguit q sicut illis non pmissit pmo eoz defect: sic timen dū est ne b ptingat pntentibus rē.

Replica. In ca. iij. vbi dicitur: Timeam g ne forte rellcta pollicitatioe rē. Burg. videt sentire q pmissiois facte in ve. le. solū erāt de terrenis: nō de celestib. Hui oppositū niti tur ppare trib rōnibus circa. xv. ca. Sen. in scda digressione r in vltima addi. circa ca. xlvij. Sen. r circa ca. xvij. Leuit. et multis alijs locis effectus tamen huius additionis est ad idem cum postil.

Quis nags pon. Post qz apls ostēdit excellentiā noui testamētū respectu veteris p hoc qz rps peminet angelis et etiā moysi p quos data est lex ver: hic ostēdit hoc idem p hoc qz sacerdotiū xpi peminet sacerdotiū aaron: r circa hoc duo facit. qz primo ostēdit xpm esse pontificē. scdo ostēdit ipm esse excellentioze pontifice veteris testamētū. scda pars incipit in pncipio. vij. ca. ibi: Hic eni melchisedech. Circa primū duo facit. qz primo ostēdit xpm eē pontificem. scdo cūdo pparat animos auditorū respectu sequētū. scda ibi: De quo nobis grādis sermo. Prima ad huc in duas. qz pmo ostēdit quid requirit in pontifice. scdo declarat ea in christo fuisse. scda ibi: Sic et christus. Prima ad huc in tres. qz primo describit pontificis status. secundo sui officij debitus vltus: ibi: Qui p dolere possit. tertio debuit cōsecratiois modū. ibi: Hec quisq. Circa primū considerandū q ille qui instituitur pontifex debet esse homo nō angelus: quia debet esse talis nature q subditi possint ad eum familiariter r facilliter recurrere: et hoc est qd dicit apostolus: Omnis nags pontifex ex hominibus: id est de numero hominū debet esse. verū tamen h si milis sit alijs in natura: tamē debet eos excedere in gradu dignitatis et in vita. ideo sequit: b Assumptus. i. ex cōmuni statu hominū sup alios eleuatus: et qz non debet querere p pntum cōmodum vel honorem: sed subditoz salutem. ideo sequitur: Pro omnib constituit: et quia non instituitur vt sit in tēporalibus sed magis in spiritualib. ideo sequitur: In his que sūt ad deum. i. in spiritualibus et diuinis: et qz talia debent exerceri libere non coacte nec mercenarie. ido subditur: k Et offerat dona. i. voluntarie oblata: nō violēter extorta. l Et sacrificia pro peccatis. i. populi.

Qui p dolere

Ad ill... Glo.ordi... Nico.de lyra... dicitur... et...

Et dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

naturam humanam: quia in divina natura habet eandem claritatem et gloriam cum patre. Potest etiam intelligi secundum divinam naturam non sic quod deus pater filio aliquam claritatem vel gloriam de honore dederit: sed in quantum divinitatem quam ab eterno habuit a patre in tempore pater manifestavit: propter quod petebat saluatore Job. xij. Clarifica me

dos autem christus est non secundum id quod natura est de patre deo apud deum coeternus gignenti: sed propter carnem assumptam propter victimam quam obtulit pro nobis. e. Melchisedech. Qui non temporalis fuit scriptura subtrahente initium et finem vite in figura christi qui caret initio et fine. Et sic ille obtulit in pane et vino et semel: sic et christus semel specie panis et vini corporis et sanguinem suum discipulis dedit. f. Proces supplicationes christi dicit actionem et vitam eius actio fidelium est institutio et vita eius oratio. Quicquid egit christus pro peccatis et supplicationes fuerunt pro omnibus. Sanguinis effusio fuit clamor validus: in quo auditur reverentia eiusdem passionis. Reverentia est quod sine peccato passus pro sola charitate. g. Exauditur. Per hunc patrem quod per eum possumus sequi misericordiam cum iam ad dexteram patris. h. Reverentia. Quia amplius omnibus deum reverentus est. i. Didicit. i. voluntarie suscepit obedientiam usque ad mortem.

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

Nico. de lyra. Qui condolere potest. Hic dicitur de scribis modus debet ut edici officio potestatis: quia cum sit vicarius ipsius dei cuius proprium est parcere et misereri. ideo debet peccatum misereri: et hoc quod dicitur: Qui condolere possit his qui ignorant. i. qui peccant et ignorantia. b. Et errant. i. de his qui peccant et ignorantia vel quocumque alio errore: quia infirmitas passionis pervenit in iudicium rationis. debet autem pontifex moveri ad misericordiam circa tales ex consideratione proprie fragilitatis. vnde dicitur beatus petrus in petri cadere ut sciret aliis copari ex consideratione proprii delicti. prosequitur. In ipse cir. datus est infirmitate propterea debet et quemadmodum pro populo ita et pro semetipso offerre dona pro peccatis. vnde et in veteri lege determinat proprium sacrificium pro peccato pontificis: et in nova lege dicit sacerdos in canone missae: Nobis qui peccatores sumus et peccando peccatum peccati in recognitione sui peccati pro quo offert sacrificium sicut et pro peccato populi. c. Nec quisquam. Hic dicitur ostendit debet modus assequendi pontificale officium: quia homo non debet sibi ipsum assumere violentiam peccati et simulatione: sed sibi imponat propriam te ipsi debet cum timore suscipere. vnde Augustinus. r. de civitate dei: Scium scilicet quod charitas: negotium iustitiam suscipit necessitas charitatis: quam sarcinam si nullus imponit: preplande vitari vacandum est. et hoc quod dicitur apostolus: Nec quisquam

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

additio. Hoc quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

quod dicitur in ipse cir. Aufert occasione extollendi. b. Nec quisquam. Percutit cupidos: qui non vocat: sed ingerit se. c. Non semetipsum clarificat: sed filium patris dicit: dicit enim filium meum dilectum in quo mihi bene copla. Que clarificatio longe ante per prophetam predicta est: Filius meus tu ego hodie genui te. d. Tu es sacerdos

§. q. i. c. in scripturis. De elec. c. qualiter.

L

Immutabilis et summa substantia que est deus. Quod perfectio... non solum creditur: verum etiam exercitur? et exterioribus...

in errore circa articulos sed etiam in errore eorum que sequuntur ex articulis: sic enim hereticum est dicere...

Ca. VI. Quapropter. Duriter...

Quapropter. Duriter. Quis increpat et culpatur? eo velint tempore eadem ipsa discere: iteque blaudat illis...

Ca. VI. Quapropter. Quis increpat...

intermittentes inchoationis christi. Quis increpat et culpatur? eo velint tempore eadem ipsa discere...

mur. Non rursus iacientes fundamentum doctrinae: impositio manuum resurrectio atque iudicium.

mentum penitentiae ab operibus. Quis increpat et culpatur? eo velint tempore eadem ipsa discere...

rum et iudicij eterni. Et hoc faciemus: siquidem permiserit deus. Impossibile enim eos que semel...

additio. Hoc quod dicitur: Eruditus. sua reverentia: potest actuale intelligi...

additio. Hoc quod dicitur: De quo gratia. dis sermo nobis et interpresabilis ad dicendum...

Quapropter. In parte immedie. Attentus: ostendendo dicendoque difficultate. hoc pro redit eos dociles ostendendo eorum...

De pe. di. c. in. r. m. i. c. r. e. n. t. e. s.

De pe. di. c. si enim. paulus.

Job. 3.

da. Illi enim quibus scribebat erat exercitatus in scriptura. et ideo dicitur quod intendit...

da. Illi enim quibus scribebat erat exercitatus in scriptura. et ideo dicitur quod intendit...

De pe. di. c. si enim. paulus.

Operi magna illis testifi carus e. Tria aut bona com medat i eis. s. q. omnia sua fecerunt coia san ctis: ecce opus r. b. ex dilectio ne q. informat actiones: ecce alacritas. r. b. ad gloria dei: Ecce pura r. re cta intentio. b. Lupinus. Multa dilecti onē erga illos ostēdit r. eādē circa singulos curam demon strar r. maloz eni r. minoz si militer curam gerit: r. oēs di ligit. c. Pro missiōes. Scie bat placere iu deis pmissio nes patrū me morari. vñ mō his laudibus extollit q. s. p. ex ep̄lo ob duratorū ter ruit. In b. aut abraam maxie elegit: cuius fi lij erunt si cre dūt. d. Abrae nāq. Tria di cit: q. promissio facta: r. per iuramētū fir mata: r. i. abra am iā impleta. e. Nisi bene dicēs bñdicaz tibi: r. multipli cās ml. te. Apo stophes est. h. i. defectio. Qua si h. n. fecero nō mibi creda tur de aliquo. f. In q. abun danti? vo. rē. Quasi: Si au tē homini qui mēdax est per iuramētū cre dit q̄ntomaḡ deo credēdū ē qui mētiri nō pōt. g. Lō fugim? Fugit ad spē: qui spe beatitudis tri bulatiōes sper nit. h. Quā sic. Sic ancho ra nauē: sic spes aiām tenet ne mergat i salo bul? mūdī: p̄fē tiendo iniq̄ta ti. Et firmā ne saltē titubet. i. Pre

Abō enim iniustus deus vt obli uiscatur operi vestri r dilectiōis quā ostendistis in nōmie ipsius qui ministrastis sanctis r ministra tis. Lupinus autez vñū quēq; vestrum eandem ostentare solli tudinem: ad explētionem spei vsq; in finem: vt nō segnes efficiamini: verum imitatores eorū qui fide r patientia hereditabūt p̄missiōes abrae nāq; pro mittens deus: quoniā neminez habuit p quem iuraret maiorē: iurauit per semetipsuz dicēs: Nisi si benedicens bñdicam te: et multiplicās multiplicabō tē. Et sic lōganimiter ferēs adeptus si iuramētū fir mata: r. i. abra am iā impleta. e. Nisi bene dicēs bñdicaz tibi: r. multipli cās ml. te. Apo stophes est. h. i. defectio. Qua si h. n. fecero nō mibi creda tur de aliquo. f. In q. abun danti? vo. rē. Quasi: Si au tē homini qui mēdax est per iuramētū cre dit q̄ntomaḡ deo credēdū ē qui mētiri nō pōt. g. Lō fugim? Fugit ad spē: qui spe beatitudis tri bulatiōes sper nit. h. Quā sic. Sic ancho ra nauē: sic spes aiām tenet ne mergat i salo bul? mūdī: p̄fē tiendo iniq̄ta ti. Et firmā ne saltē titubet. i. Pre

Abō enim. Hic pbat ppositū. p̄rio ex eorū cōuersatione. r secundo ex abrae p̄missione: Abrae nāq; In primo igitur parte dicit sic: Bōnabiliter dixi q̄ cōfidim? meliora de vo bis: cui? causā subdit. d. Abō enim iniustus ē de? vt obli. ope. vestri. i. sanctē cōuersatiōis vestre. b. Et dile. quā osten. i. nō. ipi? r q̄ sit ista dilectio: ostēdit ex facto. d. c. Qui mī strastis sc̄tis. i. xpi fidelib? necessaria p̄bendo. d. Et minī stratis. opus charitatis cōtinuando. r qz x̄tus laudata cre scit. iō post cōmēdatiōē horat eos ad x̄tus p̄tinuatiōē et augmētatiōē dicēs: e. Lupim? ei vñū quēq; v̄m eādē ostare sollicitudinē. i. mōstrare p̄ effectū euidentē: f. Ad expletionē spei vsq; i finē. qz p̄tinuatiōē boni opis vsq; i finē explet spes q̄ ē certa expectatiō future beatitudinis in q̄ntū cōsequit̄ actualiter glorie p̄mū. iō subdit: g. Et nō segnes efficiamini. i. pigri sed x̄tuosi in bono p̄ficientes sicut fuerūt p̄res sc̄ti. r hoc ē qd dicit: h. Verū p̄ sed. i. p̄mi tatorē rē. s. hereditatis celestis. k. Abrae nāq; h. dicit p̄e quenter idē pbat p̄missiōē abrae factā: r diuidit in tres p̄tes. qz p̄rio p̄ponit illā p̄missiōē. secūdo ostēdit ei? infallibi litatē ibi: Moies ei. tertio ex h. p̄cludit x̄tātē intentā ibi: Et per duas res. Circa primū sciēdū qz abrae facta est p̄missio de bonis tp̄alib? et etiā celestib?. p̄pter qd dicitū ē ei qz semē eius erat futurū sicut arena maris r sicut stelle celi: r p̄mis sionē illā firmavit iuramēto: r hoc est qd dicit: Abrae nāq; p̄mittēs d? : bona terrena r celestia. r ad p̄firmatiōē hu ius p̄missiōis iuravit p̄metip̄m. l. Quoniā neminez i nullā rē. m. Habuit p̄ quā iuraret maiorē: r qd iurauerit subdit: dicēs: n. Nisi benedicēs bñ. rē. r subintelligit deſi ciet x̄itas mea nisi fiat sic. o. Et sic lōganimitē ferens. i. abza patiēter expectās: p. Adept? ē repromissio. qz tā dē p̄secut? ē gloriā. q. Moies ei. Hic p̄sequēter ostēdit hu? p̄missiōis infallibilitatē. Ad cui? euidentē sciēdū qz dispo sitio dei eterna imutabilis ē: q̄ ē idē qd ei? p̄siliū. r ideo quā do in sacra scriptura aliqd denūciat. put habet esse in diuio cōsilio: imutabile ē: nec retractat: r hoc mō. j. Reg. xv. dicit de saulis abiectiōē. Prozo triumphatoz i israel nō parceret nec penitentiē flectet. Qñ aut aliqd denūciat in sacra scriptura fm exigentiā meritoz: nō tñ. put habet diuinū cōsiliū: sicut subuersio ninuitaz. Jone. iij. Hoc bene retractat: sicut sub uersio ninuitaz a dño p̄dicta: p̄pter penitentiā eoz fuit retro cta. r hoc ē qd dicit h. dicit. xvij. Repente loquar aduerſi gentē r aduersus regnū vt eradice r destrua r dispda illud: Si penitentiā egerit gēs illa a malo suo: agā r ego p̄niam sup malo qd cogitauit vt facerē ei. r qz talis cōminatio d? senten tia dei. iō dixerūt doctores nri qz sententiā dei mutat: nō tñ ei? p̄siliū. Rñc aut ita ē qz quicūq; in sacra scriptura aliqd denū ciat sub iuramēto a deo: illud p̄cedit ex diuio p̄silio. r iō p̄ missio facta abrae pater infallibilis ex duob? p̄rio rōne diui ni cōsiliū ex qz p̄cedit qd nō mutat: r ex additiōe iuramētū di uini p̄ qd cōfirmat. His visis attendendū ē ad litterā: Moies eni p̄ maiorē sui iurāt. qz p̄firmatio alicui? rei nō ē nisi p̄ ali quid certi? r stabilis. p̄pter qd dicit p̄s. j. metaph. q. an tiq̄ posuerūt aquā p̄cipitiū oim: qz dixerūt ipaz esse iuramē tum deoz. r Et oīs p̄rouerſe eoz finis ad p̄firmatiōē est iuramētū: qz facta hoim sūt fallibilia. r iō ad cōfirmatiō nē oportet recurrere ad diuinā x̄tātē infallibilē q̄ iuramē to vocat i testē. s. In q. i. iuramēto abrae factō. r Abū danti? vo. qz facta ē abrae p̄ se r heredit? suis. v. Immo bilitatē p̄s. p̄ h. ex abūdanti eā imobilē ostēdit. erat ei firma ex h. qz p̄cedebat ex diuio p̄silio. r iō iuramētū additū firma uit eā ex abūdanti: qñ. p̄missiōi p̄r? facte ipi abrae fuit ad ditū: vt h. sc̄. xvij. r Et p̄ du. Hic ex p̄dictē apls p̄clu dit itētū. vīz qz illi q̄ sūt de semie abrae si fuerint imitatores fidei ipi? certitudinalr p̄sequentur p̄missiōē abrae factā: p̄dicto mō firmatā: r h. ē qd dicit: Et p̄ duas res imobiles. s. diuū p̄siliū r ei? iuramētū. y. Quib? ipossi. rē. fortissimū so latiū habeam? . i. securi sim? de obtinēda p̄missiōe: qz sum? imitatores abrae. p̄pter qd seq̄t: z. Qui p̄su. supple per baptismū ad x̄p̄m p̄ quem adimplet p̄missio abrae facta. iō sequitur. a. Ad tenēdam p̄positam spem. i. certā glorie expectatiōē. b. Quā sicut an. ha. aē tu. r firmaz. sicut enim anchora materialis tenet nauem imobilem inter flu ctus maris: ita spes tenet animas imobiles inter fluctus varie r multiplicis tentationis. verūtamen ipsa spes habet cōtrariū modū firmitatis respectu anchorē materialis: quia anchora materialis p̄ hoc qz figit in terra dat firmitatis na u. anie aut nostre nō possunt in terra stabiliri. iō oportet qz anchora spei firmei in loco p̄trario. s. i. celo. r h. ē qd subdit: r 4. Et in

De p̄. d. l. 2. c. non est rōz iniust? De iurels. r si xps. De iurels. r si xps. De iurels. r si xps.

Glo. ordi. Ad Hebreos Ca. VII Nico. de lyra

A Precursor. Ad hoc ei pcurrit vt nos sequamur. Qui be ne dicit cursor: qz nulla culpa eu impediuit. fm illud: *Exulta uir vt gigas ad curren. v. Et alibi: In via pec. no ste. Et pcur sor: qz ante nos: r p nobis cucurrit. b* Secudu ordinem melchi. Asi oportet xpianos quoz e potifex supiores iudeis esse quatit distat inf xpm r aaro: r me lius sacrificiu habere. r ronabile obse qulu quod ducit in celu: no pecudes. Quid at e ronabile obsequiu nisi q p aiaz r fm spiritu offerit: vt sut Xrutel. Spiritus enim de: e: r eos q adorant eum in spu r veritate adorare oportet. *Eccc qlibus sacrificijs placat de: hec igif offeram. Illa qde diuitiaz sut r diuiti tu. h at Xrutu. Illa extrinsec: ista irri sec. Illa qlibet opari pot: hec at pau ci. Quato eni melior e peccore ho: tan to hoc sacrificiu illis. hic eni aiaz tu in sacrificium offers: ibi peccora offere bantur. Ca. VII.*

Joh. 3. d Spiritus enim de: e: r eos q adorant eum in spu r veritate adorare oportet. *Eccc qlibus sacrificijs placat de: hec igif offeram. Illa qde diuitiaz sut r diuiti tu. h at Xrutu. Illa extrinsec: ista irri sec. Illa qlibet opari pot: hec at pau ci. Quato eni melior e peccore ho: tan to hoc sacrificiu illis. hic eni aiaz tu in sacrificium offers: ibi peccora offere bantur. Ca. VII.*

A h. 21. di. c. deniq. **B** h. 21. di. c. deniq. **C** h. 21. di. c. deniq.

Melchisedech rex salem. **B** h. 21. di. c. deniq. **C** h. 21. di. c. deniq. **D** h. 21. di. c. deniq.

a f. i. interiori et velata b. i. u. d. i. n. e. q. u. a. n. e. m. o. v. i. d. i. t. et incedentē vsqz ad interiora ve a f. i. i. q. interiora r ita parer nos posse sequi. a laminis: vbi pcurfor pro nobis b f. i. i. q. interiora r ita parer nos posse sequi. b introiuit iesus scdm ordinez melchisedech pontifex factus in eter num. f. bene dico fm ordinē melchise. t. h. enim Ca. VII. f. melchos vel melchi reg. sedech ius tus vel iusticia. f. i. u. i. t. melchisedech rex salem

Hic enim melchisedech. f. i. u. i. t. melchos vel melchi reg. sedech ius tus vel iusticia. f. i. u. i. t. melchisedech rex salem

bi i suppliciu ennu. lusti aut i vita eternaz. multa etiā absurda alia ptinet i errore Origenis: q dimitto. pp. phixitate: r qz sus ficiēter tractat a doctozib. ij. r. iij. sniaz. Fides aut catholica iter duos errores pdictos tenet mediu. f. q i vita pnti etiā p baptismū pot pnia toties qtiēs iterari. r iō Xhū apli supra in ducit q mouit Houatū ad dicēdu cō trariū: exponēdu ē sic. s. exposui. Sz errorē Origenis tenet fides catholi ca q post vitā istā nō habet locū pnia qz ampli nō sūt i vita: s i termino. Ad argumētū pmū i ptrariū dicēdu q nō ē sile de baptismō q impmit characte rē i aia: q qdē character ē indelebilis. r iō baptismū nō ē iterabilis. pnia autē characterē nō impmit g rē. Ad scdū dicēdu q nō oportet omnimodā silitu dinē esse iter figurā r figuratū. r ideo si curatio corpis si fuit reiterata a xpo circa eūdē hoiez: p pē h nō seq pniaz eē irreiterabile. Ideterea h nō legaf xpm curasse eundē hoiem pluries: nō p pē h habet qn fuerit factū: qz multa xps fecit q h sūt septa. vt hē Joh. vlt.

Additio. j. pma tu magis videt qcordare lre. r magi pformis lre: accipit eni illud qd b: ipossibile i q tota vis rōnis pssit in sua pnta significatiōe. nō aut pdifficili q ē significatiō large supra. Silt q dicit: Bursū crucifigentes rē. Magis psonat huic expōnit secūdū: qz put i Blo. q putat secū do baptisari quatū ad se xpm crucifigū: qz sicut semel mortū est i carne. ita nos i baptismo semel pctis morimur: vñ nō ē ite randū sicut nec mors xpi est iterāda. In eodē ca. vbi d: i po stilla: s h ē tra rōnez r scripturā sacra. Pout dictū fuit. s nō videt eadē rō q bti possūt cadere a btiū die r q dānati reuertāt a dānatōez tū qz dānatio btōz esset māifeste ptra diuinā iusticiā: silt r cō tra diuinā miseriā: reductio aut dānatioz posset pcedē ex diu na misericōdia sine pū dicto plenitudis iusticie sue: put dictū fuit i scūda addi. ij. ca. hui: eplē: tū qz put scūs Abo. pnia secū de q. v. art. iij. in corpe qōnis mltp rōndit: Impossibile ē q all quis vidēs diuinā cēntiā vellet cā nō videre: dānati vero ma rima supplicia sua sētietes nō irrōnabilē ad refutatiōē errorū suoz pteritoz possent reuerti. Ad rputatiōē tñ errorū Origenis sufficit auctozitas scripture fm determinatiōē ecclie intel lecta. In eodē ca. vbi dicit in postil. Ad argumētū pmū in **Additio. iij.** hui dicēdu q nō ē sile de baptismō. Baptisū ē qdā regeneratiō spūalis dicēte xpo. Joh. iij. Hūi qz renatus fuerit ex aq r spūsco. pnia xō ē quedā medicina spūalis: Intra illud Mat. ix. ca. hō ē opus valētib: medic: sed male hūitib: ex qbus pot sumi diffe rētia hoz sacroꝝ quatū ad eoz itérationē. nā sicut generatiō corpalis nō iterat ita: nec baptismū: r sicut medicina corpalis iterat ita r pnia. r sic habet alia rñsiō ad pmū argumentum.

Replica. In ca. vj. resumit Burgē. illud qd. ij. cap. In eodē ca. vbi dicit in postil. qre baptismū nō ē iterabilis sicut pnia. Et rñdet qz baptismū impmit characterē nō pnia. Burgē. aut reddit aliā rōnē diuersitatis: qz inqz baptismū ē ge neratiō spūal: pnia aut medicina. sicut igif i corpalib: genera tiō nō ē iterabilis sz bti medicina. ita h sed iste silitudies vsqz qz nō currūt qttuoz pedib: certū ē ē peccatē mozi mortali: sic igif p medicinā nō pot suscitari mortū: ita nec p pniaz mortalē pec cās. qūs est fallū: tñ aūs p3 in ps. vbi b: p ipossibili q medicū suscitabūt r rñtibū tibi: igif cōpariō illa nō ē vltis: ceterz pe nitētia pot cōpari gnatiōi sic r baptismū. igif p h nō dat Bur. causā diuersitatē i pposito. assumptū p3: qz sicut pcessus a non eē ad eē ē pnia gnatiō i corpalib: sic pgressio a h eē grē ad eē grē ē generatiō i spūalib: tal at pgressio fit p pniaz. vt patet. igif pnia ē gnatiō vlt saltē silitus generatiō. r ita p3 mod calū niādi sner: apud Bur. q silitudies r trāslatiōes sepe ptra po stil. accipit generalr r fm generalitatē vltē subsumēs. Ca. VII

Hic enim melchisedech. b. h. apls reuertit ad suū ppositū. f. ad pbādū excellē tiā sacerdotij xpi: r diuidit i duas ptes: qz prio ostidit excellētiā hui: sacerdotij respectu sacerdotij leuitici. scūdo os dit qz fideles debēt huic sacerdotio reuertē subijci. scūdo ps in cipit i medio ca. x. ibi: h abētes itaqz frēs fiducia. Circā pmū sic pcedit

Ad I... per leui non per hōi... facerdos dei sum... abrae regresso... dicit ei. Cui r dec... uisit abtaam. Pa... qui interpretatur... autē filio dei man... perpetuum. Intra... quantus sit hic: cui...

Et tu neg sine: coeternus patri fm delta tem. Et si omnes patriarche et pphete figura xpi fuerunt: melchisedech specia- lius: qui no de genere iudeorum pces- sit in typum sacerdotij xristi. Scdm

sic pcedit: qz pzo ostendit excellentia sacerdotij xpi respectu leuitici ex parte psonae sacerdotis. secudo ex pte sui ministrii. secudo incipit in principio sequentis ca. ibi: Capitulū aut rē. Adhuc pzo ostendit excellentia sacerdotij xpi p auctoritate diu- nā. secudo ostendit hui' sacerdotij necessitate. ibi: Talis enī decebat. Circa primū aduertēdū qz apłs pbat ppositū suū p auctoritate ps. cit. Jurauit dñs r nō penite- bit cū rē. vñ tria ostēdit ad suū ppositū pbandū. primū ē il- lud qd i auctoritate ista ponit: Scdm ordines melchisedech. secundū ē illud qd ibi dicit: Jurauit dñs rē. tertiu ē illud qd sequit: Tu es sacerdos in eternū. r lō diuidit in tres ptes in quib' apłs tria pdicta psequit. secuda incipit ibi: Et quātūz ē nō sine. tertia ibi: Et alij qdē plures rē. Circa primū tria facit. qz pzo declarat similitudinē ipius melchisedech ad xpm cuius fuit figura. secudo ostēdit excellentia ipius melchisedech. ibi: Intuemini aut. tertio ex h' cōcludit pncipale intētū. s. excel- lentia sacerdotij xpi respectu sacerdotij leuitici. ibi: Sū qz co- summatio. Prima adhuc in duas. qz pzo ponit conditiones melchisedech. secudo p hoc cōcludit similitudinē ad xpm sicut figure ad figuratū. ibi: Assimilat' aut. Pzia adhuc in duas: qz pzo ponit ipius melchisedech multiplicē pditionē. secun- do ponit eoz interpretationē. ibi: Primū qdē. Circa primū de scribēdo pditiones melchisedech. pzo pōit reglā dignitatē. di- cēs: Hic ē melchisedech rex salem. Dicit at hebrei qz ipe fuit sem fill' noe pzo genit' r erat tūc. cccij. annoz. Salem autē fm quodā idē ē qd hierusalē: qz illā ciuitatē ipmet sem pzo edificauit r in ea regnauit: vt dicit Jfido. li. xv. etymol. Scdm alios est idē mōd' salem vbi baptizabat iohannes: vt h' Job. ij. secudo ostēdit apłs ei' dignitatē sacerdotale. d. a Sa- cerdos dei sumi. r addit h. i. de sumi ad ostēdendum qz non erat sacerdos idolorū: qz idolatriā tūc tps vigeat p totum mūdū: r qz ad ipz ptinebat deo offerre sacrificia r cōferre po- pulo spūalia. iō occurrit abrae de victoria reuertēti vt h' dicit: ceret ei: r h' ē qd subdit: b Qui obuiauit abrae rē. r hoc h' hēn. xij. Et qz ille qz cōfert ppo spūalia debet de ipō acci- pere tēporalia. iō abraā dedit ei decimas de prada: vt h' est qd dicit: c Qui r decimas oim diuisit abraā. p hoc enī osten- dit se impfectuz respectu melchisedech: qz ei dabat decimam partē: que signat pfectionē eo qz numerus denari' pfectus ē. sibi autē retinebat nouē partes qz signat impfectionē. d. Pri- mū quidē. Hic psequēter apłs interpretat qdā dicitū de mel-

per se deū: non per hoīem. sacerdos dei sumi: qui obuiauit abrae regresso a cede regū et bñ dicit ei. Qui r decimas omniū diuisit abraam. Primū quidem qui iterpretatur rex iusticie: dein de autez r rex salēm quod est rex pacis: sine patre: sine matre: sine genealogia. Hecqz initium dicitur neg sine vite habēs. Assimilat' autē filio dei manet sacerdos in perpetuum. Intuemini autem quia in genesi inducitur subitō occurrisse abrae: r nec ante nec post ei' nomē i genealogia iuenitur. Hui' autē exēplo affirmat apłs qz sacerdotiū aarō r principium habuit et finem: sed eccle- sie sacerdotium et in pteritum r in fu- turum eternum sit. a Regresso a ce- de regum et benedixit ei. Sicut in gene- si legitur: Quattuor reges aduersus quos pugnauerūt: eos qz vicerūt. Sub- quinqz deuic' loth degebat: r captus est a quattuor. b Cum au distet abra- am cum trecentis decem et octo verna- culis persecutus est eos atqz percussit: redurūqz loth et omnem substantiam quam ceperant. Hinc ergo abraam re- deunt occurrat melchisedech: et bene- dixit rē. Tradūt hebrei melchisedech esse filium noe: et quando abraam na- tus est habuisse trecentos nonagita an- nos: et abrae vt nepoti obuiaffe: et pa- nem in refectionem eius et suozum ob- tulisse: et vt sacerdotem dei decimas re- cepisse. Salem plurimi dicunt hierusa- lem: sed fuit oppidum regionis sichen: quod et hodie salem dicitur: vbi ex ma- gnitudine ruinarum palatium melchi- sedech ostenditur. vnde et in euāgelio dicitur: Erat iohannes baptizans i en- non iuxta salem. b Hecqz initium die- rum neg sine vite habēs. Huius omni- no non habuit initium neg sine. c In eternum. Quia scriptura obri- cet qz aliquis ei successisset. Vel mysti- ce per eum loquitur de sacerdotio xri- sti. d Intuemini autem quantus sit hic: cui et decimas dedit rē. Immoza- tur in commendanda dignitate melchi- sedech et excellentis sacerdotij eius: p- ferens eum ipsi abrae patri omnium et omnibus leuitis.

chisedech dicit qz nomē ei' interpretat rex iusticie. melchos enī idē ē qd rex. sedech aut idē qd iusticia. salē aut iterpretat par. r iō p noia pdicta itelligit qz melchisedech regnabat in pace r iusticia. ista enī duo se cōcomitant fm qz dicit Eia. xxij. Et erit opus iusticie par: r hoc est qd dicit: Primū qdē qz interpretat rex iusticie: rōne ppij nomis. c Deinde at rex salem qd ē rex pacis. quod designat ex loco sui regimis. sequit: f Sine pte rē. p hoc nō est intelligēdū qz melchisedech istis caruerit: s' quia de istis scriptura mētionē nō facit: qz nō loquit de pte ei' nec matre nec de pncipio vite ei' vel fine: sed p hoc videt qz dicitū hebreoz sit fallū: qui dicit ipm fuisse sem filiū noe: qz scriptura describit patrē r matrē ipius sem r ei' genealogiā: sed ad hoc possit dici qz scriptura de pdictis nō loquitur sub h' noie melchisedech de quo ar- guit r facit apłs mētionē: r hoc sufficit ad rōnē figure que frequēter deficit a figura to in pluribus. g Assimilatus aut. Ex pdictis dicit apłs ipm melchisedech fuisse similit' xpo r eius figurā. pzo ratione nois qd interpretat rex iusticie. secudo ex lo- co regiminis: qz dicit rex salem. i. rex pacis: r ista duo pfecte cōueniūt xpo. fm qz dicit p. lxxj. Simul oriet i dieb' ei' iusticia r abundantia pacis donec auferat luna. qd nō pōt itelligi de pace facta tpe salomonis: qz illa parū durauit: vt h' i. ij. Reg. sed intelligit de pace et iusticia data p xpm. similiter ea que sequunt de melchisedech. Sine pte sine matre rē. pfecte pueniunt christo: quia sine patre est i natura humana r sine matre in natura diuina: sicut sine principio sine fine dicitur r sine genealogia. r qz christi generatio in natura diuina eterna est: et enarrari non pōt. fm qz dicit Eia. liij. Generatio eius quis enarrabit. ideo dicit apłs: Assimilatus aut filio dei: mel- chisedech supple. h Manet sacerdos in eternū. i. in ppetuū: nō qz melchisedech sacerdotiū fuit ppetuū simpliciter: sed quia scriptura nō loquit de pncipio et fine sui sacerdotij: nec de successore eius: r p hoc pfigurauit christi sacerdotiū: qd est simpli- citer ppetuū. i Intuemini. Descripta similitudine ipius melchisedech ad xpm. hic psequēter apłs probat sacerdotiū melchisedech fuisse excellentius qz sacerdo- tium leuiticum: r diuidit in duas partes: quia primo probat ppositum. secundo re- mouet quoddā dubiū. ibi: Et vt ita dictum sit. prima in tres. fm qz ppositum pro- bat p tres rōnes. scda ibi: Et hunc habebat. tertia ibi: Et hic quid em decimas. pri- ma ratio talis est: Ille qui accipit decimas ab alio maior est illo: qz sicut dictum est iam: ille qui dat decimas per hoc pfitetur se impfectuz respectu illius qui accipit decimas: sed melchisedech accepit decimas ab abraam vt habet hēn. xij. ergo fuit maior abraam: r p cōsequens ei' sacerdotiū fuit maius qz sacerdotiū leuiticū: qz le- ui descendit ab abraā: et fuit minor eo: qd autē est maius maior est mai' minore: et hoc est qd dicit: Intuemini aut. i. diligēter pserate. k Quātus sit hic. i. melchi- sedech. l Qui r decimas dedit de pncipis abraam patriarcha. i. princeps patrū: r per psequens melchisedech fuit maior qz leui r qz quicūqz alij patres ab abraam descendentes. Sed videt alicui qz istud argumentum non valeat quia si aliqz est maior patre episcopi: non ppter hoc sequit qz sit maior ipso episcopo. sic aut arguit

ubi. 14. a

ubi. 14. b

ubi. 3. c

ubi. 3. c

Et qdem

F S in pposito

Et qdem. Et ex modo intuemini quod sit: quia alii qui de filiis leui: p hoc q accipiunt sacrificia et cu aliter no au deret: habent mandatu in lege: sine cuius aucto ritate nunq psumeret. Et qde de filiis leui. Tanta e sa cerdotij excellentia: vt etiā similes genere multo ampli digniores sint fratrib suis. An abraā incircūciso alienigene de cimā no dedit: nisi excellen tior eet. In q r isti leuitici sacer dotes decimas soluere.

Secdm legem rē. Melchisedech aut fm nullā legē accepit a patriarcha: cum esset alienige na et in h dignior. c Cōtesta tur. At ego vel idem in multis locis. d Viuit. Herebat enī typū pōtificis nri cui? excellen tia pātis p illius similitudinē ostēdit. Per melchisedech enī i quo figura pcessit: discernitur sacerdotiuz christi a sacerdotio leui in cuius chasti figura dicit q melchisedech viuit. Unde di citur: sacerdos in eternū: qui se ipsū obtulit. non ex aliqua ne cessitate: sed ex voluntate pte potestatis. e Adhuc enim i lūbis. Sicut adam peccāte qui i lumbis eius erat peccauerūt: sic abraam dante decimas: qui in lūbis eius erat decimati sūt: sed non hoc sequit in rpo: lz in lumbis ade r abrae: qz non fm concupiscētiam carnis inde de scendit. Lum ergo leui et christi fm carnē essent in lūbis abrae: qn decimar? est: no ideo pariter decimati sunt: qz fm aliqūe mo dū no erat ibi rps q erat ibi le ui. Scdm rōez quippe illā semī nalē ibi fuit leui: qua rōe p pec catum venturus erat in matrē. Scdm quā rationē non ibi erat christi caro: qz fm ipam ibi fuerit marie caro. leui fm cocu piscētiam carnalē. christus aut tem fm substantiam corporealē inde venturus erat. Luz enī sit in semine visibilis corpulentia et inuisibilis ratio: vtrūqz cu currit ex abraam: vt etiā ex ipō adam vsq ad corpus marie: qz et ipsum eo modo conceptum r exortum est. Christ? autē visibi lem carnem substantiā de carne virginis sumpsit. Ratio xō cō ceptionis eius: non a femine vi rilit: sed lōge aliter ac desup ve nit. Proinde fm q de matre ac cepit r in lumbis abrae fuit. Il le est ergo decimatus i abraam qui sic fuit in lumbis ei? sicut in lūbis sui pns etiā ipse abraā fuit: qd ē q sic ē nat? de pte abraā: sicut de suo pte nat? ē abraā: p legē scz in mēbris repugnantē legi mētis r inuisibilē concupiscētia: qz ea casta r bona vita nup tiarū no sinat valere: nisi qz ex ea possūt generi substi tuēdo pspicere. Ille autē no ibi decimar? ē: cui? caro inde no seruoze vulner? s materia medicaminis traxit. Haz ipa decimatio ad pfigurādā medicinā ptinuerat: illd in abrae carne decimabaf: qd curabaf no illd vñ curabaf. Eadē enī caro abrae: vl ipi? pmi hoīs sil herebat r vul nus p uarcatiōis r medicamētū vulner?. Vuln? p uarcatiōis i lege mēbroz repugnat legi mēt: q p oēs inde ppa gatā carnē semiali rōne qsi trāscribit. Medicamētū aut vulneris inde sine ope concupiscētiali i sola materia corpa li p diuinā ceptiōis formatiōis rōne d xgie assūptū ē. f St g. Amb. Incipit h veter? r noui testamēti dītas da re. Si g. sacerdotij trāslatio ē necessario r leg? rāō pōt enī sacerdos

in pposito: ergo rē. Dicitū q i lege noua sacerdotiū habet dignita tem a rpo et no ex dignitate paterna. r ideo ille q ē maior patre epīe no ppter hoc ē maior epō: s dignitas sacerdotij leuitici pcedebat ex dignitate paterna: ppter h null? aliter? tribus admittēbat. r ideo h sequit argumētū. Et rfirmat argumētū p illud quod sequit.

Et qde de filiis leui rē. Ad cui? euidentia sciendū q leuite generaliter recipiebāt deci mas a reliquo ppo isrl. Inter leuitas aut il li q erāt maiores illi? tribus. videlz sacerdo tes sūmū filij aaron no solū accipiebant deci mā cū leuitas a ppo: s etiā de pte leuitaruz recipiebāt decimā q vocabatur decima deci me. r hunc. xviij. in signū q sacerdotēs erāt maiores simplicib? leuit: r pari rōne melchī sedech maior fuit abraā a quo accepit deci mas: r p rsequēs maior ipō leui q descendit ab eo: r sic idē qd prius. r h ē qd dicit: Et qde de filiis leui: generaliter acceptis. b Sa cerdotiū accipiētes. r p rns erant maiores. c Mandatū ha. de. lu. a. po. fm legem. r q noie populi no solū intelligat ille tribus: s cū h etiā simplices leuite: exponēdo subdit: d Id est fratrib? suis qz r ipe exie. de. lu. abrae. i. melchisedech. e Lū? autē gē. no annu. in eis. qz scriptura non facit mērio nem de patre r matre r genealogia ei?: vt su pra dicitū ē. f Decimas sūp sit ab abraā. sicut maior a minore. g Et hūc. hūc expo nit sēda ratio q talis ē. Benedicēs maior est eo cui bndicit: qz benedicēs medi? ē iter deū r illū q bndicit: ab eo recipit: s melchise dech bndixit ipz abraā: vt habet hē. xviij. ergo fuit maior eo: r i h pty magna excellen tia ipi? melchisedech: q bndixit eum cui erat facta repromissio de rpo. et h ē qd dicit: Et hunc. i. abraā. h Qui habebat repro. bndixit. i. ipe melchisedech. i Sine vlla aut rtradictiōe. i. generaliter verū est. k Qd min? ē a melioze benedicī. i. a maiore: qz in bis q sunt quātitate magna idē est eē maus qd et melius. l Et h qd dicit. hūc ponit ter tia ratio q talis ē: Ille q semp viuit maior ē eo q morit: sed abraā mortu? ē: r sacerdotēs ve. te. erant mortales: non sic autē melchise dech: ergo maior ē ipō abraaz: r sacerdotiū ei? maus sacerdotio leuitico. Et h est qd sub dit: Et hic qdem. i. in statu legis moysi. m Moxentes hoēs decimas accipiunt. i. sacerdotēs q sūt mortales. n Ibi autē. i. in ipō melchisedech. o Contestat. i. scri ptura. p Quia viuit. Per p dicitā no est intelligendū sicut intellexerūt aliq heretici q ipse melchisedech fuerit imortalis: s hoc di cif: qz scriptura no facit mentionē de morte ei?: sicut de morte abrae r sacerdotū veteris testamēti. et hoc sufficit ad rōnez figure q de bet a figurato deficere: sicut vmbra a verita te. Et ideo melchisedech per hoc q de mor te eius non fit mentio in scriptura: sufficien ter fuit figura christi sacerdot? noui testamē ti qui viuit in eternum. q Et vt ita dicitū

Et qdem de filiis leui sacer dotium accipientes: mandatum habent decimas sumere a popu lo fm legem: id est a fratrib? suis.

Et ipsi exierint de lumbis abrae. Lūbis at generatio no annuerat in eis decimas sumpsit ab abraam: et hunc qui habebat repromissiones benedixit. Sine vlla autem contradictione quod minus est a melioze benedicetur.

Et hic quidem decimas moxi entes homines accipiunt: ibi autē contestatur: quia viuit. Et ut ita dictum sit per abraam r leui qui decimas accepit decimatus est.

Adhuc ei i lūbis pris erat qn ob uiuait ei melchisedech. Si ergo

hoc ē qd super? dixit diuinit. s princeps patrū nostror. s hic pfer eum leuitis. cha. Et qdem de filiis leui sacer dotium accipientes: mandatum habent decimas sumere a popu lo fm legem: id est a fratrib? suis. Et ipsi exierint de lumbis abrae. Lūbis at generatio no annuerat in eis decimas sumpsit ab abraam: et hunc qui habebat repromissiones benedixit. Sine vlla autem contradictione quod minus est a melioze benedicetur. Et hic quidem decimas moxi entes homines accipiunt: ibi autē contestatur: quia viuit. Et ut ita dictum sit per abraam r leui qui decimas accepit decimatus est. Adhuc ei i lūbis pris erat qn ob uiuait ei melchisedech. Si ergo

est. Hic remouet quoddam dubium circa p dicitā: quia rationes sue pcesserunt ex hoc q abraam dedit decimas ipsi melchisedech. Et posset aliquis dicere: lz abraam fuerit decimatus: non propter hoc sequitur q leui et omnes qui de abraam descēderūt adhuc erant in lumbis abrae quando dedit decimas melchisedech: r tō leui in abraam decimatus est: r hoc est quod dicit: Et vt ita dicitū sit: id est seqf ex dicitis q r ppter abraā et leui q decimas acce pit decimatus est. quia illi de tribu leui acceperunt decimas a reli quo populo israhel. s Adhuc enim in lumbis patris erat: id ē abrae erat leui qn obuiuit ei melchisedech a quo tūc accepit deci mas. Si aut aliqz ex dicitis arguat q rps decimar? fuit in abraam qz descēdit de eo. Dicitū q no valet: qz descēdit ab abraam fm corpulentā substantiā rōis: s no fm rōnez seminalē. Et ideo no fuit decimar? in eo: qz no fuit pcept? ex femine virili: s r tūc spūscēti: r h habet diffusius tractari. iij. sūmāz. ppter qd ad pns dimittit. Et ergo psumatio. hūc ex p dicitis. pbat apostolus sacerdotium

est. Hic remouet quoddam dubium circa p dicitā: quia rationes sue pcesserunt ex hoc q abraam dedit decimas ipsi melchisedech. Et posset aliquis dicere: lz abraam fuerit decimatus: non propter hoc sequitur q leui et omnes qui de abraam descēderūt adhuc erant in lumbis abrae quando dedit decimas melchisedech: r tō leui in abraam decimatus est: r hoc est quod dicit: Et vt ita dicitū sit: id est seqf ex dicitis q r ppter abraā et leui q decimas acce pit decimatus est. quia illi de tribu leui acceperunt decimas a reli quo populo israhel. s Adhuc enim in lumbis patris erat: id ē abrae erat leui qn obuiuit ei melchisedech a quo tūc accepit deci mas. Si aut aliqz ex dicitis arguat q rps decimar? fuit in abraam qz descēdit de eo. Dicitū q no valet: qz descēdit ab abraam fm corpulentā substantiā rōis: s no fm rōnez seminalē. Et ideo no fuit decimar? in eo: qz no fuit pcept? ex femine virili: s r tūc spūscēti: r h habet diffusius tractari. iij. sūmāz. ppter qd ad pns dimittit. Et ergo psumatio. hūc ex p dicitis. pbat apostolus sacerdotium

Ad Hebr... legē acc... colum... cum cr... legē acc... sicut... non fm... legē acc... sicut... non fm... legē acc... sicut... non fm...

Enim sacerdos sine testamento et lege et preceptis est. Transeuntium est ergo a lege ad euangelium. Si ergo consummatus est vel prout habet sacerdos totum populum quod secundum ordinem melchisedech leuitico: nunc addit quod sacerdotium ipse leuiticum destruat: quod destructo: necessario etiam destruitur lex. Quasi: si leuiticum sacerdotium consummabatur: frustra surgeret alius secundum ordinem melchisedech: sed surgit alius: quod ibi notat. Translatio sacerdotii. Quod et probat ibi: In quo enim dicitur: et ibi: et amplius adhuc: manifeste est ergo illud non presumabat. a Sub ipso. Quia in manu sacerdotis lex: et per eum impletur: quod dicitur presumere. Hec translatio figurata fuit in samuele quod de tribu ephraim electus est sacerdos a domino: reprobat filius heli domino dicente: Qui honorauerit me honora bo eum: et qui inhonorauerit me. b Translatio enim est. c Quia alius surgat subsequenter probat et per tribum et per ritum. Per tribum ibi: In quo enim dicitur. Per ritum ibi: Et amplius est. Translatio enim sacerdotii. Quia enim simul et ab eodem et sub eadem sponse vtriusque data sunt: quod de vno deo necesse est de altero intelligatur. c In quo enim dicitur. Hec translatio sacerdotii et surgit alius: quod idem est dicere: quod per tribum et per ritum. Primum de tribu ostendit. Postea de ritu. d Manifestus est enim quod ex iuda. de tribu ad tribum translatum est sacerdotium: de sacerdotali ad regale ut eadem sit sacerdotalis et regalis. Et in tuere mysterium. Primum fuit regalis postea facta est sacerdotalis: sic Christus rex erat semper. sacerdos autem factus est: quia carnem suscepit: quia sacrificium obtulit. e Et amplius. Quia si tribus in samuele mutata erat: non tamen ritus. Vel si ipse secundum leuiticum carnalis intellectus legis: ut faceret secundum carnales obseruationes. sed secundum virtutem ipsius legis. id est spiritualis intellectus: quem exequentes vitas habent eternam. dicitur et sacerdotium et sacerdotium. Illud carnale: hoc spirituale. Illud temporale: hoc eternum. g Vite infirma. dicitur enim de patre iureiurando: tu es sacerdos in eter. h dicitur enim. david mecum: vel cum alijs multis scripturis: quod Christus est secundum melchisedech. fides ponit ipsa verba dauid: tu es sacerdos in eter. i Reprobatio quidem. Causa supponit: quod re verus sit destructus: cum deus illud dederit: et nouum testam. substitutum: quod tunc prolixum inutile. firmum: tunc prolixum inutile. Hoc autem proficit: quod valet ad laudem noui sacerdotis. k In utilitate. Quia post aduentum Christi inutile est fieri ea que olim fiebant ut hec dicerent. Circa cuiusmodi enim et cetera huiusmodi priorum populo per veterum testamentum diuinitus data sunt ad significatioes

consummatio per sacerdotium leuiticum a cum erat: populus enim sub ipso legem accepit: quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem melchisedech alium surgere sacerdotem et non secundum ordinem aaron dicitur. Traslato enim sacerdotio: necesse est ut legis traslatio fiat. In quo enim hec dicuntur: de alia tribu est: de qua nullus altario prelo fuit. Manifestum est enim quod ex iuda ortus sit dominus noster: in qua tribu nihil de sacerdotibus moyses locutus est. Et amplius adhuc manifestum est: si secundum similitudinem melchisedech exurgeret alius sacerdos: qui non secundum legem madati carnalis factus est: sed secundum virtutem vite insolubilis. Contestatur enim quoniam tu es sacerdos in eternum secundum ordinem melchisedech. Reprobatio quidem fit preedicti mandati propter infirmitatem eius et inutilitatem. Inhil enim ad preceptum adduxit lex. Introductio vero melioris spei per quas priamus ad deum. Et quantum est

Christi esse excellenti sacerdotio leuitico et euacuato re ipso: per hoc est secundum ordinem melchisedech secundum quod dicitur. Circa ubi dicitur de Christo: Tu es sacerdos in eter. secundum ordinem melchisedech: ut dicitur in j. ca. et diuiditur in duas partes secundum duas rationes. scilicet incipit ibi: Et amplius. Ad cuiusmodi parte rationis notandum quod sacerdos non est sine lege. secundum quod dicitur in Glosa. propter quod et lex verus administrata fuit populo per sacerdotes veteris testamenti. et sicut lex noua per sacerdotium Christi. et ideo lex et sacerdotium sese committit: ita quod mutato vno et alium mutat. ex quo patet quod cum scriptura dicit per. Circa quod sacerdotium Christi debebat surgere secundum ordinem melchisedech quod est alius ab ordine leuitico: eo quod sacerdotium leuiticum fuit imperfectum: aliter non esset necesse in eo superfluum surgere sacerdotium nouum secundum ordinem alium. et ideo sacerdotium leuiticum cessat adueniente sacerdotio Christi: sicut umbra adueniente veritate: et imperfectum adueniente perfecto et eodem modo lex verus adueniente noua: quod lex et sacerdotium pari passu currunt: et hoc est quod dicitur: Si ergo consummatio. l. perfectio. a Per sacerdotium leuiticum erat. suppletio non esset necessarium aliud sacerdotium. cuius causa subditur: b Populus enim sub ipso. id est sacerdotio leuitico. c Legem accepit. in more sinait: ut patet Exo. xx. Si ergo illud sacerdotium fuisset perfectum. d Quid adhuc necesse. et. i. quod non diceret sacerdos secundum ordinem aaron: sed secundum alium ordinem. quod non fuisset necesse. et ideo cum hoc necesse appareat ex scriptura per. Circa que dicit surgere sacerdotium Christi secundum ordinem melchisedech. per hoc manifeste patet quod sacerdotium leuiticum et aaronicum quod idem est euacuatur per sacerdotium Christi: et per consequens lex verus quod illud sacerdotium cocomitatur: et hoc est quod subditur: e Traslato tunc enim sacerdotio necesse est ut et legis traslatio fiat. quod autem sacerdotium veteris legis sit traslatum: declaratur apud veteres per hoc quod Christus a quo incipit sacerdotium noui testamenti non fuit de tribu leui de qua erat facta sacerdotibus istis: sed de tribu iuda de qua loquitur per. a b est quod dicitur: f In quo enim dicitur. i. in ipso de quo predicta scriptura impleri dicitur: g De alia tribu est. i. de tribu iuda. h De qua nullus altario prelo fuit. ad ministrandum ut sacerdos. i Manifestum est enim quod ex iuda ortus sit dominus noster et patet per litteras. k Et amplius adhuc manifestum est. hinc ponitur scda ratio quod talis est. necesse est surgere alium sacerdotem ut patet per rationem predictam: g necesse fuit surgere aliam legem: quod sacerdotium et lex pari passu currunt. unde et sic sacerdotium illud consistebat in quibusdam sacrificijs carnalibus: sic et lex. permittit bona carnalia. lex autem noua permittit bona spiritualia et eterna. et ideo lex verus et eius sacerdotium euacuatur sicut quedam imperfecta et infirma: et hoc est quod dicit apostolus: Et amplius adhuc manifestum est: id est alta ratione patet positum. l Si secundum similitudinem melchisedech exurgeret alius sacerdos et. l. institutus sicut erat institutio sacerdotum veteris legis. m Sed secundum virtutem vite insolubilis: id est eterne quod declarat per scripturam dicens: n Contestatur enim scriptura de Christo. Tu es sacerdos in eternum. propter quod sequitur: o Reprobatio quidem. i. euacuatio. p Fit preedictis mandati. i. veteris legis quod fuit prior: noua ordine temporis: non tamen ordine dignitatis: quod imperfecta preedicta perfecta in parte: et subdit causam euacuationis. q Propter infirmitatem eius et inutilitatem. dicitur enim lex verus infirma: quia non poterat inducere ad beatitudinem quod est finis legis diuine. dicitur etiam inutilis: quia non preerebat gratiam. habebat tamen utilitatem in quantum retraherat ab idolatria et disponebat ad christum sicut eius figura. et propter hoc subditur: r Inhil enim ad perfectum adduxit lex. quod non conferrebat perfectionem gratie et glorie: sed hoc seruabat perfectionem legis noue quod offert verum. et hoc est quod subditur: s Introductio vero melioris spei per quas priamus ad deum. s Et quantum est. dicitur excellens sacerdotium Christi ad sacerdotium leuiticum per illud quod in auctoritate premissa dicitur: secundum ordinem melchisedech: hic consequenter hoc idem ostendit per

De spiritu. c. traslato.

De spiritu. 109.

Qui nō ha. Qui cū sit talis: nō habet necessitatē q̄tidie offerre. Rō q̄ aliq̄ egeat: s; vt ab eo remoueat qd̄ illis p̄uenit. h̄ Hoc enī fecit. Adeo magnū ē sacrificiū: q; lz vnū et semel oblatū sit: sufficit tñ ad eternitatē. c̄ Lex enī hoies. Illi habēt necessitatē quotidiē offerre: q; infirmi: h̄ semel sufficit: q; filli p̄fecti.

Nico. de lyra

eorū salutē. fuit tñ segregat⁹ a peccatorib⁹ q̄ ad p̄cipitationē cū eis i peccato: q; talis segregatio erat x̄tuosa ⁊ saluti n̄i accommodata: nō sic autē legregatio p̄ma. a Et excellior cel̄ fa. q; fm naturā diuinā excellit oēs creaturā. b Quia non ha. rē. Dic p̄r excludit a x̄po impfectiones q̄ erāt in sacerdotib⁹ ve. te. erat enī ipfectionis q; sacerdos ve. te. nō solū offerebat sacrificiū p̄ peccis p̄li i die expiationis: sed etiā cū h̄ offerebat vitulū. p̄ peccis proprijs. Itē ipfectionis erat q; h̄ fiebat n̄ tñ semel h̄ pluries: q; vna oblatio nō sufficiebat p̄ oib⁹ peccis p̄li sui ipfectionis. x̄ps autē tñ vnā obrulit hostiā. s. cozp⁹ suū i cruce: nō tñ p̄ peccis proprijs s; p̄ alienis. ⁊ h̄ qd̄ d̄i. b. Qui nō h̄ q̄tidie necessitatē rē. et patz lra vltz tibi: c̄ Lex enī rē. i. p̄nitatē ad peccatū. ⁊ sic peccabant aliq̄ n̄ aliq̄ homines: nō sic autē x̄ps. p̄ qd̄ s̄ d̄i: d̄ Sermo autē rē. i. x̄bum diuinū loquēs d̄ sacerdotio x̄pi p̄stituti p̄ iuramentū diuinū: vt. s̄. dicitū ē. offēdit q; filli del est p̄stitut⁹ sacerdos nō. te. qd̄ ē post legē moysi ordie t̄pis s; nō ordine dignitatis. Ad maiorē euidētā illi: x̄bi qd̄ habitū ē i hoc ca. d̄ d̄ min⁹ ē a maiorē b̄ndicē. videt q; nō sit vey generaliter. p̄ri mo q; papa p̄secrat ab ep̄o hostiā. ⁊ tñ papa maior ē ex ip̄a sua electioe etiā aq̄ p̄secrat: ⁊ archiep̄s p̄secrat a suffraganeis ip̄o minorib⁹. In cōtrariū ē auctas apli: q; d̄c̄ illd̄ ē ve rū sine vlla b̄ndicē. Dicēdū ē q; circa h̄ errauerūt qd̄ā here tici q̄ noiant paupes de Lugduno: q; enī q̄libet iust⁹ maior ē q̄cūq; peccōre. id̄ d̄yerūt q; sacerdos peccōr̄ n̄ pōt b̄ndicē iusto etiā puro laico: s; econuerso q̄libet iust⁹ etiā pur⁹ laic⁹ ē sacerdos ver⁹ ⁊ null⁹ ali⁹. S; h̄ error ē nimis p̄niciosus: q; si factitias misit sit de necessitate facti: nulla erit certitudo in factis ecclesie: q; null⁹ scit certitudinalit̄ se ē in statu gr̄e. ⁊ multo minus pōt h̄ scire de alio. ⁊ p̄ his de nullo scire vtrū cēt baptizatus vel nō: nec de q̄cūq; alio sacro cēt aliq̄ certitudo. et id̄ d̄ q; q̄n aliq̄s agit i x̄tute p̄pa: tūc q̄rit d̄ ip̄o q̄s vlt̄ q̄lis sit: q; el⁹ bonitas vel malicia variat solū actionē. p̄p̄riā: s; q̄n soluz agit i x̄tute alteri⁹ n̄ variat. bona enī elemosyna dat a bono p̄ malū fuit: ⁊ eodē mō de⁹ p̄fert bonū p̄ vey sacm̄ p̄ malos m̄stros. id̄ dicitū apli verū ē. s. q; minor a maiorē b̄ndicē: q; q̄libet institut⁹ minister x̄pi maior ē q̄cūq; alio in q̄stū ē h̄ vel peccator. S; adhuc vna obiectio ē de sacerdote cozp⁹ x̄pi p̄secrate: ⁊ nō videt q; sacerdos sit aliq̄ mō maior ip̄o. Dicēdū q; sacerdos p̄secrat ip̄as materiā q̄ maior ē. x̄ps autē in q̄stū de p̄secrat cozp⁹ suū. et sic p̄z p̄positū. Ad argumēta dicēdū q; patet ex dictis. electus enī in papā submittit se voluntarie in q̄stū est homo: ep̄iscopo hostiā. in q̄stū est minister dei. ⁊ eodem modo archiep̄iscopo suis suffraganeis.

In ca. vii. vbi d̄ i postil. S; videt alicui q; istud argumē/ Argumētū apli nō fun (tū nō valet. Additio. j. dat i h̄ q; si aliq̄s ē maior p̄re p̄pterea sit maior filio. ⁊ tal̄ rō multiplicat deficit: s; rō apli fūdat i h̄ q; abraā apud iudeos erat maxime dignitatē in q̄stū q; ip̄m abraā p̄ponere volebāt ip̄i x̄po. vñ Job. viij. Itē qd̄ tu maior es p̄re n̄o abraā? In eodē ca. vbi d̄ in postil. Translatio autē sacerdotio necesse ē vt legis translatio fiat.

Additio. ij. Hoc q; d̄c̄ apls: Translatio at sacerdotio necesse ē vt legē translatio fiat. Non videt fūdari i p̄comitātia legē ⁊ sacerdotij i generali cōsiderata: q; si sic tota lex cēt translatā translatio sacerdotio qd̄ ē falsū: nā lex vey etiā translatio sacerdotio manet q̄stū ad moralia: s; ad verā intelligētā dictoz apli videt attēdēdū q; ceremonialia le. ve. vt sūt sacrificia et h̄mōi: nō poterāt impleri fm ritū mosaice legē nisi p̄ sacerdotes de semine aaron: vt h̄ i Hume. xvj. ⁊ i alijs q̄ plurimis loc. S; iudicialia ad q̄ iplēda rē

rif auctas iudicē: nō poterāt impleri s; eodē ritu nisi p̄ sacerdot̄ res p̄dictos apd̄ q̄s erat auctas iudicial: vñ Deutero. xvj. Loquēte scriptura d̄ qd̄ā negotio iudiciali sic d̄c̄: Accedēt q; sacerdot̄es filij leui. q̄s elegerit d̄ns de⁹ tu⁹ vt m̄stret̄ et ⁊ b̄ndicāt i noie ei⁹ ⁊ ad x̄bū cozp⁹ oē negotiū p̄det. Ex q; p̄z manifeste q; translatio sacerdotio ve. te. necesse ē vt legē translatio fiat q̄stū ad ceremonialia ⁊ iudicialia tñ: nō autē q̄stū ad moralia q̄ nullā depēdētā habebāt a sacerdotio rē. In eodē ca. vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē.

In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē.

Additio. iij. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē.

Additio. iij. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē.

Additio. iij. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē. In eodē vbi d̄c̄ i postil. Iurauit d̄ns rē.

Et notādū q; in h̄ q̄libet p̄dictoz iuramentoz supaddit aliqd̄ ad solēnoz iuramētū firmitatē p̄tinēs. vñ Hēn. xvij. nō solum dixit: Iurauit d̄c̄ d̄ns: s; addit p̄ memetip̄m iurauit rē. Et in ps̄. nō solū dicit: Iurauit d̄ns. s; addit: ⁊ nō penitebit eū. S; r̄ i ps̄. Memēto d̄ne dauid: nō solū d̄: Iurauit d̄ns dauid: s; addit: ⁊ nō frustrabit eū. Que qd̄ additōes nō s̄uenerunt fieri i sacra scriptura et in alijs iuramentis diuinis rē. In eo. ca. vbi d̄: i postil. Ad argumēta dicēdū q; patent ex dictis.

Additio. iij. S; adhuc h̄ x̄ba apli vident multes auctes esse sacre scripture i q̄b⁹ patz q; creature b̄ndicūt deū: vt cū d̄: B̄ndic aia mea d̄no. ⁊ b̄ndicite angeli d̄ni d̄no. ⁊ h̄mōi. Ad qd̄ dicēdū q; b̄ndicē pōt esse duplex. factiua ⁊ passiua. Factiua ē p̄ quā aliqd̄ dat a b̄ndicēte ip̄i q; b̄ndicē. ⁊ tali b̄ndicēte de⁹ b̄ndicē creaturas p̄ quaz b̄ndicēte eis p̄ferūt aliq̄ bona: sic Hēn. j. B̄ndicite eis de⁹. ⁊ ait: Crescite ⁊ multiplicamini. B̄ndicēte autē passiua ē p̄ quam h̄bil accrescit illi q; b̄ndicē. s; tñ illi q; b̄ndicē: r̄ isto mō creatura b̄ndicūt deū q; bonoz n̄oq; nō eger: vñ talis b̄ndicēte nō ē nisi qd̄ā modus laudādū. B̄ndicētes autē q; dan̄t a sacerdotib⁹ seu ministris dei reducti ad p̄mū modū b̄ndicēdi in q̄stū in p̄sona dei seu ei⁹ aucte hoc faciūt se impcāf. ⁊ de isto modo benedicēdi loquit apostolus.

Replica. In ca. vij. vbi apls arguit sacerdotiū melchisedech digni⁹ sacerdotio leuitico. Postil. ponit h̄ mediū se; q̄qd̄ ē mai⁹ maiorē. ē etiā mai⁹ minorē: s; abraā fuit maior et dignior leui: si igi melchisedech fuit maior abraā: fuit etiā maior leui. Sed Burgen. abijcit hoc mediū postil. d. q; multipliciter deficit et ponit aliud mediū rōntis apli: videt q; iudei reputabant ip̄m abraam christo dignioz d̄c̄entes Job. viij. Nunqd̄ tu maior es patre nostro abraā? Dic dico p̄mo q; non est p̄babile q; mediū postil. deficiat si regulariter assumat. Dicere autē iuxta illud mediū q; pater ep̄i sit maior ep̄o: est regulariter assūptū ex medio qd̄ nunq; fallit i magnitudine molis: s; nec etiā i magnitudine x̄tutis. vñiformiter subsumēdo. Dico sc̄do q; accepto medio Burgen. si verū est adhuc seruit mediū postil. Itē si iudei reputauerūt abraā maiorē x̄po: tunc ex medio postil. apls cōcludit intentum sic subsumēdo: melchisedech est maior abraam. igi melchisedech est maior quocūq; minorē q; abraā: sed leui est minor abraam: igi est minor ip̄o melchisedech. In ca. eodē vbi d̄c̄: Translatio sacerdotio necesse est vt translatio legis fiat. Circa quē passim Burgen. arguit q; illud dicitur apli non pōt fundari sup̄ p̄comitātia legē ⁊ sacerdotij in generali cōsiderata: quia si sic. tunc translatio sacerdotio tota lex fuisset translatā: qd̄ falsū est. nā vt inq̄t Burgen. lex vetus mansit q̄stū ad moralia etiā sacerdotio translatā. Dic dico q; Burgen. fantasiatur. putans p̄cepta moralia origināliter

P̄. 137. Ibi d̄c̄m.

P̄. 109.

Replica Ad Hebreos Ca. VIII Replica

ginalit eē de lege mosaica: qđ falsū ē 7 doc. cōiter dicētes qđ pcepta moralia sūt d lege nature: qđuis enī i lege mosaica sue rint mag' explicata: ex b nō seqđ qđ sint illi' leg' originaliter: sic sūt mō qđuis pcepta moralia sint i euāgelio mag' extēsa et explicata qđ i lege mosaica: ex b tñ nō seqđ qđ sint originalit pcepta euāgelice leg'. ē igit' pcomitātia leg' 7 sacerdotij i gene

rali. Nec valet qđ Bur. arguit de moralib' qđ illa nō pntent originalit ad legē veterē: s; ad legē nature. 7 ideo sūt indispeā/bilia: s; ceremonialia 7 iudicialia pntēt directe 7 originalit ad vet' testamētū: 7 de illis generalit dixit apls trāstato sacerdotio necesse ē legē trāsferrī. Nec est snia postil. et sistr Burg. post fragile argumentū suum quod pntavit insolubile.

Slo. ordi.

Capitulū. Q. pauca Ca. VIII dixisset bzenit cōplectif dignitatē ei' supra quā p' dicit: Caplm ē breuit mltōz cōplexio: sic dicit: qđ totā sumā breuit capiat. b Talē habe. hic incipit caplm 7 finit. ibi: De' 7 nō hō. c In celis pedit. vel sup materiales ce los: vel sup thronos 7 dñatōes. Ibi mi nister sacroz: qđ scet' mīstrat vitā efnā. Al' i celis mīstrabat gliaz 7 sctatācto rū significatāz. Et minister tabernaculi veri. i. Xitatis quā tabernaculū vet' p' figurabat. i. iusticiā i pñti ecclia: gliaz i sū tura. e Ad. vey tabernaculū. f Fi xit de'. (vt i eternū pmaneat: vmbzatile X'o erat nō fixū s; portabile) 7 nō hō: qđ 7 vet' posuit de' s; p ministeriū hoīem. d Sactoz mi. Sactis augmētū virtutū: 7 vitā eternaz ministrat. g Si g' esset. Amb. Si terren' eēt pontifex sic aaron: vtiqz nō eēt sacerdos i efnū fm ordinem melchisedech: s; qđ aarō mortu' ē nō ē sacerdos. Chas. X'o qđ viuit: sempitern' ē sacerdos: nō tal' qles sūt vmbzatile sacer dotiū gerētēs. Si g'. X'asr. Hō cur xps se obtulit: qđ si eēt sup terrā qđ pro petō totū' mūdū digne posset offerri: nō eēt tñ. l Sacerdos. offerre dign' cum. i. qđuis essent qđ offerret: 7 ideo mūdus se obtulit mūdū. Verū enī sacerdotiū rite nō posset offerri nisi p sacerdotē iustum 7 sctum. Quis aut tā iust' 7 sct' sacerdos qđ vni cus dei fili': qđ non op' haberet p sacrifi cū sua purgare pctā nec originalia nec supaddita. Al' ita: Si g'. Q. 7 qđ oīs sa cerdos pstituit ad offerendū: qđ 7 xps ob tulit: cui' rei merito: 7 i celū ascendit. Et sic oportebat fieri: qđ si eēt sup terrā. i. nō dū itroisset i sctatāctoz. i. in interiora ce li: nō eēt sacerdos. i. sui sacerdotij ritus nō celebraret: cū adhuc supellet sacerdotiū fm aarō. Restat g' vt ipse se offerat. Amb. Ad offerat: r cū aliqd vl' illd erit sup iraz vel celeste: s; nō sup trā. qđ si b eēt tā nō eēt sacerdos: g' celeste est qđ offert. Chrys. Sup irā ē qđqd i carnalib' vel p carnalib' of fert. Chrys. qđ enī tā cōgruenter p hoib' offerret qđ humana caro 7 qđ tā aptū imolationi qđ caro mortalis. Et qđ tā mūdum p mundanis vitijs mortaliū qđ sine vlla p'ragione carnalis p'cu piscēre caro nata i vtero 7 ex vtero xginali. 7 qđ tā graue offer ri 7 fuscipi posset qđ caro sacrificij nst: At qđ qđtuor considerā in oī sacrificio. i. cui offerat: a qđ offerat: qđ offerat: p qđ offerat) idē ipse vñ' ver' qđ mediator p sacrificiū pac' recōciliās nos deo: vñū cū illo manēs cui offerēbat vñū i se faceret offerēbat: p qđ vñ' ipse esset qđ offerēbat 7 qđ offerēbat. Vel. Si g'. Aug'. q. Et qđ xps constituit ad offerendū. g' vel ē terrenus vel celestis sacer dos. sed terren' nō. qđ Si eēt sup terrā. i. si terren' eēt pontifex vt aaron. b Nec eēt. vtiqz. Sacerdos. in eternum fm ordi. mel. nec necesse foret. k Lū essent rē. Si ergo eēt. Hiero. Quia oīs offert si eēt terren' aliqz qđ posset mūdare gen' humanū non eēt sacer. fm ordi. mel. qđ satis essent qđ offerret legalia: sed qđ illi erāt mortales 7 peccatores: 7 ideo humanū gen' mūdare nō valē tes venit xps qđ sufficeret. Hūc aut. i. in hac nouissima etate meli us ministeriū sacerdotij sortitū ē: tāto quanto melior ē lex ei'. Iā a sacerdotio 7 sacrificio trāsit ad differētiā testamentoz. l Qui exemplari. Ambro. Exēplar at 7 vmbzās dicit figurā qđ 7 exem plar sūt 7 exemplū diuersarū rerū. Exēplar ē ad eul' similitudi nē aliquid sit. Exēplū: similitudo qđ inde trahit. Deus in mōte ve ritatē moysi ostēdit. i. ordinē celest' curie: quō. f. angeli deo obe diāt: laudēt et diligāt: se qđ iuicē 7 nos diligāt nostrisqz pfectib' studeāt. 7 alia bmoī in qđ' a nobis imitandi sunt. Sed qđ carna lis populus capere non potuit: pcepit vt eam figuris imagina

Capitulū aut. Ca. VIII Postqđ apls sup' ostēdit eminetiā sacerdotij xpi re spectu sacerdotij leuitici: 7 hōne p sone sacerdot'. Hic idē ostēdit rōne officij sacerdotialis. 7 diuidit i du as ptes. qđ pmo ostidit hō i generalit. sedō magis i spālī. Sedō incipit in pncipio ca. sequētis. ibi: Habuit qđ dem rē. P'ria i duas. qđ pmo ppo nit itētū. sedō pbat. ibi: Dis enim pōtifer. In pma pte pponit itētū suū qđ ad duo. P'mū ē modus vicēdi: dices qđ intendit hō pcedere sūmarie. 7 hō ē qđ dicit Caplm at sup ea rē. Caplm enī dicit a capite: qđ sic i capite xualiter pntet qđqd est in corpore: nō tñ formalit 7 explicitētra declaratio p'ticular' seu capitular' dicit qđ aliq' ibi sūmatim tractā. Ser cū dū i qđ ponit sua itētū ē respectu vicēdoz: qđ intendit vicē de dignita te hui' pōtifici: cui' dignitas p'stitit i nature excellētia i qđ ē qđlis pñt. et hō ē qđ subdit: b Talē ha. pō. qđ rē. i. pñs cui appropiat magnitu do 7 potētia i diuinis. Sedere enī ad dexterā pñs ipoztat equitatē si liq' ad p'rez. vt. s. dicitū ē ca. i. qđ of ficiū pōtificis ē custodire sacra. ideo seqđ: c Sctoz mi. xps enī in qđtū hō ē minister sacroz: s; in qđtū d' ē actor ipoz. Ista aut sacra sūt grā i pñti 7 glia i futuro: qđ nō poterant administrari in tabernaculo ve. rē sta. h' tñ p'figurari. p' qđ sequit: d Et taber. ve. rē. de qđ tabernacu lo dicit in ps. xliij. Dhe qđs habitabit i tabernaculo tuo. istud tabernacu lū nō ē factū ab hoīe: sic fuit taber naculum moysi qđ fecit bezeleel: vt patz i Ero. e Dis enī pon. ad of. munera. Hic pñr pbat ppositus. 7 diuidit in tres: qđ pmo ostēdit qđ xps ē minister aliquoz sacroz. sedō qđ nō ē minister sacroz vt. te. ibi: Si g' eēt. tertio ostēdit qđ minister melioz sacroz. ibi: Hūc aut mell'. in pma pte arguit sic: Dis pōtifer ē minister aliqz sacroz: qđ patz p hō qđ constituit vt offerat sacrificia ad sctificandū populū 7 placādū deū: vt. s. dicitū ē ca. v. xps aut ē pōtifer: vt ibidē dicitū fuit: g' ē minister aliqz sacroz. 7 hō ē qđ dicit: Dis pōti fex rē. et p'z l'ra. f Si g' eēt. Hic pñr ostēdit qđ xps nō ē minister aliquoz sacroz vt. te. aliter non eēt necessariū sa cerdotiū suū: qđ illa possūt p alios ministrari. i. p sacerdo tes vt. te. ad quoz officium pertinet administrare talia. 7 hō ē qđ dicit: Si g' eēt sup terrā. i. si sacrū pntens ad xpi my steriū. g Nec eēt sacerdos. i. et' sacerdotiū nō esset ne cessariū. b Lū eēt qui of. fm le. munera. i. sacerdotēs veteris legis. l Qui exemplari 7 vmbze dicit. celestū. Dicunt enī sacra veteris legis in quib' deseruēbāt sacer dotes: vmbza celestūz in qđm imperfecte 7 obscure illa representabant: sicut vmbza corporis humani imperfecte si guram eius representat. Dicunt etiam exemplar celestium in qđm erant quodāmodo manducētia in cognitione ipozm. de ratione enim exemplaris est prioritas respectu exemplati. sed prius aliquid dicit dupliciter. Vno modo fm cognitionē nostrā. 7 sic sacra veteris legis dicunt exēpla ria celestū: vt dicitū est. Alio modo dicitur aliquid prius altero simpliciter: 7 sic ē econuerso: quia ipsa celestia sunt exemplar eozum que facta sunt in tabernaculo moysi: qđ fuit factum ad exemplar celestium. et hoc est quod subdi tur: Sicut responsū est moysi rē. * Hūc autem

Marginal notes on the right side of the page, including 'Ad Hebreos', 'Sicut rep...', 'ret taber...', 'facit fm...', 'misteriū...', 'rib' repoz...', 'illud pou...', 'perās ei cō...', 'niet die...', 'mū illi...', 'b tū nouum...', 'quod feci...', 'apprehēdi...', 'cerem illos...', 'nam ipsi n'

Additio Ad Hebreos Ca. IX Replica

In ca. viij. vbi dicitur in postil. Dicendum qd doctrina xpi non de Additio. Scdm scdm Tho. (vult ab eo deservit. j. ij. g. evj. arti. j. in corpe qstionis. Lex no ua pncipaliter est ipa gra spussancti: qd dat p fide xpi fidelib? qd de lex noua e indita hoi no solu indicans qd sit faciendū: sed etiā adiuuās ad illud iplēdū. r pbat p multas auctes sacre scripture r dicta scōz. vñ in scriptura euāgelij nō cōtinentur nisi ea q ptinet ad grām spusscti: vel sic dispositiua quātū ad intellectū p fidē p quā dat spusscti grā: vel fm affectuz vt sūt ea q ptinet ad cōtēptū mūdi p quā hō fit capax grē spusscti vel qm ad vñ spūalis grē p opa virtutū: ad q multipliciter scriptura no. te. hoies exhortat: r sūt scūdaria in lege no. de q bus opozuit fideles xpi instrui verbis r scriptis. r iō lex no. pncipaliter est lex indita: scōario aut lex scōpa. vñ fm b ad q stionē motā p postil. dicendū est q lex no. s. pncipalis nō solū nō debuit scribi a xpo: s. nec etiā potuit scribi. Hra em fm su am cēntiā est qdā qlitas mēt: q nō ē scēptibil nec etiā pnūcia

bilis. Quātū xpo ad scōaria dicendū q lex no. ē lex scripta vt dictū ē: r de h vide pleni p dicta qstio. art. j. i cor. qōnis. Replica. In ca. viij. vbi mouet postil. q. Atz lex no. debuit dari a xpo in scriptis. Circa el? solutionē Bur. laborās inter cetera dicit q lex no. pncipaliter ē indita mēt. i. ipa grā: igitur nō debuit a xpo scribi. Hra em cū sit qdā spūalis qlitas mētis nō est scriptibil. Sz fundamentū hui? rōnis erroneū est: qz tollit a xpo oipotēntiam p qns deitātē. Hā dicerē xpm aliqd nō posse qd in dictionē nē nō includit: ē tollere oipotēntiā: sz qlitatē spūalē expmēre signo sensibili: sic xpo vel scōro: min? includit dictionē q patre in voce r spūscm in colūbe specie sensibiliber exhibere igitur huiusmodi qlitatem spūalem sicut est gratia scribere r pncipiare sensibiliber nō est xpo ipossibile. Incautū igitur est fundamentum illius rationis per Burgen. ad ducte: et a sancto Tho. recipit pma scōe. q. evj. prout Burgen. allegat postil. igitur rationes potiores sunt.

Blo.ordi.

Nico. de lyra

Abuit qdem. Hucusq differentia testamen/ Ca. IX h xoz ostidit r q veteri nouū supeminet r illd immutat Hunc idē ostidit esse ipi? tabernaculi scemate. b Hec. Scdm. nō spūales: sed e Seculare. qz putabaf ab hoibus scdm: r vere habuit scdm seculare: qz tabernacu/ lū pmi r scdm. Scidū est igit: Tabernaculū. r. r. cubitos habuisse in longitudine r decē in latitudine: totidemqz in al titudine. Habebat aut velū ex qtuor pciolis coloribus con textum: r quattuor deauratis colūnis appensū: qd sepabat inter. r. r. r. r. cubitos: inter scā q forniculus erant: r sancta scōz interposita. Habebat em scdm exterius. r. r. cubitos lō/ gitudinē r scdm interioris. i. sanctū sancti decē. Et vocat apo stolus illud pmi tabernaculū. H aut scdm tabernaculū. In pmo cādelabra pluraliter: qz licet vñū septē hēbat brachia. Erat em in medio basti/ le a q pcedebat brachia tria a dextera pte r tria a sinistra. Mensa. i. altare p? itroitu Et sup mēsa. xij. panes deo ppositi q erant de similia: r singulis sabbatis oēs muta/ bant. Si xō an sabbatū aliqz esset necessari: nō poterat sumi nisi aliis statim loco eius substituere. Et sup panes erat thūs lucidū. Pdmū dicit scā p veneratiōe illius rplis: maxie qz significabat pntem ecclesiā. q est scā. Scdm dicit scā sanctoz: qz in ma/ lozi veneratiōe erat: r qz significat sup celestē ecclesiā vbi nihil pcti. Arca erat de li gnīs sethim habens duos cubitos r dimidiū in longitudine: r vñū r dimidiū in la/ titudine: tantūdem in altitudine. Et in vno qz angulo aureū anulū: duos a dextris r duos a sinistris: in quibus assidue erant vices aurei ad portandum. Propitiato/ rium est sine oraculum tabula super arcam eiusdem longitudinis r latitudinis. Sup quā stabat cherubin: in quam r sese cōtinentia aueris vultibus semper aspicebant Hoc totū est pabola. Pdmū tabernaculū pns ecclesia in qua militamur deo: atēqz veniat ad celū. In q cādelabra. i. xps fulgens xrtute r sapia in medio fidelū: qui et ipi candelabra aurea: qz sapientia lucent. Ipe xps stipes q portat tria brachia a de/ xtris r tria a sinistris: quia ipe vitis in quo fundati sunt tres ordines qui tpe gratie dextris. i. digniores ante grām sinistris: i. di sunt no: daniel: r iob. i. rectores cōtinētes coniugati. Qui r in agro r in lecto r in molendino eē fm euangeliū dicunt. Pdmā pars bastilū erat quasi calami aurei: post cippi: inde spherule auree: tandem illia. Calami sancti qui in humidis diuini fontis nutriti sunt: r caui ad transfundendum liquozem alijs. Ipi cippi: dum alijs ppinant quod biberunt: sapientia. i. r scientiam dei. Inde spherule. i. rotundi r perfecti r mobiles quos nihil detineat donec veniat ad illia eterne iocunditatis qui non habent timoris angulū: nec elationis supciliz. Sup his ponebant septem lucerne: septem dona spussancti: q in xpo plenissime man serunt: r fidelibus fm voluntatē eius distributa sunt. Mensa ad hostiū scriptura di uina q pmanet: qz intrantibus pponit: q dum eterna gaudia: r quō ad ipa pueniat ostidit: cibum vite suggerit. In ea panes mundi. i. xij. apli r eoz vicarij: qui thus ofo num deo offerunt: quozum si quis moritur statim alius eius loco sbituendus est. Sed in septima etate omnes auferent. Scdm post velum: ecclesia celestis q velatur pdmū bic viuimus. Thribulū: xps igne charitatis plenus: interpellans semper p nobis. Arca: xps in q oēs thesauri sapientie r scie absconditi. Ex omni parte aurea quia in cognitione r sermone r opere eius non nisi pura veritas. Longitudo: perfe/ uerantia doctrine q per vnum cubitum: r opationis q per alterū cubitū designatur ad cul? pfectionem humanus intellectus imperfectus est qd signat dimidiū cubit? Latitudo perfectio charitatis: altitudo perfectio spci: ad quam nos dimidiū. i. impfe cti sumus. Quattuor anulū quattuor euangeliste pfecti per quos portat in quattuor mundi partes. Quib? sp adherēt vices aurei. i. pdicatores sapia fulgētes: sp pati 5 hostes. In arca vna hñs māna. i. aia xpi ptinēs plenā sapiam: q reficiunt r angeli. Arga significat sacerdotale ptātē xpi. Tabule: q ipe dator legi. Propitiatorū xps q pppiat nob. Dno cherubin oēs ordies celi q i eo existit q inuicē dilectiōe cōneri sūt q r si sapiētes: tñ eū obūbrant pntē in se ē. In p? qtidie intrabāt sacerdotes: qz h qtidie se debēt fideles sacrificare carnē suā cū vitijs r cōcupiscētis mortificātes. Ali ter em ad celestē nō poterūt puenire. Pdmū xps q semel in anno in scō. i. scā scōzum stroluit cū sanguine xps q āno benignitat? semel in celū intravit p sanguinē suū quez p pctis hoim fudit. In pabola mūera r hostie offerunt: qz r hec etiam aliqd desi/ gnāt in instātū tēpore. d Tabernaculū em factū. Pdmū tabnaculū int? habuit

Abuit qdem et Ca. IX h ppe in certū: habuit r. s ostidit q necessari? erat xps cum p hec oia null? intraret i celū. s vel tamen. Abuit qdem et Ca. IX h s est amētū. a s nō veras sed p mō s carnalis. s carnales. p? iustificatiōes culture: r scā se s qd ad tps. s i figura hui? scā i q fridie mini/ strāt scī sacerdotes accēdēs lume decerie r pa scentes pplm pane dei q sup mensā psto ē a sabbā ro ipe ad sabbatum speciei. culare. Tabnaculū em factū ē p? i

Nico. de lyra Ca. IX Abuit quidē. A q apls ostē/ dit dignitates sacerdotij xpi respectu sacer dotij veter/ le/ gis in genera/ li. h pñr decla rat h idem ap/ plicādo magl in spēali. Et diuidit in duas ptes: qā pmo declarat ppositū. scōo pbat qd dā i suo pcellu suppositū. in pnci. ca. se. ibi: Ambra habēs ler. Pdmā ad/ huc diuidit i tres. qz pmo tangit ea q fuerūt circa ve. te. scōo ostidit eoz s/ gnātū. ibi: h doc signāte. tertio ex hoc arguit ad ppositū. ibi: Et iō no. tēst. Pdmā adhuc i duas. qz pmo tāgit ea q fuerūt in veteri lege in qdā genera li. scōo ostidit ea magl i spēali. ibi: Ta bernaculū em. Ad euidentiā pmi cō siderādū q oia q sūt i no. r ve. te. o/ dimata sunt ad cultū diuinū. ad tales xō cultū reddidit hō inep? simplr per pctm: r ap? p grām: fm qd xō p im/ mūdationē corpālē. Et iō sacra noue legis q pferūt grām r auferūt pecca/ tū reddūt hoim simplr aptū ad cul tū diuinū. Illa at q erāt i veteri lege grām nō cōferebant: sz tm qsdā irre/ gularitates seu imundicias corpales tollebat: pp? qz phibebant? hoies accedere ad locū diuini cult? r ad ce/ tū fidelū sic erat tact? mortū vel ali/ cui? imūdi: ex qb? reddēbat hō iēp? ad accēdēdū ad locū cult? diuini. tñā aut auferēbant p sacra ve. legis: sz p ipa grā nō pferret: sic diffus? declara tū ē in pñ. hui? opis. r h est qd dicit: Habuit qdēt pns. i. ve. te. b Iusti ficationes culture. i. sacra auferentia diuini cult? ipedimēta mō p dicto. ve/ rūtū iustificabāt fm qd. iō subdit: c Et scdm seculare. i. emundationē corpālē: q dicit secularis: qz pns sculū in corpalibus consistit: r qz sacra illa nō crāt duratura nisi ad tps. d Tabnaculū em. h pōit p dicta ma/ gis in spēali. Et diuidit in duas. qz p mo tāgit i spēali ea q ptinet ad taber naculi moysi dispositionem. scōo ea q ptinet ad sacerdotū mīstrationē. ibi: His xō. Ad intellectū pmi siderādū qz tabernaculū moysi sic erat disposi tū. Parietes em erāt de qbuldā asse/ r y xribus

Altare incensi: an fores sub diuo altare holocaustoy. vel qd foris est significat ve. te. r est figura figure: intus nouum.

f. 4. s. off. c. disciplina.

B mna gra: qz nisi cu gra no est ptas facti endi pcepta: s; qz lex a quis no implet desup est ppitatoriu. Ad B em opus est vt de sit ppitius. Jo sup: qz sup exaltat misericordia iudicio. Duo cherubin penis obubrant. i. velado hono rat: qz mysteria ista sunt. Inuicē se at tēdunt: qz cōsonant. Hec em sūt duo testamēta. Aul' in ppitatoriu: qz misericordiam dei in q spes est vel conciliant vel cōmendant. Uel cherubin. i. rōnalis creatura. Duo pro charitate. Penīs ppitatoriu obubrant: qz do no sibi penas tribuūt. i. deū honozāt.

Nico. de lyra

ribus cooptis auro. tectū xō tabna/ culli erat qdā cortina qituo: colorib/ depicta. altitudo tabernaculi erat de cem cubitoz: r latitudo decē. lōgitu/ do xō ius. xxx. r erat qdā cortia in/ terius diuidēs lōgitudinē in ptes in/ eglēs: qz ex vna parte cortine erāt de cē cubiti tñ. r dicebat illa ps taber/ naculi sc̄m̄ sc̄toz. in alia em pte erant xx. cubiti: r dicebat illa ps sc̄ta abso lute vel etiā sc̄m̄: r sic distinguēbant due ptes tabernaculi sicut in ecclesijs nostris chor' r nauis: nisi q opposito mō erant site: qz chorus in ecclesijs nris est x̄sus orientem: in tabernaculo xō moysi sc̄m̄ sc̄toz erat versus occidentē. Alte rius considerandū q in sc̄m̄ sc̄toz erant tria: arca testamēti duo cherubin: r ppitatoriu. Ap̄ls aut addit quartū. s. qz ibi erat thuribulū: qd exponūt aliq dicentes q p B intelligit al tare incēsi. S; B p̄tz fallum p tectū Ero. vi. vbi d; q altare in censi erat in alia parte tabernaculi. B etiā dicūt Josephus et Hierony. Et ideo dicendū q p thuribulū nō intelligitur aliud nisi qz ibi erat incensoriū in q sūm' sacerdos intrans sanctum sc̄toz ponebat incensum vt nebula inde cōiurgens impediret alioz aspectū q erant in alia pte tabernaculi ne viderēt ea q erant intra sc̄m̄ sc̄toz. S; in alia parte tabernaculi q diceba tur sancta erant tria. mensa ppositionis in latere aquilonari: r candelabrū aureū in latere australi: r altare thim yamat' in medio contra diuidentem sc̄m̄ r sc̄m̄ sc̄toz. P̄dictoy autez assignat duplex rō. vna lralis r alia mystica. lralis ē ista. Ta bernaculū em istud erat ordinatū ad cultū veri dei creatoris totius mūdi in q sunt due ptes. vna nobis inuisibilis: videli/ cet istd qd ē vltra celū siderē vbi ē habitatio spūaliū s̄stān/ tia: r B figurabat p illā ptem tabernaculi q dicebat sanctus sc̄toz in q erant cherubin representantia angelicā naturā. r ar/ ca testamēti clausa: ad designandū q rōnes eoz q sūt in B se culo visibili continent clausē r nobis occulte in illo seculo su/ perioz: sic rōnes effectū in causis artificiatoy in artifice con tinent quodā mō clausē: r B p̄ tria in arca contenta. s. tabulas q repitāt sapiām q dirigit res hūane: r virgā aarō q desi gnat ptās regūinis p quā coercent hoies a malis: r manna p qd designat vitā hūana. p ppitatoriu xō qd erat qsi locus dei: r qz in de r̄nēbat sūmo sacerdoti: p hoc designat ipe de' glorioz r sublimis p̄s idens oib' creaturis: r sic p̄tz quōd per sc̄m̄ sc̄toz designant ea q sunt supra celū siderē nobis inui/ sibilia

sibilia. p aliā xō partē tabernaculi q dicebatur sc̄m̄ absolu/ te designabat alia pars mundi. p tectū em tabernaculi qd erat qdā cortina varijs colorib' distincta: designabat celum siderē varijs stellis ornatū. p candelabrū in q erāt septē lu cerne: designabant orbēs septē planetaz. ppter B erat posi/ tū in pte australi: qz cursus planetaz in hemisperm nro sp ē ad austrū. per meniam xō vbi erāt panes suppositi designabant elementa: ex qb' dstitui tur r nutrit' hoim vita: qz ex eis dē su/ mus r nutrimur. vt dr. ij. de generati one. Designabat etiā illa mensa q il/ li q in altari defuiebant creatoy vni/ uerse creature de altario debent vine re. xō aut allegorica p̄dictoy ē: qz p illā ptem tabernaculi q dicebat sc̄ta designabat ve. te. in q veritas diuio/ rū erat latēs sub velaminib' figurarū sic aspect' eoz q erant intra sc̄m̄ sc̄to/ rū erat interclusus p cortinā mediam inter vtrāqz tabernaculi pte. vt dictū est. P̄ter illā xō tabernaculi ptem q dicebat sc̄m̄ sc̄toz in q erāt illa q re/ p̄ntabāt spūalia r diuina: vt dictū ē: si gnificabat no. te. i q reuelata ē x̄itas diuinoz. ppter qd in passiōe dñi in q s̄sumatū ē no. te. sc̄ta fuit illa cortia q phibebat aspectū eoz q erant itra sc̄ta sc̄toz. vt h̄ Lu. xvij. Hāc autem expositionē sc̄dam psequit' apostol' vt patebit in sequentib'. His visis ac cedendū est ad lram q tangit taber/ naculi dispositionē. d. Tabernaculū em factū est primū. Tabernaculū pri/ mū d; illa ps tabernaculi q dicebat sancta: qz ab illa erat ingressus tēpli. a In quo erant candelabra. dic can delabra in plurali: qz licet esset vnum candelabrū tñ: tamen habet septem lucernas que hic dicunt' cādelabra. b Et mensa r' ppositio panum. qz septē panes erant positi sup mensam illam. Tertium aut qd erat ibi. s. alta re incensi omittit apostolus: quia fm q sequitur infra nō intēdebat de istis dicere per singulas. sequitur:

a f cādelabra sūt dona spūali q i ecclesia lucer. a f panis p̄sto ē a sabbato spei vbi i xpo a turbu ne sc̄ti tui sumus v s; ad sabbatū sp̄ci vbi sp̄ca implebit. b f qz velo interposito: diuidit primū ppositio panum q d; sc̄ta: post ve a sc̄to. f erar. a f significat celum intra qd xps n̄ sacerdos intrauit nō sine sanguine. lamētū aut fm tabnaculū qd d; a f q signat xps igne charitatis plenus. f in q sc̄ta sc̄toz: aureū habet thuribulū offerunt orōnes sc̄toz. a f q cōtinebat testamētū f in circuitu: nō extra em sed etiam intus. a r arca testamēti circūtectā ex oi f gomoz. f in memoriā parte auro i q vna aurea habet s antiq bñfici. a f q significat sacerdotalis ptās. māna: r vga aarō q frōduerat et f in qbus lex scripta fuit. f cā arca. f duo āgeli b tabule testamēti: sup q erant che a f gloriose decorata. b f alijs cōceptis. f tabu rubin glōrie obubrantia ppitatio lā q sup arca erat. a f his r h̄mōi. b f qz pau/ ciora sufficiūt ad executionē nre demōstrationis. riu: dē qb' mōdo nō ē dicēdū per m f sed h̄ est dicendū. f tabernaculis. singula. h̄is xō ita cōpositū: i pri a f qd min'. i. minoris venerationis r significa/ bat p̄ntem ecclesiā. f quoridie. ori qdē tabernaculo sp introibāt a f ecce qd supra sc̄m̄ seculare dixit secularia sa/ crificia: qz n̄h̄ il ducunt ad p̄secutū. b f incus incē sum ponentes extra sacrificia. sacerdotes sacrificioz officia psu a f introibat. f iste ex pte significat eū: q semel i gressus ē celū: quē nō mor sequimur. c mātē: in sc̄to at sc̄ i ano sol' pōn r a d tabernaculū p̄mū. qz sic dictū est illa ps p̄ma tabernacu li in q erāt ista dicebat sc̄ta absolute. d Post velamētū aut. i. post cortinā intermediā. e Erat fm tabernaculuz id est secunda pars tabernaculi. f Quod d; sc̄ta sc̄toz au. ha. tu. r ar. te. circūte. ex oi pte auro. qd erat de lignis se/ thim opera auro intus r e: vt h̄ Ero. xxv. g In qua vna aurea ha. māna. fm q d; Ero. xvij. h Et virga aa/ rō que fron. fm q h̄ Lu. xvij. i Et tabule testamēti. ista erāt inclusa in arca. vt p̄dictū est. k Sup q erat che. glorie. i. gloriose facta: vel poti' qz erant glie dei cui defuunt angeli p cherubin significatiua. vñ sequit': l Obubran/ tia ppitatoriu. qd rep̄ntabat locū diuinū. vt dictum est. m De qb' nō est mō dicendū p singula: qz ap̄ls psequitur illa breuiter: r fm sensum allegoricū tñ: vt dictum est. n H̄is xō. h ap̄ls describit ministeriū sacerdotū in taber/ naculo moysi. Ad cul' intellectū sciendū q intra sc̄m̄ sc̄toz sol' sūmus sacerdos introibat in festo expiationis tantū. In alia aut pte tabernaculi q dicebat sc̄ta absolute aliq sacer/ dotes intrabāt bis qualibet die ad p̄ficiēdū sacrificia. imo latio em sacrificioz r oblatio eoz fiebat eē tabernaculū sub diuo in altari holocaustoy: s; s̄sumatio sacrificij fiebat in ta bernaculo p cremationē incēsi in altari incēsi: qz sacrificia il la nō erāt accepta ex se s; tñ ex fide r deuotione offer ērium q fides r deuotio significant p incēsu. r B est qd d; h̄is xō ita cōpositū. i. d; sp̄sit' mō p̄dicto. o In p̄. q. taberna. i. in pte tobnaculi q dicebat sc̄ta. p Sem. i. quoridie. q Introibāt sa. sacri. offi. cōsumātes. p cremationē incēsi. r In sc̄to aut. i. itra sc̄m̄ sc̄toz. b Semel i anno sol' pōtifer. supple introibat. Blosa dicit h q pluries intrabat i an no: tñ sine sanguine: h tñ nō inuenit sc̄ptū i lege nisi soluz qn mouēda erāt castra: tūc em aarō r filiū ei' intrabāt vt inuolu/ rent

Ad... tifer nō sin... p̄suā r p̄li... sp̄sc̄to: nōnd... via ad huc p... bēte statū... r ponē' r va... f iusticijs carnis... ctiōis ip̄sit'.... fectū tabernacu... id est nō hū' cre... sanguinē hircoz... p̄puz sanguinē itro... id est nō hū' cre... ita: tēna redēptiō...

Glo.ordi. Ad Hebreos La. IX Nico. de lyra

Na Ho sine sanguine. Sepe quidem sine sanguine introibat: s; cu sanguine no nisi sel. b Pro sua r ppli. Chrius p ppo suo ob tulit: p se no nisi i mebris suis. Unde ipe ait: Verba delictor meor. Delicta. n.

rent ea q erant intra scra scroz: r disponeret leuita r onera. als aut no legi in trasse aliqs nisi sum sacerdos in festo expiationis ad offeredu ibi cora. ppitatio rio de sanguie hostie imolate p pcto ppli r p pcto pprie. r b e quod dicitur: a Ho sine san. r. b signate. b osidit qd signabant pdicta. r pmo qtu ad ver? testa. scdo qtu ad nouu. ibi: Chrius assistes. In pma pte dicit sic: b Hoc si gnate spuscro nodu ppalata esse scroz via. qz sic dcm est p b q no patebat accessus sacerdotib? ad scmscra ru designabat qz via veniedi ad celestia no erat pate facta: sic e i no. te. r qz ve. te. adhuc hebat cursu suum qd significabat p pma pte tabernaculi: vt dictu e. r b est qd subdit: c Adhuc pta. i. ve. te. hute statu. d Que pabola. i. figura. e Est tps istantis. qz ve. te. fuit figura noui. f In qz. i. pabolam. g Munera r ho. offe. q no pnt iuf sciam pfectam facere: qz in ve. te. qd fuit figura no. mura oblata no auferebat pcta: vt pdictu e. r ca subdit: b Scru entu solumu in cibis r potib?. qd dr: qz obfuarides le galii i pte pstitit in abstinentia a qbusda cibis r poti bus i lege phibit. i Et i varijs baptis. i. ablutio nib? q fiebat i emulatioe leprosi r pslib?. oia eni ista erat qda pure corpalia. r io no poterat mudare con sciaz: s; tm tollere qnda imudicia corpale vel irregu laritate q dicit iusticie carnis. r b e qd dr: k Et iu sticis car. v. ad. t. c. iposuit. i. vsq ad tps noue legis q corrigit veteru no a malo i bonu reducdo: qz lex ve tus fuit bona r iusta. vt hr Ro. vij. s; ab ipctago ad p fectu reducdo: qz sic puero qd iu e sub pedagogo im ponunt aliqua opa bona ad assuefactione xni: q tm mutant aduenire etate virili in q pfectiora opa ei im ponunt: ita p lege moysi fuerut iposita legalia ppo iu daico vt exerceret i cultu vni dei: qz tm erat ipfecta. io p lege xpi ad pfectione sunt reducta: p qd apls Gal. iij. copabat lege moysi pedagogo sb cui? discipuli na teneb puer qd iu e parvul?: vt plen? declaratu est in pn. huius opis. l Chrius assistens. b pnr expo nit illd qd pdictu fuit de tabnaculo moysi in qtu fuit figura noue legi. Circa qd apls duo facit: qz pmo de clarat ppositu. scdo pbat qd da suppositu. ibi: Si em sanguis. Circa pmo qncz tagit. pmo dignitate lo: ei: qz illa ps tabernaculi q figurabat no. te. vocabaf scmscra. scdo dignitate mstri: qz sol sum potifer intra bat. quarto tps intradi: qz tm semel i ano. quinto ad qd intrabat. i. ad placadu sibi deu r ppo. r ista signi ficabat ea q sut in no. te. qz xps q e sum potifer intra uit celu: qd designabat p scmscra: vt. s. dictu e. r p ppriu sanguine ad placadu nobis patre. r b e qd dr: Chrius aut. Sciendu tm q in b capitulo constructio est multu suspesiva. Et io vt clari? r breui? pcedam ego ponā fram no fm q tacet in libro: s; fm ordinez sine. Chrius assistens. hic tangit dignitas mstri no. te. qz xps e nome suppositi existens in natura duplici. i. di uina r huana. Pontifex h tagit nome officij: qz xps est pnceps alioz pastoz: fm q dr. i. p. v. Lu appa

terit pnceps pastoz r. Assistens. i. semper paratus ad suum officium. s. ad in terpellandum patrem p nobis: r ad auxiliandum nos contra impugnationez hostis. Introiuit semel in sancta. i. in celum: vt patebit infra quod quidem celu est. Tabernaculum per amplius. i. valde amplu. ppter immensitatem bonoz celestiu. Et perfectius q fuit tabernaculum moysi qd fuit mobile r portabile de loco ad locu. istud est immobile r eternum. fm q per Esa. fuit predictu. xxiiij. Oculi tui videbunt hierusalem ciuitate opulenta tabernaculum quod nequa q transferrit poterit. ibi em loquitur de hierusalem celesti. Ho manufactu. i. no p hoim: sicut fuit tabernaculu moysi per manu bezeleel. Et hoc est quod sub dit apls exponendo verbu predictum. Id est no huius creationis. i. huane fa ctionis. Tangit etiam tempus intrandi. ibi: Semel. qz totum tempus non e ni si vnus annus respectu pontificatus xpi. r ideo ex quo semel intrauit semp est ibi. Tangitur etiam modus intrandi cum dicit: Reges per sanguinem hircorum aut vituloz: sicut intrabat pontifex veteris legis. Sed per propriu sanguinem qui p nobis fuit effusus in cruce. Tangitur etia ad quid intrauit: cum dicitur: Eterna redemptione inuenta. qz per hoc habemus eternam redemptionem p modum conuenientissimu a xpo inuentuz. in qtu satisfecit: quia poterat in qua tum deus: r soluit qui debebat inquantu homo. m Si em sanguis. h pbat quod da suppositu circa vltimu dictu. s. q sanguis xpi fuit efficax ad nostra re demptione eternam: r facit talem ronem. Sanguis xpi ex vnione ad suppositu diuinu habet virtutem maiore ad emundationem anime q sanguis hircorum r vitulozum r aqua lustrationis ad tollendu imudicia corpalem seu impedi mentum irregularitatis de quo predictu est. Veritas ppositionis huius patet qz sanguis xpi ex eius vnione ad suppositu diuinu contrahit quanda infinitate

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

rifer no sine sanguine que offerret a

p sua r pli i gratia: b significante b

spuscro: nondu ppalata ee scroz

via adhuc priore tabernaculo ha

cti statu. Que pabola e tps in

potib? r varijs baptismatib? r i

usticijs carnis usq ad tps core

ctiois iposuit. Chrius assistes po

tifer futuroz bonoz pamp? r p

fecti tabernaculu no manufactu

id est no hu? creatiois. Reges per

sanguine hircor aut vituloz s; p

ppuz sanguine introiuit semel i san

cta: eterna redemptioe iucta. Si eni m

ruerit pnceps pastoz r. Assistens. i. semper paratus ad suum officium. s. ad in terpellandum patrem p nobis: r ad auxiliandum nos contra impugnationez hostis. Introiuit semel in sancta. i. in celum: vt patebit infra quod quidem celu est. Tabernaculum per amplius. i. valde amplu. ppter immensitatem bonoz celestiu. Et perfectius q fuit tabernaculum moysi qd fuit mobile r portabile de loco ad locu. istud est immobile r eternum. fm q per Esa. fuit predictu. xxiiij. Oculi tui videbunt hierusalem ciuitate opulenta tabernaculum quod nequa q transferrit poterit. ibi em loquitur de hierusalem celesti. Ho manufactu. i. no p hoim: sicut fuit tabernaculu moysi per manu bezeleel. Et hoc est quod sub dit apls exponendo verbu predictum. Id est no huius creationis. i. huane fa ctionis. Tangit etiam tempus intrandi. ibi: Semel. qz totum tempus non e ni si vnus annus respectu pontificatus xpi. r ideo ex quo semel intrauit semp est ibi. Tangitur etiam modus intrandi cum dicit: Reges per sanguinem hircorum aut vituloz: sicut intrabat pontifex veteris legis. Sed per propriu sanguinem qui p nobis fuit effusus in cruce. Tangitur etia ad quid intrauit: cum dicitur: Eterna redemptione inuenta. qz per hoc habemus eternam redemptionem p modum conuenientissimu a xpo inuentuz. in qtu satisfecit: quia poterat in qua tum deus: r soluit qui debebat inquantu homo. m Si em sanguis. h pbat quod da suppositu circa vltimu dictu. s. q sanguis xpi fuit efficax ad nostra re demptione eternam: r facit talem ronem. Sanguis xpi ex vnione ad suppositu diuinu habet virtutem maiore ad emundationem anime q sanguis hircorum r vitulozum r aqua lustrationis ad tollendu imudicia corpalem seu impedi mentum irregularitatis de quo predictu est. Veritas ppositionis huius patet qz sanguis xpi ex eius vnione ad suppositu diuinu contrahit quanda infinitate

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

qz illa

L

D

illa legalia fiebat mundatio corporalis. a Hircor. Hircus xpm significat: p similitudine carnis pcti. Thaur. qz duoz testamentoꝝ comitib' veterit inimicos.

Num. 19. b Leui. 4. a

† De pent. dil. 3. ca. ille rex tuncus v. p. c. m. iter hec hircu. 2. De ce le. mis. c. cu marthe. s. ceterum.

Leui. 5. a

Evidentissimū est in ea nouū testamētū pfigurāt. De hac dicitur in libro Hume...

virtutis. s. p. dicta veteris legis tollebāt im mundicia corpale contractā ex tactu alieni imundi & a diuino cultu impediēte: vt patet Hume. fix. ergo. multo fortius sanguis xpi mundat animā & reddit eā aptā ad salutē eternā: & p. est qd dicitur: Si enim sanguis hircorū & thaurorum hoc fiebat in festo expiationis. a Et cinis vitule aspersus. qz in aq. lustrationis qua debebant imundi aspergi ponebantur cineres vitule cōbutte. vt dicitur. Hume. fix.

a Sanguis hircorum & thaurorum et a

f qui significat memoriam passionis christi. a s contractu mortuorum.

b cinis vitule aspersus inquinatos b

f corporali macula lepro. f a pctō mundat valens ad emundationem carnis que a pena legis liberat. a s non anime.

c sanctificat ad emundationē car-

f s h hoc est.

nis & quātō magis sanguis xpi d

f obrulit p spm oia dicitare: vel imaculatū p spu ricū: de q. cōceptū imunis fuit a pctō.

d p spm scm obrulit semetipm ima-

f nō carnē em. f duo facit sanguis xpi a perca: to mūdāt & restitua liberatē facit seruire deo q. dat viuere q. ē vita ex se viuēs. f. i. peccatis.

culatū corā deo emūdauit & sciaz

f nō carnē em. f duo facit sanguis xpi a perca: to mūdāt & restitua liberatē facit seruire deo q. dat viuere q. ē vita ex se viuēs. f. i. peccatis.

f nram ab opib' mortuis ad viuē-

f s fine q nec q deus nos opari veller: nec q spe/ ramus letremus.

dū deo viuēt. Et idō noui testa-

a s noui testa. datur est ideo vt vocari accipiant hereditatem: hoc morte incrementē sine q. lex non iuuaret. b s eius xpi.

menti mediator est: ut morte in-

f interueniente inter dispositionē & cōpletionē

tercedente in redemptionem e-

f a s deo.

rū guaricationū q. erat sub prae-

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

re testamēto repromissionē acci-

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

piat q. vocati sūt etnē hereditatē

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

a s ab eterno electi. b s. i. eternam hereditatem frequentē p. omiffam.

Ad M... Sicut dicitur...

Abi em. Dixit: xps est dator: no. te. morte intercedente: nuq. q. p. pfirmatio eius oportuerat mori: pbat pfirmatione humane legis. Abi em te. Sic g testamentu morte testatoris pfirmat sic xps in asserptione eoz q testabat voluit mori ne qs de eis du...

Abi em testamentu. hic pbat qd supposit. l. q. testa. no. sit pfirmatu p morte xpi. a b probat du pliciter. pmo p lege huana. scdo p lege diuina. ibi: An nec pmu. Circa pmu pfirmatu q p leges huanas: ciuiles et canonicas testamentum no bz robur qdliu viuit testator: qz tuc pot sp mutari cu sit vltima vo...

Abi em testamentu est mors ne... Ubi em testamentu est mors ne... Lecto em omni mandato legis a moysi vniuerso populo: accipi ens sanguine vitulorum et hircorum...

Abi em testamentu. hic pbat qd supposit. l. q. testa. no. sit pfirmatu p morte xpi. a b probat du pliciter. pmo p lege huana. scdo p lege diuina. ibi: An nec pmu. Circa pmu pfirmatu q p leges huanas: ciuiles et canonicas testamentum no bz robur qdliu viuit testator: qz tuc pot sp mutari cu sit vltima vo...

Sal. 3. b 15. d. c. fi. ante finem. De cele. mis c. cum mar the. S. testa mentum.

Exo. 24. b

S

suā intravit in celū p nobis: r ita cōstat q sequitur. In celum nā nō in manufactis. Cur nō? Quia illa nō sūt vera sancta s; sunt exēplaria. i. figure veroz: r ver' sacerdos nō in vmbra; l'ia s; i vera intrare debuit. Intuere quāte differētie sint inf' vetus r novū. Pro exemplari. i. tēplo qd' ibi erat ē h' celū: dif

primi parentis statutū est ex divina snā q hoies semel mori antur: r postea in iudicio divino manifeste presentabuntur sic xps p salute hoim in cruce mortu' postea appebit in iudicio nō iudicandus: s; magis p suū iudiciū fidelib' suis eter' nam salutē redditurus: r h' ē qd' dicit: Et quēadmodū statutū est hoib' semel mori: rōne originalis pcti. I Post h' aut iudiciū. i. extre mū. m Sic r xps semel oblat' est. in cruce nō ex ditione originalis pcti qd' nō contraxit: sed ex ditione mortali nature quā volūtarie assūpsit. n Ad multoz exhauriēda peccata. qd' dicit: qz h' passio xpi se exēdat ad delendū oia pctā qz est ex se: tamē aliq' se reddunt indignos. Et ideo dicit multoz r nō oim. sequitur: Ideo dicitur sine pctō appebit. qz in se/ cundo aduētū xps appebit in forma glorioza: r sine silitudine pcti. In p' mo aut aduētū appuit in forma ho/ minis mortalis habens silitudinem pcti fm q' dicit apls Ro. viij. Ad ma iorē euidētiā dicitur in h' ca. queritur At r' sanguis xpi fuit oblatio deo ac ceptissima. Et arguit pmo q' non. qz effusio sanguinis innocētis ē coram deo abominabilis. xps aut' ino/ centissimus. q' rē. Itē illud qd' habet silitudine cū sacrificijs gentiliū non ē deo acceptū. Sed oblatio sanguinis innocētis ē h' mōi: fm q' dicit in Psal. Effudit sanguinē innocentē sāgu nem filioz suor' r fillaz suaz: q's sa/ crificauerūt sculptilib' chanaā. q' rē. Contra illud qd' dicitur in l'ra: Quā tomagis sanguis xpi: qui per spiritū sanctum seipm obtulit immaculāt' do emundabit consciam nostrā. Respo/ deo. nō est hic intelligendum q' solus sanguis xpi fuerit oblatio: pro nob: imo tota humanitas eius: r hoc patet ex aucte inducta in qua dicitur: obru lit semetipm: fit tamen mentio in hac oblatione segregatim de sanguine xpi in quantum fuit separatus a corpore: ta/ men vtrūq' ē de oblationis integrita te: ppter qd' in sacramento altar' qd'

B

maūfacta sancta iesus introiuit
exemplaria veroz: sed in ipsūm
celū: vt appeat nūc vultui dī p nob.

h' qz vt sepe offerat semet/ ipm: quēadmodū pōtifer intrat i scā p singulos ānos i sanguine

aliēo. Alioqn optebat eū freqnt' pati ab origine mūdi. Nūc aut' semel in psumatiōe scloz ad de/

stitutionē pcti per hostiā suā ap/ paruit. Et quēadmodū statutū est hoib' semel mori: post h' autē

ad multozum exhaurienda pec/ cata: secundo sine peccato appa/

feret etiā magn' sacerdos q' assistit vultui dei: sp' viu' ad interpellādū p nobis. Ibi sepe offerebat: h' semel: ibi i sanguie alieno: h' pprio: idē q' sacer/ dos r hostia. a Hecq' vt sepe of. Probavit q' xps p hostiā suam cele/ stia mūdauit: nō pbat q' melioribus hostijs. s. q' sua hostia fuit dignior: et efficacior oib' alijs: qz illa sepe iterate sine psumatione: hec semel oblata ad patriam reducit. b Alioqn oport' te. Si semel oblat' nō sufficeret oim in se credētiū pctā exhaurire: oportu' iisset eū pati sepi' ab origine mūdi: qd' ne fieret semel passus ē in psumatiōe sculoz. c In psumatiōe scloz. i. in vltima etate in q' sūt oia adimpleta q' an' ipecta. r id nō op' fuit vt incipe ret pati ab origine mūdi. d Et quē admodū. Rex naturalis etiā ostēdit qd' p incōueniens probatum est. e Semel. Hō pōt ampl' mori: sed nec indigen'. Hō ē intelligendum q' aliq' pcti sui necessitate oblat' sit etiam semel mortu' necessitate r iure nature amplius nō mori' sic r chris' eodē iure semel oblat' nō potest am/ plius mori. f Post h' aut. Post semel mori restat iudiciū: in q' accipi/ ant fm q' meruerunt: nō restat v' ite r' iurgāt: r itez moriantur. g Sine pctō. Si nec in die ire hostia multomin' in alijs t'pib'. Vel Si ne pctō. i. sine silitudine carnis pecca ti: s' port' in carne glorioza. Vel tūc nō erit hostia: s; iusticia in remunerādo vel damnādo. h Umbra em

maūfacta sancta iesus introiuit
exemplaria veroz: sed in ipsūm
celū: vt appeat nūc vultui dī p nob. h' qz vt sepe offerat semet/ ipm: quēadmodū pōtifer intrat i scā p singulos ānos i sanguine aliēo. Alioqn optebat eū freqnt' pati ab origine mūdi. Nūc aut' semel in psumatiōe scloz ad de/ stitutionē pcti per hostiā suā ap/ paruit. Et quēadmodū statutū est hoib' semel mori: post h' autē ad multozum exhaurienda pec/ cata: secundo sine peccato appa/

Nico. de lyra

a Exemplaria veroz sed i ipm celū. introiuit iesus. b At appeat nunc vultui dei. p nob. sic em pōtifer legis intrabat i scā sanctoz vt apperet corā ppiatorio qd' erat qua si fedile dei: sic xps qz ad humanitatē intravit celū nō ad h' q' videret facie dei patris de nouo: qz vidit eā ab instāri cōce ptonis: s; qz eius humanitas de nouo translata fuit ad celū vbi factes dei clare videt a btis: vt p h' corā deo p're p nobis interpellet repitādo humanitatē quā assūpsit pro nobis. c Hecq' vt sepe offerat. Hic p' h' ostēdit q' emundatio no. re. pfectior est. Et diuidit in duas. qz pmo ostēdit. ppositū. secun/ do ad h' adducit sile. ibi: Et quēadmodū. In prima pte fac' ta lem rōnem: Illa emundatio q' nō reiterat qz semel facta sufficit pfectior est: h' illa q' reiterat pluries ppter sui impfectionem sed illa emundatio q' fiebat a pontifice veteris legis in festo expiationis q'libet anno reiterabā. expiatio facta per chrisū semel tm facta est: qz ei' vnica passio sufficit ad delationē oim pctoz: q' ē pfectior: r h' ē qd' dicit: Hecq' vt sepe offerat semetipm i. xps pontifex. d Quēadmodū pontifex. veteris legis. e Intrat in scā p sin. an. in san. alieno. qz aliter sequeret in/ conueniens. s. q' xps pluries debuisset pati a pncipio mundi sic r sacerdos veteris legis intrabat p singulos annos scā/ scloz p expiatione pcti ppli israel: nunc aut' ita ē q' sic pōtifer veteris legis intrabat i sanctū scloz p pctō ppli israelitici: ita xps passus ē p salute tot' mundi: qz incepit a pncipio creati/ onis: sicut ppl' israel a datione legis. Et ideo si xpi oblatio ef set iterabilis debuisset freqnter pati ab origine mundi: sic pō/ tifer legis q'libet anno intrabat scā a datione legis. r h' est qd' dicit: f Alioqn oportebat eū freqnter pati ab origine mūdi r qz h' esset incōueniens. id subdit apls: g Nūc aut. i. tē/ poze grā. h Semel in cōsumatione sculoz. i. in vltia etate in q' psumat in mysteriū xpi. i Ad destitutionē pcti per ho/ stiā suā appuit. seipm in cōspectu oim offerēdo in cruce. k Et quēadmodū. h adducit sile ad sūū ppositū. s. q' ex pctō

est memoriale spius oblationis consecratur simul caro r san guis: r h' sub speciebus diuersis: sicut i illa oblatione fuit san guis separatus a carne. Similiter anima xpi fuit pro nobis oblata in quantum per passionē fuit a corpore separata ad sa/ tisfaciendum p nobis. Job. x. Animā meā ponā p oibus meis. r sic patet q' tota humanitas p'inet ad xpi oblationē seu sacrificiū. Q' aut' hoc habeat perfecte rōnem oblationis vel sacrificij: patet quia sacrificiū in lege fiebat triplici de cā pmo ad tollendū pctm. ppter h' in lege dicebant' aliqua sacrificia pro peccato. Secundo ad gratiam conservandam. ppter hoc in lege dicebatur alique hostie pacifice. Tertio ad hoc q' mens hominis perfecte deo vniretur p amorem. ppter hoc in lege offerebatur holocaustum quod totū incē debat ad honorem diuinū. ista aut' tria pueniunt nobis a deo mediante humanitate xpi pro nobis oblata: quia p hoc peccata nostra sūt deleta. Apocal. i. Dillexit nos r lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo: r gratia collata. Johā. i. H'ra r veritas per iesum xpm facta ē r porta glorie aperta in qua fit hominis ad deum vnio perfecta: ppter hoc dicit. j. sequen. ca. Habemus fiducia p sanguinem eius in introitu sanctoz. Et sic patet q' sacrificiū xpi fuit perfectissimū: quia perfectio diuina continet in se vnitū r eminentius perfecti ones omnium creaturarum. Ad primū igitur dicendum q' effusio sanguinis xpi potest referri ad duplex principium. Vno modo ad ipos effundentes: r sic fuit deo abominabi/ lis: r sic fuit peccatum grauissimum. Alio modo ad voluntas tem ipius chrisi patientis qui volūtarie se obrulit passioni ex charitate maxima: r sic fuit deo acceptissima: r hoc secun do modo habuit rationem oblationis r sacrificij. non autez primo modo. Ad scdm patet ex dictis q' oblatio sanguinis

innocētis

Ad... Glo. ordi. Ad... Nico. de lyra... Glo. ordi. Ad... Nico. de lyra... Glo. ordi. Ad... Nico. de lyra...

Umbra enim. Probauit quod semel mortuus... sed quare vel semel? Quia lex non poterat perfectos facere... et sic agnus sine macula erat offerendus...

ingrediens. prima adhuc in duas: secundum duas rationes quas ponit... sed ibi: impossibile est. Ad euidentiā prime rationis...

rebit omnibus expectantibus se in salutem per fidem. Ca. X

Umbra enim habet lex bonorum futurorum: non ipsam imaginem reipsum... de ipsis hostiis quas offerunt indefinenter...

Nico. de lyra

innocentis in sacrificiis gentilium habet similitudinem cum illis... et sic non est similitudo sacrificii christi ad sacrificia illorum.

Additio. In arca testamento ex ore aureo... menti autem erat in sanctis tabulis...

Replica. In ca. ix. ubi dicitur de arca... et virga aarō quae floruit... ibi autem dicitur quod nihil erat in arca nisi due tabulae...

Umbra enim habet re. In ca. pcedenti probauit... apud eminentiam non te. et in probatione sua dixit...

et quod sit celeste et spirituale: et istud quod est tale habet efficaciam perpetuam... et non est reiterabile. sic autem est dicendum de oblatione christi...

A

B

B Corp' aut. Ablata sūt signa
 qz exhibita ē veritas: tūc cū tem-
 pus fuit vt illa auferret: et vitas
 veniret: nec vnqz innotioribus ill
 delectat' ē dñs: nisi in fide et desi-
 derio offerētis. Precepit tñ hec
 sibi offerri: pot' qz offerēt idol
 iposuitqz in fuitutē nō in iustifi-
 cationē: et vt figura essent futuri.
 b Aptasti. i. aptū et idoneū cor-
 pus: qz sine pctō: et passibile et mor-
 tale tibi dedisti: qd valeat offerri
 in redēptionem omnium.
 c Nō placuerunt. Aug'. In si-
 guris illis vitas pñciabat. Te-
 lebrabant figuras figurē rē mul-
 ti sciētēs: s3 plures i grates qz ces-
 sare debebāt re exhibita.
 d Tūc. Qñ vidi oīa illa displicere:
 et corpus idoneū ad h mibi
 datum. e Dixi ecce ve. ad me
 offerendū: vt factā et compleā vo-
 luntatē tuam: qz tu es meus de'.
 Ideo venio ad implendam tuam
 voluntatē: qz ita scriptū est et pre-
 figuratū de me in cōsilio deitatis
 q est caput mei: qui sum liber hu-
 mani generis fm q homo: i quo
 legant oīa sibi necessaria: et ideo
 non est opus lege. f Super
 dicens: Quasi. Nō solum notat
 hec auctoritas veteris hostias nō
 fecisse pfectos: s3 solā hostiā xpi:
 verū etiā ablationē veteris testa-
 menti: et pstitutionē noui: si dili-
 genter notent' xba: qz sup' dicēs
 illa noluit. addit: Tunc dixi. Ecce
 em auferet pñm sacrificiū: et euz
 eo ver' testamentū: et statuit vt sta-
 bile nouū sacrificiū: et cum eo no-
 uū testamentū. g Sanctificati
 su. p obla. Facta pctōz purgatio
 ne recōciliati deo. h Et oīs
 qdem sa. Ne videret sanguis per
 pōtīfices semel in anno oblat' mi-
 nus pūisse: et sacrificia qtidie p
 sacerdotes facta pfectos facere h
 addit: Quasi pōtīfex p singulos
 annos offerēs nō puenit ad con-
 sūmationē: sic etiā oīs sacerdos
 sp offert: et tñ p ea nūqz pūmat.
 i Ministrās. Amb. Ministrare
 est famuloz sedere dñozum. Ideo
 illos famulos osidit apls: xpx xō
 aplm. k Sedet i de. ac. Nū pōt
 pūmare: qui sic meruit exaltari.
 l De celo. i. d eo qd restat. s. gla
 bonoz: et pēa maloz. m Scabel-
 lū. qz et si nō repugnāt ei: et nō vi-
 deat' sibi: tūc oib' appēbūt ei s3
 diti: cū ipio sberit pēis. n Post
 qz ei. qst: qd nō si valeat ad pba-
 tionē nraz: adleat alia qz corrobo-
 rant vtrūqz qd dicim'. s. dādo. l.
 m. quod pertinet ad cōsūmationē
 et peccatorum et iniquitatum eoz
 iam non recordabor amplius: qd
 pertinet ad sanctificationem.
 o Supercribam. Non dic scri-
 bam sed supercribam: quia leges
 ille super vires hominum sūt: in
 quarum completionē nullus suffi-
 ciet: nisi ope gratie in his verbis
 dicitur quod consumat virtutib'
 Et peccatorum. hic dicitur quod
 sanctificat. p Et pctō. ac. Sub
 iulit: et pctōz ac. et iō is nō neces-
 saria ē hostia: qd apit. vbi at h. r.
 Abi autē

a s qd p oib' sacrificijs est.
a corpus autem aptasti mihi. lbo/
 s p multa sacrificia vñ significabat: qñ si mul-
 tis verbis vna res diceret: vt sine fastidio multū
 comedaret. s q alijs digniora videbant: qz tota
 cōburebant: et p pctō fiebat qdā etiā nō pro pctō
 a s ex quo veritas venit.
c locaustomata et pro peccato non
 a s sine aliqua retardatione.
d placuerunt tibi. Tunc dixi: Ecce
 s qz i prio psal. Deus vir q caput psalterij dicit
venio. In capite libri scriptū est
 s vt qd lex nō potuit: p me cōpleatur.
de me: vt facerē volūtatem tuā
 s in plerisqz addit: meus. s fm q hō. a s quid
 sentiat ex scriptura illa aperit.
f deus. Superius dicens: quia ho-
stias et oblationes et holocausto-
 s iam et si prius.
mata et p pctō noluit: nec plac-
 s qñ. s ne viderent displicere: qz nō fm legem
ta sunt tibi que fm legem offerū-
tur: tunc dixi: ecce venio: vt faci-
 s qd p moyse datū ē. a s euāgelij. b s qñ stabi-
am deus voluntatem tuam: au-
 s qz i sui oblatōe fm volūtate dei. a s et iō h
feret primum: vt sequens statuat
 s statuit primū cadit: qz h nō potuit.
g In qua voluntate sanctificati su-
 s qz.
mus per oblationem corporis ie-
 s factā. a s apli' expōit vtrūqz hui' hostie.
su christi semel. Et omnis quidē
 s legis. vt spōrane'. a s ofones: mīera multa
i sacerdos psto ē qtidie ministrans
 s qz nō integre mūdant. s de animalibus.
et eisdem sepe offerens hostias
 s in illo tpe quātrūctiqz hīr. s a cōsuetudine.
que nunqz possunt auferre pec-
 s xps cuius hostia sufficiens est.
cata. Hic autem vnam pro pec-
 s oim. a s q saluare pōt. b s pacta obediētia:
catū offerens hostiā: i sempitē-
 s in eternū dēclar: nō em eger iterū offerre.
nū sedet in dextera dei: de cetero
 s h
 s nō vt aliqd p sua vel suoz ipfectōe pariat: s3
 donec. a s .i. plene subijciant' et appeant subie-
 cti. s h et mō pōt: s3 parit vsqz ad coe iudiciū.
expectans donec ponantur ini-
 s iō vna tñ obrulit. a s et a pctō scribatur et
 s scrios in omnibus cōsūmatur.
mi di eius scabelluz pedum eius.
Una em oblatione cōsūmavit
 s qd diu durabit h scim. a s nō solū ego h affir-
 mo: sed et spūscūs nra xba cōfirmat de sanctificati-
 one et cōsūmatione.
i sempiternū scificatos. Cōtēsta-
 s qz iō durabit h scim. a s nō solū ego h affir-
 mo: sed et spūscūs nra xba cōfirmat de sanctificati-
 one et cōsūmatione.
tur autem nos et spiritus sanctus
 s qz iō durabit h scim. a s nō solū ego h affir-
 mo: sed et spūscūs nra xba cōfirmat de sanctificati-
 one et cōsūmatione.
Postqz em dixit hoc at testamē-
 s mihi pnumeros.
tum quod testabor ad illos post
 s restabo.
dies illos dicit dominus: dabo
 s nō sic pñm' dedi i tabul' lapideis s3 i iellecib'
leges meas in cordibus eoz: et
 s in voluntariis. s pcepta mea.
in mente eozum supercribā eas
 s in se. s contra primum.
et peccatorum et iniquitatē eoz
 s p

Et interponit sacrificiū pñi acceptū quod
 de corpore xpi fuit factū dicens: a Corp'
 aut aptasti mihi. i. corpus passibile aptum
 imolationi. et qz fuit formatū et aptatū. so-
 la xute dei absqz semine virili.
 b Holocaustomata. qz totaliter incende-
 bant. c Et p pctō. i. sacrificia que pro
 pctis offerbant quoz vna pars incēde-
 bant: altera erat sacerdotis. Et sic apls te-
 rigit oīa genera sacrificioz veteris legis
 ostēdens qz nō fuerunt deo accepta: qz de
 talib' subdit: d Nō placuerūt tibi. Et
 cōsequēter ostēditur in serie scpturē qz sa-
 crificiū nō. testa. sit acceptū: cū sequitur
 de xpo. e Tunc dixi ecce venio. p car-
 nis assūptionē. f In capite libri scptū
 est de me vt faciā deus voluntatē tuā. Vi-
 ber aut iste ē noticiā pdestinationis diui-
 ne. Caput huius libri dicit illud qd in diuina
 pdestinatione pncipaliter cōtinet. h autē
 est mysteriū incarnationis xpi per quod
 ad beatitudinē ptingunt oēs electi.
 g Superius dicens ac. Istud quod seq-
 tur ē verbū apli exponentis auctoritatem
 psal. de exclusionē sacrificioz veteris
 legis per sacrificiū xpi. et patet sra per pdi-
 cta. vnde concludit: h Auferet pñm
 scz sacrificiū legis. i Et sequens sta-
 tuat. i. confirmet sacrificiū xpi acceptum
 deo patri. k In qua voluntate sancti-
 ficati sumus ac. quia per hoc qz christus i
 pleuit voluntatem patris scipm offerēdo
 nos sanctificauit. l Et omnis quidē
 sacerdos. h cōpat sacerdotē nō. te. et ve. te.
 adiuicē. Et diuidit in duas ptes. qz prio
 facit qd dicitū ē. scdo declarat p scripturā
 ibi: Contestat aut nos. Ad euidentiā pñ-
 m considerandum qz in lege erat duplex
 sacrificiū solēne. vnum erat in die expi-
 ationis quod solum fiebat per summum sa-
 cerdotem vt frequenter dictum est. Aliud
 erat iuge sacrificiū quod repetebat
 cōtinuatē xpi fm diuinitatē. et iō dicebat lu-
 ge. qz qtidie offerebat mae et vsqz. et istud
 sacrificiū nō solū afferebat p summū sacer-
 dotē: s3 etiā p alios itērios sacerdotes.
 Et de isto sacrificio loquit' h dicens. Et oīs
 qdē sacerdos. i. veteris legis. m Hic
 sto est qtidie ministrās. qz qtidie offerēba-
 tur iuge sacrificiū. n Et eisdem sepe
 offerens hostias. i. in specie nō in nūero.
 o Que nunqz possūt auferre peccata. vt
 patet per predicta. et magis patebit infra.
 p Hic autem. i. xps. q vnam p pec-
 catū offerens hostiam. que sufficit in de-
 lendum omnem culpā cōmissā et cōmittē-
 dam. r In sempiternū sedet ad dex-
 tera patris. vt dñs. et in hoc patet diffe-
 rentia ipsius ad sacerdotem veteris legis
 quem oportebat continue stare vt ministrū
 xps aut nō fuit minister nisi in vnica obla-
 tione: qz pacta sedet in dextera patris: vt
 dñs. s De cetero expectās donec pon-
 nant' inimici ei' scabellū pedū ei'. et h com-
 plebitur in finali iudicio: sicut expositum
 est supra. j. ca. t vna em oblatione cō-
 sūmavit. i. ad perfectum adduxit.
 v In sempiternū sanctificatos. quia ho-
 stia xpi habet virtutem eternam sanctifi-
 candi: et ppter hoc illa peracta nō habuit
 amplius necessitatē ministrādi. sic hēbat sa-
 cerdos veteris legis. x Contestat aut.
 hic adducit ad pbandū idem auctoritate.
 Hiere. xxxj. q supra exposita ē. viij. ca. et in
 fine illius ponitur. y Et peccatoz et
 iniquitatū eoz nō recordabor apli'. qz ad ta-
 lē remissionē se extēdit efficacia oblatōis
 xpi que est oblatio legi none. Et ideo per
 h patet

Ad...
 non recordat'
 aut boz remi-
 p pctō. habet
 fiducia in intro-
 guine xpi qui
 nōuā et viuēti-
 stea nulli hōmī dā-
 bua. h s qz iō. e s qz
 pillandū p nobis.
 carne suā: et s
 sup domū dei
 corde i plēnitudo
 da a pñā mala:
 aq mūda: teneat
 onē in dēdiabue
 pmissit. Et s
 uocationē charita-
 opez. nō deserētes
 nram: sicut cōsuetu-
 dā: s3 pcolātes: et
 videntis appropi-
 voluntate em pe-
 bis post acceptā no-

Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

Habentes itaqz. Finito grandi fm de de pontifice magno eiusqz noua lege r sa- crificio q veteribz p- tulit: subducit moza- lis instructio in quo eos horat ad mul- ta: sed maxie ad fide- patientia pacē mun- dicia r fraternitatez charitatē. Et isert ex omnibus superioribus qz vna hostia con- sumat. r qz sacerdos fm ordinē melchise- dech: r qz omnia tāta distātia: q illa mino- ra: hec maiora: igit- habētes. c Per velamē. Quia fides non habet meritum: cui humana r pber- expertimētū. Per velamen. Per b ma- net via illa pūta. qā sumūt fideles vt via- ticiu carnē r pvelatā oī sensui. Videt. n. panis r th vere ē ca- ro xpi: r p q ille sa- cerdos semper inter- pellat pro nobis.

In plenitudine fi. Quia nihil horuz iam est visibile: nec sacerdos nec hostia. c Alpsi. Per hoc ofiditur q non fides sola: sed vita cū vir- tute qritur. Abluti aq. i. baptismo.

Fidelis em ē. Si- cut deus fidelis i p- missis ita nos sibi fi- deles vult esse in p- missis nostris. Fi- dem r confessionem habeamus. Ituz ad nos: r cōfideremus: perfectus alios hor- tando: minor perfe- ctum imitando.

Inde horat ad ea q cōueniūt fidei. g Sicut cōsuetū. c. Culpat scidētes vni- ratem charitatē qua si inter alios nō pos- sent habitare causa sanctitatis sūe: q po- tuis suo exemplo de- buerūt cōsolari eos.

Sed consolantes. Consolat laboran- tem: qui pariter in labore persistit: qz sub- lenario laboris est visio collaborantis vt in itinere fit. i Voluntarie em peccā- tibus nō i voluntate peccādi manētibz: n̄ pdest xps q ē ostia p pctis: iā h in pūti: p qd cō- stat q nec i futuro: p acceptā noticiā vita- ris. i. qz. venissem? ad fidē: p q qdā secu- ri sūt qī nūqz pituri. Ho aut volētibz: sed voluntarie: quia voluntarius est qui i ali- quo assiduus est: volēs q ad tps: vl etiam si voluntate nedū actu peccemus.

Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

Habentes itaqz. Finito grandi fm de de pontifice magno eiusqz noua lege r sa- crificio q veteribz p- tulit: subducit moza- lis instructio in quo eos horat ad mul- ta: sed maxie ad fide- patientia pacē mun- dicia r fraternitatez charitatē. Et isert ex omnibus superioribus qz vna hostia con- sumat. r qz sacerdos fm ordinē melchise- dech: r qz omnia tāta distātia: q illa mino- ra: hec maiora: igit- habētes. c Per velamē. Quia fides non habet meritum: cui humana r pber- expertimētū. Per velamen. Per b ma- net via illa pūta. qā sumūt fideles vt via- ticiu carnē r pvelatā oī sensui. Videt. n. panis r th vere ē ca- ro xpi: r p q ille sa- cerdos semper inter- pellat pro nobis.

In plenitudine fi. Quia nihil horuz iam est visibile: nec sacerdos nec hostia. c Alpsi. Per hoc ofiditur q non fides sola: sed vita cū vir- tute qritur. Abluti aq. i. baptismo.

Fidelis em ē. Si- cut deus fidelis i p- missis ita nos sibi fi- deles vult esse in p- missis nostris. Fi- dem r confessionem habeamus. Ituz ad nos: r cōfideremus: perfectus alios hor- tando: minor perfe- ctum imitando.

Inde horat ad ea q cōueniūt fidei. g Sicut cōsuetū. c. Culpat scidētes vni- ratem charitatē qua si inter alios nō pos- sent habitare causa sanctitatis sūe: q po- tuis suo exemplo de- buerūt cōsolari eos.

Sed consolantes. Consolat laboran- tem: qui pariter in labore persistit: qz sub- lenario laboris est visio collaborantis vt in itinere fit. i Voluntarie em peccā- tibus nō i voluntate peccādi manētibz: n̄ pdest xps q ē ostia p pctis: iā h in pūti: p qd cō- stat q nec i futuro: p acceptā noticiā vita- ris. i. qz. venissem? ad fidē: p q qdā secu- ri sūt qī nūqz pituri. Ho aut volētibz: sed voluntarie: quia voluntarius est qui i ali- quo assiduus est: volēs q ad tps: vl etiam si voluntate nedū actu peccemus.

Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

hoc patet q xps nō habet necessitatē stare vt minister ad pluries offerendum. r b est qd subdit: a Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

Habentes itaqz. Finito grandi fm de de pontifice magno eiusqz noua lege r sa- crificio q veteribz p- tulit: subducit moza- lis instructio in quo eos horat ad mul- ta: sed maxie ad fide- patientia pacē mun- dicia r fraternitatez charitatē. Et isert ex omnibus superioribus qz vna hostia con- sumat. r qz sacerdos fm ordinē melchise- dech: r qz omnia tāta distātia: q illa mino- ra: hec maiora: igit- habētes. c Per velamē. Quia fides non habet meritum: cui humana r pber- expertimētū. Per velamen. Per b ma- net via illa pūta. qā sumūt fideles vt via- ticiu carnē r pvelatā oī sensui. Videt. n. panis r th vere ē ca- ro xpi: r p q ille sa- cerdos semper inter- pellat pro nobis.

In plenitudine fi. Quia nihil horuz iam est visibile: nec sacerdos nec hostia. c Alpsi. Per hoc ofiditur q non fides sola: sed vita cū vir- tute qritur. Abluti aq. i. baptismo.

Fidelis em ē. Si- cut deus fidelis i p- missis ita nos sibi fi- deles vult esse in p- missis nostris. Fi- dem r confessionem habeamus. Ituz ad nos: r cōfideremus: perfectus alios hor- tando: minor perfe- ctum imitando.

Inde horat ad ea q cōueniūt fidei. g Sicut cōsuetū. c. Culpat scidētes vni- ratem charitatē qua si inter alios nō pos- sent habitare causa sanctitatis sūe: q po- tuis suo exemplo de- buerūt cōsolari eos.

Sed consolantes. Consolat laboran- tem: qui pariter in labore persistit: qz sub- lenario laboris est visio collaborantis vt in itinere fit. i Voluntarie em peccā- tibus nō i voluntate peccādi manētibz: n̄ pdest xps q ē ostia p pctis: iā h in pūti: p qd cō- stat q nec i futuro: p acceptā noticiā vita- ris. i. qz. venissem? ad fidē: p q qdā secu- ri sūt qī nūqz pituri. Ho aut volētibz: sed voluntarie: quia voluntarius est qui i ali- quo assiduus est: volēs q ad tps: vl etiam si voluntate nedū actu peccemus.

Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

Habentes itaqz. Finito grandi fm de de pontifice magno eiusqz noua lege r sa- crificio q veteribz p- tulit: subducit moza- lis instructio in quo eos horat ad mul- ta: sed maxie ad fide- patientia pacē mun- dicia r fraternitatez charitatē. Et isert ex omnibus superioribus qz vna hostia con- sumat. r qz sacerdos fm ordinē melchise- dech: r qz omnia tāta distātia: q illa mino- ra: hec maiora: igit- habētes. c Per velamē. Quia fides non habet meritum: cui humana r pber- expertimētū. Per velamen. Per b ma- net via illa pūta. qā sumūt fideles vt via- ticiu carnē r pvelatā oī sensui. Videt. n. panis r th vere ē ca- ro xpi: r p q ille sa- cerdos semper inter- pellat pro nobis.

In plenitudine fi. Quia nihil horuz iam est visibile: nec sacerdos nec hostia. c Alpsi. Per hoc ofiditur q non fides sola: sed vita cū vir- tute qritur. Abluti aq. i. baptismo.

Fidelis em ē. Si- cut deus fidelis i p- missis ita nos sibi fi- deles vult esse in p- missis nostris. Fi- dem r confessionem habeamus. Ituz ad nos: r cōfideremus: perfectus alios hor- tando: minor perfe- ctum imitando.

Inde horat ad ea q cōueniūt fidei. g Sicut cōsuetū. c. Culpat scidētes vni- ratem charitatē qua si inter alios nō pos- sent habitare causa sanctitatis sūe: q po- tuis suo exemplo de- buerūt cōsolari eos.

Sed consolantes. Consolat laboran- tem: qui pariter in labore persistit: qz sub- lenario laboris est visio collaborantis vt in itinere fit. i Voluntarie em peccā- tibus nō i voluntate peccādi manētibz: n̄ pdest xps q ē ostia p pctis: iā h in pūti: p qd cō- stat q nec i futuro: p acceptā noticiā vita- ris. i. qz. venissem? ad fidē: p q qdā secu- ri sūt qī nūqz pituri. Ho aut volētibz: sed voluntarie: quia voluntarius est qui i ali- quo assiduus est: volēs q ad tps: vl etiam si voluntate nedū actu peccemus.

Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

hoc patet q xps nō habet necessitatē stare vt minister ad pluries offerendum. r b est qd subdit: a Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

Habentes itaqz. Finito grandi fm de de pontifice magno eiusqz noua lege r sa- crificio q veteribz p- tulit: subducit moza- lis instructio in quo eos horat ad mul- ta: sed maxie ad fide- patientia pacē mun- dicia r fraternitatez charitatē. Et isert ex omnibus superioribus qz vna hostia con- sumat. r qz sacerdos fm ordinē melchise- dech: r qz omnia tāta distātia: q illa mino- ra: hec maiora: igit- habētes. c Per velamē. Quia fides non habet meritum: cui humana r pber- expertimētū. Per velamen. Per b ma- net via illa pūta. qā sumūt fideles vt via- ticiu carnē r pvelatā oī sensui. Videt. n. panis r th vere ē ca- ro xpi: r p q ille sa- cerdos semper inter- pellat pro nobis.

In plenitudine fi. Quia nihil horuz iam est visibile: nec sacerdos nec hostia. c Alpsi. Per hoc ofiditur q non fides sola: sed vita cū vir- tute qritur. Abluti aq. i. baptismo.

Fidelis em ē. Si- cut deus fidelis i p- missis ita nos sibi fi- deles vult esse in p- missis nostris. Fi- dem r confessionem habeamus. Ituz ad nos: r cōfideremus: perfectus alios hor- tando: minor perfe- ctum imitando.

Inde horat ad ea q cōueniūt fidei. g Sicut cōsuetū. c. Culpat scidētes vni- ratem charitatē qua si inter alios nō pos- sent habitare causa sanctitatis sūe: q po- tuis suo exemplo de- buerūt cōsolari eos.

Sed consolantes. Consolat laboran- tem: qui pariter in labore persistit: qz sub- lenario laboris est visio collaborantis vt in itinere fit. i Voluntarie em peccā- tibus nō i voluntate peccādi manētibz: n̄ pdest xps q ē ostia p pctis: iā h in pūti: p qd cō- stat q nec i futuro: p acceptā noticiā vita- ris. i. qz. venissem? ad fidē: p q qdā secu- ri sūt qī nūqz pituri. Ho aut volētibz: sed voluntarie: quia voluntarius est qui i ali- quo assiduus est: volēs q ad tps: vl etiam si voluntate nedū actu peccemus.

Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

Habentes itaqz. Finito grandi fm de de pontifice magno eiusqz noua lege r sa- crificio q veteribz p- tulit: subducit moza- lis instructio in quo eos horat ad mul- ta: sed maxie ad fide- patientia pacē mun- dicia r fraternitatez charitatē. Et isert ex omnibus superioribus qz vna hostia con- sumat. r qz sacerdos fm ordinē melchise- dech: r qz omnia tāta distātia: q illa mino- ra: hec maiora: igit- habētes. c Per velamē. Quia fides non habet meritum: cui humana r pber- expertimētū. Per velamen. Per b ma- net via illa pūta. qā sumūt fideles vt via- ticiu carnē r pvelatā oī sensui. Videt. n. panis r th vere ē ca- ro xpi: r p q ille sa- cerdos semper inter- pellat pro nobis.

In plenitudine fi. Quia nihil horuz iam est visibile: nec sacerdos nec hostia. c Alpsi. Per hoc ofiditur q non fides sola: sed vita cū vir- tute qritur. Abluti aq. i. baptismo.

Fidelis em ē. Si- cut deus fidelis i p- missis ita nos sibi fi- deles vult esse in p- missis nostris. Fi- dem r confessionem habeamus. Ituz ad nos: r cōfideremus: perfectus alios hor- tando: minor perfe- ctum imitando.

Inde horat ad ea q cōueniūt fidei. g Sicut cōsuetū. c. Culpat scidētes vni- ratem charitatē qua si inter alios nō pos- sent habitare causa sanctitatis sūe: q po- tuis suo exemplo de- buerūt cōsolari eos.

Sed consolantes. Consolat laboran- tem: qui pariter in labore persistit: qz sub- lenario laboris est visio collaborantis vt in itinere fit. i Voluntarie em peccā- tibus nō i voluntate peccādi manētibz: n̄ pdest xps q ē ostia p pctis: iā h in pūti: p qd cō- stat q nec i futuro: p acceptā noticiā vita- ris. i. qz. venissem? ad fidē: p q qdā secu- ri sūt qī nūqz pituri. Ho aut volētibz: sed voluntarie: quia voluntarius est qui i ali- quo assiduus est: volēs q ad tps: vl etiam si voluntate nedū actu peccemus.

Ubi aut ho. re. Ho solu ex hac auctori- tate videri pot qd iesus scificat r consu- mar: qd oblatio ia post tps gre no est fa- cienda p pctis qn facta est remissio.

D

E

De peni. dis. c. iter. hec pūci. 2

Iam nō

bile

Pico. de lya

Blo. ordi.

Ad hebreos

Ca. X

Nico. de lya

Adhuc em̄ mo. Tenēda est patia. nam nec longa nec ve hemens. b. Viuit. Eterna vita quā meret̄ fide. Quasi nō solū q̄ patif: s; q̄ solā fidē bz: si nō iminet passio saluabit. Ec ce q̄tū valet fides q̄ sola saluat: q̄ ex fide vinat: pbat per frū. Quia si sbrabit se a fide: nō viuit: vel interim aut iust? ex fide viuit: r̄ ideo h̄ ne q̄rat coronā. Sz ferat laborē. Ex fide est vita: acq; s̄tio anime. c. Nos aut̄ rē. Al nō sum? filij paganoz: s; p̄p̄b̄z fidelij.

Nico. de lya

saluus erit Mattb. xliij. Mod? autē p̄seuerādi tāḡt̄ cū sb̄dit: a. Patia em̄ vobis necessaria ē. re/ spectu maloz illatoz r̄ respectu bo/ noz dilatoz. b. Et volū. dei faci entes. i. eius mandata. c. Repoz/ tetis repromissionē. i. rē p̄missā q̄ est b̄tūdo eterna. d. Adhuc. h̄ ad/ p̄positū adducit auctoritatē scriptu/ re cuius p̄ncipiū h̄t Aggei. ij. r̄ finis Abacuk. ij. q̄ cōsūgit apl̄us vt osten dat eos vno spū locutos fuisse. Loq̄t̄ aut̄ Aggeus de aduētū xp̄i in mūdū tū apl̄s accepit dictū ei? in sensu mysti co de aduētū ei? ad iudiciū. Et sic xp̄s venit duplr. Ano mō generalit̄ respe ctu oīm. Et licet a tpe Aggei vsq; ad generale iudiciū fuerit tps magnum tū d̄ modicū respectu enītat̄. Alio mō venit xp̄s p̄ticularit̄ ad iudiciū r̄ hoc est in morte cuiuslibet hoīs. qz qualis in morte inueni/ tur talis in iudicio p̄ntabitur: r̄ vsq; ad talē xp̄i aduentū est tps simplr modicū. qz breues dies hoīs. r̄ h̄ est q̄ d̄ h̄: Ad/ huc em̄ modicū aliquantulūq; i. valde breue. e. Qui ven turus est. in finali iudicio ad iudiciandū. f. Veniet r̄ non tardabit. qz q̄len reperiet hominē in morte: q̄ de p̄mo imi/ net talē ipm̄ in iudicio p̄sentabit. Et qz solū iusti remunerabū tur. iō sequit̄: g. Iustus aut̄ meus er̄ fide viuit. p̄ fidē em̄ aīa primo vnitur deo: r̄ ideo p̄ ipam̄ d̄r viure sicut r̄ corp? vi uit per illud quod primo vnitur anime. Et sicut corpus sepa/ tum ab anima moritur morte nature: sic aīa p̄ separationē a deo ideo subditur: h. Qz si abstraxerit se. a deo per culpam. i. Non placebit aīe mee. i. voluntati mee. qz cecidit a grā dī. Sciendū tū qz apl̄s allegat hic auctoritatē Abacuk fm̄ tranf lationē. Ex. Hierony. aut̄ transtulit sic: Hō erit aīa ei? recta in eo. r̄ est eadem snīa: qz voluntas diuina est regula recta hu manoz actū. Igit̄ qui se subtrahit ab illa cum sit regula re/ cta: p̄ nōs habet animā nō rectā. Consequenter cōcludit intē tum. dicens: k. Nos aut̄ nō sumus filij subtractionis. i. sb̄ tractione predicta non debet dīari in nobis. quia videtur aliq̄s filius eius q̄ dīatur in ip̄o. sicut dicitur aliquis filius mort̄ eo qz meritū mortis dominatur in ip̄o. l. In pditionē. aīe quia ad subtractionem predictā sequit̄ mors aīe. m. Sz si dei. supple filij sum? renati p̄ fidē r̄ sacra. r̄ iō fides formata d̄r dīari in nobis ad quā sequit̄ aīe sal?. iō sequit̄: n. In acq̄ sitionē aīe. Ad maiorē euidentā eoz q̄ dicta sunt in p̄ncipio hui? ca. q̄rit. vtz sacra r̄ sacrificia veteris legis iustificarent. Et arguit p̄mo qz sic. p̄ illd̄ q̄ h̄t Leui. viij. Cūq; sc̄rificasset eos moyses. i. aaron r̄ filios eius de quoz ordinationē loquit̄. Ex quo patet qz sacra ordinis in veteri lege sanctificabāt: et p̄ nōs iustificabāt. qz idē est sanctificare r̄ iustificare. g. r̄. Item fm̄ doctores sc̄tōs in circūcisione p̄ferebāt grā: qz mundabat ab originali culpa. circūcisio autē erat sacrm̄ veteris legis. g. sacra veteris legis cōferebāt grām r̄ p̄ nōs iustificabāt. Con trariū d̄r in l̄fa. Impossibile est em̄ sanguine hyrcoz r̄ thauroz auferri pctā. P̄n̄ deo dicēdū qz iustificatio. p̄p̄rie dicta de q̄ h̄ ē q̄stio: est p̄ grām gratū facientē q̄ auferit culpā r̄ facit dignum vita eterna. talis aut̄ iustificatio est a solo deo: sic a cā p̄cipia li agēte: fm̄ illud p̄d̄. Srām r̄ gloriā dabit d̄ns. r̄ iō si aliqd̄ aliud ad iustificationē opat̄: h̄ est tū p̄ modū instrumenti. in/ strumentū do dei est vnū iunctū r̄ aliū separatū: sic in artificia libus patet. Manus em̄ artificis est instrumentū ei? iunctū: in q̄stū mēbra sūt q̄dā aīe organa siue instrumenta. securis autē vel dolabū ē ei? instrumentū separatū: Et p̄t̄ ordo hui? duplcis instrumenti. qz instr̄m̄ separatū nō applicat̄ ad op? nisi p̄ realem motionē instr̄i cōiuncti. hūanitas aut̄ xp̄i se habet ad deitatem sic instrumentū

sic instr̄m̄ iunctū. pp̄ qd̄ Damascen? vocat ipam̄ organum diuinitatis. r̄ iō opat̄ ad iustificationē p̄ modū instr̄i iuncti sacra aut̄ nō p̄t̄ ad h̄ coopari nisi p̄ modū instr̄i sepati: in q̄ tū recipiūt x̄rutē a passiōe xp̄i vbi ei? hūanitas diuinitati ad nrām iustificationē fuit applicata: fm̄ qz d̄r Job. i. Ecce ag nus dī ecce q̄ tollit pctā mūdi. qz per hui? agni imolationē fec̄ de? nrām iu/ stificationē. Receptio aut̄ hui? x̄rut̄ nō p̄t̄ cōpetere sacris veteris legis: s; tūmō sacris noue legis. Cū? rō ē. qz talis receptio est p̄ realem motionem instr̄i iuncti: vt dictū est. nihil aut̄ po test moueri realiter anteq̄ sit in actu. Et iō sacra veteris legis q̄ p̄cesserunt incarnationē r̄ passiōē xp̄i nō pote/ rant recipere ab ip̄o virtutē coopandi instrumentaliter ad iustificationē. sz sacra noue legis q̄ sequunt̄ ipam̄ talē virtutē accipiūt: r̄ iō sunt instrumenta iustificationis hūane. Cōsiderandum tū qz lz nūq̄ possit aliqd̄ mouere per modū efficiētis: r̄ p̄ realem motionē an q̄ sit in actu: vt dictū est: p̄t̄ tū moue re p̄ modū finis r̄ p̄ app̄hensionē. sic sanitas app̄hensa causat suip̄i? desi/ deriū anteq̄ sit in effectu. r̄ h̄ mō pas/ sio xp̄i siue meritū incarnationis iusti ficauit p̄es veteris legis in q̄stū erat ab eis credita r̄ desiderata: qz per si/ dem mediatoris saluati sunt. sacra at̄ veteris legis erat̄ q̄dā p̄stationes fidei ip̄oz: r̄ iō significabant tū fidez

p̄ quā hoīs saluaban f: sed nō cōtinēbant aliquā virtutem iustificantē: sicut cōtinēt sacra noue legis nisi accipiat iusti ficatio large. put̄ importat amotionē exterior̄ impedimento rum q̄ contrahēbant in veteri lege. s. ex contactu mortui vel animalis immundi p̄ qd̄ reddebāt hō ineprus ad intrandū locū cultus diuini. sic sacramenta veteris legis iustificabāt: quætales imundicias amouebant. p̄pter qd̄ apl̄s vocat ce rimonias legis iusticias carnis. vt supra dictū est ca. p̄cece/ denti: r̄ sicut dictū est de sacramentis veteris legis: ita intel ligendum est de oblationibus r̄ sacrificijs illius tēporis. p̄ p̄ter quod sancti dicunt qz sacrificia veteris legis erant acce pta deo ex fide r̄ deuotione offerentū tūmō: r̄ nō ex re ip̄a. sacrificia aut̄ noue legis sunt ex re ip̄a deo accepta. Ad p̄i/ mū dicendū qz illa sanctificatio non erat nisi q̄dam exterior applicatio ad diuinū cultū q̄ nō conferebat grām: licet fides ip̄o applicator conferret. Ad sc̄dm̄ dicendum qz in circūci sione cōferebat grā nō p̄ ipam̄ circūcisionē: sed p̄ ipam̄ fidez cuius erat signum: fm̄ qz dicit apl̄s Ro. iij. ca. qz abraā acce pit signū circūcisionis signaculū iusticie fidei. sacra autē no ue legis p̄ferūt grām ex re opata. Ad tertiū dicendū qz ob/ lationes r̄ sacrificia veteris legis nō auferebant pctā. sed fi des r̄ deuotio offerentū: a h̄ patet in lege veteri: ex mō lo/ quendi. in oblatione em̄ holocaustozum. p̄ pctō iā mentioe facta de sacrificio d̄r: Et orabit sacerdos. p̄ eo r̄ dimittet̄ ei q. d. qz pctm̄ dimittet̄ nō p̄pter ipm̄ sacrificiū: sed p̄pter

Additio. In ca. x. vbi dicit (fide ip̄oz offerētū. Corpus aut̄ aptasti mihi: h̄r in p̄d̄. fm̄ hebraica veritatem r̄ in libris nostris correctis: Aures aut̄ p̄fecisti mihi. r̄ ē sen sus qz xp̄s habuit obedientiā p̄fectā. Ob̄edientia em̄ in scri pturis per aures designatur ad cor deuēnire. vñ in p̄d̄. In clinate aurem vestrā in verba oris mei. i. obedite. r̄ alibi. In auditu auris obeduit mihi: dicit g p̄d̄. deo patri in p̄sona christi. Aures aut̄ p̄fecisti mihi. i. obedientiam tam perfe ctam dedisti mihi vt facerem voluntatem tuam deus meus volui. Unde ex excellentia obedientie xp̄i ad patrem. Chri stus humilliter passiōē acceptauit: Furta illud ad p̄d̄ bil. ij. In capite libri. i. in consilio deitatis que est caput mei: qui liber sū hūani generis in q̄ legat̄ oīa sibi necessaria. r̄ iō h̄ est op? lege. vel in capite libri. i. i p̄mo p̄d̄. f. Bt̄is vir r̄. Et notandū qz vbi nos habem? In capite libri in p̄d̄. In he/ breo h̄r. in volumine libri. Eadem em̄ dictio hebraica ponit̄ hic. r̄ Zach. v. vbi dicitur: Et ecce volumen volās fm̄ quā lram̄ p̄t̄. p̄p̄rie intelligi per volumen libri tota sacra sc̄ptura ve. te. q̄ ad christum refertur ei? mysteria prenunciando vel figurādo

Abac. 2. 8

figurado: Intra illud An. xliij. Oportet ipseri ea q scripta sunt in lege...

Additio. ij. magis videt exponendum in suppleto defectu iudicij: qz multa mala relinquunt impunita...

Additio. iij. In hac latatione r sacrificia no. le. qstione no videt facē postil. nisi trā duo argumenta...

Glo. ordi.

Ca. XI St aut fides r. Comendatio e si dei cui descripi onē ponit. In q tria no...

Ca. XI St aut fides fundamemum. Speradarū substantia re rum argumentū non apparenti...

Ca. XI St aut fides r. Supius apls ammonuit fideles subijci xpo: r ondit q ta lis subiectio est...

Ca. XI St aut fides r. Supius apls ammonuit fideles subijci xpo: r ondit q ta lis subiectio est...

Pres artū qd p fide sint psecuti testimoniu iusticie ofidit: ponēs a
lis exēplū ad comēdationē iusticie. a Deficiēs ad lo. i. ma
teria ē nōb loq̄ndū: vt de ei⁹ fide exēplū dem⁹. Nō enī mors ex
tērit famā fidei. Ex fide r pāritia pcedētū solaf istos. Abel
adhuc loq̄t: q̄ alios suo exēplo admonet vt iusti sint. Intere
mit eū qdē mors: s̄ nō cū eo interemit
glāam ei⁹ r memoriā. b Quia ē. es
sc. p̄rie deo cōuenit: qz imutabilē.

c Fide noe rē. Aliō exēplū ponit de
noe ad comēdationē fidei dicēs:
d Et iusticie. i. fuit iust⁹ ex fide: sicut
patres sui. nisi enī iust⁹ esset: h̄ ei deus
nō pcepisset. e Fide q̄ vocat a. Dic
ad patres iudeoz descēdit: oñdit i eis
r in posit⁹ oēm iusticiā ex fide habuif
se originē. Et pōit exēplū de abraā.

f Obediuit. deo dicēti sibi: Exi d̄ ter
ra tua r de cognatiōe: hoc iā fecerat
r. Hoc ei dictū ē iā egresso de terra chal
deoz: r iā cōstitutū in mesopotamīa.
Nō ē dñs corp⁹: s̄ animū a terra sua
auerit: ne velit reueri. Nō ei exierat
ide animo s̄ reducendi tenebat̄ deside
rio qd̄ desideriu deo iubete ac iunāte
r illo obediēte fuerat amputā dum.

Nico. de ly. In fi
patrib⁹ q̄ fuerūt an diluuiū. scdo de il
lis q̄ fuerūt p diluuiū tñ añ legē da
rā. ibi: fide q̄ vocat abraas. tertio de
his qui fuerūt sub lege data. ibi: fide
moyses. q̄ diluuiū tres pres sp̄alif
comēdant de fide. s. abel enoch r noe.
Et s̄ p̄ma diuidit in tres pres s̄z ex
empla q̄ ponūt de ist⁹ trib⁹. scdo incipit
ibi: fide enoch. tertio ibi: fide noe.

Circa p̄mū siderā dū q̄ ex magni
tudine fidei abel. pcessit q̄ d̄ meliorib⁹
p̄mialf deo obtulit: vt h̄r hēn. iij. Et
h̄ est qd̄ dicit. Fide p̄mā. i. meliorē.
a Hostia rē. cōsecut⁹ est eē iust⁹: qz si
des p̄ dilectionē opans iustificat.

b Testimoniū phibēte munerib⁹ ei⁹
deo: qz ignis descēdit de celo sup ho
rā ei⁹ i signū acceptatiōis diuīe. vñ r
hēn. iij. Rēperit dominus ad abel r
ad muna ei⁹. Trāslatio theodozi sic
h̄z: Infrāmauit oñs sup abel r mune
ra ei⁹. c Et p̄ illā desū. ad. lo. in q̄tū
facitū suū mouet nos ad fidē r deuori
onē. pōt ei B̄ referri ad illd̄ qd̄ dicit hēn.
iij. Ecce vor s̄guis fr̄is tui abel cla
mat ad me de terra. i. ofidit fidelino
cētis mortē dignā eē vindicta. d Fi
de enoch. h̄ pōit exēplū d̄ fide enoch.

r diuidit in duas pres: qz p̄mo pōit intentū. r scdo pbat. ibi:
Nū trāslationē. dicit q̄ fides enoch p̄z p̄ B̄ q̄ fuit a p̄ctōri
bus segregat⁹ r in paradisu trāslar⁹. r h̄ est qd̄ dicit: fide. i. p
pter meritū fidei. e Enoch trāslar⁹ ē ne vi. mor. alioz. s. i di
luulo r etiā suā: qz nō ē mortu⁹. mortē tñ in fide mūdi: qz oēs
sūt debitozes mortis ex trāsgressiōe p̄mi p̄ctis. f Et nō i
ueniebat. in̄ hoies p̄ctōzes. qz trāslulit illū dñs ad paradisu
terrestrē vbi cōseruat̄ vita ei⁹ vsqz ad finē mūdi. Nō at hui⁹ ē:
qz ver⁹ testamētū ordinatur ad p̄missionē noui testa. In nouo
at testamēto ex p̄sse. p̄mittit̄ vita eterna. Et iō vt in ve. tel. da
rēt spes vite et̄ne: mors enoch dilata ē tpe leg⁹ nature. r mors
belie tpe leg⁹ date: vt h̄r. iij. Reg. ij. Totū aut̄ ve. tel. decur. p
ista duo tpa. g Nū trāslationē. Dic p̄nt pbat qz enoch trāsl
lat⁹ fuerit. p̄f meritū fidei. Et facit talē rationē: Null⁹ p̄t pla
cere deo sine fide. sed ante trāslationem enoch placuit deo: vt
h̄r hēn. v. Enoch cū deo abulauit. iō habuit fidē p̄f quā trāsl
latus est. p̄opter hoc ibidem sub dicitur: hēn. v. Ideo tulit eū
dominus. r hoc est qd̄ dicit: Nū trāslationē rē. p̄z l̄r a ex di
ctis. h Credeie enī. pbat p̄nt qz nullus placeat deo nisi p̄ fi
dē: qz ad B̄ q̄ aliq̄s placeat deo op⁹ ē q̄ accedat ad ip̄z. iste aut̄
accessus ē p̄ fidē. ergo rē. **¶** Uteri⁹ siderā dū q̄ i oīni motu vl
accessu rōnabili mobile duo trēdit. s. terminuz mot⁹ r cam q̄re
mouet. In accessu aut̄ ad deū q̄ ē p̄ fidē termin⁹ est ipe de⁹. et
q̄tū ad

q̄tū ad h̄ dicit: Credere ei oportet accedēte ad deū qz ē. vn⁹.
i. etern⁹. p̄f hoc dicit̄ Ero. iij. Qui ē m̄lit me ad vos. Lau
sa aut̄ q̄re hō mouet p̄ fidē in deū est spes remuneratiōis eter
ne. r q̄tū ad h̄ dicit: Et inq̄rētib⁹ se remuneratoz sit. ista ē
duo credere. s. dei vnitātē r ei⁹ remunerationē et̄nā sūt neces
sariū ad salutē sp̄ ap̄d gētiliū q̄ nullā legē
recepterūt a deo nisi legē nature. Bz cō
tra hoc videt̄ dictū Aug⁹. libro de cor
rectiōe r grā. vbi dicit: Sic: Illa fides sana
ē q̄ credim⁹ nullū hominē s̄ue maioris
s̄ue parue etat⁹ liberari a p̄tagio mor
tis r obligatiōe p̄cti: nisi p̄ mediatozē
dei r hominū iēsū xp̄m. q̄ credere myste
riū incarnatiōis fuit sp̄ necariuz ad sa
lutē oīb⁹ etiā gētilib⁹. Dicēdū qz myste
riū incarnatiōis pōt credi dupl⁹. Ano
mō explicite. r sic tenebat̄ credere illi q̄
bus facta ē d̄ hoc reuelatiō: sic in dei in
veteri lege. tñ sacerdotes scripturas in
telligētes tenebat̄ magis cognoscere r
credere q̄z ali⁹ r adhuc in noua lege te
nent̄ mag⁹ ad hoc christiāi: in q̄ p̄fecte
explicatū est mysteriū xp̄i. Allo mō p̄t
credi mysteriū incarnatiōis implicite. r ad
B̄ solū tenebat̄ gētilis: qz nō erāt obli
gati ad legē moysi. Talisq̄ fides implici
ta de mysterio incarnatiōis cōtinet̄ in
duob⁹ p̄dict⁹: qz q̄ credit vnū deū remu
neratozē iquiretū ip̄m. credit ip̄m hab
bere. puidētū de salute hoim. licet mo
dū hui⁹ puidētē explicite s̄ cognoscat
Modus aut̄ p̄ quē de⁹ puidit salutē ho
minū ē p̄ incarnatiōis mysteriū. Ex q̄ pa
ter qz fides incarnatiōis implicite cōtinet̄ i
p̄dicta credulitate gētiliū. Adet̄ ēr ali
cū q̄ deū esse nō sit creditū: qz a philo
sophis est demonstratū. Dicēdū qz mul
titudo hoim nō capit̄ tales demonstrati
ones: s̄ pauca. Et iō licet nō sit credibile
simp⁹: qz nō ē credibile oīb⁹: est tñ cre
dibile plib⁹. apls aut̄ loquit̄ de fide in
q̄tū respicit cōitatē hoiz. k Fide noe.
h̄c pōit exēplū d̄ fide ipsi⁹ noe. de quo
dicit qz ex fide q̄nos fecit. p̄rimū ē qz
futur⁹ p̄sēgētib⁹ creditit. Cū ei oraret
p̄ p̄plo habuit r̄sū p̄ reuelationē a deo
qz mūdus p̄ret p̄ diluuiū in futuro. et
q̄tū ad h̄ dicit: Fide noe respōso accepto
de his q̄ adhuc nō videbat̄. Scdm̄ est
qz credēs adipleri dictū dei timuit. r h̄
est qd̄ dicit: Metues. Tertū est: qz ad
mādātū dei iplēdū fec̄ arcā. r hoc ē qd̄
dicit: I Apraunt arcā. i. aprā fec̄ ad
habitationē hoim: aialiu r autū fm p̄ /

hostia abel qz cain obtulit deo. a
f̄ fide. a s̄ vn̄ ielus: A sanguie abel iusti. b s̄ p̄
fide ē cōsecut⁹ plurima: qz p̄ fidē iust⁹ erat.

p̄ quā testimoniū cōsecutus ē eē
f̄ qz ea recepit. f̄ qd̄ apparuit eū ea celesti igne
iustus: testimoniū phibēte mune
b cōsup̄it. a s̄ fide. b s̄ tāta fuit q̄ mors eā nō exi
rib⁹ ei⁹ deo: r p̄ illāz defūct⁹ ad /
fir. a s̄ fidei merito. f̄ i paradisu vn̄ adā eiecr⁹

huc loq̄t. F̄ fide enoch trāslar⁹ ē
a s̄ q̄ nec de lōge in alijs videret̄ mortē. b s̄ ne
p̄raret̄ in alia p̄e mūdi esse.

nō videret mortē: r nō iuenieba
f̄ a s̄ qz poterat abscōdere eū. b s̄ p̄ fidē trāslar⁹
qz p̄ fidē iust⁹: iustus qz placuit deo.

tur: qz trāslulit illū dē. An trās /
a s̄ i. multi tēstabānt eū placuisse deo.
tationē enī ei⁹ testimoniū habuit
a s̄ p̄ fidē placuit: sed. f̄ vel enī
placuisse deo. f̄ Sinē fide aut̄ im
f̄ adeo fides est necessaria.

possibile ē deo placere quēquā.
a s̄ sine fide enī nō pōt placere: qz nec accedere.
Credere ei oportet accedēte ad /
a s̄ q̄ credere: hoc. f. q. s̄ deus. f̄ q. f̄ quid ergo
eis lex.

deum: quia est r inquirētibus se
b quia credidit deo dicēti: f̄ itis est omnis car
nis: r si nulla signa videret diluuiū.

remunerator sit: fide noe respō
c so accepto de his que adhuc nō
a s̄ a deo credebar qd̄ nondum videbar q̄ metu
eno rē.

videbantur metuens aptauit m
arcam in salutē domus sue. Per n
f̄ fide vel arcā. a s̄ dānabile ostēdit. f̄ qz dū
videret eā fabricari non credidit.

quam damnauit mundum et iu
o sticie q̄ p̄ fidē est heres ē iustit⁹.
f̄ per fidem. f̄ cū p̄r abram.

f̄ fide q̄ vocat abraā obediuit p
ceptū diuinū: vt habet̄ hēn. vj. Quartū est qz p̄ euntib⁹ alijs
saluari cū domo sua sperauit. r hoc est qd̄ dicit: In salutē do
mus sue. Quintū tangit̄ dicit: in p̄r quam dānanit
mundū. i. mūdānos dānabiles ostēdit p̄ salutē suā inq̄tū so
lus cū suis saluar⁹ est. Et p̄sequēter oñdit qd̄ cōsecutus est ex
his que p̄ fidē fecit. cū dicit: n̄ Et iusticie q̄ p̄ fidē est heres
est iustit⁹: qz in diluio tot⁹ mūdus reliquus perijt. Et iō
iusticia in ipo r filijs ei⁹ tm̄modo remāsit. o Fide q̄ voca
h̄c p̄nt ponit exēpla de fide in patrib⁹ q̄ fuerūt post diluuiū:
tñ añ legē datā. Et diuidit i q̄tuoz ptes: qz p̄mo pōit exēplūz
de abraā. scdo de isaac. ibi: fide r de futuris. tertio de iacob.
ibi: fide iacob. quarto de ioseph. ibi: fide ioseph. Isti autem
q̄tuoz specialiter fuerūt patres iudeoz: tres aut̄ p̄cedētes fu
erūt patres tā iudeoz q̄ gētiliū. p̄dā diuidit̄ in duas: qz p̄
mo ostēdit̄ fides abrae q̄tū ad hūnāz quērlationē. scdo q̄tū
ad diuinā obediētā. ibi: fide obtulit. p̄dā adhuc i tres: qz
p̄mo ostēdit̄ qd̄ abraā ex fide fecerit q̄tū ad inhabitatiōnē. se
cūdo q̄tū ad generatiōnē. ibi: fide r ipsa sara. tertio q̄tū ad
quērlationē suā. ibi: Intra fidē defūcti. Circa p̄mū s̄fide
randū qz magnitudo fidel abrae ex hoc p̄z qz statim ad hūnāz
dñi iuit ad terrā alienā sibi a deo p̄missā: vt habet̄ hēn. xij.
r p̄ totā vitā suā habitauit in illa vt peregrinus r aduēna: qz
vt dicit̄ Act. viij. Deus nō dedit ei hereditatē in illa nec passū
f̄ p̄ pedis

Gen. 5. d
Sap. 4. b
Ecc. 4. 4. c
B

Bar. 2. l

Gene. 6. b
Ecc. 4. 4. c

32. q. 4. c. qd
ignozet.
Gene. 12. a
ec. 13. a

Sa **M** fidelē cre. esse e. p̄ri^o risit: set si ex gaudio: nō tñ plena fide: s; post x̄bis angeli in fide solidata ē. Miserat et abraā qñ ei p̄missus est. Sed risus ille admiratiōis fuit: et gaudiū: nō dubitati

pedis: et tñ sp̄ firmiter credidit diuinā p̄missionē iplēdā. et hoc est qd̄ dicit hic: Fide q̄ vocat abraā obediuit ip̄i deo. a In locū rē. et exiit nesciēs q̄ iret. qz illā terrā alis nō viderat. b Fide demorat^o ē in terra repromissiois tā q̄ in aliena. et q̄ in illa manserit vt aduena. p̄tz: qz nō mansit ibi in domo firma: s; in casulis et tabernaculis: q̄ sunt māsiōes mobiles. et hoc est qd̄ dicit: c In casulis habitādo cū isaac et iacob cohere

onis. b Ab vno. Altero vt abraā ex emortuo q̄tū ad se nioz. Sentoz enī femīa et si adhuc flūat illi solita mulierū: de sene parere nō pōt: de iuene p̄t. Ser nioz etiā vir gl nore p̄t: s; de adolescentula sic abraā post mortē sare d̄ ce tura q̄ iuueis erat potuit ge nerare. c Tā q̄ sidera ce. in mul. Hoc dicit q̄tū ad bonof. i. q̄ luce virtu. tū et multitudine cōparant si derib^o. d Et sicut are. Hoc q̄tū ad malof. i. q̄ in stabili tate et numero cōparant are ne. Mare: gē tilitat: ora rit^o ei^o: cui p̄pinq̄ facti sūt aliqui iudei: nō tamē in gēritate. e Et saluran tes. Tris ver bo translatō a nauigantib^o q̄ lōge p̄piciūt desideratas ciuitates q̄s ante q̄ igrediat salutiōe p̄ueniūt. Ex meta phora ergo nauigatiū dicit: Et salurates. i. gaudētes et desiderantes eas vt faciūt nau te lōge vltis ciuitatib^o. Et iō confitebant^o q̄ peregrini: q̄. i. in aliena p̄ria nihil habent. f Hospites. q̄ de patria n̄ sūt et isti p̄fiteban tur se nō eē de mūdo ne aliquid se habere in mundo. ideo hoc cōfitebant^o. Qui ei hoc dicūt dant intelligi q̄ aliā patriā querūt q̄ ip̄i significare volebant. Et ne putaret q̄s q̄ illā de qua exierāt quererent. sub dit: Et siquidem. g Deus eorum. In istū honozatur sicut per malos blasphematur. Deus eorū. Aug^o. sup Jobā nem: Qui est deus oīs creature: s; nō frustra hūc honozē tribuit eis: sed qz i eis nō

in locum exire quem accepturus a erat in hereditatem: et exiit nesci/

ens quo iret. Fide demoratus ē b in terra repromissiois tanq̄ i alie

na: in casulis habitando cum isa ac et iacob coheredibus repro/

missionis eiusdē. Expectabat enī

fundamenta habentem ciuitatē c cuius artifex et cōditor deus. f Si

de et ipsa sara sterilis virtutez in conceptione seminis accepit eti/

am p̄ter temp^o etatis: quoniaz i fidelem credidit esse eū qui repro

miserat. Prop̄ quod et ab vno m

orti sunt: et hoc emortuo tanq̄ si n

dera celi in multitudinez: et sic are/

na que est ad ozam maris inume

rabilis. Juxta fidem defuncti sūt o

omnes isti non accepti repromis/

sionibus. Sed a longe eas aspici q

entes et salutantes et confitētes: f

quia peregrini et hospites sūt su/

per terraz. Qui enim hoc dicunt r

significāt se patriā inquirere. Et s

siquidez illi^o meminissent de qua

E **T**ā q̄ sidera ce. in mul. Hoc dicit q̄tū ad bonof. i. q̄ luce virtu. tū et multitudine cōparant si derib^o. d Et sicut are. Hoc q̄tū ad malof. i. q̄ in stabili tate et numero cōparant are ne. Mare: gē tilitat: ora rit^o ei^o: cui p̄pinq̄ facti sūt aliqui iudei: nō tamē in gēritate. e Et saluran tes. Tris ver bo translatō a nauigantib^o q̄ lōge p̄piciūt desideratas ciuitates q̄s ante q̄ igrediat salutiōe p̄ueniūt. Ex meta phora ergo nauigatiū dicit: Et salurates. i. gaudētes et desiderantes eas vt faciūt nau te lōge vltis ciuitatib^o. Et iō confitebant^o q̄ peregrini: q̄. i. in aliena p̄ria nihil habent. f Hospites. q̄ de patria n̄ sūt et isti p̄fiteban tur se nō eē de mūdo ne aliquid se habere in mundo. ideo hoc cōfitebant^o. Qui ei hoc dicūt dant intelligi q̄ aliā patriā querūt q̄ ip̄i significare volebant. Et ne putaret q̄s q̄ illā de qua exierāt quererent. sub dit: Et siquidem. g Deus eorum. In istū honozatur sicut per malos blasphematur. Deus eorū. Aug^o. sup Jobā nem: Qui est deus oīs creature: s; nō frustra hūc honozē tribuit eis: sed qz i eis nō

D **T**ā q̄ sidera ce. in mul. Hoc dicit q̄tū ad bonof. i. q̄ luce virtu. tū et multitudine cōparant si derib^o. d Et sicut are. Hoc q̄tū ad malof. i. q̄ in stabili tate et numero cōparant are ne. Mare: gē tilitat: ora rit^o ei^o: cui p̄pinq̄ facti sūt aliqui iudei: nō tamē in gēritate. e Et saluran tes. Tris ver bo translatō a nauigantib^o q̄ lōge p̄piciūt desideratas ciuitates q̄s ante q̄ igrediat salutiōe p̄ueniūt. Ex meta phora ergo nauigatiū dicit: Et salurates. i. gaudētes et desiderantes eas vt faciūt nau te lōge vltis ciuitatib^o. Et iō confitebant^o q̄ peregrini: q̄. i. in aliena p̄ria nihil habent. f Hospites. q̄ de patria n̄ sūt et isti p̄fiteban tur se nō eē de mūdo ne aliquid se habere in mundo. ideo hoc cōfitebant^o. Qui ei hoc dicūt dant intelligi q̄ aliā patriā querūt q̄ ip̄i significare volebant. Et ne putaret q̄s q̄ illā de qua exierāt quererent. sub dit: Et siquidem. g Deus eorum. In istū honozatur sicut per malos blasphematur. Deus eorū. Aug^o. sup Jobā nem: Qui est deus oīs creature: s; nō frustra hūc honozē tribuit eis: sed qz i eis nō

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

de celstem. f feciditate. b i k l m n o p r s t v

Ad... Paralit... genitū offerre... repromissiois... in isaac vocabif... trās qz: a mort... tare deus. Und... bolam accepit... b̄ndixit isaac iac... iacob moriens su... ioseph benedixit... iacob moriens su... israel memoratus... bus suis mādaui...

eis nouit sincerā & p̄cipuā charitatē: & q̄ i
eis trib. p̄der liberat enī genuerit & in li
bertate vt abraā p̄ sarā: & isaac p̄ rebecca: &
iacob p̄ liā & rachel & in fuitute sic ab isa
ac p̄ rebecca genit
tus esau cui dictū
est: Seru' erit f̄ris
tūi, p̄ ancillas nō
solū in seruitute vt
abraā: p̄ agar h̄i/
maele: f̄r̄i in li
bertate: vt iacob
p̄ balaa d̄n̄ t̄ ne/
ptalim: & p̄ celphā
gad & aser. Ita per
sp̄iales t̄ bōi libe
ri sic p̄ paulū illi d̄
quib' ipe dicit: Imi
tatores mei estote
sic & ego x̄pi. & ma
li serui: vt p̄ philip
pū simō mag'. Et
p̄ carnale nō solū
malit: sed t̄ boni q̄
bui d̄: Que dicit
facite: q̄ at faciunt
n. fa. Hoc sacm̄ q̄
d̄s in p̄p̄o dei p̄u
dēt agnoscit: vni
tate sp̄is in vicio
pac' vsq̄ in finē q̄
bui d̄a coherēdo:
q̄ d̄a tolerādo cu/
stodit. A tū ten
tare. Hō t̄tauit
de abraaz. q̄ q̄ si/
dē ei' ignozaret: f̄
vt ipe abraā & mū
dus fidei ei' vnita
tē & firmitatem co
gnosceret. b Ar
bitrās qz et a. rē.
Non trepidauit a
braā credere: quā
do pmittēbatur.
Hō trepidauit of
ferre q̄i exigebat.
Eius dextera erigitur ad sacrificiū vt more/
retur: cui' co: erectū est ad fides vt nasceret.
Hec fuit religio credent' s̄ria deuotio obtē
perātis. p̄dromissionē pat' p̄ius fideliter te/
nēs quā p̄ hūc oportebat impleri quē dē iu/
bebat offerri. Hō hesitauit q̄ sibi reddi pote
rat imolat: q̄ dari poterat nō sperat. Hō si/
bi fecit q̄stionē q̄si de s̄ris & sibi aduersātī/
bus x̄bis dei pmittētis filiū nascitur & po
stra dicitis: Decide mihi filiū tuū. Sz erat i
corde ei' fides icōcussa & nō deficiēs: q̄ credi
dit deū q̄ dedit: vt ille de senib' nasceret: pos
se etiā de morte reparare. c Et in parabo
lā. Fide obtulit abraā: nō solū in re: f̄ etiā in
significatiōe: Intellexit ei' x̄p̄z significari: cu
lus deitas nō morit: sed aries gerēs cornib'
inē vepres. i. caro laborās inē iudeos i corni
b' cruci potuit deo offerri: sp̄itis iudicatis
ante coronatā. d Isaac. Fide habuit: nō
solū q̄ benedictus esset melior: Sed etiā cre
didit q̄ christianus p̄p̄s sup̄plāret b̄ndi
ctiōnē iudeis. e Adorauit fasti. vir. For/
te tulerat a filio virgā: q̄n ei idē fill' iurabar:
& dū eā tenet post x̄ba iurātis moy' adorauit
deū. Hō enī p̄debat eū ferre tātisq̄ in signe
potēstatis filij sui. vbi figura magne rei futu
re p̄signabat: & regni x̄pi futuri in gētibus.
f De offibus suis m̄a. Adiuas filios israel
vt deportaret ea in terra pmisiōis & recon/
deret ea in sepulchro patrum suor. i. in spe/
lunca du

eoꝝ. hoc habet Exo. liij. vbi dñs loquēs moyfi dixit: Ego sū de' abraā: d' isaac
& deus iacob. sic enī rex denominat a ciuitate sua p̄ncipali q̄uis regnū se exten/
dat ad alias. sic in scriptura dicit rex babilōis vt hmōi. sic de' ab ist'
voluit notari: qz x̄bis & factis ostēdebāt se esse de ciuitate celesti: vt dictū ē. Ideo
sequit: a Parauit enī illis ciuitatē. i. celestē. b Fide obtulit. Hic p̄r ostēdit
q̄d abraā ex fide fecit q̄tū ad obedientiā diuinā. dñs enī
pmiserat ei multiplicatiōnē semis sui p̄ isaac: Ben. xij. et
xij. & tū ad p̄ceptū dñi voluit eū imolare. Ex q̄ p̄z magni
tudo fidei abrae: qz firmiter credebat pmisiōnē dei implē/
dā de multiplicatiōe semis sui p̄ isaac. & ipso imolato non
restabat ali' mod' nisi p̄ resuscitatiōnē ei'. Ex quo patet
qz abraā credidit resurrexiōnē mortuorū in q̄ cōstitit vn'
de maiorib' articulis fidei. & nō solū credidit resurrexiōnē
generalem futuram in fine mundi: sed cum hoc specialē
resurrexiōnem filij sui adimpletiōnem diuini promissi. &
hoc est quod dicitur: Fide obtulit abraam isaac: id ē of/
ferre voluit: sed diuinit' ipe dicit' fuit. c Tū t̄tauit. tē
tat enī diabol' hō & dē: s̄ diuersimode. qz diabol' t̄tat
vt decipiat: hō vt cognoscat: dē vt cognoscere faciat. Et
hoc mō t̄tauit dē abraā vt fides ei' & obedientia notificā
renf nobis ad exemplū imitatiōnis. d Et vnigenitū.
hoc videt' falsū: qz habebat tā aliū filiū: sed solū p̄ s̄ram
sequētē. e In quo susceperat repromisiōes. ad quē dī/
ctū est & c. qz pmisiū fuerat abrae q̄ semē ei' vocaret per
isaac t̄m. & ideo erat vnigenit' q̄tū ad istā p̄dromisiōnē. v' iō
dē vnigenit' rōne matrīs q̄ nō habuit aliū filiū. f Ar/
bitrās. i. iudicās vt credēs. g Quia & a mortuis susci
tare potēs est dñs. & ideo oblatio isaac fuit figura mortis
& oblatiōis christi. sic enī aries herēs iter sp̄inas cornib'
immolatus est isaac liberato: sic humanitas adherens
cruci occisa ē diuinitate ipassibili existēte. & hoc ē q̄ dē
b An & enī in parabola accepit. i. abraā oblatiōem filij
sui figurā passiois x̄pi intellexit. i Fide & de futuro. Hic
pōit exemplū de fide isaac: q̄ ex fide futuroz benedixit fi/
lijs suis. & hoc est q̄ dicit: Fide & de futuris b̄ndixit isa
ac iacob & esau. h h̄i Hēn. xxvij. vbi dē q̄ in b̄ndictiōe sua
p̄posuit iacob ipsi esau. dicens: Dñm tuū illū p̄stitit: et isa
ac vidit in spū hanc benedictiōnē habere efficaciam in futu
ro: quia nō habuit effectū in personis duozū fratruz: quia
esau nunq̄ seruituit iacob: sed habuit effectū in duobus
populis ex euntib' ex ip̄s: quia idumei filijs israel seruiē
runt t̄pe dauid: vt haberet. ij. Reg. viij.
k Fide iacob moriens singulos filioꝝ ioseph b̄nd. rē.
Hic ponit exemplū de fide ipsius iacob qui benedicens
filios ioseph p̄posuit ephraim qui erat iunior ipsi manaf'
se: Hēn. xlvij. qz p̄ reuelatiōnē habuit dignitatē regiā ad
ep̄raim debere transire: & hoc fuit impletū p̄ hieroboā:
vt haberet. ij. Reg. xij. & huius impletiōnis iacob habu/
it fidē firmā. & b ē q̄ dē: Fide iacob moriēs singulos filioꝝ ioseph b̄ndixit. ha
buit etiā iacob fidē de sepultura & resurrexiōe x̄pi fienda i terra pmisiōis. p/
pter q̄d adiurauit ioseph vt faceret illuc corp' suū deferri. post iuramentū autēz
grās agēs adorauit dñm cōuersus ad caput lectuli s̄z trāslatiōnē h̄iero. vt pa
tet Hēn. xlvij. trāslatio x̄o. x. interpretū h̄z vt hic allegat. l Et adorauit
fastigiū vir. ei'. & vtrūq̄ ē vep: qz adorauit versus caput lectuli q̄d erat ad oc/
cidētē ad quā p̄tē adorāt iudi. & qz sener habebat baculū sup' cui' p̄stitit nite
ba' in adorādo deū. vñ nō ē intelligēdū q̄ adorauerit sūmitatē virge v' baculi:
f̄ adorauit deū intrus sup' baculū. Ali' exponit de baclo ioseph q̄ portabat
sceptrū in signū potēstatis sibi date sup' egyptū: & hoc sceptrū accepit iacob q̄si
ioseph cepit iurare: t̄ post q̄ iurauerat ante q̄ redderet sceptrū ipsi ioseph ado
rauit deū in iure sūmitatē illi' sceptri. Ali' exponit mag' p̄ s̄ram: qz ado
rauit sceptrū ioseph nō in se & absolute: s̄ in q̄tū erat signū et figura p̄ar' ch̄i
sti. sicut & nos adoramus crucē in q̄tū est signū crucifixi. m Fide ioseph.
Hic ponitur exemplum de fide ioseph. qz moriēs ex fide fecit memoriā de exitu
filioꝝ israel de egypto: vt habet Hēn. vli. & hoc est quod dicit: Fide ioseph
moriēs de p̄fectione filioꝝ israel memoratus est. habuit enī fidē de sepultura
& resurrexiōe christi in terra pmisiōnis cōplenda. & ideo mandauit portari.
ibi ossa sua vt esset particeps illius resurrexiōis: qz christo resurgente mlri s̄a
eti patres resurrexerunt: vt haberet Mat. xxvij. & hoc est quod dicit: n Et
de offibus suis mandauit. Sed queritur quare nō p̄cepit statim post mortēz
suā illuc portari. Dicendū q̄ ad h̄ duplex ratio assignat. Una est qz fratres sui
non habebant tantā potēstatē sicut ipse. & ideo nō poterāt facere de ipso sicut
ipse fecerat de patre suo. Secunda ratio est: quia per reuelatiōnez sciebat filios
israel multa dura passuros i terra egypti. & ideo ad cōsolatiōnē eoꝝ voluit ibi
dem ad tēpus sepeliri vt potius reponi vt ibidē dicit: qz p̄ hoc habebat spes
excundi ex p̄phetia ioseph. vnde et moyses educens filios israel de egypto tu/
lit scēū ossa ioseph: vt haberet Exo. xij. o Fide moyses. Hic p̄sequitur po
nit exempla patrū qui fuerūt t̄pe legis qui sub moyse data est: vt dicit' Jobis.
j. Ex p̄ moysen rē. hoc autē t̄ps distinguū in tria. p̄rimū autē t̄ps fuit ante
3 2 * exitū de

† Gen. 22. a
Eccl. 4. 4. c

† Gen. 27. e
Jbi. 4. 8. c
ec. 49. a.

† Gen. 50. d

† Exo. 2. 8

Soph. 1. 3. a
Ier. 23. 3. a

Gen. 22. 8

Inca duplici in qua sepulti sūt abraaz & isaac & iacob & ceteri patres: vbi & adā & eua q̄secebāt. Q̄d iō voluerūt: q̄ i ea ter / ra p̄viderūt nasciturū xpm: vt cū eo resurgerēt. a Edictuz regis. Quo oēs masculos hebreoz necari p̄ceperat. b Im / properiū. q̄d pateret p̄ xpo: v̄l significabat ip̄properta xpi futu / ra: vel q̄ moyses sustinuit a fratribus suis q̄s liberare volebat sic xps a su / is q̄s redimere venerat. Illi dixerunt xpo: Demontuz habes. Et isti moysi: Q̄is nos interficere sic interfecisti egyptiū: q̄d tū patienter sustinuit scut et xps. c Hō verit̄. q̄. L. b. z. y. f. Q̄ p̄i / us su gerat i terrā madian nō fuit me / tus: sed fides: q̄ credebat se a deo libe / rari. Noluit ibi manere: ne esset cā la / ctatiō: si in apertū periculū se p̄cipita / ret: & tētarer deū q̄d diabolū ē. San / cti cū q̄dīu habēt q̄d faciāt nō debēt tētare deū. vt & dñs locū dedit iudeis: Qui & suis p̄cepit: Si vos p̄secuti fue / rint in vna ciuitate fugite in aliā.

Job. 7. c.

Exo. 2. c.

Deut. 10. c.

Circa duplici in qua sepulti sūt abraaz & isaac & iacob & ceteri patres: vbi & adā & eua q̄secebāt. Q̄d iō voluerūt: q̄ i ea ter / ra p̄viderūt nasciturū xpm: vt cū eo resurgerēt. a Edictuz regis. Quo oēs masculos hebreoz necari p̄ceperat. b Im / properiū. q̄d pateret p̄ xpo: v̄l significabat ip̄properta xpi futu / ra: vel q̄ moyses sustinuit a fratribus suis q̄s liberare volebat sic xps a su / is q̄s redimere venerat. Illi dixerunt xpo: Demontuz habes. Et isti moysi: Q̄is nos interficere sic interfecisti egyptiū: q̄d tū patienter sustinuit scut et xps. c Hō verit̄. q̄. L. b. z. y. f. Q̄ p̄i / us su gerat i terrā madian nō fuit me / tus: sed fides: q̄ credebat se a deo libe / rari. Noluit ibi manere: ne esset cā la / ctatiō: si in apertū periculū se p̄cipita / ret: & tētarer deū q̄d diabolū ē. San / cti cū q̄dīu habēt q̄d faciāt nō debēt tētare deū. vt & dñs locū dedit iudeis: Qui & suis p̄cepit: Si vos p̄secuti fue / rint in vna ciuitate fugite in aliā.

Nico. de lyra

exitū de egypto. scdm in exitu. tertiu / post exitū. p̄mo ergo p̄it exēpla de h / q̄d factū est añ exitū. scdo de hoc q̄d i / exitū. ibi: Fide reliquit egyptū. tertio / de hoc q̄d factū est post exitū in terra / p̄missionis. ibi: Et q̄d adhuc dicā. p̄ / ma i duas: q̄ p̄mo oñdīf q̄d factū ē ex / fide i natiuitate moysi. scdo q̄d ip̄e fe / cerit. ibi: Fide moyses grādis. Circa / primū sciendū q̄ filij israel ex / p̄p̄ria / ioseph firmiter credebant liberari de / afflictioe egypti p̄ aliquē de p̄plo suo / cū dei adiutorio. & ideo parētes moy / si vidētes ip̄m elegātē p̄ter p̄ter sol / tū modū iudicauerūt virtutē dei esse i / illo ad liberationē p̄p̄i: & ex hac fide / fuerūt cū cōtra regis edictū expo / nēdo se periculo p̄sonarū suarū. & h̄ ē / q̄d dicit: Fide moyses nar̄ occultat̄ e / mētib' trib' a parētib' suis. ex fide eī / parētū factū ē hoc: nō ex fide moysi q̄ / adhuc nō habebat iudiciū rōnis. & cā / subdīf: a Eo q̄ vidistis ele. infātē. i. / aptū ad liberā dū p̄p̄m deo h̄ eis inspi / rāte. b Et nō timuerūt regē edictū. / q̄ p̄ceperat oēs masculos p̄p̄i in flu / mē: vt h̄ Exo. j. Sed hoc videt̄ falsū: / q̄ d: Exo. ij. q̄ parētes moysi timore / regis posuerūt eū in flumie. & sic exposuerūt eū morti. Dicēdū / q̄ hoc nō fecerūt ad ip̄m interficiēdū sic p̄ceperat rex. s; q̄ nō / poterant ip̄m amplius celare: timebant. p̄babiliter ne aufer / ret ab eis. & ideo in tali casu ruti' iudicauerūt ip̄m exp̄dere di / uine custodie in fiscella bituminata: credentes ex eadē fide q̄ / deus seruaret eū vbi deficiebat humana p̄udentia q̄ in tali / bus nō deficit. c Fide moyses. hic ostēdit̄ se quēter quid / ex fid' moyses fecerit: q̄ ad op̄at' a filia pharaonis: vt habet / Exo. ij. & adult' fact' vistravit filios isrl: & vidēs virū egypti / um p̄cutientē vnū de filijs isrl interfecit eū. Et sic p̄ hoc factuz / negauit se esse filiū filie pharaonis. & h̄ p̄cessit ex magnitudie fi / dei ei: q̄ de filijs isrl credebatur xpm nasciturū. & hoc est q̄d dī / cit: Fide. i. p̄ fidē. d Moyses grādis fact': id est adult'. / e Negauit se esse filiū filie pha. iterficiēdo egyptiū. Et subdī / git duo difficilia ad sustinēdū q̄ p̄legit sustinere ex fide. p̄ / mū est: q̄ magis voluit affligi tēporalē cū dei cultozib' q̄ io / cūdari cū idolatris. & hoc est q̄d dicit: f Magis eligēs affli / gi cū p̄plo dei: id ē cū filijs isrl q̄ colebāt deū. g Tēporal / peccati habere locūditatē: id est p̄sp̄eritatē egyptiū. Secun / dum est q̄ p̄celegit paupertatē sustinere magis q̄ diuitias egypti / orū cū peccato possidere. & hoc est quod dicitur: h Na /

natus occultat' est mensibus tri / bus a parentib' suis: eō q̄ vidis / sent elegātē infātē: & nō timueft / regis edictū. Fide moyses gran / dis factus negauit se esse filiu / liē pharaonis: magis eligens af / fligi cum p̄plo dei q̄ temporalis / peccati habere locūditatem. Aha / iores estimās diuitias thesauro / egyptiorum improperiūz christi. / Aspiciet enim in remuneratio / nem. Fide reliquit egyptū nō ve / ritus animositatē regis. Inuisi / bilē enim tanq̄ videns sustinuit. / Fide celebrāuit paschā & sangui / nis effusionem: ne qui vastabat / primitiua tangeret eos. Fide trā / sierunt mare rubrum: tanq̄ p̄ ari / dā terrā. Quod expti egyptij de / uozati sunt. Fide muri hiericho /

lores diuitias estimans improperiū christi: id est paupertatē vel vituperium p̄ fide christi venturi sustinere. I Thesau / ro egyptiorū: id ē thesaurū h̄mōi possidere. Et reddidit cau / sam quare moyses tam dura patienter sustinebat. dicens: / h Aspiciet enim. oculis cordis. I In remuneratio / nem. future beatitudinis. sicut amara / potio sumitur libenter non p̄pter se: s; / habendo oculū ad sanitatē futurā. / m Fide reliquit. hic cōsequēter ostē / ditur quid factū sit ex fide in exitu de / egypto. Et diuidit in tres p̄tes: quia / p̄mo ostēdit̄ quid ex fide factū est in / p̄paratiōe exitus. scdo quid in modo / exitū. ibi: Fide celebrāuit. tertio q̄d / factum sit in exitu de egypto ingrediē / do terram p̄missionis. ibi: Fide muri / hiericho. Circa primū consideran / dū q̄ moyses bis exiuit de egypto. p̄ / mo exiuit occiso egypto. & de isto exitu / nō loquit̄ hic: q̄ ex timore reg' tūc / exiuit: vt h̄ Exo. ij. scdo exiuit egyptū / p̄tū ducēdo secū oēs filios israel: & de / isto exitu loquitur hic: q̄ tunc non ti / muir regē eos p̄sequētē: vt h̄ Exo. / xij. q̄ tūc dixit filij isrl: Nolite time / re rē. & h̄ est q̄d dicit: Fide reliquit egyptū / nō verit' animositatē regis. & red / dit causā quare nō timuit. dicens: / n Inuisibilē enī sustinuit. i. deuz q̄ / inuisibilē est fiducialit' expectauit. / o Tanq̄ vidēs. in spiritu auisū eī / mirabiliter affuturū. p̄pter q̄d dixit / p̄plo: State et videte magnalia dei q̄ / factur' ē hodie: Exo. xij. & h̄ totū p̄ / cessit ex fide q̄ est ex nō vīs. p̄ / de celebrāuit pascha. hic p̄r ostēdit̄ / quid factū est ex fide in modo exitū. / & diuidit in duas p̄tes: q̄ p̄mo ostē / dit quid factū sit in dispositioe exitū. / scdo q̄d in actu trāsēdū. ibi: Fide / mare rubū. Circa primū consideran / dū q̄ dispositio exitus filiorū isrl de / egypto fuit agni paschalis immolatio: / cui' sāguine limata sūt sup̄liminaria / postea domoz filioz isrl: ne interfi / cerent ab angelo p̄cutiēte p̄mogenita / egyptiorū: vt h̄ Exo. xij. & hoc est q̄d / dicit: Fide celebrāuit pascha. i. imola / tiōnē agni paschalis fuit figura imola / tiōis xpi in cruce: fm q̄d dicit. J. Joz. v. / Pascha n̄m immolatis est christus: p̄ / cui' mortē & sāguinis effusioē sumus / liberati a potestate diaboli: sicut filij / israel per immolationē agni paschalis / et effusioē sanguis in postib' & sup̄ / minariibus domoz fuerūt liberati ab / angelo p̄cutiente p̄mogenita egypti / orū. & hoc est quod dicit: h̄c qui vastabat p̄mogenita egypti / orū tāgeret eos. q̄ Fide trāsierūt mare rubū. hic tan / q̄ q̄ mare sicco pede trāsierūt. & hoc est q̄d dicit: Fide trāsierūt / mare rubū tanq̄ p̄ aridā terrā. Secundū fuit: q̄ aqua erat / eis p̄ muro a dextr' & a sinistris: vt h̄ Exo. xij. et p̄z p̄ hoc q̄ / egyptij eos sequētes submersi sunt. & hoc est quod dicit: Q̄d / experti egyptij deuozati sūt. talia autē cōtingebāt ex fide: quia / operatio miraculozū ascribit̄ fidei: fm q̄d habet. 2. at. xvij. / Si habueritis fidē sicut granū sinapis dicit' monti buic: trā / si hinc et trāsibit: & nihil impossibile erit vobis. / r Fide muri hiericho coaruerūt. hic ostēdit̄ q̄d factuz sit / per fidē in exitu de egypto ingrediēdo terrā p̄missionis. & di / uidit i duas p̄tes: q̄ p̄mo oñdīf q̄d factū sit p̄ fidē p̄p̄i isrl. se / cūdo q̄d factū sit p̄ fidē raab. ibi: Fide raab. Circa p̄mū sci / endū q̄ in ruina ciuitat' hiericho aliqd fuit ex p̄te p̄p̄i. s. cir / cūtu ciuitat' septē dieb': vt h̄ Josue. vij. q̄ ex mādato dei B / fecerūt iudei credētes firmē p̄missū dei impleri de miraculoza / captiōe ciuitatis. aliqd fuit ex p̄te ipsi' dei: videlicet q̄ mur' / hiericho dīna virtute coaruerūt. & h̄ est q̄d dicit: Fide muri hie / rico coar. p̄ factū s̄p̄tū fuit q̄ ip̄edimēta mūdi cadunt q̄

ozum. & hoc est quod dicit: h̄c qui vastabat p̄mogenita egypti / orū tāgeret eos. q̄ Fide trāsierūt mare rubū. hic tan / q̄ q̄ mare sicco pede trāsierūt. & hoc est q̄d dicit: Fide trāsierūt / mare rubū tanq̄ p̄ aridā terrā. Secundū fuit: q̄ aqua erat / eis p̄ muro a dextr' & a sinistris: vt h̄ Exo. xij. et p̄z p̄ hoc q̄ / egyptij eos sequētes submersi sunt. & hoc est quod dicit: Q̄d / experti egyptij deuozati sūt. talia autē cōtingebāt ex fide: quia / operatio miraculozū ascribit̄ fidei: fm q̄d habet. 2. at. xvij. / Si habueritis fidē sicut granū sinapis dicit' monti buic: trā / si hinc et trāsibit: & nihil impossibile erit vobis. / r Fide muri hiericho coaruerūt. hic ostēdit̄ q̄d factuz sit / per fidē in exitu de egypto ingrediēdo terrā p̄missionis. & di / uidit i duas p̄tes: q̄ p̄mo oñdīf q̄d factū sit p̄ fidē p̄p̄i isrl. se / cūdo q̄d factū sit p̄ fidē raab. ibi: Fide raab. Circa p̄mū sci / endū q̄ in ruina ciuitat' hiericho aliqd fuit ex p̄te p̄p̄i. s. cir / cūtu ciuitat' septē dieb': vt h̄ Josue. vij. q̄ ex mādato dei B / fecerūt iudei credētes firmē p̄missū dei impleri de miraculoza / captiōe ciuitatis. aliqd fuit ex p̄te ipsi' dei: videlicet q̄ mur' / hiericho dīna virtute coaruerūt. & h̄ est q̄d dicit: Fide muri hie / rico coar. p̄ factū s̄p̄tū fuit q̄ ip̄edimēta mūdi cadunt q̄

lores diuitias estimans improperiū christi: id est paupertatē vel vituperium p̄ fide christi venturi sustinere. I Thesau / ro egyptiorū: id ē thesaurū h̄mōi possidere. Et reddidit cau / sam quare moyses tam dura patienter sustinebat. dicens: / h Aspiciet enim. oculis cordis. I In remuneratio / nem. future beatitudinis. sicut amara / potio sumitur libenter non p̄pter se: s; / habendo oculū ad sanitatē futurā. / m Fide reliquit. hic cōsequēter ostē / ditur quid factū sit ex fide in exitu de / egypto. Et diuidit in tres p̄tes: quia / p̄mo ostēdit̄ quid ex fide factū est in / p̄paratiōe exitus. scdo quid in modo / exitū. ibi: Fide celebrāuit. tertio q̄d / factum sit in exitu de egypto ingrediē / do terram p̄missionis. ibi: Fide muri / hiericho. Circa primū consideran / dū q̄ moyses bis exiuit de egypto. p̄ / mo exiuit occiso egypto. & de isto exitu / nō loquit̄ hic: q̄ ex timore reg' tūc / exiuit: vt h̄ Exo. ij. scdo exiuit egyptū / p̄tū ducēdo secū oēs filios israel: & de / isto exitu loquitur hic: q̄ tunc non ti / muir regē eos p̄sequētē: vt h̄ Exo. / xij. q̄ tūc dixit filij isrl: Nolite time / re rē. & h̄ est q̄d dicit: Fide reliquit egyptū / nō verit' animositatē regis. & red / dit causā quare nō timuit. dicens: / n Inuisibilē enī sustinuit. i. deuz q̄ / inuisibilē est fiducialit' expectauit. / o Tanq̄ vidēs. in spiritu auisū eī / mirabiliter affuturū. p̄pter q̄d dixit / p̄plo: State et videte magnalia dei q̄ / factur' ē hodie: Exo. xij. & h̄ totū p̄ / cessit ex fide q̄ est ex nō vīs. p̄ / de celebrāuit pascha. hic p̄r ostēdit̄ / quid factū est ex fide in modo exitū. / & diuidit in duas p̄tes: q̄ p̄mo ostē / dit quid factū sit in dispositioe exitū. / scdo q̄d in actu trāsēdū. ibi: Fide / mare rubū. Circa primū consideran / dū q̄ dispositio exitus filiorū isrl de / egypto fuit agni paschalis immolatio: / cui' sāguine limata sūt sup̄liminaria / postea domoz filioz isrl: ne interfi / cerent ab angelo p̄cutiēte p̄mogenita / egyptiorū: vt h̄ Exo. xij. & hoc est q̄d / dicit: Fide celebrāuit pascha. i. imola / tiōnē agni paschalis fuit figura imola / tiōis xpi in cruce: fm q̄d dicit. J. Joz. v. / Pascha n̄m immolatis est christus: p̄ / cui' mortē & sāguinis effusioē sumus / liberati a potestate diaboli: sicut filij / israel per immolationē agni paschalis / et effusioē sanguis in postib' & sup̄ / minariibus domoz fuerūt liberati ab / angelo p̄cutiente p̄mogenita egypti / orū. & hoc est quod dicit: h̄c qui vastabat p̄mogenita egypti / orū tāgeret eos. q̄ Fide trāsierūt mare rubū. hic tan / q̄ q̄ mare sicco pede trāsierūt. & hoc est q̄d dicit: Fide trāsierūt / mare rubū tanq̄ p̄ aridā terrā. Secundū fuit: q̄ aqua erat / eis p̄ muro a dextr' & a sinistris: vt h̄ Exo. xij. et p̄z p̄ hoc q̄ / egyptij eos sequētes submersi sunt. & hoc est quod dicit: Q̄d / experti egyptij deuozati sūt. talia autē cōtingebāt ex fide: quia / operatio miraculozū ascribit̄ fidei: fm q̄d habet. 2. at. xvij. / Si habueritis fidē sicut granū sinapis dicit' monti buic: trā / si hinc et trāsibit: & nihil impossibile erit vobis. / r Fide muri hiericho coaruerūt. hic ostēdit̄ q̄d factuz sit / per fidē in exitu de egypto ingrediēdo terrā p̄missionis. & di / uidit i duas p̄tes: q̄ p̄mo oñdīf q̄d factū sit p̄ fidē p̄p̄i isrl. se / cūdo q̄d factū sit p̄ fidē raab. ibi: Fide raab. Circa p̄mū sci / endū q̄ in ruina ciuitat' hiericho aliqd fuit ex p̄te p̄p̄i. s. cir / cūtu ciuitat' septē dieb': vt h̄ Josue. vij. q̄ ex mādato dei B / fecerūt iudei credētes firmē p̄missū dei impleri de miraculoza / captiōe ciuitatis. aliqd fuit ex p̄te ipsi' dei: videlicet q̄ mur' / hiericho dīna virtute coaruerūt. & h̄ est q̄d dicit: Fide muri hie / rico coar. p̄ factū s̄p̄tū fuit q̄ ip̄edimēta mūdi cadunt q̄

§ Glo.ordi. Ad Hebreos Ca. XI Nico. de lyra

§ faco. s. c ostēdit: vt ibi dīserēt qd sibi sperarent. vñ et Jacobus: Sustineā tōb audistis r fine rpi vidistis: qñ patimī vt iob. S; non speretis sine ei' .i. tpalia: q̄ ei aucta redierūt. Sed eterna q̄ in rpo p̄cesserūt. a Alij dīstēti rē. Aug. Et in illis patribus vt. testa. q̄uis rara fuerūt tñ exēpla patietie: a sāguie abel vs / q̄ ad sanguinem zacharie: quozū sanguinem dicit dominus ab eis erigen dū qui in patrū suoz a quib' illi occisi sūt iniq̄tate p̄sisterēt. Et in nouo tes. nō defuerūt r̄pali felicitate pollētes i eo misericā dei experiamur. b In melotis rē. Melota vestis de pillis ca meloz: vñ meli' est aīal qd r̄ tarsus: cuius pellis melota dicit. c Qui bus. i. quoz cōuersatiōe nō erat mundus dign: r̄ iō ne viles habeant pro tribulatiōib': vñ adeo viles erāt hominib' q̄ nō essent digni stare vñ habita re inter eos. Al' illi priores non accēperūt statim p̄missā vitā vsq; ad r̄p. Cur nō? Deo p nobis meli' putat n̄ turaz n̄ram assumeret r̄ gloriosus nobiscū exultaret. Et si illi tenuerūt fidē q̄ tādiū expectauerūt req̄es: mltomag' nos teneam' q̄ statī accipim'. d Co/

Nico. de lyra

dauid: vt p̄tz in libris Josue Iudā. et Reg. a Lōualnēt de infirmitate. hoc specialit p̄tz de egechia: Esa. r̄ r̄ vij. q̄ miraculose ex fide sanar' ē. r̄ de plurib' alijs B̄ credendū est: qz loquitur in plurali. b Fortes facti sunt in bello. castra verterūt exteroz. i. ali entigenarū. hoc patet de multis: speci aliter aut iohue dauid r̄ machabeis. c Acceperūt mulieres de resurrectiōe mortuos suos. aliq' b male expo nētes dixerūt q̄ mulieres acceperūt viros suos resuscitatos: dicentes q̄ ma trimoniū nō dissoluāt p̄ mortē: r̄ ideo tenebant illos reacipere: s; h̄ est con tra aplm Ro. vij. vbi loquit de mulie re cōiugata: Si mortuus fuerit vir ei' soluta est a lege viri. Ideo sciēdū q̄ a l'iqua sūt sacramēta q̄ imp̄mūt chara / eterē: r̄ talia nō reiternant sicut resuscit' nō debet iterū baptizari. q̄ cha / racter p̄perit' manet in aīa q̄ incorru / ptibil' est. Aliq' sūt facta q̄ nō imp̄mūt charactē: r̄ talia reiternant: vt p̄tz de penitentia: q̄ si interrūpāt p̄ peccatū mortale: necesse est ip̄az iterari. matri / moniū aut nō imp̄mūt charactē. r̄ iō si soluat p̄ mortē viri: mulier nō debz eū admittēre s; resuscitē: nisi in eos matrimonii itēz cōtrahat. ideo sic de bet expōit: Mulieres. i. matres. Acce perūt de resurrectiōe mortuos suos. i. filios suos resuscitatos p̄ fidē r̄ orati / onē sanctoz ap̄betarū: sicut p̄tz de mu liere sareptana q̄ ab helia accepit fillū suū resuscitatū. iij. Re. xvij. et de muliere sunamite: q̄ fillū suuz resuscitatū recepit ab heliseo. iij. Reg. iij. d Alij aut dīstēti sūt. Q̄stō qd facti patres p̄ fide fecerūt. b s̄r ondit qd p̄ fide sustinuerūt. r̄ di uidit in duas p̄tes: qz p̄mo ondit qd passi sūt. p̄ fide. sc̄do q̄re p̄missiōes sūt eis dilate. ibi: Et hi oēs. Prima adhuc i duas: qz p̄mo tangūt mala ab alijs illata. sc̄do mala volūtarie assū p̄ta. ibi: Circūierūt in in melot'. De igif q̄ p̄ fidē vni' veri dei. Alij dīstēti sūt. i. in tormētis extēti: vt p̄tz. j. Machab. r̄. ij. de septē fratrib'. r̄ de pueris ad vbera matrū suspēsis. ij. Mach. vj. e Hō suscipiētes redēptionē. i. liberationē a p̄nti pena. f Et meliore inueniēt resurrectiōē. i. futura glia. g Alij xō ludibria expti. sic p̄tz d samione: Iudā. xvij. r̄ de tobias: Lo bie. ij. r̄ de Job: Job. xij. h Et xbera. hoc p̄tz de Michea p̄ba quē p̄cessit sedechias. iij. Reg. vi. r̄ de p̄posit' filioz isrl q̄ flagellari fuerūt ab exactoz' pharaonis: Exo. v. i Imit p̄ r̄ vincula r̄ carceres. hoc p̄tz de hieremia: Hiere. r̄ r̄. r̄. xij. vj de mi

vij. de Michea. iij. Reg. vi. k Lapidati sūt. hoc p̄tz de na both. iij. Reg. xxi. r̄ de zacharia filio ioiade. ij. Paral. xliij. l Secti sunt. p̄tz de Esaia q̄ ex p̄cepto regis manasse sect' su it cuz serra lignea: eo q̄ resp̄debat ei' facinoza. r̄ de septem frīb' machabeis q̄ secti sūt in manib' r̄ in alijs corpis ptib':

§ exercitum accerū gladio: vt iohue: dauid r̄ alij multi. **u**erunt aciē gladij: pualuerūt de a **f** vr ezechias et iob. f vr iohue: iudas machabei **i**nfirmitate: fortes facti sūt in bel **b** **f** r̄ alij i pho. f i fugā. f i iunioz. a f vr p̄ heliā **l**o. Castra verterūt exteroz. Acce **c** **et** heliseum. f veniētes. i. resuscitatos. **p**erunt mulieres de resurrectiōe **a** f ecce q̄nta p̄ fidē fecerūt: mō q̄nta. p̄ fide passi **s**unt. a f in eculo r̄ alijs tormētis. **m**ortuos suos. Alij autē distēti **b** **a** f euasiōe de manu inimicorum. **s**unt: non suscipiētes redēptionē **e** **f** illa redēptione. f vram eternam. **v**t meliorem inuenirent resurre **f** **cti**onem. Alij hō ludibria et ver **b** **a** f p̄ hoc notar' hec in eis de p̄sonis fuisse. **bera** expti: insūp r̄ vincula r̄ car **i** **a** f vr hieremias i egypto. ezechiel in babilōia. **ceres**. Lapidati sunt: secti sunt: **k** **a** f p̄missiōib'. b f gladio facta. **t**entati sunt: in occisione gladij **m** **n** **f** vr vrias iohas. f multa loca mūdi. a f vr he / **m**ortui sunt. Circūierut in melo **o** **l**ias et alij. f necessarijs. **t**is in pellibus caprinis. Egentes **p** **f** cura animi. f laboribus. **a**ngustiati: afflicti: quibus dign' **q** **r** **s** **f** amatores mūdi. a f marabrias et sequaces ei' **r̄** an helias et filij p̄phaz sub israhel. **n**on erat mundus. In solitudinib' **t** **f** que naturales sunt. **b**us errātes in montibus et spe **n** **f** que aliquo casu fiunt. a f r̄ra per fidē anriq' **f**ideles opari sūt vñ passi p̄ fide. **l**uncis r̄ in cauernis terre. Et hi **v** **f** qd fides de eis p̄hibuit. f adhuc. **o**mnes testimonio fidei probati: **a** **f** duas stolas: et si singulas. f plenā corpis et **a**nime beatitudinem. **n**on acceperunt r̄ p̄missiōes: **r** **d**eo pro nobis meli' aliquid p̄ **y** **a** f vr i cōi gaudio oīm mai' fiat singloz. f p̄fice **r**ent. **v**idente: vt nō sinē nobis consū / **m**arentur.

enī q̄ patres veteris testamēti in lymbo existētes simul vene runt ad gliam p̄ xpm cū aliquib' ad nouū testamētū p̄tinēti bus: fuit maior gaudij vrozūq; . Morādū q̄ aliq' ex hoc lo co acceperūt occasiōē errādi: dicētes q̄ null' irabit ad glo riā: nisi post finalē resurrectiōē. Sed hoc est p̄tra aplm dice tē. ij. ad Coz. v. Scim' enī qm si terrestr' dom' n̄ra hulus ha bitationis dissoluāt q̄ edificatiōē habemus ex deo domuz non manufacta: sed eterna in celis. Ex quo patet q̄ anima a corpore separata statim recipit in glia nisi propter debitū ali cuius pene tpalis retardēf. p̄ter quo d consummatio glorie de qua loquit hic apls pōt referrī ad p̄mū essētiāle. r̄ sic non habuerūt eā patres veter' testamēti sine nobis: qz nō habue runt eā an nouū testamētū. vñ pōt referrī ad cozpī stōlā q̄ nō dat generalit' nisi post vniuersalē resurrectiōē: q̄uis aliq' b' data sit an ex speciali p̄uilegio. r̄ hō patres veteris testamē ti sūt nō p̄sumant in glia sine nob: qz sc̄ti veter' testamēti r̄ no ui simul accipiēt gliam corporis. **§** Ideoz

Additio

§ Ad vteriosē declarā / ... **§** Ad vteriosē declarā / ... **§** Ad vteriosē declarā / ... **§** Ad vteriosē declarā / ...

Nico. de lra

Additio Ad Hebreos Ca. XI Additio

In ca. xi. vbi dicit in postil. Fides est substantia. Ad cuius intellectum sciendum.

Additio. j. Ad vltiorē declarationē q̄rūdā q̄ in h̄ postilla q̄dā vident̄ addēda. Et p̄mo circa h̄ q̄ dicit: Fides est substantia sperandarū rez. Circa q̄d attēdēdū q̄ licet ex postio postil. de hac diffinitōe seu descriptōe fidei quā aplūs pōit: sit satis vera et videat̄ eē supra a sancto. Tho. sc̄da sc̄de. q. liij. arti. j. in corpe q̄stōis. Exponat̄ t̄n etiā h̄ vba apli. In aliis sic: vt cū dicit: Fides est substantia sperandarū rez. intelligatur eā subsistēdi in vobis p̄ res sperandas: q̄ q̄d sūt bōa futura. q̄ rōnabilē ab hoīe virtuōso sperari debēt. s. beatitudo q̄ ab om̄nib⁹ ē appetēda. vñ in h̄ q̄ dicit: Sperandarū rez. excluditur res sperate q̄ t̄n nō sūt sperāde. sic sunt bōa mūdāna seu tpalia q̄ nō ducūt ad verā beatitudinē. Bona autē ad verā beatitudinē p̄nētia subsistūt in nobis p̄ spem q̄ a fide generat̄: vt in Glo. Mat. j. Et sic cū dicit: Substantia sperandarū rez. p̄ substantiā intelligit̄ cā. s. fides q̄ spes causat. cū autē dicit: Argumētū non apparētū. p̄ argumētū intelligit̄ p̄batio. p̄ fidē enī est in nob̄ q̄dā p̄batio rez nō apparētū. s. q̄ de se nō habēt euidētā: s. p̄ fidē q̄ in nob̄ causat̄ affectūs de inuisibilib⁹ sperādis sic argumētū oñdit̄ p̄clusionē in seibilib⁹. Cōsequētē circa h̄ q̄ dicit: In hoc enī p̄secuti sūt testimoniiū senes. Hōrādū q̄ cū apls loq̄t̄ hebreis q̄z cōis stat⁹ p̄p̄i q̄d in legē obseruabat sp̄ in p̄ speritate fuit. et cū a p̄ceptis dei declinasset in multas aduersitates icidebat: sicut ptz in historiis cōib⁹ ve. le. put in p̄ma se. cūde. q. r. ar. vi. in r̄sōe ad tertiū argumētū declaraf. iō in p̄mittua ecclia hebrei ad fidē cōuersi: sicut legalia obf̄uāda ex p̄mēna p̄secuti in clinabant̄ credētes ip̄a eē necessaria cum fide x̄pi sic estimabat̄ qd ad iusticiā fideli debēbat̄ seq̄ aliq̄ p̄cūtiar visibilia bōa: et specialit̄ redēptio eoz a captiuitate gētiū. vñ et post passionē x̄pi q̄dā de discipulis nōdū p̄fecte docti dicebāt: Luc. xxiij. Hōs sperabam⁹ q̄ ip̄e esset redēptur⁹ israhel. et ideo ap̄d hebreos ponere totū p̄mū fidei in bonis futuri sc̄ti: q̄ omnino in hac vita nō habent̄ nec ad plēnū vident̄. erat eis durū ad credēdū. vñ aplūs hūc errozē intēdēs ab eis excludere. dicit: In hac enī testimoniiū cōsecuti sūt senes. s. in hac fide q̄ de reb⁹ sperādis vt iā dixerat: nō de reb⁹ visis sicut iā ade / ptis seu in p̄mo adipsē dēs. Cōsecuti sūt in testimoniiū. s. iusticie a dō. Senes. i. antiq̄. Ad q̄d p̄batū. s. q̄ fidelē meritoria p̄p̄ie sit de reb⁹ sperādis et nō adēpt⁹ inducat̄ exēpla. et p̄tio pōit vñ exēplū de fide: q̄ est de reb⁹ nō sperādis sed iā existētib⁹. et h̄ cū dicit: Fide intelligim⁹. sc̄do pōit plura exēpla s̄ fide q̄ est de reb⁹ sperādis. ibi: Fide plurimā hostiā. Circa p̄mū dicit sic: Fide intelligim⁹ aptata eē sc̄a x̄bo dei. Ad q̄d sciendū q̄ credere mundū esse a deo creatū: put̄ h̄. j. d̄: i. l. et sic fides vera: nō est t̄n sperandarū rez: s̄ ē de reb⁹ existētib⁹: iō p̄ istā fidē solū nō legit̄ aliq̄s testimoniiū iusticie fuisse p̄secut⁹: s. p̄ fidē de reb⁹ sperādis. vñ notant̄ dixit: Fide intel / ligim⁹. nō autē dixit: Fide credim⁹. h̄. q. d. hec fides p̄ quā mū / dus credif̄ fuisse creat⁹ a deo in q̄ nō includit̄. aliq̄d sperāduz nō legit̄ cōmēdari in sacra scriptura sicut aliq̄s dicat̄ iust⁹ eo solo q̄ credit munduz a deo esse creatū: s. fides illa q̄ de reb⁹ sperādis est spe in scriptura cōmēdat̄: put̄ ptz p̄ exēpla p̄r̄ in duēda. Et p̄mo de abel q̄ cōmēdat̄ in scriptura tāq̄ iust⁹ dupli / citer. p̄mo p̄ acceptationē munerē suoz. cū de eo dicit̄ h̄. j. liij. Resperit̄ dñs ad abel et ad mu. ei⁹. Sc̄do p̄ hoc q̄ de post mortē dicit̄ au disse clamorē sāguis ei⁹: h̄. j. liij. et de h̄ q̄ dicit̄ q̄ defunct⁹ adhuc loquit̄. s. clamādo de terra. sc̄do pōit exem / plū de enoch q̄ cōmēdat̄ in scriptura tanq̄ iust⁹ p̄ trāslationē ei⁹ ad deū. Et q̄b⁹ duob⁹ exēplis apls intēdit̄ ostēdere q̄ p̄ fidē de reb⁹ sperādis: et nōdū adeptis antiq̄ p̄secuti sūt testimoniiū iusticie fidelē: eo q̄ p̄dicti nō legūt̄ aliq̄d op⁹ meritorii fecisse nisi q̄ crediderūt verā fidē de sperādis. Qd̄ si tra p̄dicta dica / tur. vñ habet̄ q̄ abel credit̄ aliq̄d sperādu. s. h̄ et enoch cū scri / ptura nihil circa hoc dicat̄ de eis. Ad quā tacitā q̄stionem re / spōdet̄ dēs: Sine fide autē impossibīle est placere deo. H̄ q̄ p̄ / dicit̄ duo legūt̄ placuisse deo: vt ptz p̄ p̄dicta. sequit̄ q̄ habue / rūt fidē s̄ nō de reb⁹ adept⁹ cū talia nō legūt̄ habuisse i hac vi / ta: s̄ de reb⁹ sperādis q̄d ē iustū. S̄z cōtra h̄ adhuc posset̄ quis / dicere. vñ h̄ q̄ sine fidē impossibīle ē placere deo. Ad q̄d r̄ndet: Credere enī oportet̄ accēdētē ad deū: q̄ ē. et inq̄rētib⁹ se remu / nerato: sit. p̄mo q̄ sciendū q̄ natural̄ rō dicit̄ hoī q̄ alicui sup̄iori subdat̄ p̄p̄ defect⁹: q̄s in seip̄o sc̄ti: in q̄b⁹ eger adiu / uari et dirigi q̄ ap̄d hoies d̄ de: put̄ sc̄da sc̄de. q. lxxv. Et q̄d sequit̄ q̄ si q̄s ad verum deū accēdere intēdit̄ oportet̄ q̄ credit̄ ip̄m deū esse sup̄iorē illo ad quē accēdere intēdit̄: et sic verifica / tur illd̄: q̄d accēdētē ad deū oportet̄ credere: q̄z ē oportet̄ etiā q̄ accēdēs

q̄ accēdēs speret̄ ab illo adiuari et dirigi in futuro: als fru / stra ad talē sup̄iorē accēderet: et sic verificat̄ q̄ oportet̄ accēdētē ad deū credere: et q̄ inq̄rētib⁹ ip̄m. s. deū remunerato: sit. Et q̄b⁹ p̄bat̄ q̄ abel et enoch q̄ iusticie testimoniiū p̄secuti sūt fidē habuerūt de deo p̄ quā sperauerūt ab eo remunerari quā remunerationē in hac vita nō habuerūt: q̄d est intentū apli ad fundandā diffinitōnē: seu descriptōnē suā sup̄radictā. Sed q̄ rendū videt̄ cū ista vba apli. s. Sine fide autē impossibīle ē placere deo et credere oportet̄ accēdētē r̄. cōiter p̄tineat̄ ad fidē. de qua agit̄: quare interposuit illa vba in testimonium abel et enoch. et testimoniiū noe et sequētū. Deuisset enī vt p̄ / ponere illa añ oia testimoniiū antiq̄oꝝ vel postponere ea p̄ om̄nib⁹ fidelū testimoniiū. Ad q̄d dicēdū q̄ rō ē quia i duo / bus solis p̄mis. s. abel et enoch nō legit̄ exēp̄se aliq̄ fides de re sperāda. et ideo p̄bat̄ eā p̄ rōnē. In alijs x̄o. s. noe et sequētū / bus inuenit̄ clar⁹ fides de re sperāda: vt ptz in oib⁹ sequētū / b⁹. Et p̄mo de noe q̄ diluuiū futurū credidit: et ab eo eripi per / arca iuxta diuinā reuelationē: et sic habuit fidē māifestā s̄ re / bus sperādis et nōdū adeptis. Itē habet̄ de abraā et alijs q̄ se / quunt̄ in quib⁹ inuenit̄ fides de reb⁹ sperādis: vt ptz int̄t̄ti p̄ singla. Et exponat̄ cetera vt in postilla vsq̄ ibi: Et alijs. p̄ / p̄betis q̄ p̄ fidē vicerūt regna opati sūt iusticiā. Circa q̄d at / tendendū q̄ fides antiq̄oꝝ q̄ māifestata fuit seu cōfirmata i ve / teri lege: p̄ miracula subuertētia aduersarij corpali⁹ et libe / rātia pplm dei vt in egypto et in mari rubro: et h̄mōi i noua le / ge pot⁹ fuit ostēsa vt plurimū p̄ mirabile patiētia sc̄toꝝ i cru / ciatib⁹ acerbissimis et assiduis p̄secutiōib⁹: s̄m q̄s vere dicunt̄ tur martyres. i. testes fidelē: quā q̄dē differētia inq̄rētis et no / uos videt̄ h̄ inuere apls q̄ de antiq̄s dicit: Qd̄ p̄ fidē vicerūt regna et obturauerūt ora leonū. Que oia vsq̄ ibi: Alij x̄o / distētī excludit̄ p̄tinet̄ ad statū antiq̄oꝝ: vbi oia ista et plura si / millia legūt̄: et sic in illo statu vt plurimū testimoniiū fidei acci / piebat̄ ex victoria fidelū et liberatiōe ppli dei visibilib⁹ et mi / raculose fact⁹. Et h̄ testimoniiū p̄p̄ie p̄tinebat̄ ad illū statuz: q̄ p̄p̄ et i / m̄p̄fectionē p̄ p̄missiōes tpales deducebat̄ ad obf̄ / uatiā p̄ceptoz: vt in p̄ma sc̄de. q. r. ar. vi. in corpe q̄stōis. vñ et p̄p̄s ille cōparaf̄ puero sub pedagogo exēp̄it̄: vt patet̄ Sal. iij. Et iō si p̄ncipales patres antiq̄ testamētū: vt patriar / che moyses et h̄mōi: tpalia oia cōtēp̄sissent nō haberēt locum ipsoꝝ doctria. H̄n oportebat ap̄d pplm illū q̄ talia bona p̄ci / sue estimabat̄: q̄ eoz doctores tāq̄ bona magna illa estimā / tes sic tpalib⁹ bonis publice adhererēt: vt de eis. p̄missiones alijs facerēt: sicut magister pueroꝝ munuscula puerilia q̄bus pueros intēdit̄ puocare ad aliq̄ virtuosū op⁹ faciendū illa asserit̄ esse magna et maxime dēsiderabilia: vt p̄ ea deducant̄ ad opa virtuosā. Et ideo de⁹ q̄ oia suis tpib⁹ et locis suauiter dispōit̄ patrib⁹ illi⁹ tpis bōa tpalia cōiter p̄stabat̄ q̄s in p̄mi / um meritorū: vt ex talib⁹ induceret pplm ad obseruatiā p̄cepto rii q̄ erāt in suis effectib⁹ potiora. Qd̄ autē apls in p̄dict̄ verb / s. cū dixit: p̄ fidē vicerūt regna. loquat̄ de patrib⁹ seu d̄ iu / stis veteris testamētū: ptz māifeste ex plano sensu i se. Cū enī dixisset: Quid adhuc dicaz de gedeon: dauid: samuel et alijs p̄p̄et̄ imediate subliū r̄: Quid p̄ fidē vicerūt regna: vbi ma / nifestū est q̄ illud relatiū qui referet̄ ad p̄phas et alios supra / dictos q̄ oēs sūt de antiq̄ testamētō. Si autē cōtra h̄ argua / tur de dauid fugiēte a saul et absalon. Dicēdū q̄ dauid d̄ vtro / q̄ aduersariū p̄dictoz tenuit̄ victoriā māifeste in hac vita. Si autē de helia arguat̄: dicēdū q̄ nō est trahendus in exem / plum: qz fuit vn⁹ t̄n. et h̄irūdo vna s̄m p̄philo. j. Ethic. non facit̄ ver: nec docuit̄ pplm vt p̄sp̄era mūdā despiceret̄: s̄ vt ab / idolatria declinarēt. Et qz erat i regiōe decē tribuū vbi om̄es erāt idolatre: iō oportuit̄ eū fugere a p̄sortio eoz. De Esata autē et machabeis nō pōt sumi argumētū: cū p̄secutiōes eoz nō legant̄ in autētica scriptura. vñ māifestū ē q̄ in sup̄radict̄ aplūs loquit̄ de iustis qui fuerūt sub veteri testamento. De his autē q̄ sub nouo testamētō fuerūt subdit̄: Alij x̄o distētī sunt nō suscipiētēs redēptionē. vñ bene dicit̄: alijs x̄o. vt dēno / tet̄ q̄ isti de quib⁹ loquit̄ sūt sub alio testamētō. s. nouo: q̄m / q̄ plurimi p̄sertim in p̄mittua ecclia in qua p̄sonalit̄ erat apo / stolus. H̄n inuenerūt redēptionē. s. corporalē. Et meliorē in / uenirent redēptionē. s. spiritalē. de istis p̄p̄ie dicit̄: Lapida / ti sūt: facti sūt: i occisiōe gladij mortui sūt: egētēs: angustiat̄: afflicti: omnia enī ista cōtigerūt sc̄tis in p̄mittua ecclia. sequi / tur: Quibus dign⁹ nō erat mūdus. qd̄ pōt dupliciter expōi. Al quia mundus nō erat dign⁹. i. mundani vt tales habe / rent in cōsortio. vt qz illis sanctis mūdus nō erat dign⁹. s. mū / dana: s̄m illud ad Gal. vj. Mūdus mihi crucifixus ē et ego / mūdus. Si autē querat̄ ratio dicte differētie inter vtrūq̄ statū

ecclēste. s. antiqui et noui. Dicendum quod duplex est: vna. s. q̄ p̄
us fuit tacta: et sumit̄ ex diuersitate populor̄ sub diuersis sta-
tibus predictis existentiu: primi enī crāt imperfecti: et ideo p̄ bo-
na teponalia et v̄sibilia ducebant̄. Alij x̄o p̄fecti qui cōtēptis
terrēis pot̄i spiritualia desiderabāt: in x̄ta illud apli ad p̄bi
lip̄. iij. Que retro sūt obliuiscēs ad anteriora me extēdo: alia
x̄o ratio p̄t sumi ex pte p̄cedentiu: illi x̄o nō dū p̄fecti seque-
bantur vestigia moysi et aliorū patrū qui sup̄ando vincebant
hostes et. Isti x̄o vestigia x̄pi qui patiēdo et moriēdo vincūt
hostē. vnde de antiq̄s pp̄rie dicitur: Cicerūt regna: qz vicerūt
egypti: chanaanē: idumeā et h̄mōi: q̄ sūt regna p̄ticularia. Nō
ui x̄o pp̄rie dicunt̄ vincere nō solū regna s̄ mūdū. In x̄ illd p̄ri-
ma iobis. v. ca. Nec est victoria q̄ vicit mūdū fides vestra. Lu-
sus rō est: H̄ ille iustus qui tormēta mūdī vsq̄ ad mortē pati-
endo immobilē in fide manet: nō solū vnū regnū vel plura vī-
cit sed mūdū. H̄ enī mūdū cōgregar̄ ampli⁹ posset facere cō-
tra vnū hominē q̄ ipm̄ multiplicē torquere et interficere. et iō
sancti: qui ista sustinerūt sub fide torū mundum vicerunt: su-
perando omnia que mundus cōtra illos posset facere. Et iō
summ̄ magister hui⁹ historie noue: Luc. xij. ca. dicit: Ne ter-
reamini ab illis qui occidunt corpus: et post hoc non habent
amplius quid faciant. Sed antiqui qui huiusmodi doctrinay
nō habuerūt verbo nec exemplo: licet per fides vicerūt regna
aliqua: vt dictū est: nō tñ mūdū vicerunt: qz forte si plura re-
gna fuissent congregata contra eos nō potuissent ea vincere si-
cut illa pauca. vnde notat̄ dicitur de antiq̄s: Per fidē vice-

Slo. ordi.

summarent. i. requie
et visionē dei fruere
tur. Ca. XII
Deoqz et nos.
Post fidei cō-
mendationē
ad illd qd̄ increpatre-
dit: exhortant̄ eos ad
patientiam plurib⁹ mo-
dis: et p̄cipue ip̄s x̄pi
exemplo. b. H̄ ubē
testiū. i. multitudine
sanctorū qz testes sūt fi-
dei: q̄ vt nubes exem-
plo sūt in estu tribula-
tionū nos refrigerat̄:
et doctrinis cōplur̄.
c. Qui p̄pō. s. gan.
Sic nos. p̄posito nob̄
eterno gaudio: p̄ ha-
bita cōfusiōe debem⁹
currere: vel p̄posito
sibi gaudio t̄p̄alis re-
gni: qz voluerūt eū tur-
be rapere vt facerent
regem: qd̄ noluit. qz
erat via humilitatis.
d. Iesus sustinuit crucē: debet vos anima
re: qz etiā hoc minus q̄ cōtradictionē: Quia
si: Aspiciēte iesū qui sustinuit crucē. Recogi-
tate enī vt sequamī. Aug⁹. Omnia terrena
bona cōtēp̄it christus: vt in illis nō querere
tur felicitas. Omnia terrena mala sustinuit:
vt in his nō timeret̄ infelicitas. H̄at̄ enim de
matre: q̄ fuis a viro intacta cōceperit semp
qz intacta p̄manserit: fabro tamē desponsata
fuit: in quo et omnis carnalis nobilitatis tu-
morem extirpit. H̄at̄ est etiā in ciuitate berb
leem que iter omnes iudee ciuitates erat eri-
gua: noluit igitur quēq̄ de terrene ciuitatis
sublimitate gloriari: pauper etiā factus ē cu-
ius sunt omnia ne de terrenis diuitijs quib⁹
extolleretur. Noluit rex ab hominibus fie-
ri: quia hūilitatis viā ostēderat miseris. Esti-
ruit q̄ omnes pasce. Sicut q̄ est fōs sitiētū-
um. Fatigat⁹ ē ex itinere q̄ viā fec̄ nob̄ i celū.
Obmutuit et obmutuit p̄ quē mur⁹ locur⁹ ē:
et surd⁹ audiuit. Vicit⁹ ē q̄ infirmitatū vincula
soluit. Mortu⁹ ē q̄ mortuū suscitauit. Amore
itaqz et sibi patiamur. Tūc ei lex implebitur.
dū non

runr regna. non mundum: sed de nouis dicitur: Nec est victo-
ria que vincit mundus: fides vestra. et de ista materia dictū fu-
it in addi. sup̄ psal. lxxvj. super illd̄ verbum: Nec mutatio de-
terre excelsē. Consequenter concludens apostolus primū p̄-
cipale intentum suum dicit: Et hi omnes testimonio fidei. p̄-
bati inuenti non acceperunt reprobationem et. quod intelli-
gitur fm̄ Glo. de plena beatitudine corporis et anime: quam
sancti cōmuniter non accipiunt vsq̄ ad finem mundi: vel de
beatitudine anime tñ quo ad priores qui non acceperunt sta-
tim vitam reprobissimam eternam vsq̄ ad christum. Ex quibus
omnibus bene consideratis patet q̄ ratio fidei in bonis spe-
randis et inuisibilibus cōsistit: non autem in bonis spe-
ta visis seu iam adeptis: prout quidam hebreorum estāre vi-
debantur: quod fuit intētū principale huius ca. prout dictus
est in precedentibus.

In eo. ca. vbi de i postil. Aldes et alicui q̄ deū eē h̄ sit cre.
Additio. ij. Deū esse pp̄rie loquēdo nō ē articu-
lū fidei: s̄ p̄ambulū ad articulos. Fides
enī p̄supōit cognitiōne naturalē: sicut gr̄a naturā: et p̄fectus
p̄fectibile

Replica. In ca. xi. Bur. facit longā digressionē:
in qua inter cetera ponit differentia iter
sanctos noui et vete. tel. p̄ agere fm̄ fidē et pati: sic q̄ antiq̄ fue-
rūt in sp̄ra actiuorū: noui in sp̄ra passiuorū. allegat̄ Bur. ad
id qd̄ dixit circa ps. Et ce mea ad dñm. p̄mū: sed hoc ibi cor-
ctū est. vide correctiōne ibidē et.

Trico. de lyra

Deoqz et nos. Post q̄ ap̄s cōmēda Ca. XII.
uit fidē p̄ quā mēbra vniū capiti. et posuit m̄-
ta exēpla fidei. hic x̄r̄ horat̄ ad ostēdēdū fi-
dē p̄ opa exteri⁹ q̄ tenent̄ in corde interi⁹. Et diuidit̄ i
duas p̄tes: qz primo ostēdit̄ q̄lter se debēt habere cir-
ca mala. scdo q̄lter circa bona ca. se. ibi: Charitas fra-
ternitatis. Circa primū sciēdū q̄ duplex est malum.
s. culpe et pene. et ideo p̄mo ostēdit̄ q̄lter se debet habe-
re circa mala pene toleranda. scdo qualiter circa mala
culpe vitanda. ibi: Propter qd̄ remissas. P̄tia i tres:
qz primo induit ad tolerandū malū pene exēplo anti-
quorū. scdo exēplo christi. ibi: Aspiciētes. tertio aucto-
ritate scripture. ibi: Et obliuiscitis. Circa p̄mū scien-
dū q̄ sc̄ti dicunt̄ testes dei: qz facti et x̄bo gl̄ificas
deus p̄ eos: fm̄ qd̄ de Esa. xliij. Vere vos est. testes me-
dicis dñs: Cōgregatio etiā scdoz dicit̄ nubes pp̄ vite
fastigiū et doctrine stillicidiū et cōpiscētie refrigeri-
um: p̄pter qd̄ dicit̄ Esa. lx. Qui sūt hi q̄ vt nubes vo-
lāt. p̄pter qd̄ ap̄s de s̄ctis patrib⁹ p̄ exempla virtu-
tis nos mouētibus ad tolerantia maloz: vt patet per
p̄dicta dicit̄ sic: Ideo et nos. posteriores. b. Ha-
bētēs tantā nubē impositā testiū. i. cōgregationē fidelū
um sanctorū exemplo suo nos exhortantiū. c. Depo-
nentes omne pondus. q̄tum ad peccatū p̄petratū.
d. Et circumstantes nos peccatum. q̄tum ad occasio-
nes peccandi. e. Per patientiam curramus. nō so-
lum mala illata sustinendo: sed etiam voluntarie as-
sumēdo. f. Ad p̄positū nobis certamē. hoc certamē est iusticia dei. de quo o-
s̄ribit Eccl. iij. Atqz ad mortē certa p̄ iusticia. g. Aspiciētes. H̄ic inducit
ad idē exēplo christi qd̄ debet magis nos mouere ad patientia. qz ipse agn⁹ in-
nocens. p̄ nobis passus est. Dicit̄ igit̄: Aspiciētes. oculo cordis attēte cōside-
rando. h. In auctore fidei et consumatore iesum. dicit̄ enī auctor fidei in q̄-
tum deus: ip̄am fidē infūdendo. dicit̄ etiā auctor fidei in q̄-
tum homo: ip̄am fi-
dē p̄dicando. dicit̄ etiā cōsumator ip̄s: fidem per miracula confirmando et
fidei premiū reddendo. i. Qui proposito sibi gaudio sustinuit crucē. gan.
debat enim in superiori parte anime. p̄pter impletionē voluntatis paternē: et ex
fideliū redemptiōe et ex sui corporis p̄p̄nqua gl̄ificatione. k. Confusio
ne cōtemptra: qz mortē maxime p̄sibile volūtate sustinuit. Confusio aut̄ ap-
paret ex quattuor. primo ex loco: qz in ciuitate celebri. scdo ex tpe: qz passus ē
in festo paschali quādo omnes de terra cōueniebāt in hierusalē. tertio rōne so-
cietatis: qz inter latrones passus est. quarto rōne p̄cedentis honoris. Oppo-
sita enī iuxta se posita maiorā et minorā vident̄: vt dicit̄. j. Elenco. et iō ex ho-
nore qui ei exhibitus fuerat in hierusalē in die palmarū maior fuit cōfusio pas-
sionis quasi imēdiate sequētis: et qz qui se humiliat exaltabitur. iō sequitur:
l. Atqz in dextera sedis dei sedet. et quia p̄sideratio dñice passionis non va-
let solum ad patientiam in aduersis: sed etiam ad perseverantiā que plus ostē-
dit: quia respicit diurnitatem mali: et dilationē boni p̄missi. ideo dicit̄:
m. Recogitate enī eū qui talē a peccatorib⁹ sustinuit aduersus semetiipm̄ cō-
tradictionē. in verbis contumeliosis: fm̄ qd̄ habetur Mat. xj. Ecce homo vo-
rax et potator vini et. et iterum Mat. xxvij. Sath qui destruis templū dei et.

subdit

Slo.ordi. Ad Hebreos La. XII Nico. de Iyra

Dū nō cupiditate rerū spaliū s; charitate illi/ us qui p̄cepit sunt q̄cūq; p̄cepit. **a** **D**e ficiētes r̄. **D**eficere est timore tribulationis fidē negare. **I**tē nō debet deficere: q̄z estis obliti vos p̄solatiōis. q̄ nō debet obliuisci.

subdit causam ad quid valet ista consideratio. dicit: **a** Et nō fatigemini animi vestris deficientes. p̄pter quod dicit Hiego. Si passio christi ad memorias reuocetur nihil tā durū ē q̄ nō equo animo toleret. **b** reddidit cāz hui⁹ dicit: **b** Nō dū ei vsq; ad s̄gul. i. vsq; ad s̄guis effusione. **c** Reistitit aduersus peccatū repugnātes. **c** **E**t obliti estis. **H**ic cōsequēter inducit ad tolerandum malū pene p̄ auctoritatē scripturę. **r** diuidit in tres: q̄z p̄mo ponit auctoritatē. sc̄do sensū ipsius. **l**bi: In disciplina. **t**ercio ex istis arguit. **l**bi: Q̄ si extra disciplinā.

b **O**mnem filiu. **Aug.** **E**nā vnicū si ne pctō. **S**i ergo exceprus es a passioe flagelloꝝ: exceptus es a nūero filioꝝ. **a** **n**i / cū ille de p̄ris sub / stātia nat⁹ equal⁹ pa / tri in forma dei x̄bi / quo facta sūt oīa: nō habebat vbi flagella r̄t. **a** **d** hoc autē car / ne indur⁹ est vt sine flagello nō eēt. **q**ul flagellat vnicū sine pctō relin̄t adopta / cū ē est cū pctō. **a** **n**i / cū sine pctō: nō tñ si ne flagello: exēplum nobis p̄posuit i pas / sionib⁹ suis. nō ergo turbari debem⁹ cum aliq̄s sc̄tūs grauiā r̄ indignā p̄petit si ob / liti non sum⁹ q̄ p̄le / rit iust⁹ iustoz: sc̄tū / q̄z pctō. **E**t attēde h iusticiā r̄ misericordiā dī. **g** iusticiā ē in eo q̄ flagellat **M**iscēdiā ve ro in eo q̄ recipit.

q̄ tam vehementē. **q̄ q̄ indignū.**
qui talem sustinuit a peccatorib⁹
a **q̄ nō in mēbris tm.** **q̄ in omnib⁹ aduersis.**
aduersus semetipm̄ contradictio
a **q̄ si corpus deficit animus ster.**
nem: vt nō fatigemini animis ve **a**
s no debetis deficere.

a **S**tris deficientes. **n**ondum enim **b**
vsq; ad sanguinē restitistis aduer **c**
sus peccatū repugnātes: et obli **c**
ti estis cōsolationis quę vobis **d**
tāq; filijs loquitur dicit: Fili mi **e**
noli negligere disciplinā dñi.

q̄z si vestra amissitā.
q̄z si vestra amissitā.
q̄z si vestra amissitā.
q̄z si vestra amissitā.

Aug. **D**icit discipul / nā vt nō auferat mi / sericordiā. **L**edit con / tumaciē vt reddat he / reditatem. **S**i p̄missa p̄tū āgnouisti: nō timeas flagellari sed exhereditari. **C**urre sub manu p̄ris flagel / latis: q̄z dū flagellat erudit ad hereditatē. **N**oli eē inq̄ sensu et puerili vt dicas: plus amat p̄tē me⁹ frez me / um cui p̄mittit face / re q̄quid vult q̄z me: q̄z si me mouero oīa iustonē eī⁹ flagella t uenio. **q**uot⁹ gaude sub flagell: q̄z tibi ser uas hēditas. **C**hry / so. **A**ttēde q̄ nō ait: **O**is q̄ flagellat filiu? **S**z oīs fili⁹ flagel / lat: alit enī null⁹ reci / pit. **d** **E**rgo adul / nota nō iure vocari patē q̄ ex adulterio genuit: q̄z ab eo ge / niti nō dicūt filij legi / timi. **e** **R**euerēba / mur. **R**euereri ē cū ti / more honozē ip̄deat. **f** **E**t illi q̄. **I**tē alia rō q̄re obtrēpādū deo ē. **g** **A**d id q̄d vtile. **h** in recipiēdo sanctificatiōē. **h** **D**isci / plina. que grece pedia: est eruditio per molestias quādo p̄ peccatis suis mala quis patitur vt corri / gat q̄ hic intelligit. **E**st r̄ disciplina q̄ sc̄ia dicit: r̄ a discēdo nomē accepit: r̄ grece epistemon dicit.

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Aug. **Q**uē enī diligit dē castigat: **g**
flagellat autē omnez filiū quem **h**
recipit. In disciplina perseverate. **i**
Tanq; filij offeret vobis se deus. **j**
Quis enim fili⁹ quez non corripi **k**
at pater: q̄ si extra disciplinam **l**
estis: cui⁹ p̄ticipes facti sunt om / **m**
nes: ergo adulteri r̄ nō filij estis. **n**

q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.
q̄z q̄d bonū ē: r̄ id adhuc idē debetis facere et nō deficere.

Et nō fatigemini animi vestris deficientes. p̄pter quod dicit Hiego. Si passio christi ad memorias reuocetur nihil tā durū ē q̄ nō equo animo toleret. reddidit cāz hui⁹ dicit: Nō dū ei vsq; ad s̄gul. i. vsq; ad s̄guis effusione. Reistitit aduersus peccatū repugnātes. Et obliti estis. Hic cōsequēter inducit ad tolerandum malū pene p̄ auctoritatē scripturę. r̄ diuidit in tres: q̄z p̄mo ponit auctoritatē. sc̄do sensū ipsius. lbi: In disciplina. t̄rcio ex istis arguit. lbi: Q̄ si extra disciplinā.

Circa primū arguit eos: qz videbātur obliuisci scripturā veteris testamēti in qua erāt nutriti. dicens: Et obliti estis cōsolatiōis. i. cōsolantis: r̄ est emphatica locutio. d̄ **Que vobis tanq; filijs loquitur. dicit: **P**rouer. iij. mutat enī aliquātulū verba: s; est eadez sentētia. **e** **F**ili mi noli negligere disciplinam dñi. negligētes dicunt quasi nō eligētes. r̄ t̄cō ille discipulū nā dñi negligit q̄ ipam tanq; bonā nō eligit: s; magis vt malā refugit. **f** **H**ec fatigeris. p̄ impatientiam. **D**um ab eo argueris. r̄ subdit cām: **g** **Q**uē enī diligit dñs castigat. retrahendo a concupiscentia. **h** **F**lagellat autē omnē filiū quē recipit. per flagella enim retrahitur homo a p̄secutione cōcupiscentie. **i** **I**n disciplina perseverate. **H**ic ponit sensum predictę auctoritatē. **I**n ipsa enim dixerat: **N**oli negligere disciplinā. r̄ iterū: **H**ec fatigeris. et hec significat patientiā r̄ perseverantiā in flagellis. ideo dicit: **I**n disciplina perseverate. tanq; filijs vobis se offeret deus: qñ vos corripit: quod ostendit consequēter per similem di /**

Quis enim fili⁹ quez nō corripiat pater. quasi dicat: nullus. loquendo de filio vero et dilecto. **Q** si extra disciplinā estis. **H**ic arguit ex p̄dictis. r̄ diuidit in tres: qz p̄mo arguit ad incōueniēs ducendo. secundo exemplum experientie inducendo. **l**bi: **d**einde patres. t̄rcio vtilitatē consequentem ostēdēdo. **i**bi: **O**mnis autē disciplina. **I**n prima parte facit talem rationē: **O**mnēs veri filij dei facti sunt partici / pes discipulę ipsius per tolerantia flagelloꝝ. ergo si ab ipsa estis absoluti non estis veri filij dei: sed adūtere r̄ni filij mundi et diaboli. r̄ hoc est quod dicitur: **Q** si extra disciplinā estis cuius r̄. r̄ patet littera. **m** **D**einde patres. **H**ic arguit ad idē per exemplum experientie. **C**irca quod sciendū q̄ duplex est differe / rentia inter patrem carnalē r̄ spūalē: q̄ est ipse deus. **p** **P**rima est: qz pater carnalis nō generat animā: sed r̄m corpus disponit: deus autē eam infundit. r̄ ideo p̄t naturalis dicit pater carnis. **d**e autē dicit pater spūs: r̄ per p̄s veri⁹ habet r̄ rationē patris: q̄z ille dicit v̄ / rus pater qui dat formā. **E**t ideo disciplina dei tanq; patris verissimi est maxime tolerāda: qz per hoc cōser uatur spiritalis vita. r̄ hoc est q̄d dicitur: **D**einde pa / tres quidē carnis nostre eruditores habuimus: quia pater debet filio documentum sicut r̄ nutrimentū. **n** **E**t reuerēbamur eos. acceptando eoz disciplinā. **o** **I**tem multo magis obtemperabimus patri spiritui / um r̄ viuemus. quasi dicat: sic debet esse. **S**ecūda dif / ferentia inter deū et patē carnalē est: qz pater carnal / instruit filiū et castigat ad aliq̄d trāsitorū. s. ad hone / ste conuersandū in hac vita que breuis est. **i**nstruit ē r̄ fm regulam volūtatis sue: q̄ falli p̄t. **d**e autē erudit filios suos ad eternā vitā recipiēdā. **i**nstruit etiā p / regulā voluntatis sue que in fallibilis est. r̄ ideo ei⁹ dī / disciplina est maxime recipiēda r̄ acceptāda. r̄ hoc est quod dicitur hic: **p** **E**t illi quidem. i. patres carna / les. **q** **I**n tempore paucorū dierū. i. p̄sentis vite. **r** **S**c̄dm volūtate suā. q̄ falli p̄t. **s** **E**rudiebant nos. quoz disciplinā recepim⁹. **t** **H**ic autē. s. de⁹. **v** **A**d id q̄d vtile ē. i. ad beatā vitā qua nihil mell⁹ / erudit nos. **r** **I**n recl. factif. et. i. ḡram sanctificatēz. **q̄** dicit ad vitā beatā. **y** **O**is autē. **H**ic arguit ad p / positū ex vtilitate cōsequēte. ad cui⁹ intellectum consi / derandum q̄ malum pene quedam medicina est: me / dicina autē licet sit amara et horribilis ad sumendum fm se et absolute. tamen ex cōsideratione eius finis. i. future sanitatis fit acceptabilis: et ita debet esse de /

penis in presenti ex cōsideratiōe futuri premij. et hoc est quod dicitur: Omnis autem disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudij sed meroris. et bene dicit videtur: quia sic non est fm rei veritatem: licet sic videatur carnalibus hominibus qui non considerant nisi vitam carna / lem. ideo sequitur:

Et obliti estis. Hic cōsequēter inducit ad tolerandum malū pene p̄ auctoritatē scripturę. r̄ diuidit in tres: q̄z p̄mo ponit auctoritatē. sc̄do sensū ipsius. lbi: In disciplina. t̄rcio ex istis arguit. lbi: Q̄ si extra disciplinā.

qz videbātur obliuisci scripturā veteris testamēti in qua erāt nutriti. dicens: Et obliti estis cōsolatiōis. i. cōsolantis: r̄ est emphatica locutio. d̄ **Que vobis tanq; filijs loquitur. dicit: **P**rouer. iij. mutat enī aliquātulū verba: s; est eadez sentētia. **e** **F**ili mi noli negligere disciplinam dñi. negligētes dicunt quasi nō eligētes. r̄ t̄cō ille discipulū nā dñi negligit q̄ ipam tanq; bonā nō eligit: s; magis vt malā refugit. **f** **H**ec fatigeris. p̄ impatientiam. **D**um ab eo argueris. r̄ subdit cām: **g** **Q**uē enī diligit dñs castigat. retrahendo a concupiscentia. **h** **F**lagellat autē omnē filiū quē recipit. per flagella enim retrahitur homo a p̄secutione cōcupiscentie. **i** **I**n disciplina perseverate. **H**ic ponit sensum predictę auctoritatē. **I**n ipsa enim dixerat: **N**oli negligere disciplinā. r̄ iterū: **H**ec fatigeris. et hec significat patientiā r̄ perseverantiā in flagellis. ideo dicit: **I**n disciplina perseverate. tanq; filijs vobis se offeret deus: qñ vos corripit: quod ostendit consequēter per similem di /**

Quis enim fili⁹ quez nō corripiat pater. quasi dicat: nullus. loquendo de filio vero et dilecto. **Q** si extra disciplinā estis. **H**ic arguit ex p̄dictis. r̄ diuidit in tres: qz p̄mo arguit ad incōueniēs ducendo. secundo exemplum experientie inducendo. **l**bi: **d**einde patres. t̄rcio vtilitatē consequentem ostēdēdo. **i**bi: **O**mnis autē disciplina. **I**n prima parte facit talem rationē: **O**mnēs veri filij dei facti sunt partici / pes discipulę ipsius per tolerantia flagelloꝝ. ergo si ab ipsa estis absoluti non estis veri filij dei: sed adūtere r̄ni filij mundi et diaboli. r̄ hoc est quod dicitur: **Q** si extra disciplinā estis cuius r̄. r̄ patet littera. **m** **D**einde patres. **H**ic arguit ad idē per exemplum experientie. **C**irca quod sciendū q̄ duplex est differe / rentia inter patrem carnalē r̄ spūalē: q̄ est ipse deus. **p** **P**rima est: qz pater carnalis nō generat animā: sed r̄m corpus disponit: deus autē eam infundit. r̄ ideo p̄t naturalis dicit pater carnis. **d**e autē dicit pater spūs: r̄ per p̄s veri⁹ habet r̄ rationē patris: q̄z ille dicit v̄ / rus pater qui dat formā. **E**t ideo disciplina dei tanq; patris verissimi est maxime tolerāda: qz per hoc cōser uatur spiritalis vita. r̄ hoc est q̄d dicitur: **D**einde pa / tres quidē carnis nostre eruditores habuimus: quia pater debet filio documentum sicut r̄ nutrimentū. **n** **E**t reuerēbamur eos. acceptando eoz disciplinā. **o** **I**tem multo magis obtemperabimus patri spiritui / um r̄ viuemus. quasi dicat: sic debet esse. **S**ecūda dif / ferentia inter deū et patē carnalē est: qz pater carnal / instruit filiū et castigat ad aliq̄d trāsitorū. s. ad hone / ste conuersandū in hac vita que breuis est. **i**nstruit ē r̄ fm regulam volūtatis sue: q̄ falli p̄t. **d**e autē erudit filios suos ad eternā vitā recipiēdā. **i**nstruit etiā p / regulā voluntatis sue que in fallibilis est. r̄ ideo ei⁹ dī / disciplina est maxime recipiēda r̄ acceptāda. r̄ hoc est quod dicitur hic: **p** **E**t illi quidem. i. patres carna / les. **q** **I**n tempore paucorū dierū. i. p̄sentis vite. **r** **S**c̄dm volūtate suā. q̄ falli p̄t. **s** **E**rudiebant nos. quoz disciplinā recepim⁹. **t** **H**ic autē. s. de⁹. **v** **A**d id q̄d vtile ē. i. ad beatā vitā qua nihil mell⁹ / erudit nos. **r** **I**n recl. factif. et. i. ḡram sanctificatēz. **q̄** dicit ad vitā beatā. **y** **O**is autē. **H**ic arguit ad p / positū ex vtilitate cōsequēte. ad cui⁹ intellectum consi / derandum q̄ malum pene quedam medicina est: me / dicina autē licet sit amara et horribilis ad sumendum fm se et absolute. tamen ex cōsideratione eius finis. i. future sanitatis fit acceptabilis: et ita debet esse de /

penis in presenti ex cōsideratiōe futuri premij. et hoc est quod dicitur: Omnis autem disciplina in presenti quidem videtur non esse gaudij sed meroris. et bene dicit videtur: quia sic non est fm rei veritatem: licet sic videatur carnalibus hominibus qui non considerant nisi vitam carna / lem. ideo sequitur:

Et obliti estis. Hic cōsequēter inducit ad tolerandum malū pene p̄ auctoritatē scripturę. r̄ diuidit in tres: q̄z p̄mo ponit auctoritatē. sc̄do sensū ipsius. lbi: In disciplina. t̄rcio ex istis arguit. lbi: Q̄ si extra disciplinā.

qz videbātur obliuisci scripturā veteris testamēti in qua erāt nutriti. dicens: Et obliti estis cōsolatiōis. i. cōsolantis: r̄ est emphatica locutio. d̄ **Que vobis tanq; filijs loquitur. dicit: **P**rouer. iij. mutat enī aliquātulū verba: s; est eadez sentētia. **e** **F**ili mi noli negligere disciplinam dñi. negligētes dicunt quasi nō eligētes. r̄ t̄cō ille discipulū nā dñi negligit q̄ ipam tanq; bonā nō eligit: s; magis vt malā refugit. **f** **H**ec fatigeris. p̄ impatientiam. **D**um ab eo argueris. r̄ subdit cām: **g** **Q**uē enī diligit dñs castigat. retrahendo a concupiscentia. **h** **F**lagellat autē omnē filiū quē recipit. per flagella enim retrahitur homo a p̄secutione cōcupiscentie. **i** **I**n disciplina perseverate. **H**ic ponit sensum predictę auctoritatē. **I**n ipsa enim dixerat: **N**oli negligere disciplinā. r̄ iterū: **H**ec fatigeris. et hec significat patientiā r̄ perseverantiā in flagellis. ideo dicit: **I**n disciplina perseverate. tanq; filijs vobis se offeret deus: qñ vos corripit: quod ostendit consequēter per similem di /**

Quis enim fili⁹ quez nō corripiat pater. quasi dicat: nullus. loquendo de filio vero et dilecto. **Q** si extra disciplinā estis. **H**ic arguit ex p̄dictis. r̄ diuidit in tres: qz p̄mo arguit ad incōueniēs ducendo. secundo exemplum experientie inducendo. **l**bi: **d**einde patres. t̄rcio vtilitatē consequentem ostēdēdo. **i**bi: **O**mnis autē disciplina. **I**n prima parte facit talem rationē: **O**mnēs veri filij dei facti sunt partici / pes discipulę ipsius per tolerantia flagelloꝝ. ergo si ab ipsa estis absoluti non estis veri filij dei: sed adūtere r̄ni filij mundi et diaboli. r̄ hoc est quod dicitur: **Q** si extra disciplinā estis cuius r̄. r̄ patet littera. **m** **D**einde patres. **H**ic arguit ad idē per exemplum experientie. **C**irca quod sciendū q̄ duplex est differe / rentia inter patrem carnalē r̄ spūalē: q̄ est ipse deus. **p** **P**rima est: qz pater carnalis nō generat animā: sed r̄m corpus disponit: deus autē eam infundit. r̄ ideo p̄t naturalis dicit pater carnis. **d**e autē dicit pater spūs: r̄ per p̄s veri⁹ habet r̄ rationē patris: q̄z ille dicit v̄ / rus pater qui dat formā. **E**t ideo disciplina dei tanq; patris verissimi est maxime tolerāda: qz per hoc cōser uatur spiritalis vita. r̄ hoc est q̄d dicitur: **D**einde pa / tres quidē carnis nostre eruditores habuimus: quia pater debet filio documentum sicut r̄ nutrimentū. **n** **E**t reuerēbamur eos. acceptando eoz disciplinā. **o** **I**tem multo magis obtemperabimus patri spiritui / um r̄ viuemus. quasi dicat: sic debet esse. **S**ecūda dif / ferentia inter deū et patē carnalē est: qz p

Glo.ordi. Ad Hebreos Ca. XII Nico. de lyra

A Manu affectu charitatis: q̄ dei cōplectabi/
mini olī: itēz erigite sursum ad deū. Et b **Genua**
.i. fortitudinē: q̄ soluta est refrigerata charitate.
c **Stellus**.i. vt v̄ra fides recte iudicat cōfiterēdo
q̄d credit: r si op̄ est patiedo: fides q̄ recte dicit

a **Postea** aut. i. in futuro. b **Fructu** pacatissimū. i. beatitudinē q̄ quie
tat totalit appetitū. c **Exercitatu** p eā reddet iusticie. Hoc addit: q̄ p iu
sticia hō beatitudinē meret. ij. **Timoth.** iij. **Reposita** est mihi corona iusti
cie. d **Propter** quod remissas. Hic cōsequēter ostēdit apls q̄lter se de
bent habere ad mala culpe vitāda. r diuidit in duas ptes: q̄ pmo pōit suā

D
4.9. dif. e. 1.
b. claudus
Dist. 5. a

a s̄ sed nō ita est: si quis modo cogitat futura.
plina in p̄ncipi quidē videtur non

s̄ in alia vita.
esse gaudij s̄ meroris: postea autē

a s̄ in om̄i dēre possidēdū. s̄ .i. pacē q̄ maior nō ē.
fructū pacatissimū exercitatis per

s̄ disciplinā. s̄ quē iusticia meret. a s̄ vt habeat
eā reddet iusticie **Propter** q̄d re/
calet fructū. s̄ pigras in elemosinis. s̄ fortitudi
ne q̄ firmiter vt geib⁹ stat .i. a s̄ sursum ad deū vt
nec ocio respicaris: nec debilitate hesitatis.

a **missas manus r soluta genua eri**

c **gite: r gressus rectos facite pedib⁹**

s̄ a via rectitudinis.
vestris: vt nō claudicās qs̄ errēt

a s̄ a p̄cis recta intēdō opando bōa. b s̄ vsq̄
adeo pariam vt pacē erit cū tribulatioib⁹ habeas
ris. s̄ q̄ est electio et cōcordia.

a **magis autem sanctur** **Pacem se**

a s̄ p̄fectionē in opib⁹: q̄ sola fides nō sufficit.
quimini cū omnib⁹ r sc̄imoniaz:

b **sine qua nemo videbit deū.** **Lon**

c **templantes nē quis desit gratie**

a s̄ cogitatio mala. b s̄ d̄lectatiōis noxie ex q̄ ama
ritudo.

a **dei. He qua radix amaritudinis**

s̄ ad cōsensū r opationē veniēs. a s̄ illā grām.
sursum germinās ipediat: et per

b **illam inquinentur multi.** **He q̄s**

c **fornicator aut p̄phan⁹: vt esau**

d **qui propter vnam escam vēdidit**

e **primitiua sua. Scitote enim quo**

f **niam r postea cupiēs hereditare**

g **benedictionem reprobatus est.**

a s̄ a deo isaac cōfirmāte b̄ndictionē iacob.
s̄ coizit b̄ndictionē: nō q̄ nō p̄tererit: s̄ q̄ nō p̄t
tuit vt debuit. dicit. Veniat dies luce⁹ patris mei:
r occidā ta: ob fratre meū. a s̄ venie r locū bene
dictionis per penitentiā.

a **Non enim inuenit penitentię lo**

Dat. 5. a
Ibidem

E

esau qui p̄pter vnā escā
vendidit p̄mitiua sua. hoc habet **Heb.** xvij. **Ius** at
primogenitū tūc t̄pis habuit annexū sacerdotiū: p̄pter quod primogeniti
habebant vestes speciales quibus induebant dieb⁹ festiuis in sacrificij ob
latione. r mēse b̄ndictione: r in paterne b̄ndictiōis receptiōe. sicut ibidē vi
ctur de vestib⁹ esau valde bonis quas rebecca seruabat. r tō esau ex gula
cecidit in simonia vēdendo sp̄uale. iacob autē nō emit p̄prie sed redemit ve
rationē suā: sciēs q̄ ius p̄mogenitū suū erat. q̄ de hoc a matre edoc⁹ fue
rat que b̄p reuelationē diuinā habuerat: vt d̄z **Heb.** xvij. r ideo esau meri
to fuit reprob⁹. vñ sequit: s̄ **Scitote** enī qm̄ r postea cupiēs heredi
tare b̄ndictionē reprob⁹ est. **Iaac** ei in admiratione extasis fact⁹: vt ha
bet **Heb.** xvij. p̄ reuelationē diuinā habuit: q̄ a deo factū erat de trāslatōe b̄ndi
ctiōis ad iacob. ideo ip̄am nō reuocauit: sed magis confirmauit: et esau ip̄i
subiugauit: vt patet ibidem. vnde sequitur: **Non** enī inuenit penitentię
locum. ad consequendum ius primogenitūre.

monitionē. sc̄do monitiōis rationē. ibi: **Non** enī
accessistis. **Prima** adhuc in duas: q̄ pmo monet ho
minē peccantē. sc̄do nō peccatē. ibi: **Pacē** sequimī.
Primo igit^r monet ip̄m hominē peccatorē peccatū
vitare omisiōis q̄d cōsistit in duob⁹. **Primo** i ocio
respectu boni operādi. r **Primo** ad hoc dicit: **Propter**
quod remissas manus erigite. ad bonū operāduz.
manus enī est organū organoz: vt patet. ij. de ani
ma. r ideo manus remissa signat generalit ocū. se
cundo consistit in debilitate respectu mali toleran
di: que signat p̄ solutionē genuit: quia super ge
nua innittitur totū pondus. r **Primo** ad hoc dicit:
e **Genua** soluta erigite. i. fortificate ad laborē de
bitū sustinēdū. **Monet** etiā apls vitare peccatū
cōmissionis. dicit: **Et** gressus rectos facite pe
dibus vestris. rectū enī est cuius mediū nō erit ab
extremis. obliquū autē q̄d erit ab extremis. r ideo
opus rectum est quod nō erit a limitibus recte ra
tionis: obliquū autē q̄d erit. r sicut tibia que erit re
gulā potētē gressue claudicat in gressibus: sic ope
rans extra limites rationis recte claudicat in moti
bus et errat. ideo sequit: **Et** nō claudicās
rē. hoc autē cōtingit qm̄ actus ad ordinē ratiois re
ducuntur: q̄ sicut infirmitas corporis causat ex in
ordinatione humorū: sic infirmitas anime ex inor
dinatione actū r affectionū. b **Pacem** sequi
mini. **Hic** monet hominē innocētē vt sollicite ca
ucat nē in peccatū incidat. **Et** diuiditur in duas: q̄
primo monet vitare peccata spiritalia. sc̄do car
nalia. ibi: **He** quis fornicator. Circa primum sc̄
dum q̄ peccata spiritalia corrumpunt pacē ad p̄
rimū r sanctimoniam ad deū. ideo dicit: **Pacē** se
quimini. cauentes peccatū iniusticie: odij r huius
modi. i. **Et** sanctimoniam. cauentes peccata que
sunt contra diuinam reuerentiā. k **Sine** qua. i.
pace r sanctimonia. l **Nemo** videbit deum. In
celesti gloria. p̄pter q̄d dicit de pace: **Mat. v. Bea**
ti pacifici: qm̄ filij dei vocabunt. **Et** de sanctimonia:
Apocal. xij. **Non** intrabit in illam aliquid coīq̄
natum. **Et** quia sine pace r sanctimonia nullus ha
bet gratiam in presenti. ideo sequitur:
m **Contemplantes** ne quis desit gratie dei. gra
tia enī dei nulli deest: q̄ de⁹ paratus est eā dare: s̄
homo peccans deest ip̄i gratie subtrahēs se ab ip̄a
per contrarium pacis r sanctimonie. **Et** quia nō so
lū vitanda est discordia: sed etiam eius occasio. tō
sequitur: n **He** qua radix amaritudinis sursum
germinans impediāt. i. cōtemplantes ne aliqua ra
dis odij et rancoris a corde germinet sursum in ope
re que ipediat pacē. o **Et** per illā inquinentur
multi. q̄ ad cōturbationē pacis sequit^r inquinatio
multitudinis. p **He** quis fornicator. Hic cōse
quēter monet vitare peccata carnalia que sunt duo
potissimē. i. luxuria et gula q̄ p̄ficiunt in delectatio
ne carnali. ideo dicit: **He** quis fornicator. i. cōtēplā
tes diligēt ne quis vestrū sit luxuriosus.
q **Aut** p̄phanus. i. p̄cul a phano. iste ē gulosus
q̄ de vitē suo fac deū: r de coq̄na replū. r q̄ ex gu
la aliq̄ incidit hō in matorā pctā. tō sequit:
r **Aut** p̄phanus. i. p̄cul a phano. iste ē gulosus
q̄ de vitē suo fac deū: r de coq̄na replū. r q̄ ex gu
la aliq̄ incidit hō in matorā pctā. tō sequit:

Quāq̄cū

erat magna dignitas: qz de substantia hereditate pa-
terna maiore portione sumebat. Aestiuus ornatus locu-
pletior resplendebat: eius benedictio dabat. Ecce qz p-
cul a religioe Esau fuit q. p. vetre dicit benedictione. Lu-
lus factu ideo comemorat vt dehortet ab illi' similitudi-
ne. a. Ad eni accessistis. Di-
xerat ne qz dicit gre his modis
qs s' dicit: parata eni e gra.
Et h' est: Ad eni ad aspirate le-
gis qua describit: vt ecotra in-
telligit suauitas gre. Ad ad
igne s' ad spumetm q' e ignis
columes petra: ad que no mo-
tu corpus s' spū itur. b Tur-
binē. Turbo e vis veyo cum
gradiē r pluuia: r significat i-
petū vitioz q' p lege mag' d'na
ta sunt: mō veyt ad serenitate
p graz spūs. c Caliginē. qz
obscura lex: mō clara itelligē-
tia. Procella: q' e maior qz tur-
bo. i. r' pestas: q' q' cūq' ipellit:
hec est feruit' peti fm opatio /
nē q' p lege traheret homies:
mō aut e reges a vitijs in pfe-
ctis. d Tubo. q' e signuz
moriōis ad bellū. i. mor' d'cle-
ratōis: q' no p lege s' p gram
extinguit. e Vocē x. i. mōi
vex est leg' pcepto r cōmina-
tio quā ppls granē putant r
intolerabile: qz sola pcepto e-
rat sine gra adiunāte. f Ad
ei por. Quia sine gra i'uffici-
tes erāt ad obtūda pcepta.
g Et si bestia te. mō. la. mōs
e diuinitas. Bestia defect' ra-
tiōis: qd e qū verbū blasphe-
mie pferi in deū. Tāgere est
offedere. Tāgit q' mōte bestia
q' offēdit deū blasphemita quē
pcepit lex sine misericōdia lapida-
ri. Sed in ecclesia si vult reuerri
misericordie suscipit. Moysef
exterrit' est: q' tāta erat aspi-
tas vt r pfecti terrerent: quia
nō erat ibi adiutrix gra. Ad
aut nec ipsef' grauis est pce-
prio cū iugū suauē r on' leue.
Ad ad tā sup. h Sed ac-
cessistis. ex superioribus ista pēdēt vbi dicit ad q' acceffe-
rin post remotionē illorū: et nō ponit cōtraria eoz q'
ex opposito intelligit' sic. s. assignatū ē. Sed pmū qd
ex cis sequit' vt p h mag' suadet tenēdā esse gram.
i Ad hō. i. ad eos q' in alto speculant' deū: qd specu-
lari est mag' pmū. k Et ciuitatē dei. qz de' i eis
habitat: qz eos iustificat: aliud pmū.
l Et iudicem omnium r deum spirituum instozum
r perfectozum: id est ad deum qui erit possessio iusto-
rum: cū erit oīa in oib'. Erit r alioz: qz magis pfecto-
rū: r p h suadet pfectionē. Al' accessistis ad spūs iu-
stoz: quib' socij in fide r ope. Al' ad spūmetm: q' fa-
cit pfectos iustos. Per q' aut hec oīa habeāt subdit:
m Testamētū no. me. i. p iesū q' dedit testamētū: r per
sāguinē xpi. n Mel' lo. qz abel q' pm' iust' fuit quē
r posuit p oib' alijs: qz sāguis nullā remissionē facer'
poruit: tūc mltomi' sāguis aialū: s' sāguis xpi fec'. Al'
mel' loqf. i. loqntes fac: qd iesus est fili' dei a q' redē-
pti sum' qz sāguis abel q' fac' nos loq' abel fuisse virū iu-
stum r in figura christi imolatū. Caligo obscurita-
tem legis significat: turbo comminationez. Si quis h'
fecerit morte moriatur. Procellam ipsam vindictam.
Sonus tube: aduentum dei. vnde: In tuba dei descē-
dit de celis. i. in voce angeloz: vox verbox nō ipsus
dei sed angelozū. Per angelum enim loquebat' moy-
si. Aug'. Adē ergo distantiam: Ibi post pascha
quod agitur immolatione celebratur erat quinquage-
simo die descēdit de' in sima i igne: s' plebē longe stan-
tem terri

a Quāqz cū lachrymis inq. ea. lachryme ei iste nō pcedebāt ex do-
loze culpe cōmissē: s' solū ppter dānum tpale. iō nō erat vera pētētia.
b Ad eni accessistis ad tractabile. Superi' ad vitandū malū culpe
apls posuit suā monitionē. h p'nt pōit monitiōis rōnē. rō aut hui' su-
mi' ex cōparatiōe noui r veteris testamētū. r ideo illa cōparatio pmo
ponit. scdo ex illa ad ppositū arguit. ibi: Adē
te ne recuseris. Prima ad huc in duas: qz pri-
mo pōit ea q' p'nt ad ver' testamētū. scdo ea
q' p'nt ad nouū tes. ibi: Sed accessistis. Cir-
ca pmū p'nt ad hū q' lex fuit pedagog' nō. vt
ptz Gal. iij. r ideo fuit puenies paruul' r imp-
fectis q' a pedagogo terrorib' iducit ad opa
virtutis. Et ideo fm h' qd dicit hic apls: r ha-
bet Exo. xij. r. r. lex data fuit in terrorib'. et
iō apls pmo describit illa q' fuerūt terribilia
pplō legē recipiētī. scdo ostēdit qd fuit terribile
ipsi legislatori. s. Moyse. ibi: Moyse dixit.
Circā pmū apls ponit tria terribilia. ali-
qua eni erant terribilia visu. s. ignis qui vide-
batur in mōte: r caligo tenebrosa ex nubis dē-
sitate: vt habet Exo. xij. r hoc ē qd dicit: Ad
eni accessistis ad tractabile r accessibile ignē r
turbine r caliginē. Ignis eni q' videbat' in mō-
te erat corporalis r p cōsequēs tractabil. i. ra-
tu cognoscibilis. erat etiā in loco determina-
to: r p cōsequēs accessibilis: tñ ad ipm nō ac-
cedūt suscipiētes nouū testamētū. sicut acceffe-
runt recipiētes vetus testamētū: nō tñ ime-
diatē ad ipm: sed qz breui spacio distabant ita
q' vocem loquentis de medio ignis intellige-
bant. aliqua etiā erant terribilia auditu. s. p-
cella venti que au diebat' inhaere r sonus tube
r vox angeli loquētis in psona dei. r qz ad
hoc dicit: c Et pcella r tube sonū r vocem
verborū quam qui audierūt excusauerūt se ne
eis fieret verbum: vt habet Exo. xx. vbi dicit
q' filij isrl' terroze cōcussi dixerunt moyse: Quā-
re tu nobis r audiemus: nō loquas nobis do-
minus ne forte moriamur. r causa hui' subdi-
tur: Ad eni portabant quod dicebat'.
i. nō poterant sustinere h' timore. Aliqua enim
erant ibi terribilia ex cōmunicatiōis actu: qz
ibi fuit dicit' q' si homo vel bestia trāsiret ter-
minū cōstitutū interficeret: vt pater Exo. xij.
apls autē hoc tñ resumit de timore. dicens:
e Et si bestia tetigerit montem lapidabitur.
r ideo concludit ex predictis: f Et ita ter-
ribile erat qd videbat'. Notandū q' omnia il-
lis contingebant in figura: vt dicitur. i. Lox.
r. r ideo ista terribilia in datione leg' aliquid
designabāt: qz ignis signabat seueritatē diuine iusticie ad puniēdū le-
gis trāsgressores. vnde dicit' Deut. iij. Deus noster ignis cōsumēs ē.
Turbo austeritatē penarū q' erāt in lege. Caligo. i. velamen cōsumēs ē.
omnia erāt sub figurarū velaminibus. Procella: terroze cōminatio-
nū que erāt in veteri lege. Son' tube: granitatē pceptorū. Vox xpo-
rū: multitudinē ipsoz. Cōminatio occisiōis periculū trāsgressiōis.
g Moyse dixit. Hic p'nt agit de timore legislatoris. s. moyse. p hoc
ostēdit q' lex illa fuit terribilis: nō solū hoib' impfect' s' etiā pfect'
qz ostēdebat culpā s' nō dabat gram: p' qd dicit' Act. xv. Hoc ē on'
qd nec nos nec p'nes nostri portare potuim'. timor aut moyse nō habe-
tur Exo. xij. vbi agit de datione legis: s' Exo. iij. in visioe rubi. r hoc
est qd dicit' hic: Moyse dixit. i. facto ostēdit.
h Exterrit' sum r tremebundus: quia ex timore faciem abscondit:
vt ibi dicitur: i Sed accessistis ad sion montem. Hic consequen-
ter pōit apostolus conditiones noui testamētū: in quo nobis tria p-
mittuntur. Primum est spes glorie: que gloria consistit in visione cla-
ra q'ntum ad intellectū. r q'ntum ad hoc dicit: Sed accessistis ad mon-
tem sion. i. vos qui estis renati per fidez catholicā accessistis in certa
spe ad altitudinē speculationis diuine. sion enim specula interpreta-
tur. Consistit etiā in fruitione perfecta q'ntum ad affectum: quia ibi
quiescat affectus. r q'ntum ad hoc dicit: k Et ciuitatem dei viuē-
tis hierusalem celestem. hierusalem enim interpretatur visio pacis. con-
sistit etiā gloria in societate iocunda q'ntum ad decoris cōplementū.
r q'ntum ad hoc dicit: l Multozum miliū angelozū frequentiam.
fm q' nobis promittitur in nouo testamēto est participatio ecclesie in
apostolis fundata. et hoc est magnum bonū. s. esse participem talium.
r q'ntum ad hoc dicit: m Et ecclesiam primitiuoz. i. aploz qui fuerūt
pmi fruct' ecclesie: r pmi sūdatores ei' post christum.

Qui con.

Gen. 27. 1 Exo. 19. b

Exo. 10. c

Exo. 19. b

f

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

u

v

w

Glo.ordi. Ad Hebreos Ca. XII Nico. de lyra

Tem terrās et digito suo scribēs in lapide nō in corde. hic xpo spūscētūs q̄ est digit⁹ dei venit vbi congregati erāt fideles in vni in igneis liguis: nō de logiquo territās: imo sedit sup singlos eoz: de celo q̄dē fact⁹ est subito son⁹ q̄si ferret flar⁹ vehemēs sonuit: s; nullus expauit. Ibi ignis et fum⁹: h aut ignis ferēs. a Qui cōscripti sūt. **Q**ui dubiter ad angelos puenire: qz vti ante/

Slo. istoꝝ
Paragrapho
rum: videt
et l m n
habet xꝛē
do solum.

S

celsores puenire. et hoc ē: q̄ scripti sūt. i. cū eis q̄ in celis sunt scripti sūt. i. in eoz ordie sūt. b Mediatorē te. Quia enī incredibile videbat qd p mittebat de. s. ex hac morali tate corruptio: abiectioe ifoz m puluere fumos homines equales angelis dei. **N**ō solū scriptura hominib⁹ fecit vt crederēt: sed etiā fidei sue posuit mediatorē: nō quēlibz pncipē vel angelū: sed vnicū filiū vt q̄ via nos pducatur cēt ad illā ineffabile immortalitatē: et cum angelis equalitatē p ipm filiū ostēderet et pberet. **P**arū enī erat deo facere filiū suū de monstratorē vie: ideo euz fecit viā vt p illā irem⁹. **M**issus est q̄ mediet⁹ quē nō cogit egrotus. **I**deo qz eū occidit: s; et sp̄sus sanguis medicū valuit ad medicamentū egroti. **V**enit vt visitaret: occisus ē vt sanaret. c **A**dhuc semel ego moue. **Q**uasi iā fuerunt mota. **S**ed adhuc mouebo: p semel norat q̄ vltim⁹ nō mouēda. d **S**z etiā celū. qd infer⁹ ē. s. aerē. vñ dicit⁹ aues celī. **T**ot⁹ aut pene aer iste vētosus quē celū vt celos scriptura vocat istos vtqz imos non illos supmos vbi sol et luna et sidera pstituta sunt. dicit b scriptura mouēdos et alibi perituros. **P**p̄ magnā sui quādā cōmutationez. e **Q**ue sūt imobilia. **Q**uasi id qd sunt: quicqd erūt vel in pncipalib⁹ essētis vti for: mis extrinsecus sumptis: s; in id imobilia erūt. f **F**rag fratres re. imo. **Q**uia celuz et terrā imobile pmittit: p̄z qz habent⁹ grām sine qua nō possemus ad illō pmissū puenire sed p ea suscipim⁹ illō regnuz imobile: et iō null⁹ desit grē. **A**t: g **H**abem⁹ grām. i. fidē: sp̄ et charitatē cū setā opatio ne. **A**t habeam⁹ grām. i. gratias agam⁹ de oib⁹ nō murmurantes in aliqz: qz sic bñ seruit deo. h **D**e⁹ noster et fact⁹ ignis. i. spūscēt⁹: qui est et donū et grā illa: quia nobis gratis dat⁹. **A**ug⁹. **A**b:raam humanitatis officia p̄bēs: q̄ necessaria nisi infirme carnī esse non possunt: mirum nisi homiēs arbitrat⁹ est: sed in quibus deū loqui intellexit: q̄busdā indicijs postea angelos esse cognouit: cū se vidēte i celos irent. **S**ic et loth q̄ occurrit et adorauit: angelos intellexit: s; rur sū cū ad refectionē inuitat hoies putat. apparebat ergo q̄busdā signis diuinit⁹ esse missos q̄ hoies tñ esse crederent. **E**xhibuit itaqz hospitalitatē vt sanctis hominib⁹ in quib⁹ deū esse cognouit. cum eos sic et ipse abraam angelos eē nesciret. **A**b:raam in tribus **L**oth i duob⁹ deū nouit: cū singularit̄ eis loq̄bāt: tñ hoies eos arbitrabāt: cū refectionē ministrabat.

Qui cōscripti sūt i celis. i. in libro vite. **T**ertiu⁹ qd nobis pmittit in nouo testamēto est familiaritas trinitatis beate. et q̄tū ad hoc dicit: b **E**t ad iudicē omnīū deū. i. ad patrē cui⁹ ppriū est iudicare: qz si fili us iudicat: hoc habet a patre: vt dicit **J**ob. v. **P**ater omne iudiciū de/ dit filio. ad ipm in q̄ accessistis p fidē. c **E**t spūm iustozū pfectozū. in quo tangit familiaritas spūscētī q̄ facit iustof pfectos. familiaritas aut filij erga nos tangit. cū subdit: d **E**t testamēti noui mediato/ rē iesū. q̄ p effusione sui sāguis cōfirmavit noui testamētū: sic. s. dicit⁹ e ca. ix. ad hāc aut effusione accedim⁹ p baptisimū in quo nobis cōcatur efficacia passiois xpi delēdo culpā et penā. et q̄tū ad h dicit: e **E**t sāguis asper sione meli⁹ loquētē q̄ abel: qz sāguis abel lo/ q̄tur vindictā: vt habet **S**en. iij. **S**āguis xpi loquit⁹ veniā: qz in effusione sāguinis orauit p trāsgressozib⁹. sicut fuerat p̄dictū **E**sa. liij. **E**t p trāsgressozib⁹ orauit. f **V**idete ne recuse tis. **P**rostra cōditioe noui t. vt. tel. ex b p̄r apls arguit ad ppositū. **E**t diuidit in tres p/ tes: qz pmo itētiōe suā pmittit. scdo ad ppo sitū arguit. ibi: **S**i enī illi. tertio itētiōe cludit. ibi: **I**ta regnū. **I**n p̄ma pte dicit sic: **V**idete ne recusetis loquētē. dicitur enī q̄ sāguis xpi meli⁹ loquit⁹ q̄ abel. iō itēdit apls inducere ad obediendū huic loquētī. loquit⁹ enī nobis p̄io cōmemorādo bñficiū sue passiois: **T**he/ no. iij. **R**ecordare paupertatis et. scdo loquit⁹ exhortādo ad exemplū imitatiois. j. **P**etri. ij. **C**hristus p nobis passus est relinquit⁹ nobis exemplum. g **S**i enī illi. hoc arguit ad p/ positū. s. q̄ sermōi sit obediendū. **E**t diuidit in duas ptes: qz pmo arguit. scdo q̄ddā suppositū in arguēdo. pbat. ibi: **H**ic aut. **C**irca p̄mū fac talē rōnē: **W**ag obediendū evoci illi q̄ mouet celū q̄ vocī illi q̄ mouet frā. **A**gel⁹ at q̄ loq̄ bāt i mōte sinai mouit terrā: qz **E**xo. xij. d̄z q̄ mōs tremebat. xps at mouet celū et terrā. h magis est ei obediendū. r hoc est vt dicit: **S**i enī illi nō effugerūt recusantes cū qui sup terram loquebat: qz iudei inobediētes angelo loq̄nti in mōte sinai fuerūt grauitur puniti: vt p̄z ex decursu ve. te. h **M**ultomag⁹ nos q̄ de ce. lo. no. auer. q̄si dicat. nos q̄ scim⁹ xpm sedere ad dexterā p̄ris merito puniemur si fuerim⁹ i obediētes. i **C**ui⁹ vox mo. ter. tūc. i. vox an geli loquētis in monte sinai: vt dicit⁹ e. s; vox xpi mouet celū. **A**llē expōit de xpo: **C**uius vox terrā mouit. i. vox xpi: qz angel⁹ loqueba tur i mōte sinai i p̄sona dei. et p̄sequēs i p̄sa xpi: qz xps de⁹ est: sic x̄bū p̄cois d̄x̄bū regl. k **H**ic aut. **H**ic pbat q̄ xps moueat celū q̄ erat suppositū. et pbat b p auctoritatē: **A**ggei ij. et loq̄t ibi. p̄p̄ba de pmo xpi aduētū: vt ma nifeste patet. tūc enī xps mouit celū cū stellaz nouā apparere fecit: vt pot⁹ cū hūanitatē eius ascēdētī celū patuit. i. b est qd d̄z: **H**ic aut re promisit. i. p tpe noui tel. qz licet p̄phetia **A**g gei fuerit dicta tpe ve. tel. erat tñ iplea tpe no ui in q̄ xps mouit terrā in sua passioe: et celū i sua ascēdēte. et b est qd d̄z: **I** Adhuc. et ego mo. nō so. ter. h et celū. **E**t bñ dicit semel: qz vt p̄z. tra non claudet adit⁹ celli sic antea claudēba/ tur. et p hoc designatur amorio legalū que p

a primitiuorum: qui conscripti sūt
b in celis: et iudicem omnium deuz
c et spiritū iustorum perfectorum et
d testamenti noui mediatorē ie/
e sum: et sanguinis asperzionez me/
f lius loquentem q̄ abel. **V**idete ne
g recusetis loquentem. **S**i enim illi
h non effugerunt recusantes eum
i qui super terrā loquebatur: mul/
k tomagis nos qui de celis loque/
l tem nobis auertimus: cuius vox
m mouit terram tūc. **N**unc autem
n reprimit dicens: **A**dhuc semel
o et ego mouebo: nō solū terraz sed
p etiam celū. **Q**uia autem adhuc se/
q mel dicit: declarat mobiliū trans/
r lationez tanq̄ factorum: vt ma/
s neant ea q̄ sunt imobilia. **F**rag
t fratres: regnuz imobile suscipi/
v entes: habem⁹ gratiā p quam ser/
x uiam⁹ placētes deo cū metu et reue/
y rētia **E**t de⁹ nī ignis psumēs ē.

Charitas

pter sui ipfectionē nō itro ducēbāt ad celestia. et b est qd d̄z: m **Q**at adhuc se. dl. de. mo. r. tanq̄ factor. i. tanq̄ smotionē legalū q̄ erant ad tēpus instituta. n **E**t maneat ea q̄ sūt imobilia. lex noua q̄ ē duraturā vsqz ad finem mūdi. per hoc etiā intelligitur grā celestis que est sim pliciter imobilis ad quā lex noua mediare itroducit. o **F**rag fra. **H**ic p̄r ex p̄dictis cludit cōclusionē pncipaliter intētā. multiplici ei declaratū est p̄dicta qz xps in no. testa. pmittit bona imobilia et eter/ na: nos aut sumus p̄ticipes noui testa. ideo hec bona habere possum⁹ si volum⁹: qz xps nō deficit. pmissa soluēdo: nisi deficiam⁹ i accipiēdo. et b est qd d̄z: **F**rag regnū imobile suscipiētes. et subdit p qd possum⁹ suscipie dicēs: **H**abem⁹ grāz. i. de facili hēre possum⁹: qz grā et x̄ital p̄ iesū xpm facta ē: **J**ob. ij. q **P**er quam seruiamus placentes deo cū metu et reuerē. et subdit causam: **E**t enim deus noster ignis consu mēs est. respectu reproborum: sed est ignis purgans respectu electozū. **D**icitur at

Quod... **A**d... **S**ci. Perhan... **d**ā agelis bo... **b** mentore vin... **c**ri: et laboran... **e**st: qd necesse... **g** corpore mo... **h** ros iudicabit... **i** fine auaricia... **k** ipe di dicit: **m** derelinquā. **n** camus: **o** **p** est: nō timebo... **q** **r** **s** **t** **v** **x** **y** **z**

Charitas et. Quidam: La. XIII
vt loth: nescies esse angelos: scies tñ
quis i eis est. Aug. Alia trāslatio.
Per hanc enī dā nesciētes hospitiū receperūt
angelos: vt abraā et loth receperūt eos nesci

Charitas fraternitat. Su La. XIII
peritus apls hozat' est eos qb' scribebat ad mala pferenda. hic conse
quēter hozat' eos ad bōa opanda. r diuidit in duas:
qz pmo hozat' ad bonū. scdo pferit eis sine orōnis sus /
fragiū. ibi: De' aut pacis. Pūa in tres. qz pmo hozat'
tur eos ad bonū opandum erga pmos. scdo erga se
ipos. ibi: Honorabile cōnubiū. scio erga platos. ibi r
Memētoze ppositoꝝ. Circa p̄mū cōsiderādū qz nul
lū op' ē meritoꝝ sine charitate: vt b. j. l. o. xij. iō
dicit: Charitas fraternitatis maneat in vob. si aut sit
vera debet ostēdi in ope. r iō p̄r tāgit tria in quibus
debet ostēdi charitas vera. P̄mū ē receptio hospitiū.
r q̄tū ad b' dicit: Et hospitalitatē nolite obliuisci. r sub
dit cāmpōicēs: Per hanc enī placuerūt qdā angel' ho
spitio receptis. hoc patet de abraā r loth: Bēti. xvij.
r. x. angelos enī apparentes in specie hominū recepe
rūt hospitio credentes pmo eos esse homines: sed i si
ne scierūt eos esse angelos in p̄sona dei loquētēs. Se
cundū in quo dicit charitas ostēdi est cōpassio oppressoz.
r q̄tū ad hoc dicit: b Memētoze victoz tanq̄ si
mul victi. i. laborate p illoꝝ redēptionē r liberatiō
ne tanq̄ p vestra. Tertū in quo dicit ostēdi charitas
ē subleuatio paupoz r infirmoz. r hoc est quod dicit:
c Et laboratiū. supple memētoze. d Tanq̄ r ipsi
in corpore morātes. r experitiā defectuū in vō corpē
d3 vos ad subuentionē alioꝝ mouere: fm qd b. l. c. c. i.
xxj. Intelligē q̄ sūt p̄mi tui ex teipso. e Honorā
bile cōnubiū. Hic hozat' eos apls ad bonū q̄tū ad se
ipos. r hoc in duob'. p̄mo in repressiōe luxurie. scdo
in cuitatione auaricie. ibi: Sint mores. Circa p̄mū
cōsiderādū qz luxuria q̄tū ad cōmunitatē homi
nū rep̄mitur p continētā iugalē. r hoc est quod dicit:
Honorabile cōnubiū in omnib'. i. q̄tū ad hom' mul
titudinē. f Et thorus immacula. p b. excludit erroꝝ
dicentiū qz act' matrimonialis semp est in pctō. p hoc
aut' qz subdit: g Fornicatores r enī adulteri iudi
dēs. i. cōdemnabit. per hoc excludit erroꝝ dicentiū
qz fornicatio simplex non est peccatū mortale: qz null'
cōdemat a deo nisi pro peccato mortali. h Sint mo
res. Hic hozat' eos ad cuitationē auaricie que ē radix
omniū maloz. dicit: Sint mores sine auaricia p̄sentib'
p̄sentib'. auar' enī dicit quasi eris autdus: qz ē nimis
sollicitus de cumulandis tēporalib'. r subdit causam
quare hoc nō debet fieri. dicit. i. Ipse enī dixit. i.
dīs: Josue. j. k Hō te deserā neqz derelinquā.
i tibi necessaria administrē. r ex hoc debet in nobis cō
surgere fiducia. r hoc est quod dicit: Ita vt cōfiderē
dicamus: Dīs mihi adiutor nō timebo quid faciat mē
hi homo. l Memētoze. Hic ostēdit qualiter debet
operari bonū ad platos. Et diuidit in duas: qz p̄mo
ostendit qualiter se debent habere ad p̄latos moꝝ /
tuos. secundo ad viuos. ibi: Obediēte p̄positis.
P̄ma in duas: qz p̄mo ostēdit q̄tū se debet habere ad
bonos. scdo q̄tū ad malos. ibi: Doctrinis varijs. In
p̄ma ergo pte dicit sic: Memētoze ppositoꝝ vōꝝ. i. apo
stoloꝝ r alioꝝ xp̄i discipuloꝝ. m Qui vo. lo. sūt x.
dei. r qz nō solū p̄siderādā ē eoz doctrina: s3 etiā virtu
tis exēpla. iō sequit: n Quoz intē. cristū p̄uer. rē.
Et si dicat nō est sile de ipis r de nobis: qz ipi xp̄o ser
uierūt p̄sentialit: nos at nō. Rūder qz imo: qz rps eter
nalis ē fm diuinitatē: eternitas aut' assistit omi tpi: et
h' est qd dicit: o Iesus xps heri. i. in tpe p̄terito.
p Et hodie. i. in p̄nti tpe. q Ipse et in secula. i. in fu
turo. r nō solū h' vltimū vōꝝ ē rōne dicitur: s3 etiā alio mō rōe hūanitatē: q̄ li
cet sit i celo: tñ ē nobiscū p̄ntialit i altar' sacro: p̄ qd b. Mat. vl. Ecce ego vo
biscū sū oib' dieb' vsqz ad cōsumationē sc̄li. r Doctrinis varijs. Hic p̄r ostē
dit q̄tū se debet habere ad platos malos. i. fugiēdo eoz malā doctrinam. Et
diuidit in duas ptes: qz p̄mo pōit suā monitionē. scdo monitiōis rōnē. ibi:
Habem' altare. In p̄ma ergo pte dicit sic: Doctrinis varijs r pegrinis nolite ab
duci. i. extra veritatē duci. doctrine varie dicunt erroꝝ r hereses: qz sicut a
p̄cto ad p̄ctū nō ē nisi vna rēta linea. mltē aut' tortuose. sic x̄tas fidei ē vna
s3 hereses ab ea deuiātes sūt mltē. dicit' at tales doctrine pegrine: qz faciūt ho
minē a sua patria. i. celesti gl̄ia elōgare. Lōtra at istos erroꝝ dat remediū.
s Optimū ē cī g. ita. c. qz ē sic anchora firma tenēs aiaz imobilitē r i x̄tate sta
bilē. h at nō faciebat obfuario legalitū: q̄ ḡaz nō p̄ferbat. p̄ hoc dicit:
iō Hō c̄ctis

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

Charitas fra / La. XIII
ternitatis maneat in vo
bis: r hospitalitatē nolite obliuisci

A
† Ro. 12. c
1. Pe. 4. b

† Josue. 1. a

† Ps. 117. b

† 11. di. c. noj
litte. 12. di. c
de. hia

Glo.ordi. Ad Hebræos Ca. XIII Nico. de Lyra

Etia sua: s; p suma pitia pferut in luce: r iactantia fmois ostentant. Nulla porro falsa doctria e q non altq vera infimiscat. Vera ergo...

Ho escis r. escas h vocat obseruatijs legalia: qz ita phibebat vsus aliqz ciboz. tal aut obseruatio legalia fit...

De cele. missa. c. i. incl.

De ca.

De ca.

De ca.

De ca.

Ad... iacete eis... non p aiab... gaudio b... Boc no... pro nobis... doni... nibus benec... Amplius... facere quo... bis. Deus aut... rit de mortuis... duum in langu... ni dominum... stum apter vos... faciatis volun... vobis quod pla... ieluz christum... la seculorum am... vos fratres vt... solaci. Etenim... vobis. Cognos...

Glo. ordi. Ad Hebreos Ca. XIII Nico. de lyra

Obedite. Mayo. Obedientia est virtus p...
latis et p...
illorum scilicet et pie existunt. Si autem a via rectitudinis devierint non faciamus quia agitur: sed quia
lia dicitur: nisi forte et in doctrina aberrant. An
dus ait: Que dicunt
facite: que autem faciunt
nolite facere. habent
quidem dignitatem: licet
vite sint p...
no ad vitam corporis sed ad
mores intendite.
b At cum gaudio.
Aug. faciamus uti
gaudio cum gaudio quoniam
videmus homines p...
retinere in his deo. Tunc
enim cum gaudio labora-
rat operari in agris:
quoniam attendit arbores et
fructum videt quoniam atten-
dit segetes et videt v-
beritatez. Tunc intelli-
git quod non sine causa labora-
ruit: non sine causa do-
rum curavit: non sine causa
manu attriuit: non sine
causa frigus estulitque tole-
rauit. c Non expe-
dit vobis. Aug. Non
dico non expedit illis
quibus p...
vobis. Ma illi p...
ti quoniam contristantur ma-
lis vobis expedit illis
ipsa tristitia: sed non
vobis. Si ergo in do-
minico agro bonum
operum plati et videri
ut sit sine mercede
gaudeant. At si fa-
ciat. reddat rationem
de securi de primo:
et non gementes angu-
stiantur de v...
dantatione. d Ora-
te pro nobis. superbia elationeque mentis quoniam d...
p...
gnat parari subiectos
continus. p...
fidat. e Bonam con-
scientiam. Conscientia nos
non accusat nec nobis
cosciscit sumus quod vobis in-
fidias fecerim: nihil
cum fictione p...
nihil negotiationis
gratia fecimus. Neque si sine
fide quod arbitramini.
f In omnibus. Accusa-
bat quod sua gentem ne-
gligeret sed ostendit se
habere affectum ad omnes
Iudeos vel gentiles et
quod propter bonis gau-
det eisque in futuro me-
lora optat. Testa-
mentum est eternum: quod ali-
quid ei non succedet.
g Facies in vo. nihil
ei boni habere potest: nisi illo p...
te. h Etenim paucis. Quoniam si p...
ne h...
ciebat: et ideo latet h...
ent gratia omnibus scribit: ita generaliter omnibus pla-
tis et videri salutem optat. Salutare est et salutare
optare.
Sunt epla ad Hebreos.
Lucas me

Obedite. Hic dicitur quod debet habere ad platos...
in duas. quia primo ostendit quod debet habere ad alios platos...
paulum scribitur ibi: Orate pro nobis. Circa primum scilicet quod corpora inferiora que re-
guntur pro superiora: subiecta sunt eis in duobus. scilicet in situ et motu: quia elementa revolutio-
tur motu orbis quantum ad illa parte que excedit altitudinem motuum: ut h... methauro-
ru. eodem modo homines inferiores superioribus debent obedire
am ut ad eorum imperium moueantur et reuerentia eis exhibe-
ant. et hoc est quod dicitur: Obedite prepositis vestris et subiacete eis.
et subdit ad hunc duplicem causam. prima accipit ex nobilitate
officij: quia plati prelati in spiritualibus que corporalibus preferun-
tur quanto aia melior est corpe. et hinc est quod dicitur: Propter enim p...
glorat quoniam ratione prestat vobis reddituri. Secunda ratio accipit
tur ex merito exercitii officij: quoniam inferiores bene obediunt
officiu platiouis delectabile est superioribus et vtilis inferiori-
bus. si autem male obediunt: primum accidit. et hoc est quod dicitur: At cum
gaudio h faciat et non gemetes. h Hoc est non ex. v. b
prz per crepulu chore et socioz ei? qui rebellates moysi: a
terra fuerunt absorpti: Nu. xvj. c Orate pro nobis. h ostendit
quod debet habere erga ipsos paulum. non enim erat plati-
Iudeo? et ideo h petit ab eis talem obedientiam sicut petit ab eis
illis quod tenet respectu omnium fidelium. scilicet orationis suffragij
dicens: Orate pro nobis. et si h petebat paulus? quod de gra dicitur
erat cert? multo magis h petit de quibus alii? quia cum sit
scitum: sed quod possit dicere illi quod scribere non debent? p
te orare: quia tibi non valeret cum decaal discessionem a lega-
libus. ideo h remouet. dicens: d Confidim? ei quod bonum con-
ha. p... docedo. e In omnibus bonis vo. aug. i. de h...
rantes bonam conuersationem omnium. Subdit aliam causam que pe-
tit orationis suffragij. dicens: f Amplius autem deprecor vos h
h facere. i. p me orare. g Quo ce. resti. vo. quod ab hie
rusale fuerat abductus? romam vincit? ut h... Ac. vi. At
alio quod si liberat? est a carcere ite debeat itez visitare in-
deos qui erant in hispania quibus hanc epistolam scribebat h... alii
que: ut dicitur est in principio huius operis. h De? at pac.
Hic vltimo ap... fert ipsius iure orationis h... r diuidit
i duas partes: quia primo petit suam orationem. et secundo format suam
petitionem. ibi: Rogo autem vos fratres. In prima parte optat
eis virtutinem que non dat nisi a deo et mediate gra que ho-
minem aptat ad virtutinem. et h est quod dicitur: De? autem pacis.
quia primum dei est vniuersa corda cum sit vniuersa prima. i Quis
edu. de mor. do. ie. chi. et h in resurrectione. k Pasto-
re magnu ost. i. simplici? et innocenti? que primum h... gre-
ge xpi. l In sanguine. i. p sanguine: quia xps meruit suam
resurrectionem et exaltationem p suam passionem. m Testa-
menti eter. i. testamenti noui quod confirmatum est sanguine xpi.
et dicit eternum: quia eterna permittit. n Apert vos in
omni bono etc. sicut enim apertudo potest ad bene ope-
randu politice est p habit? virtutu politicaru: sic apti-
tudo anime ad opera meritoria est per habitum gratie et
virtutu infusaru quas deus operat in nobis. lo sequit
tur: o Facies in vobis quod pla. co. sep. ie. xpm. quia p
ipm rone diuinitat? cosequimur gram sic p cam pncipa-
liter agentem rone xpo humanitatis sicut p cam instrum-
talem coacta. p Rogo. Hic format suam petitionem. et
diuidit in duas: quia primo facit quod dicitur. scilicet coplet e-
pistolam. ibi: Salutate oes. Circa primum duo petit. vnu
p se. d. Rogo autem vos fratres ut sufferat. i. patiet porten-
tis si aliquid scripsi vobis increpando: quia h fuit ad correctionem
et bonu. et ideo magis dicitur esse ad solaciū. p... h subdit:
q Verbu solacij. Excusat etiam se de septure breuitate.
quia breuis est ista epola respectu materie cōtēte cum ibi oia
mysteria veteris legis breuiter tagant: ut prz ex p...
et h est quod dicitur: r Etenim paucis. i. valde paucis vobis:
s Scripsi vobis. scribebat eis hominibus sciētib? legē. et ideo
non oportebat eis oia explicare. alio petit ap... p nun-
cio eple. d. t Cognoscite timotheū. i. gratoze et ami-
cabili? recipite illu. v Dimissu. i. a me missu p vult
tate v... p Lū qui si ce. ve. videbo vos. h enim dispōe-
bat ap... facere supposita diuina pmissione. h... adū
quod timothe? erat circūclusus: et ex matre iudea: ut patet
Act. xvj. ideo p ipm missu ap... epistolaz ip... iudeis vt
esset magis gratiosa ip... et p hominē gentile? et incircūcisum noluit eam mitte-
re: quia iudei consortium gentiliū abhorebant: vt habetur Act. x. r. xj.
y Salutate oes. Hic ap... coplet suam epistolam que debet terminari in salutari
one. ideo dicit: Salutate omnes prepositos vestros. i. apostolos quorum aliqui
superiuebant. vel dicendum quod prepositos hic vocat episcopos: qui sunt succes-
sores apostolorum in ecclesia dei: vt habetur in glosa Luce. x. r. in decreto. xxj.
di. ca. In nouo testamento.

Obedite. Hic dicitur quod debet habere ad platos...
in duas. quia primo ostendit quod debet habere ad alios platos...
paulum scribitur ibi: Orate pro nobis. Circa primum scilicet quod corpora inferiora que re-
guntur pro superiora: subiecta sunt eis in duobus. scilicet in situ et motu: quia elementa revolutio-
tur motu orbis quantum ad illa parte que excedit altitudinem motuum: ut h... methauro-
ru. eodem modo homines inferiores superioribus debent obedire
am ut ad eorum imperium moueantur et reuerentia eis exhibe-
ant. et hoc est quod dicitur: Obedite prepositis vestris et subiacete eis.
et subdit ad hunc duplicem causam. prima accipit ex nobilitate
officij: quia plati prelati in spiritualibus que corporalibus preferun-
tur quanto aia melior est corpe. et hinc est quod dicitur: Propter enim p...
glorat quoniam ratione prestat vobis reddituri. Secunda ratio accipit
tur ex merito exercitii officij: quoniam inferiores bene obediunt
officiu platiouis delectabile est superioribus et vtilis inferiori-
bus. si autem male obediunt: primum accidit. et hoc est quod dicitur: At cum
gaudio h faciat et non gemetes. h Hoc est non ex. v. b
prz per crepulu chore et socioz ei? qui rebellates moysi: a
terra fuerunt absorpti: Nu. xvj. c Orate pro nobis. h ostendit
quod debet habere erga ipsos paulum. non enim erat plati-
Iudeo? et ideo h petit ab eis talem obedientiam sicut petit ab eis
illis quod tenet respectu omnium fidelium. scilicet orationis suffragij
dicens: Orate pro nobis. et si h petebat paulus? quod de gra dicitur
erat cert? multo magis h petit de quibus alii? quia cum sit
scitum: sed quod possit dicere illi quod scribere non debent? p
te orare: quia tibi non valeret cum decaal discessionem a lega-
libus. ideo h remouet. dicens: d Confidim? ei quod bonum con-
ha. p... docedo. e In omnibus bonis vo. aug. i. de h...
rantes bonam conuersationem omnium. Subdit aliam causam que pe-
tit orationis suffragij. dicens: f Amplius autem deprecor vos h
h facere. i. p me orare. g Quo ce. resti. vo. quod ab hie
rusale fuerat abductus? romam vincit? ut h... Ac. vi. At
alio quod si liberat? est a carcere ite debeat itez visitare in-
deos qui erant in hispania quibus hanc epistolam scribebat h... alii
que: ut dicitur est in principio huius operis. h De? at pac.
Hic vltimo ap... fert ipsius iure orationis h... r diuidit
i duas partes: quia primo petit suam orationem. et secundo format suam
petitionem. ibi: Rogo autem vos fratres. In prima parte optat
eis virtutinem que non dat nisi a deo et mediate gra que ho-
minem aptat ad virtutinem. et h est quod dicitur: De? autem pacis.
quia primum dei est vniuersa corda cum sit vniuersa prima. i Quis
edu. de mor. do. ie. chi. et h in resurrectione. k Pasto-
re magnu ost. i. simplici? et innocenti? que primum h... gre-
ge xpi. l In sanguine. i. p sanguine: quia xps meruit suam
resurrectionem et exaltationem p suam passionem. m Testa-
menti eter. i. testamenti noui quod confirmatum est sanguine xpi.
et dicit eternum: quia eterna permittit. n Apert vos in
omni bono etc. sicut enim apertudo potest ad bene ope-
randu politice est p habit? virtutu politicaru: sic apti-
tudo anime ad opera meritoria est per habitum gratie et
virtutu infusaru quas deus operat in nobis. lo sequit
tur: o Facies in vobis quod pla. co. sep. ie. xpm. quia p
ipm rone diuinitat? cosequimur gram sic p cam pncipa-
liter agentem rone xpo humanitatis sicut p cam instrum-
talem coacta. p Rogo. Hic format suam petitionem. et
diuidit in duas: quia primo facit quod dicitur. scilicet coplet e-
pistolam. ibi: Salutate oes. Circa primum duo petit. vnu
p se. d. Rogo autem vos fratres ut sufferat. i. patiet porten-
tis si aliquid scripsi vobis increpando: quia h fuit ad correctionem
et bonu. et ideo magis dicitur esse ad solaciū. p... h subdit:
q Verbu solacij. Excusat etiam se de septure breuitate.
quia breuis est ista epola respectu materie cōtēte cum ibi oia
mysteria veteris legis breuiter tagant: ut prz ex p...
et h est quod dicitur: r Etenim paucis. i. valde paucis vobis:
s Scripsi vobis. scribebat eis hominibus sciētib? legē. et ideo
non oportebat eis oia explicare. alio petit ap... p nun-
cio eple. d. t Cognoscite timotheū. i. gratoze et ami-
cabili? recipite illu. v Dimissu. i. a me missu p vult
tate v... p Lū qui si ce. ve. videbo vos. h enim dispōe-
bat ap... facere supposita diuina pmissione. h... adū
quod timothe? erat circūclusus: et ex matre iudea: ut patet
Act. xvj. ideo p ipm missu ap... epistolaz ip... iudeis vt
esset magis gratiosa ip... et p hominē gentile? et incircūcisum noluit eam mitte-
re: quia iudei consortium gentiliū abhorebant: vt habetur Act. x. r. xj.
y Salutate oes. Hic ap... coplet suam epistolam que debet terminari in salutari
one. ideo dicit: Salutate omnes prepositos vestros. i. apostolos quorum aliqui
superiuebant. vel dicendum quod prepositos hic vocat episcopos: qui sunt succes-
sores apostolorum in ecclesia dei: vt habetur in glosa Luce. x. r. in decreto. xxj.
di. ca. In nouo testamento.

Et oēs san.

Et oēs scōs. i. alios ecclie mīstros. istos nō itēdebat apls instruerē: qz nō indigebāt: sed salutat eos p illos quib' scribebat. Salutat etiā illos quib' scribebat ex pte puerorū ad fidē q' erāt in italia. dicēs: Salutat vos de italia fratres. t in fine q' si p sigillo cōfirmatiōis ponit. b. Gratia dei cū oib' vobis amē. i. cōfirmetur in pñti t in futuro: p' stāte dñō nro iesu xpō: cui est honor t glia in sc̄la sc̄lorū Amen.

In ca. xii. ubi dicit in postilla: Doctrinis varijs t peregrinis nolite abduc.

Additio. Per hoc qd dicit apls: Doctrinis varijs t peregrinis nolite abduc: p'prie pot' intelligi doctrina p'harisaiica q' in thalmudicis codicib' diffuse habet t dispersiose. in quib' multe falsitates t enormitates cōtinent: put fuit ostē sum in additionib' Esa. xxiij. t Zacha. v. Et qz fm Blo. nlla falsa doctrina est q' nō aliq' vera inemiscat: tō p'di cte doctrine dicunt varie. sic corp' diuersis colorib' coloratū variū dī. sīstr u' dicunt p' egrine: qz nō a deo actore: sicut fingit reuelata fuerūt: s' ab hominibus diabolica inuestigatiōe inuēta. t de b' vide in predict' additiōib'.

Replica. Bur. expōit qd i tellig' p' varias doctrinas. allegat ad hoc thalmudicas traditiōes q's ponit Esa. xxiij. t Zach. v. t in fine Apoc. traditiōes saracenicis machometi: q' qz nō sunt cōtra postil. trāsēat alioz iudiciō relicta. t sic est finis. Et b' sunt q' repperi i dicitis Burgē. cōtra postil latozē correctione digna: pauca aut q' ponit circa actus ap'oz canonicas e' pistolas t apocalypsim: q' sūt modici p'deris t'raesio: qz t plurimū als. s. ra cta sūt in q'z sūt postilla. s'ria. q' sic p' me scripta t alia sub debita p' testatio ne offero rectis amatoribus magistrū Nicolai d' lyra media charitate corri gēda. Satis enī mihi est p' hūc laborē oētū euitasse: t maiorib' meis dedisse occasiōē ut cōtra postil. corruptioz efficaci' exurgant.

Postillā venerabilis frat' Nico lai de lyra super eplā Pauli finit.

Postilla eiusde' sup Act' apostolorum Incipit: t p'io p'fatō.

Repleti sūt oēs spūscō: t ceperūt loq' Act. ij. Sic lex euāgelica p' xpm deū et hominē fuit data: vt parz in euāgelio: ita p' aplos aliosq' xpi discipulos p' orem fuit publicata: vt p'tz in hoc libro ap'oz actib' intulato. p'pter qd saluator dixit eis Mar. vl. Eūtes in mūdūz vniuersū p'dicate euāgelīū oīmī creature. Hec at publicatio facta ē p' spūm sc̄m p'ncipalit': t p' aplos mīstrialit': Mar. x. Mō enī vos estis q' loquimī: s' spūs patris v'ri q' loquit in vob'. p'pter qd verbū p'positū ad lram dē de ipis: Repleti sūt rē. In quo duo notant. s. ap'oz aliozq' xpi discipuloz p' spūm sc̄m cōfortatio. cū dī: Repleti sūt oēs spūscō. Secūndū ē p' eosde' euāgelij publicatio. cū subditur: Et ceperūt loqui. que duo sanct' Lucas p'sequit' in hoc libro: vt videbit' p'sequēdo.

Circa primū tria ponit. s. virtus efficiens. Ibi: Spūscō. se cūdo mod' sufficiens. Ibi: Repleti sūt. tertio cet' suscipiēs. Ibi: Omnes. Circa primū sciēdū q' p'phere spūscō inspirati locuti sunt: fm qd dicit. ij. Petri. j. Non voluntate humana allata est aliquādo. p'phēta: sed spūscō inspirati locuti sunt sancti dei homines. t legē euāgelicā denūciauerūt per xpm dandā: Esa. ij. De ston exibit lex: t verbū dñi de hierlm. Ibi enī legē christus frequēter docuisse. t Diere. xxxj. Ecce dies veniūt dicit dñs: t feriā domui israhel t domui iudā fedus nouū: non fm pactū qd pepigi i oreb' rē. t sic p'ncipiat' fuerat p' p'phetas p' xpm hominē spūscō repletū fuit lex euāgelica data. vnde Lu. ij. dicitur de ipso q' ingressus synagogā legit in libro

Esaiē

Esaiē qd in eo scribit. Iy. Spūs domini sup me p'pter qd vnit me: euāgelicāre pauperibus misit me. t sequit' ibidem. s. Lu. ij. Cepit aut' dicere ad illos: quia hodie impleta ē scri' ptura hec in auribus vestris. t similiter spūscō aplos cōfortauit t perfecit vt essent apti ad predicandū euāgelīū. p'pter qd de ipso dicit. j. Coz. xij. Hec aut' oīa opat' vn' atq' idem spūs diuis dēs singulis put vult. t sic patet p' mū. s. causa efficiēs. Circa scđm cōsiderandū q' p'fectio sufficiēs ad predicationē euāgelij nō solū respicit personā. p'prietā: sed etiā alias p' quādā redundantia que sunt instruēde p' sanā doctrinā. talis aut' fuit ap'oz p'fectio collata eis a spūscō. nā p' sapientiā et eloquētiā facti sūt apti ad predicandū euāgelium per vnū ersū mundū. t hoc notatur cū dicit: Repleti. Ecclē siastici. xj. Si repleti fuerint nubes imbres effūdēt sup terrā. Nubes isti sūt apli. de quib' dicit Esa. lx. Qui sunt hi q' vt nubes volāt. nubes iste fuerūt scientia t eloquētia repletē: p' qd e' fudēt sup vniuersā terrā imbrēs euāgelice doctrine. vū t in quolibet ipsorum fuit impletū qd dicitur Ecclē. xj. Ipse tanq' imbrēs emittet eloq' sapientie sue. t sic patet secūdū. Circa tertiū considerandū q' donum spiritus sancti confirmās t perficiens ad publicationē euāgelij non solum fuit datum vni apostolo sed omnibus: nec solis apostolis sed etiam alijs discipulis simul existitib': fm qd dicit Hieronymus in epistola ad Paulinū de omnibus sacre scripture libris. t. j. ca. huius libri dicitur: Erat aut' turba hominum simul fere. cxx. t hoc notatur cuz dicitur: Omnes. In quo exprimitur cetus suscipiens spiritū sancti donum: s' quod scribitur infra. ij. ca. Et dum completerentur dies pentecostes erant omnes discipuli pariter in eodem loco. t factus est repente de celo sonus tanq' aduenientis spiritus vehementis: et repletus totam domū ubi erant sedentes. t sic patet primū p'ncipale. Circa secūdū hō quod est euāgelij publicatio. quod ponit ibi: Et ceperunt loqui. duo notantur ad hoc necessaria. s. exclusio timoris t ostensio seruois. primū notatur cuz dicitur. Et ceperūt. Per hoc insinuat

et omnes sanctos. Salutat vos de italia fratres. Gratia cū omnibus vobis. Amen. Finis eplā Pauli ad hebrēos.

Incipit p'fatō beati hieronymi p'sbyteri in lib' Act' ap'oz.

Anit psalmista: ambulant de virtutib' in virtutes. Post apli Pauli eplā dudū vno vobis volumi

ne trāslatas dōmon t rogatiane charissimī: act' ap'ozū cōpellitis vt trāsferā i latinū: quē librū nulli dubiū ē a luca antiochēno arte medico: q' postea inseruicēs paulo ap'lo christi fact' est discipul' fuisse editū. Lerviēs p'mit iposita se pius onerū magnitudo: qz studia iuudoz rēphēsiōe digna putant ea q' scribim'. Illorū nūq' odio et detractiōe: iuuate xpo meum silebit eloquīū. Act' ap'oz nudā q' dē vident' sonare historiā t nascētis ecclē ifantiā terere: s' si nouerim' scriptorē eoz lucā eē medicū t cui' laus ē in euāgelio: aiaduer timus pariter omnia verba illius animē languentis esse medicinam.

tur manifeste q' ante loqui non audebant: immo nec etiā ap'parere: fm qd dicitur Joban. xx. Cum sero esset die illa vna sabbatorum et fores essent rē. sed recepto spiritū sancti dōno quod foras mittit timorem: fm quod dicitur. j. Jobā. iij. Perfecta charitās foras mittit timorē. timor' iste fuit exclusus ab apostolis et constantia eis data. vnde quilibet eorum potuit dicere istud psal. lxxvj. Mūc cepi hēc mutatio dextere excelli. quā quilibet cepit habere constantiam terroze malorum sublato. t hēc mutatio fuit dextere excelli. dantis apostolis constantiam predicandi. secundum hō. s. ostensio seruois notatur. cum dicitur: Loqui. qui seruois in actu predicādi recepto spiritū sancto: statim fuit ostensus corā iudeis vulgaribus. cum dicitur. ij. ca. q' Petr' seruenter locut' est de christo. dicens: Viri fratres liceat audēter vobis dicere rē. t subditur ibi: Qu' ergo receperunt sermones eius baptizati sūt. t apposite sunt in die illa anime circiter tria milia. scđdo fuit ostensus corā iudeoz p'ncipibus: quibus Petrus t Jobānes constantē responderūt. j. ij. ca. Non possumus que v' dimus t audir' imus non loqui. postea fuit ostensus etiam coram gentibus. vnde. j. xij. in diebus contradictentibus euāgelice predicationi dicitur: Tūc constantē Paulus et Barnabas dixerunt: vobis oportebat primū loqui verbū dei: sed quā repellitis illud t indignos vos iudicatis eterne vite: ecce cōuertimur ad gētes. sic enim nobis p'cepit dñs. Cui est honor t glia in sc̄la sc̄lorū Amen.

Incipit P